

Josip Pečarić:
KUZMA KOVAČIĆ I THOMPSON

JOSIP PEČARIĆ

**KUZMA KOVAČIĆ I
THOMPSON**

ZAGREB, 2025.

© Josip Pečarić, 2025.

KAZALO

UMJESTO UVODA	9
BRANITELJI SU ODLUČILI: MARKO PERKOVIĆ THOMPSON – „OSOBA GODINE“!	9
RAZGOVOR S KUZMOM KOVAČIĆEM: TREBA ŽIVJETI ZA HRVATSKU, A NE ZA STRANKE	11

KOVAČIĆ O THOMPSONU U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA	19
M. KOVAČEVIĆ I J. PEČARIĆ, THOMPSON U OČIMA HRVATSKIH INTELEKTUALACA – BILO JE I TO JEDNOM U HRVATSKOJ, ZAGREB, 2008.	19
HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERTA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA	19
HAJKA NA THOMPSONA, ZAGREB, 2012.	36
1.SRPNJA - DAN DIVE GRABOVČEVE	36
THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.	40
IVAN ARALICA, MARKO PERKOVIĆ THOMPSON GENIJ JE KOJEGA JE OTKRIO DRUGI GENIJ ZDENKO RUNJIĆ	40
ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	43
O PREDSTAVLJANJU KNJIGE 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA	43

INICIJALNI KRUG 'TUĐMAN 100', DRAGOVOLJAC.COM., 2022.	53
NAŠ DIDA, THOMPSON I MI	53
HRVATSKI VELIKAN DARIO KORDIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	55
SJEĆATE SE DARIA KORDIĆA?	55
PROFESOR EMERITUS BORAS, A NE TUĐMAN / SRAMOTA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU, ZAGREB, 2023.	66
DAMIR PEŠORDA, PEČARIĆEVA KNJIGA U SPOMEN MIROSLAVU TUĐMANU	66
AKADEMIK IVICA KOSTOVIĆ / 'OVDJE SAM DOŠAO BAŠ DA SE VIDI KAKO U AKADEMIJI IMA LJUDI KOJI VOLE HRVATSKU DRŽAVU"', DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	70
PREDSTAVLJANJE KNJIGE HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2.	70
THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	76
JOŠ JEDNA 'CRTICA' IZ MOJE KNJIGE „HAZU I TUĐMANOVA BISTA“: POSTJUGOSLAVENSTVO	76
HAJKA NA HAZU / "MOZAK VELIČINE MAKOVIĆ- ZRNA', ZAGREB, 2024.	83
KAKO IZGLEDA KADA SVAKA BUDALA MOŽE PISATI O ZNANOSTI	83
NAVODNA OBRANA 'POVJESNIČARA – UKLANJATELJA'	87
KUZMA KOVAČIĆ: 'POVJESNIČAR – UKLANJATELJ', DRAGOVOLJAC.COM., 2024.	105
GEIGER U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA	105
JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU, 2.	110
LOGIKA I 'ISTORIČARI'	116
PEČARIĆ NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE 'AKADEMIK KUZMA KOVAČIĆ': KIPAR POSVEĆEN HRVATSKOJ ...	127
THOMPSON NA UDARU SVE DO DANAS	133
KUZMINA HRVATSKA	138
VATRENI I STUDENTSKE STIPENDIJE U SISAČKOJ BISKUPIJI	148

VATRENI SU HRVATSKI 'BOJNI BROD'!	154
PA ŠTO I AKO IZA LUKE MODRIĆA 'STOJI TUĐMAN', GOSPODINE PUHOVSKI?	159
LITO U TISNOM: JOSIP PEČARIĆ, PREDSTAVLJANJE KNJIGA O HRVATSKIM VELIKANIMA	165
HODOČASNIK / MARKO PERKOVIĆ THOMPSON, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	169
KAKO SAM BRANIO THOMPSONA	169
ZVONIMIR HODAK, HRVATSKA JE POLITIČKA LUDNICA: PRIČA PARTIZANKE VJERE STARA JE I JEZIVA	183
BOKA KOTORSKA I BOKELJI, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	190
RAZGOVOR MLADENA PAVKOVIĆA S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM	190
J. PEČARIĆ, Z. HODAK, GOLDSTEINI PROTIV THOMPSONA, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	206
SAM BOG NAM JE POSLAO THOMPSONA	206

DODATAK: FAŠISTI MARŠIRAJU PROTIV FAŠIZMA	216
RAZGOVOR MLADENA PAVKOVIĆA SA AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM O NEDAVNIM MARŠEVIMA UPERENIM PROTIV RUŠENJA HRVATSKE	216
PRILOZI: TIHOMIR DUJMOVIĆ, AKO SMO MI FAŠISTI, A FAŠISTI SU I ONI IZ 1941, NIJE LI JASNIJE ZAŠTO SE ZAPRAVO RUŠILA NDH?	224
VJEKOSLAV KRSNIK, FAŠIZAM JE MARŠ PROTIV HRVATSKE, A NE MARŠ PROTIV FAŠIZMA U NJOJ	228
KARAČIĆ O MARŠEVIMA: 'ORJUNAŠKE ORGIJE ONIH KOJI BI OVU ZEMLJU IZDALI I PRODALI	233
MARIJAČIĆ: SAMO ONAJ TKO SE NIJE ZASITIO HRVATSKE KRVI MOŽE IZNOVA ZAZIVATI TZV. HRVATSKI FAŠIZAM!	235

UMJESTO ŽIVOTOPISA	237
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ PONOS KOTORA I	

HRVATA U CRNOJ GORI	237
NOVI MATEMATIČKI ČASOPIS	251

UMJESTO UVODA

BRANITELJI SU ODLUČILI: MARKO PERKOVIĆ THOMPSON – „OSOBA GODINE“!

Mladen Pavković

Udruga hrvatskih branitelja Domovinskog rata⁹¹.(UHBDR⁹¹.), u suradnji s drugim Udrugama proisteklim iz Domovinskog rata, svake godine proglašava i – „Osobu godine“, pa su tako za 2025. odlučili da ovu laskavu titulu dodijele – Marku Perkoviću Thompsonu, najpopularnijem hrvatskom pjevaču i skladatelju, čije domoljubne

pjesme odražavaju nacionalni identitet i ljubav prema hrvatskoj Domovini.

Pored toga, njegovo glazbeno stvaralaštvo i njegove pjesme duboko rezoniraju s hrvatskom publikom, a poglavito s onima koji osjećaju snažnu povezanost s hrvatskim obrambenim Domovinskim ratom i hrvatskom poviješću.

Ne trebamo zaboraviti ni to da je Thompson ove godine održao i koncert pred pola milijuna posjetitelja, s plaćenim ulaznicama, što je uspjelo samo najvećim glazbenicima u svijetu.

Inače, hrvatski branitelji, lani su ovo priznanje dodijelili učiteljici razredne nastave iz Osnovne škole Prečko u Zagrebu, koja je nastradala u trenutku napada jedne pomahnitale osobe, kad je svojim tijelom, pokušala spriječiti nasrtaj na njene malodobne učenike, dok su prije nje ovo priznanje primili: ministar hrvatskih branitelja i hrvatski general Tomo Medved, bivša predsjednica RH Kolinda Grabar Kitarović, književnik Miro Gavran, selektor nogometne reprezentacije Zlatko Dalić, nogometaš Luka Modrić, general Mladen Markač i drugi.

Braniteljsko priznanje „Osoba godine“ bit će svečano uručeno krajem prosinca u Zagrebu.

Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata⁹¹. (UHBDR⁹¹.)

<https://bezczure.hr/branitelji/branitelji-su-odlucili-marko-perkovic-thompson-osoba-godine/>

https://portal.braniteljski-forum.com/blog/vijesti/branitelji-su-odlucili-marko-perkovic-thompson-osoba-godine?fbclid=IwY2xjawOiioxleHRuA2FlbQIxMQBicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmc3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHuGoaneKm6xOX2yjRH6E77loAFIXdpMpzu3Jw-mQ-tQpwDuTsezrrlotiT_6_aem_joHrgC1hI6IJ9AtW3bc2ig

<https://fenix-magazin.de/udruge-branitelja-odlucile-marko-perkovic-thompson-je-osoba-godine/>

RAZGOVOR

**RAZGOVOR S KUZMOM KOVAČIĆEM:
TREBA ŽIVJETI ZA HRVATSKU, A NE ZA
STRANKE**Objavio/la: Mladen Pavković

09/10/2025

Akademik Kuzma Kovačić, jedan od najznačajnijih hrvatskih kipara, u velikom razgovoru s Mladenom Pavkovićem govori o svojim djelima, **Oltaru hrvatske domovine**, spomenicima Franji Tuđmanu te o stanju hrvatske kulture i identiteta. Kovačić poručuje da „treba živjeti za Hrvatsku, a ne za stranke“ i otkriva zašto vjeruje da će se „kuna vratiti u pravi čas“:

Jedan od najznačajnijih hrvatskih kipara sigurno je akademik Kuzma Kovačić, čija su djela .u nacionalnim galerijama i muzejima te u Vatikanu. Autor je iznimno velikog broja spomenika i sakralnih kiparskih djela postavljenih diljem Hrvatske, koji će ostaviti značajan trag u Hrvatskoj, pa i u europskoj likovnoj i inoj umjetnosti. Pamtit ćemo ga i kao umjetnika koji je oblikovao kovani novac Republike Hrvatske – kune i lipe.

S velikim uspjehom bavio se i bavi svim kiparskim vrstama i disciplinama, koristeći se brojnim kiparskim tvorivima. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja, a o njegovu bogatom opusu objavljena je i monografija, koja je predstavljena i u Rimu.

Kovačić (rođen u Hvaru, 1952.) ugodan je sugovornik, (razgovarali smo tijekom rujna i početkom listopada), koji i te kako ima što reći i poručiti.

Prije svega, pitali smo ga – što se trenutno događa u njegovoj majstorskoj radionici, a on je rekao:

Nakon nedavno dovršenih nekoliko većih kiparskih zadata – Spomenika Gojku Šušku koji čeka postavljanje u Zagrebu, Oltara župne crkve u Jelsi i Spomenika hrvatskim žrtvama partizanskog zločina na Jazovki – preostaje mi napraviti još nekoliko važnih kipova. Međutim, zdravstveni problemi (komunisti su mi kroz život „potrošili” kralježnicu, ali nisu je slomili) promijenit će ritam, opseg i fokus moga kiparskog djelovanja. Čini se da je došao čas za srediti kiparsku ostavštinu i, također, sabrati je u obnovljenom i proširenom izdanju moje kiparske monografije iz pera Milana Bešlića.

A što se događa s Oltarom domovine, koji je Vaše veliko, kapitalno djelo? Naime, često smo slušali i čitali kako će se obnoviti, ali kako nam se čini, ništa od toga. Tko je kriv?

Zbivanja s Oltarom hrvatske domovine na Medvedgradu ponad Zagreba, zbivanja nakon preminuća našeg Predsjednika Franje Tuđmana jednostavno ne mogu shvatiti, ne mogu zamisliti da je moguće takvo poniženje hrvatske države, a krive su sve državne vlasti od tada, počevši od Mesića (glavnog „kuhara”!) i pok. Ivice Račana, pa sve do danas. Oltar hrvatske domovine, tako se zove punim imenom, simbol je hrvatske slobode, obnovljene hrvatske državne nezavisnosti – jedini spomenik državnoga značaja podignut u vrijeme slavnoga Domovinskog rata, spomenik svima koji su se kroz povijest žrtvovali za Hrvatsku. Ukidanje njegove funkcije obavili su oni političari koji su zapravo bili protiv hrvatske nezavisnosti (onoliko su bili za nju koliko im je trebalo da spase svoje pozicije, osiguraju si neko bogatstvo ili pak голу kožu pred srpskim agresorom), ali i oni koji za Hrvatsku nisu imali dovoljno

ljubavi. Vjerujem, ipak, da će doći uskoro čas kad će Hrvatsku voditi oni kojima je, u zemaljskim stvarima, Hrvatska sve a ne tek dio „usklađenog djelovanja”. Treba živjeti za Hrvatsku, a ne za stranke. Tada će i Oltar hrvatske domovine, vjerujem opet biti glavno mjesto davanja počasti Hrvatskoj i njezinim junacima i obnovit će se u punom sjaju.

Nu, bivši gradonačelnik Grada Zagreba Milan Bandić je dao sagraditi „svoje” braniteljsko spomen-obilježje, u čijem je sklopu i veličanstveni spomenik Franji Tuđmanu, Vaše djelo. Koliko ste danas zadovoljni, prije svega lokacijom ovoga projekta, koji prema svemu sudeći nije zaživio?

Pokojni Milan Bandić kao gradonačelnik Zagreba dao je 2007. obnoviti Oltar hrvatske domovine, napraviti nove njegove staklene elemente. Iako je prema ugovoru Grad Zagreb dužan održavati taj spomenik, ipak sam mu zahvalan i osobno budući da mnogi drugi koji su to bili dužni činiti činili nisu, jer im do smisla toga spomenika nije stalo. To se prvenstveno odnosi na gradske, ali i državne vlasti. Bandiću se mora zahvaliti i za prilog podizanju spomenika Tuđmanu u Zagrebu. Naime, u času kad se tzv. detuđmanizacija još nije bila povukla, on je pokrenuo podizanje toga spomenika. Prihvatio je i promjenu lokacije: tu gdje je postavljen, umjesto na Trgu Franje Tuđmana, što je bolje rješenje. A najvažnije jest to, da se nije propustilo priliku za podizanje spomenika osnivaču i branitelju suvremene hrvatske države u glavnome hrvatskom gradu Zagrebu. To, pak, što je taj spomenik vezao uz novi tzv. Novi Oltar domovine nisam odobravao, jer sam znao da to znači konačno gašenje funkcije Oltara hrvatske domovine na Medvedgradu. Ali, nisam protivljenjem želio dovesti u pitanje spomenik predsjedniku Tuđmanu. Bolje se brani sagrađeni nego nesagrađeni spomenik! Molio sam ga tada kao i prigodom obnove spomenika na Medvedgradu, da potakne vraćanje Spomenika njegovoj izvornoj funkciji, ali rekao je da on to ne može, da nije na njemu takva odluka. Znači, on o tome nije odlučivao sam. Spomenik predsjedniku Tuđmanu u Zagrebu trebalo bi sad, naknadno, obogatiti prikladnijim i višim postoljem te bolje urediti pristup spomeničkom mjestu (i bolje regulirati promet) i postaviti bolju rasvjetu. Posebno razumno jest očekivati dostojniji odnos

državnih i gradskih vlasti prema tomu spomeniku dolaskom na to mjesto u posebnim, za državu a ne samo za stranku važnim prigodama. To se odnosi i na Oltar hrvatske domovine na Medvedgradu, na sve naše važne događaje, radosne i tužne, kao što je bio nedavni ukop 814 hrvatskih žrtava užasnog partizanskog zločina na Jazovki, događaj s kojeg su neshvatljivo izostali najviši državni dužnosnici.

PRVI SPOMENIK TUĐMANU JE U ŠKABRNJI

Koliko danas ima Vaših spomenika Prvomu hrvatskom predsjedniku i utemeljitelju RH?

Ima ih tri različita, odnosno četiri postavljena u javnomu prostoru, na četiri mjesta u Hrvatskoj: u Škabrnji (2001.), drugi njegov autorski odljev u Slavonskom Brodu (2006.), u Velikom Trgovišću (2012) i u Zagrebu (2018.).

S kojim ste ipak najzadovoljniji?

Teško mi je to reći, to autor ne može. Onaj u Škabrnji prvi je njegov spomenik u Hrvatskoj, a zagrebački je najvažniji – to je zadnji čavao u lijesu Jugoslavije.

Međutim, i drugi, pretežno amateri-kipari, su podizali spomenike Tuđmanu.....?

To su pučki izrazi zahvalnosti, a ima i vrijednih spomenika, djela drugih naših kipara. Što ih više ima, to bolje!

A, koliko ste zadovoljni svojim mjestom u hrvatskom kiparstvu?

Mislim da mogu biti zadovoljan svojim stvarnim mjestom u hrvatskom kiparstvu, po onome što sam u polustoljetnom djelovanju učinio za hrvatsko kiparstvo, kao i za cjelokupnu kiparsku umjetnost. Drugo je, pak, pitanje odnosa prema meni i, posljedično, prema mojem kiparstvu naših profesionalnih i političkih struktura. Tu se uglavnom radi o zavisti ili pak o političkoj nepokornosti, o slobodnom življenju svoga hrvatstva, što rezultira uskratom potpore kad god je prilika za to.

Smeta li Vas kad Vas poneki nazivaju i državnim kiparom?

Smeta mi tako shvaćena neistina, jer se tada izjednačavam s njima, a to je najmanje što želim – nisam komunist, uživatelj novčanih i inih povlastica. A drago mi je kad se tim nazivom misli na ljubav prema našem narodu i njegovoj državi. Tad cvatem.

Tko je po Vama, ako se može tako reći, najveći hrvatski kipar, odnosno čijim se djelima Vaših kolega najviše divite, a koje ne možete smisliti?

Hrvatsko je kiparstvo možda najvrjednija dionica povijesti svih vrsta hrvatskih umjetnosti, što potvrđuju slavna djela Buvine, Radovana, Duknovića, Dalmatinca, također i Alešija i Firentinca koji su ovdje živjeli i radili te drugih takvih kipara, pa sve do Rendića Frangeša, velikoga Meštrovića, Kršinića i onih od njih mlađih. Od svih nabrojanih i nenabrojanih sam se učio i njima se divio, a ne priznajem i ne slijedim one koji su kiparstvo svjesno izdali – ne razinom svoga umijeća i umjetnosti, nego svojim ideološkim (političkim) zlorabljenjem umjetnosti, tako i kiparstva, iskliznuvši iz smisla i stvarnosti kiparske umjetnosti, napustivši je tako kao da su oni gospodari a ona njima sluga.

Nego, gospodine Kovačiću, svojedobno ste oblikovali kune i lipce..., a sada imamo euro. Žalite li za hrvatskim novcem, koliko su Vam kune ostale u srcu?

Da, veoma žalim, to je prebolno pitanje za mene. I ne samo ja, nego i velika većina Hrvata žali s pravom za hrvatskim novcem. Ne mogu razumjeti tako nerazumnu našu odluku. O tomu sam javno govorio i posvjedočio najpotpunije u tekstu objavljenom u časopisu Ogranka Matice hrvatske u Splitu Hrvatska obzorja (2023.) i naslovljenom „Kuna – nezamjenjivi hrvatski novac”. Gubitkom financijske suverenosti poljuljan je hrvatski državni suverenitet. Jedno je kad velike, mnogobrojne nacije i narodi nude model zajedničke valute, jer je to njihova korist i prednost, a drugo kad ga preuzimaju malobrojnije nacije, jer time dolaze u položaj zavisnosti. A te manje nacije, malobrojniji narodi zapravo su nada i sidro sudbine (kulturne, političke i gospodarske) velikih nacija koje takvim djelovanjem čine i sebi štetu. Novac nije samo pitanje gospodarstva, trgovine, materijalne strane života ljudi, nego i kulturno, dakle duhovno

pitanje. Dok smo na novčanicama kuna svakodnevno susretali likove hrvatskih velikana kojima smo se radovali, kao i oblicima hrvatske faune i flore na kovanicama kuna i lipa (hrvatski je kovani novac, djelo kiparskih ruku, bio među najljepšim u svijetu, po ocjeni struke), na novčanicama eura gledamo hladne „babilonske” zidine, a kovanice eura i centi sliče žetonima iz kockarnica. Kad je „zaklana” kuna, kad je taj „mudri” čin obavljen, činilo mi se da ću s njom otići i ja. To su ta „habanja kralježnice” koja sam spomenuo. Ali, kuna će se vratiti u pravi čas!

VELIKA JE ČAST BITI ČLAN HAZU

Postoji li neka ličnost kojoj biste željeli napraviti spomenik, koja zapravo to zaslužuje, a možda ga nikad neće dobiti?

Mnogi hrvatski junaci i velikani iz prošlosti i naših dana zaslužuju spomenike koje bismo im trebali podići. Ne želim vjerovati da to ne ćemo učiniti. A najprije bismo trebali podići Spomenik hrvatskim žrtvama komunizma.

Redoviti ste član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Koliko Vam danas znači ta institucija, odnosno što je u njoj dobro, a što loše?

Velika mi je čast biti redoviti član Hrvatske akademije, najviše znanstvene i umjetničke hrvatske ustanove, jer je to priznanje mojem kiparskom djelu kojim sam nastojao pridonijeti dobru našeg hrvatskog naroda. Ona je hrvatska i u najvažnijim trenucima pokazala je da to ime s pravom nosi. Ne očituje se o svim političkim pitanjima, jer to nije njezino poslanje, ali u presudnim povijesnim trenucima za Hrvatsku, osim djelovanja na znanstvenom i umjetničkom području, jasno je i neizostavno progovorila svojim dokumentima i drugim oblicima djelovanja, kao što je štitila i čuvala umjetničku i kulturnu baštinu i imovinu hrvatskog naroda. Ne bismo trebali preskočiti ni veliki pothvat obnove u potresu teško oštećenih Akademijinih zgrada u Zagrebu. Za mene ostaje upitnom odluka o odricanju od financijske samostalnosti HAZU.

...Hrvatski suvremeni akademski kipari gotovo nisu poznati u svijetu, ili... to ipak nije tako?

Nažalost, tako je. Razlog, međutim, nije u manjoj vrijednosti djela naših suvremenih kipara nego u izostanku njihova sustavnog predstavljanja svijetu, što bi trebala biti dužnost našeg Ministarstva kulture i naše diplomacije, ukratko – države. Razlog je i u današnjem ideološkom pristupu i razumijevanju umjetnosti koja likovnu umjetnost, a osobito kiparstvo uklanja iz današnje umjetničke sfere, time i iz kulturnog i uljudbenog obzora, promovirajući najčešće tzv. vizualni, duhovni kič, ispraznost te zaboravljajući da kiparstvo postoji tisućljećima i da ga čovjek ne može i ne će odbaciti. Zanimljivo je i zapravo tragično da su naši kiparski velikani novijega doba, kao Meštrović, Frangeš ili Kršinić (njima čast!) bili poznati u svijetu u vrijeme kad nismo imali svoju državu. To je pojava nad kojom se moramo duboko zamisliti.

A, što kažete na današnju kulturnu i političku klimu, poglavito kad se štošta vrti samo oko jednog pozdrava?

Od ovoga ljeta, nakon nekoliko prevažnih događaja u kojima se očitovala hrvatska narodna volja (Thompsonovi veliki koncerti – svojevrsni referendumi) za obranu naših vrijednosti i hrvatskoga duha, kao da se pojavljuje i u politici ta zraka svjetlosti. Istodobno se i mrak na obzoru nakuplja. Čini mi se da naša šutnja tome uvelike pridonosi. Kao da mislimo da će umjesto nas, a tu mislim na glasove tolikih ljudi koji bi mogli progovoriti javno jasno i glasno, netko drugi govoriti (time i odlučivati) o presudnim pitanjima naše prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. A čekamo i izlazak na birališta naših mladih (onih s Thompsonovih koncerata). Prvorazredno je nacionalno pitanje, time i političko, pitanje nacionalne kulture – odnos prema kulturi kao duši naroda koja čuva i gradi njegovo biće, njegov identitet. Kultura bez duhovnoga utemeljenja, transcendentnoga obzora i nije kultura, jer je time, kako povijest pokazuje, okrenuta protiv čovjeka. Tu, shvaćajući kulturu cjelovito, mislimo na čudan društveni odnos prema našoj kršćanskoj, katoličkoj vjeri, na odnos „sa zadrškom” prema našem hrvatskom jeziku, prema povijesnoj istini našeg izmučenog naroda, prema odgoju i obrazovanju (školstvu), prema umjetnosti, a u svemu i najprije na odnos prema životu, na pitanje svetosti ljudskoga života od začeca do njegova prirodnog zemaljskog završetka, kao i na

odnos prema nebrojenim nepokopanim hrvatskim žrtvama partizanskih jugokomunističkih zločina – genocida nad hrvatskim narodom, na odnos prema našem prebrojnom iseljeništvu i prema mladima koji napuštaju domovinu i osobito na strahovit pad nataliteta u našem narodu, na očiti demografski krah. I pozdrav na koji, pretpostavljam, mislite kulturno je pitanje, jer podrazumijeva razumni odnos prema nacionalnoj prošlosti i njezinim vrijednostima. U ovom slučaju misli se na spremnost na obranu doma i domovine kad su napadnuti, koja nam je bila potrebna kroz čitavu tegobnu povijest, a potrebna nam je i danas. Samo nespremni za junaštvo obrane domovine protive se tim plemenitim riječima. Svakom razumnom Hrvatu to je jasno već u kolijevci – mišljenja je akademik Kuzma Kovačić.

Razgovarao: MLADEN PAVKOVIĆ

https://kamenjar.com/mladen-pavkovic-akademik-kuzma-kovacic-oltar-domovine/?fbclid=IwY2xjawNV6fxleHRuA2FlbQIxMQBicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR6za-x6rrm3bPy8J-gFugn8_NbgKIHjeV5o-LtGndyzwIhLvixg7vDU9LAJOA_aem_zHwqQdnpSqpYXoihZG6qvQ
https://www.tjedno.hr/jos-ne-mogu-razumjeti-tako-nerazumno-uvodenje-eura/?fbclid=IwY2xjawNV7npleHRuA2FlbQIxMABicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR7qqI9AaEF5DMjffByEN9-98zAKBqche3zsGVgU_iRgcAZywwzJSXl0676pwiQ_aem_l6qlme105aV428fucZ9Kgw

KOVAČIĆ O THOMPSONU U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

**M. KOVAČEVIĆ I J. PEČARIĆ, THOMPSON U
OČIMA HRVATSKIH INTELEKTUALACA –
BILO JE I TO JEDNOM U HRVATSKOJ,
ZAGREB, 2008.**

HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA

U Hrvatskoj je počelo zabranjivanje koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Prihvaćanje zabrane ovih nastupa značilo bi dopustiti Hrvatsku u kojoj se ne smije pjevati. Hrvatski narod vjekovima iskazuje svoju radost, bol, vjeru i nadu pjesmom. Hrvatska glazba daje ljepotu našem životu i dostojanstvo našem narodu.

Žele zabraniti naše snove i naše pjesme!

Prošli smo bolna iskustva zabrane i suđenja javne riječi. Hrvatsko sjećanje je puno ponosa na one koji nisu prihvatili zabranu slobode misli, riječi, pisma i okupljanja.

Nemojmo dopustiti zabranu pjesme!

Mi smo odgovorno iskazali hrvatskoj javnosti da “nastupi Marka Perkovića Thompsona pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi”. S prezirom gledamo na zabrane njegovih koncerata i pozivamo i cijelu Hrvatsku da,

Ne prihvati i ne dopusti zabranu hrvatske pjesme - zabranom koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Zagreb, 18. 07. 2008.

Prof. dr. sc. Nediljko A. Ančić
Akademik Ivan Aralica
Davor Aras, prof.
Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik¹
Olga Asić, domaćica
Akademik Smiljko Ašperger
Dipl. ing. Nenad N. Bach, skladatelj
Mile Balen, književnik
Ivan Balić, ekonomist
Katica Balog, politologinja novinarka
Dalibor Barić, konobar
Akademik Slaven Barišić
Prof dr. sc. Borna Bebek
Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar
Vladimir Benić, dirigent
Nikola Bičanić, mr.sc
Dr. Ivanka Bilić, spec. opće medicine
Nikola Bilić, dipl. inž.
Prof. dr. sc. Ivan Biondić
Dr. Boris Blašković, specijalist opće medicine
Akademik Rafo Bogišić

¹ Od svega srca podpisujem podršku Marku Perkoviću Thompsonu. Pravi neprijatelji Hrvatske su hrvatske jugoslavenčine. Valjda će se ovaj narod opametiti i to shvatiti. A jednom mora i to biti. Hvala Ti na obavijesti i trudu jer znam da sigurno Ti ovo uporno vodiš. Ja malo nešto radim na području udžbenika. I to je važan front.

Mons. dr. Mile Bogović, biskup
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice
hrvatske u Splitu
Vinko Brkan, član HVIDR-e Hrvatske i dogradonačelnik Trogira
Joso Brkljačić, trgovac
Nada Brkljačić, službenica
Dr.sc Paško Bubalo, zastupnik Hrvatskog državnog sabora u
mirovini
Prof. dr. sc. Nikola Buble
Mr. sc. Vinko Burazer, odvjetnik
Željko Crnolatac, umirovljenik
General Miljenko Crnjac
Zdravko Curkan, umirovljenik
Vinko Cuzzi, županijski sudac
Joško Čelan, novinar i publicist
Emil Čić, glazbeni kritičar i publicist
Jozo Čikeš, predsjednik Pasionske baštine
Tomislav Čolak, prof.
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Prof. dr. sc. don Josip Čorić²

² I u intervjuu prof. Čorića u «Slobodnoj Dalmaciji» od 27. rujna 2008. bilo je riječi o Thompsonu:

BRANITELJ THOMPSONA

- A jeste li čitali komentare da ste vi svećenik desničar jer, citiram, stalno javno zagovarate lik i djelo Marka Perkovića Thompsona i njegov veliki navijač!?

- Nisam navijač nego - Thompsonov branitelj! Branim ga od suludih napada zločestih ljudi, kao što bih branio svakoga drugog nevinoga U svoje vrijeme sam to činio, pod rizikom gubitka slobode, braneći Vicu Vukova Thompsonovu glazbu ne slušam često, ali ne dam na nj, on naprosto nije kriv Zamjeraju mu onaj stih. na ljutu ranu ljutu travu! Da je to ustaški stih!? A meni je čaća govorio kako je njegov pradjed znao reći na ljutu ranu ljutu travu! Puno, puno godina prije nego što se Ante Pavelić začeo To su obične budalaštine Sad ću malo karikirati, ali zar se ne može reći neću jesti kruh, jer bi me mogao tko optužiti zbog ustaštva. Kruh je, naime, jeo i Ante Pavelić!.

Branko Čulo - dragovoljac i hodočasnik
 Jadranka Čuljak Duvnjak, odvjetnica
 Josip Čuljat, dipl. oec., nosilac Partizanske spomenice 1941.
 Prof. dr. sc. Ante Čuvalo, predsjednik Association for Croatian
 Studies/ACS
 Prof. Ikica Čuvalo
 Mate Ćavar, hrvatski pjesnik i publicist
 Mate Ćavar, umirovljenik
 Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta
 za život i obitelj
 Prim.dr.sc Egidio Ćepulić, dr. med.
 General Ljubo Ćesić Rojs
 Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih
 kat. misija u Švicarsloj³
 Prof. dr. sc. Ante Ćorušić
 Prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
 Josip Čuljat, dipl. oec., nosilac Partizanske spomenice 1941.
 Mira Ćurić, novinar
 Vlado Dadić, prof.dr.sc
 Akademik Žarko Dadić
 Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, dirigent, sveuč. prof. i hrv.
 veleposlanik u m.⁴

- Moram priznati: ovu vašu usporedbu baš i ne razumijem! Ali Thompsonu zamjeraju zbog ustaških kapa na njegovim koncertima... •

- To su još veće budalaštine Onoj maloj što je kupila ustašku kapu i nosila je na Thompsonovu koncertu, ja, don Josip Ćorić. dao bih dvije po ušima. skinuo joj je i rekao. "Ajde kući, šta ti imaš s ustašama, šta ti znaš o njima, kome su oni donijeli sreće!? Hrvatskoj sigurno nisu!" Ali, što Thompson ima s njima!?! Zar će on skakati s pozornice i gledati tko u publici ima kakvu kapu!? To je posao nekoga drugoga, policije! Nije on kriv što mu na koncerte dolaze budaletine s ustaškim kapama. I gotovo!

³ Dragi Josipe,

eto jos jednom odgovaram da i mene staviš u to časno društvo potpisnika...

Prijateljski,
fra Šito

⁴ Debelićev tekst o Thompsonu dan je u slijedećem poglavlju.

Ivan Debeljak, dipl. iuris
Zlata Derossi, prof.
Julije Derossi, književnik
Ivan Devčić, mornar
Prof. dr. sc. Goran Dodig
Admiral Davor Domazet Lošo
Željko Dorotić, gospodarstvenik
Dubravka Dragaš, dipl. Arheolog
Tomislav Dragaš, tapetar
Mate Drmić, prof.
Branka Dundović, umirovljenik
Vladimir Dundović, umirovljenik
Dr. sc. Tomislav Dragun⁵
Anđelka Dražić, njegovateljica
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog lista
Prof. Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja⁶
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Prim.dr.Josip Dujella, spec.patolog
Stipe Čipa Dukić kat. Svećenik
Josip Dukovac, dipl.ek
Marko Dumančić, odvjetnik
Radoslav Dumančić, pravnik
Ante Duvnjak, gospodarstvenik
Drago Duvnjak, dipl.ing

⁵ Sa zadovoljstvom potpisujem Vaše pismo tj. potporu Marku Perkoviću Thompsonu. Ispunjava me ponosom da se hrvatski intelektualci hrabro izjašnjavaju i dostojanstveno brane pravo na istinu, ljudsko dostojanstvo i pravo na Hrvatsku ljudskoga lica.

⁶ Za Hrvatsku sam u kojoj nema Straha od riječi ni od djela, Za Hrvatsku u kojoj su sve pjesme prošle i sve ljubavi dobrodošle!!!!"Kroz zvonke pjesme Marka Perkovića Thompsona svi se učimo voljeti svoju Domovinu i opredjeljujemo se samo za Istinu!

Vrlo poštovani gospodine Pečarić!

Sa zadovoljstvom potpisujem Vaše pismo tj. potporu Marku Perkoviću Thompsonu. Ispunjava me ponosom da se hrvatski intelektualci hrabro izjašnjavaju i dostojanstveno brane pravo na istinu, ljudsko dostojanstvo i pravo na Hrvatsku ljudskoga lica.

Marko Duvnjak, profesor
Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut
Josip Elez, službenik
Marija Elez, nastavnik u m.
Petar Elez, nastavnik u m.
Alena Fazinić dr.sc
Mario Filipi, novinar
Ante Filipović, brigadir u m.
Milan Fjaka Lelas, umirovljeni pilot
Ivan Gabelica, odvjetnik
Juraj Galac, umirovljenik
Marija Galac, umirovljenica
Zoran Galić, odvjetnik
Sandra Galiot, umirovljenica
Slavko Galiot, prof, dipl. arheolog, pred. Udruge oboljelih
branitelja
Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
Milan Glibota, predsjednik Matice hrvatske Imotski
Mate Gogić, umirovljenik
Marija Seka Golac, umirovljenica
Martin Golac, umirovljenik Tomislav Grahovac, odvjetnik
Dr. sc. Mario Grčević
Josip Dodo Grospić, umirovljenik
Ljuba Grospić, agronom
Milan Grospić, dr. veterine
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Prof.dr. Petar Gugić
Rajka Gugić, pravnica
Ivana Haberle, predsjednica udruge «Žene u Domovinskom ratu –
Zadar»
Josip Hećimović Nikšić, dipl. inž.⁷
Mate Herman, ugostitelj

⁷ Pridružujem se svojim potpisom u prosvjedu protiv napada zagrebačkih četokomunista na pjevača Marka Perkovića. Još jednom ponavljam da je sva ta halabuka uvod u likvidaciju, ubojstvo Marka Perkovića. Treba on

Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Prof. dr. sc. Alojzije Hobljaj
Fra Mladen Hrkač
Mr. sc. Dubravko Hunjet
Srećko Ilić, odvjetnik
Mons. Ante Ivas, biskup
Ilija Ivezić, glumac
Lovro Ivin, prof. povijesti
Kornelija Ivos, službenica
Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica
Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
Akademik Dubravko Jelčić
Jakov Jelić dr.sc.
Vinka Jelić, prof.
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, gl. urednik Političkog
zatvorenika
Josip Jović, kolumnist i publicist
Juraj Jug, umirovljenik
Zdenka Jug, umirovljenik
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
Marko Jurić, novinar
Ante Jurić, predsjednik Australian Croatian Association Melbourne
Ing. Zrinko Jurić, tajnik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu
Fra Karlo Jurišić, prof.dr.sc
Dr. sc. Hrvoje Kačić
Don Anđelko Kačunko, novinar i publicist
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije
Pajo Kanjižaj, književnik

sam uzeti 24-satno osiguranje. Nije se šaliti s Milanovićima i njegovom handžar divizijom (jeste li ikada pogledali izraz lica Ranka Ostojića?? - u usporedbi s Ostojićevim lice Ratka Mladića je više nalik na lice Majke Tereze).

Prof. dr. sc. Ivan Karlić⁸

Akademik Andrija Kaštelan

Prof. dr. sc. Vladimir Katović

Pavao Slavko Keserović, dip. ing.⁹

Dr. Dragan Klarić, liječnik

Jakov Klarić, dipl. oec.

Prof. dr. sc. Stanislav Kliment

Josipa Kliment, ekonomistica

Mate Knezović, odvjetnik

Prof. dr. sc. Pavle Knezović

Zdravko Komšić, predsjednik udruge logoraša Vukovara

Prof. dr. sc. Ivan Kordić¹⁰

Ljerkica Koren, službenik-lektor

⁸ Hvala Vam da ste mi i ovom prigodom poslali ovaj dopis! Sa velikim zadovoljstvom pridružujem se Vama i ostaloj gospodi u izrazu podrške gospodinu Marku Perkoviću – Thompsonu. Radosna srca stavljam na raspolaganje sebe, odnosno u ovom slučaju svoj potpis potpore.

Poštovani gospodine akademice,

Slažem se s Vama da previše šute i oni koji bi baš morali dizati svoj glas; dakako da bi nam bilo zasigurno drugačije da smo glasniji i složniji. Ipak, i noćas sam još jednom razaslao e-poštu na 20-ak adresa svojih kolega, zamolivši da reagiraju što prije. Neki su vjerojatno na godišnjem odmoru, no jedan dio već noćas i jutros mi je odgovorio i podržao inicijativu; vjerujem da su i Vama poslali svoj pristanak da ih se uvrsti na popis ...

⁹ Molim Te ubaci me u listu Protivnika Zabrane Domoljublja (nisam znao kako da se prijavim). Mislim da me dobro poznas' - tako da me moz'es' uvijek uvrstiti u liste domoljubnog smisla i za to imas moju punu punomoc'.

¹⁰ Naravno da potpisujem, punim imenom, prezimenom i titulom: prof. dr. sc. Ivan Kordić!

I moram Ti reći da sam pomalo deprimiran. Nevjerojatno je da nam trenutačna, posttuđmanovska politika veleizdajnika i pljačkaša Hrvatske želi određivati i što smijemo, a što ne smijemo pjevati.

Ovo je gore nego poslije Hrvatskog proljeća! Samo ne hapse, dakle, ne zlostavljaju tijelo, ali ubijaju dušu. Uvijek sam posjedovao kršćanski optimizam, ali se sada pomalo bojim da ni on nema šanse. Ne znam zašto o Thompsonu šuti službena Crkva. A progon Thompsona progon je Vjere, Ljubavi i Domovine. A to je gore nego "antidiskriminacijski" (zapravo diskriminacijski) zakon.

Vazmoslav Koren, geometar u mirovini
Zvonimir Kos, profesor
Prof. dr. sc. Manja Kovačević
Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar
Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago¹¹
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski
zbor
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Dr. sc. Mario Krnić, docent
Katarina Kronja, viša laborantica u m.
Ankica Krpina, dipl. iur.
Radoslav Krpina, ing. šumarstva
Stanko Krpina, dipl. ing. kemije
Vjekoslav Krsnik, novinar
Dr. Petar Kružić, stomatolog, predsjednik Hrvatskog Kršćanskog
pokreta Stuttgart
casna sestra Aurelina Kutleša, Pakoštane¹²
Dragan Kwiatkowski, akademski kipar
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Pepica Lebar, nastavnica u mirovini
Dr. sc. Damir Letinić, pedijatar
Nevena Letinić, dipl. ing. arh.
Grozdana Leskošek, umirovljenik
Dr. sc. Inga Lisac, sveučilišni nastavnik u m.
Prof. Ive Livljanić, hrv. veleposlanik u m.
Vladimir Loknar, dr.med. i publicist
Dr. Stjepan Lončarević
Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Prof. dr. sc. Branimir Lukšić¹³

¹¹ Podupirem umjetnicke, dostojanstvene i profesionalne koncerte M.P. Thompsona, kao i njegove pjesme i pjevanje puno vjere i zdrava rodoljublja.

¹² Veliki Markane kako ga od milja svi zovemo. Hvala bogu da sa svojom ljubavi za naše svetinje: Boga, domovinu, obitelj! Rodoljubima dižeš duh a onoma koji ne vrijede i trebaju da su našim redovima!

¹³ **Je li Istra Hrvatska?**

Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Ante Madunić, odvjetnik
Jadranko Madunić, prof.
Ante Tonko Mađerić, umirovljenik
Nikola Majnarić, prim.dr.
Dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u m.
Dr. Radoslav Marić, M. D.,¹⁴
Vladimir Marić, odvjetnik
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik «Hrvatskog lista»
Adalbert Marković, prof. dr.
Željko Maršić
Hrvoje Marušić, gradski vijećnik u Splitu
Prof. dr. sc. Matko Marušić
Marica Mataija, nastavnik u m.
Vlatko Mataija, nastavnik u m.
Prof. dr. Marko Matić
Mate Matić, odvjetnik
Petar Matić, dipl.iur
Akademik Slavko Matić
Mr. sc. Dražen Matijević, odvjetnik
Miroslav Međimorec, redatelj, publicist i umirovljeni diplomat
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU
Vlasta Mihavec, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Alka Mihelić-Bogdanić

Prilikom izglasavanja Zakona o sprječavanju diskriminacije u Hrvatskoj saborski zastupnik Kajin je glasovao za taj zakon. Neposredno nakon toga on traži da se vrši diskriminacija prema Thompsonu i da mu se zabrani koncert u Istri. Je li Istra Hrvatska?

¹⁴ Bio sam na putu u Kanadi. Pokopali smo mog brata Ljubu koji je pobjegao preko granice jos 1953. godine, i pokazao komunistickim zlocincima da oni nisu gospodari cijelog svijeta.

Molim vas uvrstite i moje ime u vas popis podupiratelja Marka Perkovica Thompsona. Ovom listom podupiratelja treba bombardirati sve novine i tv postaje svaki dan! I oni to moraju objaviti po svojoj sluzbenoj duznosti informiranja. Siguran sam da se lista otvori hrvatskom narodu da bi ju potpisali velika vecina, a ne samo jedna cetvrtina, koliko ih je glasovalo na predsjednickim izborima!

Dr. Martin Mikecin, neuropedijatar
Vanja Mikecin, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Ivan Milinković, električar
Mirjana Milinković, službenica
Marko Milinković, privatni namještenik
Nada Milinković, učiteljica u mirovini
Nikola Milinković, mehaničar
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske Čiste Stranke Prava
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Močnaj, profesor
Ratimir Močnaj, dipl. ing.
Jadranka Modrić, dipl.iur.
Marija Mrakovčić, prof.
Dragica Mršić – Petričević, prof.
Jozo Mršić, književnik
Tvrtko-Andrija Mursalo, diplomat u m.
Prof. dr. sc. Josip Mužić
Nevenka Nekić, književnica
Prof. dr. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog
društva Napredak Mostar
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. matematike
Željko Olujić, odvjetnik
Ivan Pandža - Hvidra Zagreb
Josip Papković, mr.sci
Marija Papković, dipl.iur
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik-Robek, prof.
Prof. dr. sc. Mladen Parlov
Ana Pašalić, dipl.iur
August Pavičić, farmer
Ivanka Pavičić, domaćica
Josip Pavičić, književnik i nakladnik
Mladen Pavković, novinar i publicist
Ing Berislav Pavlović, Predsjednik Društva M. Hrvatske,

Vancouver, Canada Pero Pavlović, književnik
Prof. dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Slavko Pecirep, liječnik¹⁵
Akademik Josip Pečarić
Šimun Penava, zamjenik predsjednika Hrvatskog žrtvoslovnog
društva
Zvonimir Penović, književnik
Kaja Pereković, bivša predsjednica Društva hrvatskih političkih
zatvorenika
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Stipan Perić, dipl.oec, predsjednik obrtničke komore HBŽ
Marija Perković, nastavnica u m.
Rade Perković, glumac
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Miro Petry, umirovljeni saborski zastupnik
Domagoj Ante Petrić, novinar
dipl.ing Zlatko Pintarić
Nenad Piskač, književnik
Mr. sc. don Bernardo Pleše
Luka Podrug, dipl. iur.
Prof. Jasenka Polić Biliško¹⁶

¹⁵ Puna potpora Marku Perkoviću Thompsonu. nećemo dozvoliti da niti jedan pjevač ili umjetnik, a pogotovu domoljub završi u ignoranciji jednoumlja kao što se dogodilo vrsnom pjevaču Vici Vukovu. Znamo tko je Kajin, znamo tko je Mesić, živio Thompson.

¹⁶ Javljam se s molbom da me uvrstite na popis osoba koje prosvjeduju zbog zabrane održavanja koncerta hrvatskom branitelju i sigurno trenutno najpopularnijem pjevaču, osobito pjevaču hrvatskih domoljubnih i religioznih pjesama - Marku Perkoviću Thomsonu. Vrijednosti o kojima pjeva i koje svojim nastupima promovira su vrijednosti na kojima počiva i na kojima je stvarana stoljećima hrvatska kultura i sreća je što u ovoj kulturnoj pustoši i anarhiji Thomson postoji.

Ujedno Vas molim da me redovno obavještavate o akcijama koje poduzimate. Mislim da bi trebali prosvjedovati protiv mnogih poteza hrvatske vlade, a osobito predsjednika, koji to ustvari i nije. Svakako bi trebalo prosvjedovati protiv privatizacije Brijuna osobe koja je podržavala

Nada Pomper, književnica
 Stjepan Pomper, slikar
 Akademik Stanko Popović
 Mons. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
 J. Ivan Prcela, urednik i publicist¹⁷
 Darko pl. Prebeg mr. stroj. ing.¹⁸
 Dr. Antun Predanić, ginekolog
 Gordana Primižić, prof. u m.
 Zlatko Prtenjača, odvjetnik
 Davor Prtenjača, odvjetnik
 Dipl.Ing. Franjo Radošević, Predsjednik internacionalnog
 savjetodavnog poduzeća
 Mr. sc. Jakov Radovčić, paleontolog
 Ozana Ramljak, profesor
 Toni Ramljak, dipl. oec.
 Prof. Markica Rebić, general u mirovini
 Danijel Rehak, predsjednik Hrvatske udruge logoraša
 Ivica Relković, publicist
 Domagoj Rešetar, odvjetnik
 Bojnik Mladen Rogić, dopredsjednik UHDDR-a grada Zagreba i
 Zagrebačke županije

srpsku agresiju na Hrvatsku - Šerbedžija - kao i koncerata svih takvih, npr Lepe Brene.

Molim Vas, možda možete saznati koliko stipendista Titovog fonda radi na visokim i odgovornim položajima, na Sveučilištu, u Zagrebu, odnosno u Hrvatskoj?

¹⁷ Mnogo cijenjeni akademiče Pečariću,

Uvelike cijeneći i Vaš vjersko-patriotski idealizam i taj isti idealizam Marka Perkovića Thompsona, pridružujem se i ja Vašoj plemenitoj akciji podupiranja toga našega najpopularnijega pjevača. U njemu nam progone i ono malo preživjelih herojskih branitelja naše vječne Hrvatske, dok slave i zaštićuju one koji u vrijeme Titove Strahovlade poklaše skoro cijeli moj naraštaj. Ovome svome POKLANOM naraštaju posvetio sam cijeli svoj život i uvijek mu ostajem vjeran.

J. Ivan Prcela, Urednik-autor OPERATION SLAUGHTERHOUSE i
 HRVATSKOG HOLOKAUSTA

¹⁸ Dižem svoj glas za Marka Perkovića Thompsona.

Miljenko Romić, akademski slikar
Mladen Roth, eur.ing
Marko Roša, dipl.ek
Nedjeljka Roša, dipl.ek
Fra Nikola Mate Roščić
Vedran Rožić, gradonačelnik Trogira i saborski zastupnik
Božidar Ručević, dipl. inž.¹⁹
general-bojnik Željko Sačić
Martin Sagner, glumac
Iur. Darko Sagrak, predsjednik udruge «dr. Milan Šufllay»
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Jakov Sedlar, redatelj
Draško Semren, odvjetnik
Višnja Serdar, umirovljenik
Vlatko Serdar, umirovljenik
Dr. sc. Marina Skrobica, dizajner²⁰

¹⁹ Iz ovog u narodu hrvatskom svепodržavajućeg članka, akademika Pečarića, istinitog, pravednog i odlučnog - treba proizaći i pitanje: "Kada će Javno tužilaštvo pokrenuti postupak protiv hrvatskog sabornika Damira Kajina, jer je, mišljenja sam, teško povrijedio regule zakona o izazivanju međunacionalne mržnje povrijedivši sve stanovnike glavnog grada svih Hrvata Zagreba, jer da se u njemu može vikati o ubijanjima nekog etnosa , a u Umagu ne!? Nasuprot tome, ne suprostaviti se najavama da u Istri mogu pjevati Bajaga i/ili Brena, proširuje uvredu i na većinsko hrvatsko istarsko stanovništvo, a što razotkriva lik i djelo tog, izgleda, vrlo pokvarenog čovjeka.

Takvi su se nekada bojali Vice Vukova i pjesme "To je tvoja zemlja... tu sagradi dom...!" - takvi isti se danas u slobodnoj Domovini boje Marka Perkovića i pjesme "Lijepa li si...!" Na taj sramotni i uvredljivi čin šute mnogi novinari i mnogi mediji, a da li će i pravna država u neovisnoj i slobodnoj Republici Hrvatskoj!? Pitanje je sad?

Do tada podpisujmo i dalje!

²⁰ Oprostite, nisam razumijela način na koji se šalje podpora. To sve nije bitno. Glavno da je moje ime tamo skupa s imenima onih koji još uvijek vjeruju u slobodnu, čvrstu hrvatsku domovinu. Puno Vam hvala na svemu što radite u tom smislu.

Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić²¹
Stjepan Sraka, dr.stom.
Ivan Stamać, akustičar i skladatelj, izumitelj zvukovnog sustava
Morskih orgulja u Zadru
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jummy Stanić, estradni umjetnik
fra Miljenko Stojić, književnik i novinar
Ivan Strižić, književnik
Jaroslav Stučka, umirovljenik
Ivka Šaban, dipl.ing
Josip Šaban, mr.sc
Matilda Šaban, nastavnik u miru
Milan Šaban, nastavnik u miru
Elizabeta Šajatović, prof. u m.
Petar Šale, odvjetnik
Tamara Šarić, domaćica
Tomislav Šarić, ribar
Petar Šarinić, primarijus dr.med
Ivan Šarolić, književnik
Dr. Danica Šćukanec Predanić, stomatolog
Prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti
Branko Šerić, odvjetnik
Barbara Šešelj, M.A., knjižničarka
Stjepan Šešelj, književnik
Tvrtko Šešelj, računovođa
Tomislav Šimičević, dipl. ing. građevinarstva
Jasminka Šimičević, dipl. ing. građevinarstva, prof.
Renato Šintić, profesor u mirovini
Božo Škorić, dipl.ing
Kristina Škorić, umirovljeni prof.
Mr. Ljubomir Škrinjar

²¹ Čestitam na inicijativi. Potpisujem. Ja bi dodao neka se policija pobrine da pronadje one najvjerojatnije provokatore koji na koncertima izvikuju "Ubij Srbina". I to je izgovor Mesiću da kritizira organizaciju takvih koncerata.

Branko Šoštar, ing
Adela Šubić, umirovljenica
Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
Dr.sc Dragutin Taboršak
Ante Nadomir Tadić Šutra, pjesnik
Tuga Tarle, prof. filozofije
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Ana Tomljenović, publicist
Zora Trek-Čížek, upravni pravnik
Akademik Nenad Trinajstić
Zvonimir Trusić, utemeljitelj dragovoljaca Domovinskog rata,
 ravnatelj Hrvatskog dokumentacijskog centra
Damir Tučkar, dipl.ing
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Aron Varga dipl. inž.
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
Damir Vidović, student
Ljilja Vokić, profesor
Dr. sc. Vladimir Vratović, sv. profesor u m.
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Prof. Vera Valčić Belić
Damir Vidović, student
Boris Vinčić, odvjetnik
Zlatko Vitez, glumac
Zdravko Vladanović, dipl. pravnik, brigadir u m.
Mr. sc. Božena Volarić, sveuč. nastavnik u m.
Rudolf Vouk, prof. dr. sc
Stanko Vrnoga, svećenik
Dr. sc. Petar Vučić
Vlč. Tomislav Vučur, upravitelj Župe Crnac
Dr. sc. Ante Vukasović
Grozdana Vukić, domaćica
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, medicinska sestra
Tomislav Vukić, mornar

Antun Vuković, umirovljenik

Petar Vulić, pjesnik, tajnik Udruge umirovljenih branitelja

Miroslav Zemljak, dipl. inž.

Prof. dr. sc. Ivan Zulim

Prof. dr. sc. Tomislav Živković

Fra Pavao Žmire, prof.dr.sc

Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

HAJKA NA THOMPSONA, ZAGREB, 2012.

1. SRPNJA - DAN DIVE GRABOVČEVE

Svojevremeno sam u emisiji *Oči u oči sa Zdravkom Tomcem*, rekao:

Kod Thompsona ima još nešto, što nema veze sa pjevanjem, ali o čemu uvijek treba voditi računa:

Zašto ga oni napadaju?

Ali, ima veze, i dobro to oni znaju, jer on kroz svoje pjesme, utječe i na hrvatsku mladost!

Nedavno sam na Internetu napisao da se, zapravo, oni boje činjenice da na mlade u Hrvatskoj, tijekom njihovog školovanja (što se tiče domoljublja, hrvatskog ponosa, časti i poštenja), više utjecaja ima Thompson, sa svojim pjesmama, nego cijelo hrvatsko školstvo). Svojim današnjim e-mailom don Vinko Puljić iznova nas podsjeća na to značenje, koje Marko Perković Thompson ima za hrvatski narod, a posebice za mladu generaciju:

Diva Grabovčeva djevojka je iz naroda, koja je živjela u Rami, (17. stoljeće, Bosna i Hercegovina), u vrijeme turske vladavine. Bila je to lijepa i pobožna djevojka, iz skromne katoličke obitelji, u koju se zaljubio turski beg Tahirbeg Kopčić, pa se htio njome i oženiti.

Diva Grabovčeva nije pristala „milom“, pa ju je Tahirbeg tražio i našao u planini Kedžari, kod ovaca, i htio ju „silom“ uzeti.

Diva Grabovčeva radije je izabrala smrt.

Svake godine, na prvu nedjelju iza Petrova, na Divinu grobu, služi se Sveta Misa. Dolaze i mnogi hodočasnici.

Taj se dan u Rami zove, Divin dan ili Dan Dive Grabovčeve.

Istina o ovom puku

Bez obzira koliko pripovijest o stradanju Dive Grabovčeve odgovara povijesnoj istini, ona odgovara psihološko-sociološko-povijesnoj istini ovoga puka, posebice djevojaka.

Stoljećima su, ovdje, roditelji odgajali i učili djecu, da im je jedini ponos, njihova vjera i poštenje, koje im, nitko i nikada, ne može oteti.

Za tu vjeru i čast, naš narod je naučio sve žrtvovati, pa i živote.

O Divi je napisano mnogo priča i igrokaza, te ispjevano mnogo narodnih pjesama. Kip Dive Grabovčeve, koji se nalazi na Kedžari, napravio je, u bronci, Kuzma Kovačić. Divin kip je u klečećem položaju, s uzdignutom glavom prema nebu. Lice joj je puno sjaja i ljepote

Diva Grabovčeva simbol je svih onih koji drže do svog poštenja i bore se za svoju nevinost, kao i za svoj vjerski i nacionalni ponos, **kroz sva teška i burna vremena.**

Divu Grabovčevu sada znaju svi

Pjesmom „Diva Grabovčeva“, Marko Perković Thompson snažno je prenio te naše neprolazne vrijednosti i svetinje.

Svakoga 1. srpnja, dobro je poslušati tu pjesmu i iskreno se pomoliti Bogu, za čistoću srca, te vjerski i nacionalni ponos **NARODA moga HRVATSKOGA!**

Thompson ima istančan osjećaj za ono što treba opjevati u svojim pjesmama, kako bi naš narod iznova podsjetio, što su prave hrvatske vrijednote, koje nikada ne smiju prestati živjeti, u svakom hrvatskom čovjeku.

Bez njegove pjesme, mnogi Hrvati ne bi ni znali za Divu Grabovčevu, iako je o njoj napisano mnogo priča (igrokaza), te ispjevano mnogo narodnih pjesama, a naš je veliki kipar Kuzma Kovačić, odnedavno i član suradnik HAZU-a, napravio njezin kip.

Danas, zahvaljujući i Thompsonu, priču o Divi Grabovčevoj, znaju svi.

Diva Grabovčeva

Bila jednom u tim davnim danima,
Grabovčeva lijepa kći,
gdje iz kamena voda teče
na Hercegovu tlu,
gdje iz kamena raste cvijeće
u sjećanje na nju.

Dušman tuče, mlado tijelo ubija,
u oku joj gasi nevin sjaj,
molitva je na usnama,
bila joj za kraj.
Umre tijelo, al' duša ode
u Gospin zagrljaj.

Diva, Diva Grabovčeva,
zauvijek na nebu sja.
Teče voda Hercegovna,
tamo gdje bi njezin kraj.

Pogledaj u oči našim ženama,
i kad vidiš jedan divan sjaj,
to je Diva Grabovčeva,
još je ona živa znaj.
Teče voda Hercegovna,
tamo gdje bi njezin kraj.

Diva, Diva Grabovčeva,
zauvijek na nebu sja.
Teče voda Hercegovna,
tamo gdje bi njezin kraj.

Surovo je ovo vrijeme, ljudi zli,
vlada opći nespokoj,
ja se osjećam bolje kada pjevam ti o njoj,
o toj ženi, čistoj, hrabroj,
Diva Grabovčevoj.

Diva, Diva Grabovčeva,
zauvijek na nebu sja,
teče voda Hercegova,
tamo gdje bi njezin kraj.

Tekst i glazba: Marko Perković Thompson

akademik Josip Pečarić

Portal HKV-a, 30. lipnja 2012.

HRsvijet, 30. lipnja 2012.

THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.

IVAN ARALICA, književnik

MARKO PERKOVIĆ THOMPSON GENIJ JE KOJEGA JE OTKRIO DRUGI GENIJ ZDENKO RUNJIĆ

To što Marko doživljava u glazbi, to sam i ja doživljavao u književnosti, ali to što nas dva doživljavamo u književnosti i glazbi, to je i Kuzma Kovačić doživljavao u kiparstvu...

Osnovni je problem Marka Perkovića Thompsona u tome što je on središnja figura na našoj glazbenoj sceni. Iskrsla iznenada i, gotovo bih rekao, niotkuda. Iskrsla u jednome povijesnome trenutku i svoju bit umjetničku vezala za taj povijesni trenutak u cjelini.

Ja ne pretjerujem, ja vrlo racionalno donosim presudu da Marko Perković Thompson na hrvatskoj glazbenoj sceni predstavlja prvu ličnost i problem nastaje u tome što lijeva politička opcija ne dopušta da u umjetnosti, bilo kojoj, književnosti, glazbi, likovnoj, kiparstvu, na prvome mjestu figuriraju konzervativni umjetnici. Oni su odnekuda za sebe same rezervirali mjesto *mainstreama* središnje pojave, a sve druge koji se pojavljuju kao konzervativni i domoljubni umjetnici, žele gurnuti na periferiju. Ako se to ne može dogoditi, da uspiju gurnuti nekoga na periferiju, onda mu počnu dijeliti političke etikete. Kad govorim o Marku to, ja moram reći da istodobno govorim i o sebi samome. To što Marko doživljava u glazbi, to sam i ja doživljavao u književnosti, ali to što nas dva doživljavamo u književnosti i glazbi, to je i Kuzma Kovačić, najmarkantnije lice

našega kiparstva, doživljavao u kiparstvu. I tako možete nabrojati niz pojava.

Dokaz da je Marko Perković veliki umjetnik, umjetnik kakvoga danas na glazbenoj sceni u Hrvatskoj nema je i to da njegove pjesme, pjesme čiji je tekst pisao, čiju je glazbu pisao, kada ih interpretiraju drugi interpreti – uzmite slučaj Vanne i klape Cambi – te pjesme pobjeđuju na svim festivalima. Dakle, one i bez interpretacije Marka Perkovića Thompsona koji je obilježen takvim žigovima što mu ih je namijenila lijeva opcija, te pjesme izbijaju na čelo. Čak mogu reći, i to sam rekao Marku: Pazite, ako Vaše pjesme mogu interpretirali drugi interpreti, može Vam se dogoditi da te pjesme u njihovoj interpretaciju budu bolje od pjesama Vaših u Vašoj interpretaciji. Ako se to događa s jednim umjetnikom, onda se može slobodno reći da je to prvak komu nema premca.

Za Marka Perkovića Thompsona, za njegovu glazbu, za njega kao čovjeka vezano je mnogo teza, ali istaknut ću samo jednu. Onih ratnih godina kada su se pojavljivale različite pjesme, ovakve i onakve domoljubne, znao sam značenje tih pjesama, one igraju ključnu ulogu, to ne trebam dokazivati, u jednom kritičnom trenutku angažiraju mase, a mase podržavaju povijesna gibanja. I to je njihova uloga. Ja sam pratio cijelu tu produkciju i nisam bio zadovoljan s mnogim pjesmama koje su se tada pojavljivale, s jednim dijelom jesam. A dogodilo mi se jednoga dana da sam išao svojim autom i čujem pjesmu Čavoglave. Stao sam ispod kestena, poslušao sam pjesmu do kraja i kako sam tada bio u Kriznome štabu za obranu Drniša i situiranje oružja naše 142. brigade, ja sam prvom prilikom pitao svoje prijatelje poznaju li toga Marka Perkovića Thompsona. Moram reći da mi je odgovor na to bio malo čudan. Rekli su mi da je to jedan konobar iz Drniša. Rekao sam, kakav konobar, pa to je genij. Oni su se nasmijali. On je genij. U tome je problem, što je Marko genij. Nije slučajno da je Marka otkrio Zdenko Runjić. Genij je otkrio genija.

Ako je ponovno sporan pozdrav *Za dom spremni* na početku njegove pjesme Čavoglave, predložio bih svome dragome Marku da svoje slušatelje educira novome pozdravu, a taj bi glasio tako što bi on rekao 'Za dom spremni', a publika bi odgovarala 'Smrt komunizmu i fašizmu!' Može i obrnuto! Da Marko usklikne 'Smrt

komunizmu i fašizmu', a da publika odgovori 'Za dom spremni'. Može i tako da se u znak protesta svi u svakoj prilici na takav način pozdravimo. To nije nikakva izmišljotina, to je temeljni smisao Markova pozdrava na početku Čavoglava i tko to ne razumije, taj ne može razumjeti genij Marka Perkovića Thompsona.

PRIMJEDBA: Akademik Aralica je volio uspoređivati upravo odnos u RH prema dvijici velikih umjetnika Marku Perkoviću Thompsonu i Kuzmi kovačiću:

<https://www.dnevno.hr/magazin/thompsonov-status-u-hrvatskoj-najbolje-je-opisao-ovaj-akademik-zele-ga-gurnuti-na-periferiju-2496566/>

<https://www.dnevno.hr/magazin/akademik-o-thompsonu-ljevicari-ne-dopustaju-da-u-umjetnosti-dominiraju-konzervativci-2364107/>

ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI, DRAGOVOLJAC.COM, 2022

O PREDSTAVLJANJU KNJIGE 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA (INICIJALNI KRUG TUĐMAN 100)

Na vijestima CMC-a su dan nakon predstavljanja dali reportažu o tome. Ona se može naći na Youtube-u ali i na Thompsonovim stranicama:

Marko Perković Thompson

U prostorijama HVIDRE grada Zagreba predstavljena je nova knjiga akademika Josipa Pečarića 'Bojna Čavoglave / Thompsonofobija'. Poznatom matematičaru ovo je četvrta knjiga o najtiražnijem hrvatskom glazbeniku i dragovoljcu Domovinskog rata, Marku Perkoviću Thompsonu

(2008.: "Thompson u očima hrvatskih intelektualaca",

2012.: "Hajka na Thompsona",

2017.: "Thompson: pjesmom za Hrvatsku").

Uz autora knjige na predstavljanju su sudjelovali predsjednik HAZUDD-a dr. sc. Josip Stjepandić, dr. sc. Josip Jurčević te odvjetnik Davorin Karačić.

Kako je pjesma prepjevana na nekoliko stranih jezika, autor u knjizi navodi da je Thompsonov ratni hit „Bojna Čavoglave“ postao svojevrsna himna naroda izloženih agresiji budući da pjesma u sebi nosi univerzalnu poruku da se narodi moraju hrabro izboriti za svoju slobodu.

<https://www.youtube.com/watch?v=vFUErrdmqNo>

Neki komentari s Thomsonovog facebook-

Mirjana Marusic

MARKO JE PONOS LIJEPE NAŠE I SVIH DOMOLJUBA NA KUGLI ZEMALJSKOJ. SAMO TAKVI DIVNI LJUDI TO PREPOZNAJU KAO NAS DIVNI AKADEMIK PECARIC KOJI O TOME PIŠE I POMAŽE I MARKU I SVIMA NAMA DA JE NAŠA DOMOVINA HRVATSKA NA PRVOM MJESTU I DA ĆEMO JE UVIJEK BRANITI OD SVEGA KAO I 90-TIH, A PJEVATI JOJ DO NEBA. HVALA MARKO I HVALA GOSP. PECARIC I HVALA SVIM HRVATIMA KOJI TO CIJENE I POŠTUJU.

Gordana Strunjak

Svakom čovjeku koji brani svoje ova pjesma, rijeci, Markov grleni glas i poziv na obranu na kojem god jeziku ,daje istinsku snagu čovjeku koji je obeshrabren, umoran ,daje vjeru u pobjedu, sa tom pjesmom pobjeđuju, vjera u sebe i vjera u Boga, hvala

Vjekoslav Krizanovic

JOSOPE PEĆARIĆU veliki i slavni sine ovog umornog Hrvatskog naroda , molim dragog Boga da ti da dobro zdravlje i još puno godina sretnog života .

Hrnjak Claudia

I na španjolskom molim !!

Dorijan Škofić

Hrnjak Claudia Se presentó un nuevo libro del científico Josip Pečarić 'La batalla de Čavoglav / Thompsonophobia' en el edificio HVIDRA en Zagreb. Para el famoso matemático, este es el cuarto libro sobre el músico croata más popular y voluntario de la Guerra Popular, Marko Perković Thompson.

"2008:" Thompson en los ojos de los intelectuales croatas ",

2012: "Ataque a Thompson",

2017: "Thompson: una canción para Croacia").

Junto al autor del libro, a la presentación asistió el Presidente de HAZUDD, Dr. Sc. Josip Stjepandić, Ph.D. Josip Jurčević y el abogado Davorin Karačić.

Dado que la canción se cantó en varios idiomas extranjeros, el autor del libro afirma que el éxito de guerra de Thompson, "Battle of Čavoglava", se convirtió en una especie de himno de las naciones expuestas a la agresión, porque la canción transmite el mensaje de que las naciones deben luchar con valentía por su libertad

Mirjana Okun

Bila mi je čast biti na ovom mjestu sa ovim ljudima.

Zorica Gregurić

S našim dragim Akademikom Josipom Pečarićem ponovno na istom mjestu s novom knjigom. Bila je odlična i poučna promocija. Hvala ti na tvojoj upornosti i plodonosnom radu. Privilegija je poznavati te!

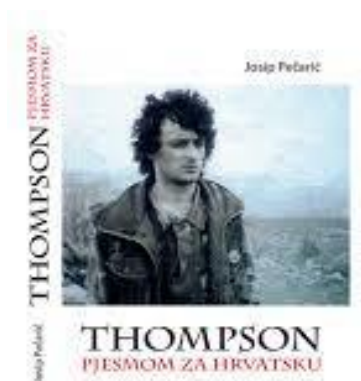

<https://thompson.hr/>

<https://www.facebook.com/marko.perkovic.thompson>

<https://ar-ar.facebook.com/marko.perkovic.thompson>

Napomena: Zorica Gregurić je predsjednica Udruge Zagrebački Dragovoljci Branitelji Vukovara sudjelovala je u predstavljanju njihovih knjiga, njena udruga je bila i suizdavač nekih njihovih knjiga.

Udruga zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara
ima čast pozvati Vas u aneđu

25. listopada 2017. godine u 18 sati u Dvoru branitelja HVOBNA
Slovenica 21, Zagreb

na predstavljanje knjige **Josipa Pečarića**
THOMPSON - PJESMOM ZA HRVATSKU

O knjizi će govoriti mr. dr. Vlado Košić, šefkaj, ugledni
novinar i publicist, Mate Kovačević, poznati kolonist Marka Ljubić i
akademik Josip Pečarić.

Voditeljica predstavljanja Zorica Gregurić.

Radijemo se Vašem dolasku!

S poštovanjem Udruga zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara

O toj prethodnoj mojoj knjizi o Thompsonu pogledajte njen prilog:

<https://zdrug.hr/vijesti/hrvatska/predstavljanje-knjige-thompson-pjesmom-hrvatsku/>

Sudjelovala je i u predstavljanju moje knjige „Dnevnik u znaku Za dom spremni“ kada je počasni gost bio Damir Markuš:

Zorica Gregurić i Damir Markuš

Markuš je bio nazočan i na predstavljanju ove knjige o Thompsonu.

Govor Josipa Stjepandića objavljen je na više portala:
<https://hrvatskonebo.org/2022/03/09/dr-josip-stjepandic-izlaganje-u-povodu-predstavljanje-knjige-thompsonofobija-8-3-22/>
<https://bezcenzure.hr/iseljenistvo/izlaganje-u-povodu-predstavljanje-knjige-thompsonofobija/>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/29862-dr-stjepandic-izlaganje-u-povodu-predstavljanja-knjige-thompsonofobija>
<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/39256-j-stjepandic-o-knjizi-thompsonofobija.htm>
Jedan komentar s Portala HKV-a: Đuro
Genijalni g. Stjepandić.

Moj govor je objavljen na:
<https://narod.hr/kultura/nova-knjiga-akademika-pecarica-bojna-cavoglave-thompsonofobija-thompson-na-udaru-sve-do-danas>

<https://bezcnzsure.hr/vlad/knjiga-o-medunarodnoj-himni-naroda-izlozenih-agresiji/>
<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peari-josip/39238-knjiga-o-medunarodnoj-himni-naroda-izlozenih-agresiji.html>
<https://www.youtube.com/watch?v=vFUErrdmqNo>
https://twitter.com/Sokolov_krik/status/1501914198812631045?ref_src=twsrc%5Etfw

Jedan komentar s Portala HKV-a: **Đuro**

Velika i pobjednička 'mirnodopska bitka' akademika Pečarića. Himna ili oda, a i koračnica, budnica - 'bojna Čavoglave', je odigrala u DR veliku stvar. Oko 100 tisuća kazeta se vrtjelo u samovozima i na crti 'do' veliko-partizanskočetničke okupacijske zone, i u legendarnoj HRVATSKOJ VOJSCI, u pobjedi velikosrpskog fašizma. Moral, vojni i psihološki, strateški, za Hrvate i do Marsa, a za četnike - nekoliko vrsta u formacijama (JNA, beli orlovi četnika Šešelja, Martićevci, Hadžićevci i sl;) 'vanvejtiket' i zečevska bežanija, u kompletu, četnika.

Jedino su na Portalu HKV-a dali i dio:

ZANIMLJIVOST S PREDSTAVLJANJA: Knjigu o članu inicijalnog kruga Tuđman 100 napisao je drugi član inicijalnog kruga, a predstavili su je tri člana istog kruga. U publici su bili osnivači inicijalnog kruga Stjepan Tuđman i Bosiljko Mišetić kao i glasnogovornik Željko Olujić.

Puno Tuđmanista - vjerojatno su to svi nazočni na predstavljanju. Uskoro će se svi koji žele moći upisati sami u taj krug. Jer Tuđmanista ima puno.

I doista je bilo pita tko su do sada članovi i kako se mogu i drugi upisati.

Evo odgovora:

Pozivamo sve poklonike prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana da se odazovu našem pozivu i svojim sudjelovanjem uvećaju ovu veliku obljetnicu, za sve informacije možete se nam se

javiti putem ove Facebook stranice ili na mail adresu: inicijalni.krug@gmail.com. Donosimo i popis članova Inicijalnog kruga Tuđman 100, koji je sastavljen od ljudi različitog spektra zanimanja i područja interesa. Neki od njih bili su suradnici predsjednika, dok su neki u vrijeme njegovog mandata još bili školarci. Svima njima predsjednik je bio i ostao moralna, ali i državnička te politička veličina te su stoga svojom podrškom i angažmanom odlučili podržati ovu Inicijativu.

ČLANOVI INICIJALNOG KRUGA TUĐMAN 100 ZA
OBILJEŽAVANJE 100-te OBLJETNICE ROĐENJA PRVOG
HRVATSKOG PREDSJEDNIKA I UTEMELJITELJA
SUVERENE HRVATSKE DRŽAVE DR. FRANJE TUĐMANA

Ivan Aralica
Mato Artuković
Stjepo Bartulica
Ante Beljo
Raza Bukvić
Toni Cetinski
Andrea Černivec
Mile Čuk
Đuro Dečak
Branko Dilberović
Davor Domazet-Lošo
Tom Držić
Mladen Gložinić
Željko Gredičak
Vinko Grubišić
Andrija, dr. Hebrang
Hrvoje Hitrec
Zvonimir Hodak
Milan Ivkošić
Jela Jozeljić
Josip Jurčević
Neven Jurica
Bernardo Jurlna

Ibrica Jusić
Ivan Kapular
Davorin Karačić
Vlado Košić
Štefina Kovač
Mate Kovačević
Kuzma Kovačić
Ivan Kujundžić
Andrej Kuželički
Jasna dr. Lesić
Ivica Marijančić
Antun Mateš
Mirko Mihalj
Marko Miljanić
Ljerka Mintas-Hodak
Bosiljko Mišetić
Željko Olujić
Viktor Pavić
Josip Pečarić
Ivan Penava
Marko Perković-Thompson
Ivan Radić
Željko Sačić
Jakov Sedlar
Marin Sopta
Josip Stjepandić
Višnja Strenja
Stjepan Šešelj
Stjepan Šterc
Ivan Tolj
Stjepan Tuđman
Nera Kristina Tuđman
Darko Tuđman
Zlatko Vitez

AUTOR LOGOTIPA INICIJALNOG KRUGA TUĐMAN 100 JE
AKADEMIK KUZMA KOVAČIĆ

Od srca zahvaljujemo našem članu, akademiku Kovačiću na ideji i realizaciji logotipa Inicijalnog kruga Tuđman 100.

Kuzma Kovačić hrvatski je kipar, rođen 1952. na Hvaru. Redoviti je profesor kiparstva na Umjetničkoj akademiji u Splitu, a redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti postaje 2020. godine. Profesor Kovačić autor je brojnih kiparskih djela u javnim prostorima u Hrvatskoj te Bosni i Hercegovini, među kojima se posebno ističe prva velika kiparska narudžba za hvarsku katedralu: portreti renesansnih pjesnika Petra Hektorovića i Hanibala Lucića, nove brončane vratnice te središnji oltar. 1993 pobjeđuje na natječaju za oblikovanje kovanog novca Republike Hrvatske i za Oltar domovine na zagrebačkom Medvedgradu. Autor je i najvećeg spomenika prvom hrvatskom predsjedniku, za koji on sam kaže da svjedoči o duhovnoj veličini predsjednika, a predstavlja kip živoga Tuđmana, onoga koji ostaje s nama.

Napomene. U četvrtak treba biti na Z1 televiziji emisija *Branitelji danas* posvećena Predstavljaju.

Knjige se mogu kupiti u prodavaonicama Croatia Recordsa.

Josip Pečarić

**INICIJALNI KRUG 'TUĐMAN 100',
DRAGOVOLJAC.COM., 2022.**

NAŠ DIDA, THOMPSON I MI

U Karlovcu na Dan Hrvatske Državnosti

S Thompsonom slavimo Dan Hrvatske Državnosti

U tekstu je dano i Pismo Thompsonu koje je potpisao i Kuzma Kovačić

HRVATSKI VELIKAN DARIO KORDIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

SJEĆATE SE DARIA KORDIĆA? Drugi dio

Sjajne komentare pitanja iz naslova dao je don Anđelko Kaćunko:

To je suvišno pitanje, fratelo!

Jer to se IME ne može zaboraviti!

Baš kao ni Praljko...

Zapravo mi je link tog teksta poslao g. Željko Soldo:

<https://cronika.hr/2023/06/sjecate-se-daria-kordica-njegovo-ime-ostalo-je-zabiljezeno-zlatnim-slovima/>

Poštovani i dragi akademiče,

Znam da vi pamтите i sjećate se itekako, bio sam i na promocije vaše knjige /i ostalih stupova Hrvatske/.

Hvala vam na borbenom duhu i ustrajnosti!

Neka vam dragi Bog podari snage i blagoslova!

(Zanimljivo je da je naslov Pavkovićeve teksta na portalu bezcenzure.hr:

IME DARIJA KORDIĆA OSTALO JE ZABILJEŽENO
ZLATNIM SLOVIMA!

<https://bezcenzure.hr/branitelji/ime-darija-kordica-ostalo-je-zabiljezeno-zlatnim-slovima/>)

Da, 'stupovi Hrvatske, general Praljak. A ne tako davno sam u HAZU govorio o tome na predstavljanju moje knjige *Akademik Kuzma Kovačić*:

Knjiga je jedna od mojih knjiga koje govore o mojoj suradnji u domoljubnom radu s nizom istaknutih Hrvata. Taj dio mog rada o kome pišem u svojim knjigama danas neki nazivaju „Pečarićeva Hrvatska“. O toj „Pečarićevoj Hrvatskoj“ prvi je pisao hrvatski

književnik i kolumnist dr. sc. Damir Pešorda u uvodu moje knjige „Ako voliš Hrvatsku svoju“, koju je tako i naslovio. Na to se nadovezao profesor književnosti sa Sveučilišta u Mostaru dr. sc. Marko Tokić predstavljajući tu knjigu na svom sveučilištu 5. prosinca 2014.

Tokić je tada naglasio, piše „Glas Brotnja“ 5. prosinca 2014., da svi koji poznaju akademika Pečarića znaju da je Hercegovac iz Boke kotorske, ali i čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić, dodavši:

„O njima je pisao, progovorio o njihovoj ljubavi prema Hrvatskoj, prema Hrvatima, ali pisao je akademik Pečarić i o generalu Praljku, hrvatskom branitelju Veljku Mariću naglašavajući kako neće biti sretan dok i zadnji hrvatski branitelj ne izađe iz zatvora. Akademik Pečarić voli Hrvatsku svoju, no osim što piše o onima koji vole i žive Hrvatsku on piše i o onima koji ne vole Hrvatsku i svoj hrvatski narod, pa upravo zbog toga što jasno i glasno upućuje na aktualno stanje u zemlji Hrvata često je prešućivan od medija u službi aktualne vlasti.“

Prve knjige koje su u naslovu imale i ime nekog od onih „koji vole i žive Hrvatsku“ bile su knjige o „Utemeljitelju Republike Hrvatske“ za kojega sam s ponosom isticao da je akademik. Zato sam i ove godine povodom stote obljetnice rođenja Franje Tuđmana u Vukovaru govorio o njemu i HAZU, ali i konstatirao da su zapravo sve moje publicističke knjige – knjige o njemu. Veliki napadi onih „koji ne vole Hrvatsku i svoj hrvatski narod“ od početka ovog stoljeća bili su na Marka Perkovića Thompsona pa su poslije knjiga s Tuđmanovim imenom u naslovu slijedile i knjige o njemu.

Kako smo zajedno prof. Tokić i ja uz Darija Kordića dodali i generala Slobodana Praljka, kad se svojim žrtvovanjem za Hrvatsku uzdignuo do jednog od najznačajnijih Hrvata u povijesti, s dr. Miroslavom Međimorcem objavilo sam i knjige o velikom hrvatskom generalu. Iako je danas i u RH – i ne samo u RH – zabranjeno i samo spominjanje imena generala Praljka ipak se prva naša knjiga o njemu može naći u knjižnicama kao što su npr. **The British Library, Queens Public Library, San Francisco Public Library** ili na sveučilištima: **University College London, Harvard University,**

Yale University, Cornell University, University of Toronto, University of Pittsburgh, University of Wisconsin - Madison, University of California Berkeley.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peari-josip/40645-govor-akademika-pecarica-na-predstavljanju-knjige-o-akademiku-kuzmi-kovacicu.html>

Hvala i don Kaćunku i g. Sopti što su me podsjetili na drugi stup 'moje' Hrvatske: Darija Kordića i Slobodana Praljka.

Zapravo kao i da sam i sam mislio na stupove 'moje' Hrvatske jer sam iz moje knjige o Dariju izdvoji Pogovor biskupa Košića. U vrijeme kada smo predstavljali knjigu o Dariju već je bila tiskana i knjiga:

J. Pečarić, *Četvrti stup moje Hrvatske / Biskup dr. Vlado Košić*, Zagreb, 2019. str. 398.

A ovih dana je Haški sud nakon 30 godina završio svoj rad pravomoćnom presudom srpskim obavještajcima Stanišiću i Simatoviću. O tome piše Ivica Marijačić u *Hrvatskom tjedniku* od 07. 06. 2023. u tekstu:

ZBOGOM, HAAŠKOME SUDU

Nije donio ni pravdu žrtvama, ni pomirenje naroda, ni kaznu agresorima

Tri od četiri izdvojena teksta odnose se na Kordića i Praljka:

Sva tragedija, nepravda i licemjerje Haaškoga suda i međunarodne politike ogleda se najviše u dvjema činjenicama:

Prvo, u činjenici da nitko nije osuđen za Vukovar, a hrvatskim generalima sudilo se za prekomjerno granatiranje Knina, i, drugo, u bizarnoj osudi generala Praljka, s jedne, i puštanju četničkoga vojvode Šešelja, s druge strane.

Vrhunac sramotne hrvatske politike prema Haagu bio je kada je trećejanuarska vlast dragovoljno prepustila tom sudu nadležnost za Bljesak i Oluju, a onda u sklopu te izdaje, Mesićeva i Račanova vlast, posredstvom odvjetnika Nobila, u žalbenom postupku šalje krivotvoreno izvješće MUP-a o slučaju Ahmići kako bi se izvukao general Blaškić, a odgovornost prebacila na Kordića, Šuška i mnoge druge. Kad je tužiteljica vidjela da je izvješće MUP-a krivotvoreno bilo je kasno za bilo što.

Jedna od najsramotnijih činjenica Haaškoga suda je da je pod političkim diktatom sudio Hrvatskoj za politiku u BiH te donio kandalozne presude vodećim hrvatskim dužnosnicima u BiH bez ikakvih konkretnih dokaza po nikad tako shvaćanoj široko postavljenoj zapovjednoj odgovornosti. Sudci i tužitelji iz procesa šestorici Hrvata iz ruku Bošnjaka u Mostaru primali nagradu za izrečene presude-

Inače sjajan Predgovor knjige o Dariju napisao je profesor književnosti sa Sveučilišta u Mostaru dr. sc. Marko Tokić koji je, kao što se vidi iz gornjeg teksta, i definirao ta četiri stupa 'moje' Hrvatske. Četvrti stup biskup Košić je također bio na Darijevom dočeku, a bio je i ratni župan Dubrovačko-Neretvanske županije i bivši saborski zastupnik dr. Jure Burić, koji se također sjetio tog dana:

JEDAN JE DARIO

Prije bilo kakvog govorenja moramo ustvrditi dvije stvari.

Prva je: Dario Kordić dobar je, izuzetno skroman čovjek i istinski vjernik

I

Druga: Dario Kordić nikada nije počinio niti naredio nikakav zločin!

U ovo prvo mogao se je i može uvjeriti svatko tko je u Darijevoj blizini bio, a u ovo drugo kad čuje i pročita onu drugu stranu koja po običaju nema prigodu biti u javnosti, a ako i bude ljudi na nju ostaju i gluhi i nijemi.

A, sada samo dvije stvari i o nama njegovim sugrađanima ili pak poklonicima.

Prvo- mi definitivno nismo dobri ljudi, jer da jesmo ne bi dopustili da naš uznik koji je na svoja leđa primio sve grijeha što ih je njegov narod učinio- živi jedva sastavljajući kraj s krajem, dok neki (mnogi) mangupi žive u raskoši i izobilju! Neka se "mangupi" sami prepoznaju i samo nastave, ali valjda i sami znajući kako će to biti samo "za vijeka", ali ne i "do vijeka"!

Da mi je ovako nešto netko prije devet godina rekao kad sam se iz Ravnog zaputio s mojim prijateljem don. Perom Pavlovićem u Zagreb pred zračnu luku gdje je Daria dočekalo ogromno, razdragano mnoštvo, a ja imao prigodu pružiti ruku, zagrliti prijatelja i s njim izmijeniti nekolike riječi- ne bih vjerovao!

I druga je: mi smo loša država i to s obje strane- i onoj gdje je Dario rođen, za koju se borio i ona u kojoj danas živi, a ta borba i za nju bješe- valjda se toga još sjećate?!

Jer, da je država dobra Dario bi danas imao barem status hrvatskog branitelja sa svim pravima i materijalnim dobrima koji bi mu osiguravali pristojan ili pak skroman život.

Ovako su njegova prava manja od onih koji su izbjegli i sreću potražili u državi koju je Dario stvarao. A da ne govorim o svim onim parazitima na državnim jaslama koji jedu, državu "žderu", a o mojoj Hrvatskoj loše govore i još joj lošije rade!

Zar se i za Daria nije mogao naći kakav "paragraf zahvale" u kojem bi se njegova žrtva vrjednovala i ta ista žrtva nagradila.

Zar sedamnaest punih godina nepravednog boravka po kazamatima Europe nije dovoljnim razlogom da se i te godine ne pretvore u "teški rad" i opravdane zasluge.

Znam da se je vlastodršcima teško upuštati u ovakve "bravure"- pa to od njih niti tražim niti očekujem, jer se "poslodavcima" nije pametno suprotstavljati. Svejedno ne mogu vjerovati kako se i za Darija nije bilo moguće naći neki "lex", kad se već "lex" drugima nalazio.

Ma, pustimo državu i onu s jedne i ovu s druge strane- hajdemo mi obični, mali ljudi promisliti što to možemo za našeg heroja učiniti. Možemo, puno možemo- samo ako hoćemo!!!

dr. Jure Burić

Lipanj, 2023.

A tog dana se uz povratak Darija Kordića dogodio još jedan značajan događaj za hrvatski narod: Osnovano je Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac. Društvo je upravo dalo u tisak svoju knjigu o tom društvu. Dvojica osnivača nisu mogli biti nazočni na tom skupu prof. dr. sc. Josip Jurčević i ja jer smo u to vrijeme bili na dočeku Darija Kordića. Prof. Jurčević je danas prijatelju upozorio na tribinu o Dariju Kordiću:

ISTINA O DARIJU KORDIĆU

Tribina „Istina o Dariju Kordiću“ održana je srijedu 6. svibnja u Dvorani sv. Ivana Pavla II. u sisačkom Velikom Kaptolu, a sudjelovali su g. Dario Kordić i povjesničar dr. sc. Josip Jurčević. U prepunoj dvorani, na početku, sve okupljene pozdravio je biskup Košić progovorivši i o svojoj povezanosti s Kordićem. Biskup se između ostalog osvrnuo na medijsku hajku koja je na njega podignuta nakon što je dočekaao Darija Kordića na zagrebačkom aerodromu. „Išao sam tamo kao čovjek čovjeku, ljudski zagrliti prijatelja. Opet netko će reći kako biskupu može biti prijatelj neko osuđen za ratni zločin. Može, zato što ja osporavam tu kaznu i smatram da imam pravo dovesti u pitanje svaki ljudski sud, a na poseban način haške presude. Dat ću vam primjer. Dok je sav narod slavio, kada su 16. studenoga 2012. naši generali bili oslobođeni, urednici su na nacionalnoj televiziji pozvali ljude koji su tog dana osporavali tu oslobađajuću presudu. Znači netko ima pravo pred milijunskim auditorijem osporavati presude haških sudaca, a meni se to pravo osporava“, rekao je biskup te dodao kako on Darija nije

upoznao u vrijeme rata, već prvi puta 2009. godine kao haškog uznika i tada već čovjeka velike vjere, s kojim je našao zajednički jezik u razgovorima o vjeri i Bogu, te se zbog toga i povezao s njim. Prof. Jurčević je rekao kako iza svake riječi i činjenice koju govori stoji gomila dokumenta, te kako je kao prvi ravnatelj Središnjeg vojnog arhiva MORH-a i vještak suda u Haagu u slučaju šestorice Hrvata iz BiH, iznimno dobro upoznat s nizom podataka iz hrvatske povijesti od devedesetih na dalje. Jurčević je i istaknuo kako je kao haški vještak imao jedinstvenu mogućnost vidjeti kompletni arhiv, uključujući tajne dokumente, a koja se odnosi na cjelokupno djelovanje Haškog suda.

Govoreći o slučaju Darija Kordića prof. Jurčević je rekao kako se s njime upoznao po prvi puta dok je radio na slučaju šestorice Hrvata, posao koji je obuhvaćao duboku analizu odnosa visoke politike u Hrvatskoj prema BiH do 1995. godine. „Bio sam šokiran, a doktorirao sam na kriminalnim komunističkim vojnim sudovima, sa slučajem Darija Kordića i njegova cjelokupnog suđenja. Zastrašujuće mi je bilo da jedan međunarodni sud može toliko krivotvoriti elementarne činjenice koje postoje u dokumentima svih strana Zagreba, Sarajeva, Beograda i međunarodne zajednice. Strašno je da se u 21. stoljeću ima toliko hrabrosti osuditi jednog čovjeka na 25 godina na osnovu krivotvorine“, rekao je Jurčević te još progovorio o svojoj borbi za istinu Darija Kordića kroz slučaj šestorice. „Budući da kao vještak nisam imao pravo na procesu govoriti o slučaju Kordić već samo o slučaju šestorice, odlučio sam prvenstveno iz ljudskih i kršćanskih razloga naći način kako ipak unutar suđenja šestorici otvoriti slučaj Kordić. Znajući kako djeluje sud u Haagu i da će tužiteljstvo željeti osporiti moju ekspertizu, ali i kompromitirati mene kao čovjeka, prvo sam posjetio Darija u zatvoru, a onda sam želio objaviti intervju o tome, progovoriti o istini, znajući prije svega da to prati i Haag, te da bi mi na suđenju šestorke mogli postavili pitanje o tome. Uspio sam u Večernjem listu BiH progovoriti o tome, gdje sam rekao da sam se u zatvoru susreo s iznimno duhovnim čovjekom. Usput sam rekao i da je presuda Kordiću krajnje kriminalna, neistinita, te da se temelji na krivotvorinama hrvatskih državnih institucija, a kako bi se optužilo Kordića i oslobodilo Blaškića, te kako o tome postoje brojni

dokumenti i dokazi. Naravno na sudu je tužitelj, željeći me kompromitirati, pustio tu sliku iz Večernjeg govoreći kao sam posjetio najgoreg ratnog zločinca osuđenog na 25 godina zatvora. Počeo je navoditi ono što sam rekao u intervjuu, a ja sam govorio 'da, časni sude'. Kada je tužitelj završio sa svojim izlaganjem zamolio sam sudca da kažem jednu rečenicu koja objašnjava slučaj Kordić, te sam rekao: 'Sve što ste pročitali u intervju je točno, ali to nisam rekao ja nego tužiteljica Carla del Ponte'. Naime, najbolji pokazatelj da je Dario nevin je činjenica da na temelju dokumenta upravo to tvrdi Carla del Ponte koja je nakon sramotne drugostupanjske presude, znajući da će prije ili kasnije izaći istina, podnijela zahtjev za obnovu postupka protiv Blaškića u kojem navodi da su MUP i Vlada RH krivotvorili dokumente. Nažalost, Sudsko vijeće nije odobrilo ponavljanje postupka iz formalnih razloga, kako su naveli zbog pravne sigurnosti žrtava i osuđenih, a bez obzira što stvari ne odgovaraju činjenicama“.

Na kraju svog izlaganja prof. Jurčević je naglasio kako se u cijelom sudskom procesu Kordića ne inkriminira da je nešto zapovjedio, sam napravio neki zločin ili propustio nekoga kazniti, nego zbog onoga što je kasnije došlo do izražaja u slučaju Gotovine, Markača i šestorice Hrvata iz BiH, a to je da mu se pripisalo da je bio dio zločinačkog pothvata. „Čak u optužnici stoji da nije imao nikakve vojne ovlasti nego je osuđen zbog navodne dvostruke linije zapovijedanja, te po uputama iz Hrvatske bio generalno zadužen za zločine. Ne postoji ni jedan jedini dokaz o tome pa čak ni onaj o navodnom sastanku u hotelu u Vitezu“, zaključio je Jurčević.

Dario Kordić zahvalio je svima okupljenima, a posebno biskupu Košiću, što su činili za njega, posebno na svakoj upućenoj molitvi, te je podsjetio kako i večeras u Haagu i brojnim drugim zatvorima svoju slobodu čekaju brojni nevini hrvatski uznici. „Moje će srce biti na mjestu tek kada i zadnji uznik izađe iz zatvora, dok su oni tamo ni ja ne mogu biti radostan i sretan. Molim vas da nastavite moliti za njih kao što ste molili i za mene“, rekao je Kordić.

On je kronološki približio okupljenima svoj boravak u Haagu u kojem tijekom cijelog suđenja nije bilo nikakvih dokaza o njegovoj krivnji, a čak je pobijena i prvozna optužnica tužitelja o događajima u Ahmićima i u kojoj nema ni jednog spomena njegova imena. Kordić

se posebno osvrnuo na događaje na kraju suđenja zbog kojih je osuđen: „Na samome kraju nalaze jednog Hrvata, osuđenog na 25 godina zatvora i s njim ulaze u dogovor. On dolazi za svjedoka, a da moji branitelji i ja to ni ne znamo. Inače znao sam ga iz haškog pritvora, s kata, gdje je razgovarao sa mnom, šišao me. Ali u ratu se nikada nismo ni sreli. Njegov zadatak bio je reći da sam ja tu noć pred Ahmiće došao u Vitez. On nije mogao reći laž da me sam vidio, nego je rekao da je navodno čuo tu informaciju o tom sastanku u Hotelu Vitez i razgovoru o Ahmićima od svog zapovjednika, pa je čak i nabrojao te ljude koji su navodno na njemu bili. Pošto je meni i mojim odvjetnicima to bilo iznenađenje, mi smo doveli sve te nabrojane ljude, a koji su izvijestili sud da oni nisu bili na tom sastanku i da tamo nisam bio ni ja. Ja u taj grad nisam otišao sedam dana prije navodnog sastanka, a ni sedam dana kasnije. Naš tim donosi i druge dokaze, poput knjige popisa onih koji su ulazili u hotel, u kojoj moga imena nema, ali sud uzima za pravo jedino riječ tog svjedoka i to iz druge ruke. Na kraju izlaganja on počne plakati i kaže kako, iako je svjedočio protiv mene, mora pročitati jedno pismo. U pismu stoji: ako taj navodni svjedok učini sve po dogovoru bit će dobro i njemu i još nekim hrvatskim uznicima, te kako je osoba koja piše pismo u dogovorima s ministrima iz tadašnje Račanove Vlade. Nakon što je pročitao to pismo, sudac je dao zadatak tužitelju da to ispita, ali evo prošle su godine i to se nikada nije dogodilo“, rekao je Kordić te još progovorio o svojim zatvorskim godinama koje je prihvatio kao volju Božju u kojima je pronašao vjeru u Krista. Skupu je bilo nazočno puno slušatelja koji su gosp. Dariju Kordiću i prof. Jurčeviću postavljali pitanja, na koja su oni rado i opširno odgovorili.

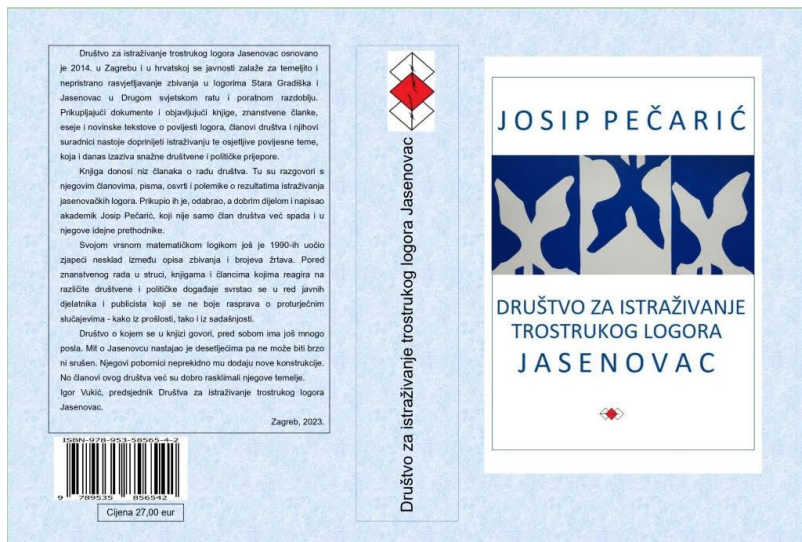
<https://biskupija-sisak.hr/istina-o-dariju-kordiu/>

Josip Pečarić

Napomena: Tiskana je i knjiga:

NOVA KNJIGA U IZDANJU DRUŠTVA: JOSIP PEČARIĆ,
KNJIGA O DRUŠTVU ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG
LOGORA JASENOVAC

16 Lipanj 2023

Nova knjiga u izdanju društva: Josip Pečarić, knjiga o Društvu za istraživanje trostrukog logora Jasenovac

Od 2014. godine Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac prisutno je u hrvatskoj javnosti. Naš član i osnivač Josip Pečarić prikupio je i odabrao niz članaka koji govore o radu društva i pojedinim njegovim članovima.

Knjiga je izdana u nakladi društva, a ovdje je možete skinuti besplatno u obliku PDF dokumenta:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-za-cip.pdf>.

Ako želite imati tu knjigu u klasičnom, papirnatom izdanju, pošaljite nam mail na drustvo.jasenovac@gmail.com.

<https://drustvojasenovac.wordpress.com/2023/06/13/nova-knjiga-u-izdanju-drustva-josip-pecaric-knjiga-o-drustvu-za-istrazivanje-trostrukog-logora-jasenovac/>

<https://drustvojasenovac.wordpress.com/2023/06/13/nova-knjiga-u-izdanju-drustva-josip-pecaric-knjiga-o-drustvu-za-istrazivanje-trostrukog-logora-jasenovac/>

**PROFESOR EMERITUS BORAS, A NE
TUĐMAN / SRAMOTA SVEUČILIŠTA U
ZAGREBU, ZAGREB, 2023.**

DR. SC. DAMIR PEŠORDA

**PEČARIĆEVA KNJIGA U SPOMEN
MIROSLAVU TUĐMANU**

Publicistička djelatnost akademika Josipa Pečarića odlikuje se samosvojnošću na hrvatskoj kulturnoj i političkoj sceni, kako po temama kojima se bavi, tako i po osebujnom načinu tog djelovanja. Iako dosta pozorno pratim njegov rad i predstavljao sam barem pet-šest njegovih knjiga, negdje oko stotog njegova publicističkog naslova prestao sam pratiti koju knjigu po redu izdaje jer se ritam toga izlaženja nevjerojatno ubrzao. Pečarić se, čini mi se, od svih autora srednje i starije generacije najbolje snašao u dobu interneta i novih tehnologija, a upravo to mu je i omogućilo tako veliku produktivnost. Njegove knjige opremljene su brojnim poveznicama i referencama tako da, moglo bi se reći, još bolje funkcioniraju u virtualnom nego fizičkom obliku. To obilježje njegove publicistike prvi je, čini mi se, uočio upravo Miroslav Tuđman, kojemu je knjiga o kojoj danas govorimo, posvećena.

Što se tema tiče Pečarić je počeo svoj publicistički put polemikama o povijesnim temama, pri čemu se posebno omiljene "mušterije" bili dvojica Goldsteina. Zatim je obično otvarao teme koje su osobito iritirale hrvatske jugoljube, poput pozdrava ZDS ili kontroverzi oko Marka Perkovića Thompsona. Ono što se za Pečarićevu publicističku djelatnost uvijek moglo ustvrditi jest činjenica ga je, bez obzira na to koje se teme dohvaćao, krasila dosljednost, jasno i logično

zaključivanje, kao i pronicljivost u pogledu toga što je u danom trenutku bitno sa stanovišta obrane hrvatskih interesa. Knjiga o kojoj danas govorimo posvećena je uspomeni na Miroslava Tuđmana, znanstvenika, političara i važnog sudionika u stvaranju neovisne Hrvatske iako, kao i u drugim svojim knjigama, autor središnju temu proširuje i obogaćuje, ako je to za publicistički žanr dopušteno reći, brojnim digresijama, pa i cijelim epizodama s različitim temama.

Naslov knjige *Zašto Miroslav Tuđman nije bio profesor emeritus*. Na žalost, u hrvatskoj stvarnosti antagonisti obično bolje prolaze signalizira polemičnu impostaciju njezina sadržaja. To se u još većoj mjeri može reći za naslove pojedinih poglavlja u knjizi, primjerice: *Farsa: Borasa, a ne Tuđmana za emeritusa!*, *Bolje je biti Boras nego istinska znanstvena veličina*, *Boras pokazao kako je Sveučilište Sjever obmanjivalo javnost*. Već iz ovih naslova razvidno je da Pečarićeva knjiga kao kakav napet roman ima protagonista i antagonista. Ako je Miroslav Tuđman svojevrsni protagonist ove knjige, onda je antagonist donedavni rektor Zagrebačkog sveučilišta Damir Boras. U svojoj knjizi Pečarić ovaj put možda više nego u prethodnim publicističkim knjigama zahvaća svijet znanosti, zavist, podmetanja, smicalice i intrige u tome svijetu te presudan utjecaj politike i na to područje, gdje načelno politika nema što tražiti.

Međutim, politika u Hrvatskoj arbitrira svugdje, pa i u znanosti. Tako se i moglo dogoditi apsurd da se Josip Pečarić nađe kao ruski znanstvenik na listi znanstvenika s najvećim brojem radova objavljenih u certificiranim časopisima. Ili da Miroslav Tuđman prije dočeka smrt nego izbor u zvanje profesora emeritusa iako je objavio preko 150 znanstvenih radova i cijeli niz knjiga te ostavio dubok trag na području informacijskih znanosti u Hrvatskoj. Zato se emeritura smiješi Borasu koji je doktorirao u četrdeset osmoj upravo kod profesora Tuđmana. Svejedno, lijepo je vidjeti da je na tim listama Pečarić deveti matematičar u svijetu, a prvi u Rusiji. Kao i to da je mjesto Miroslava Tuđmana u povijesti hrvatskih informacijskih znanosti zajamčeno, što se za Borasa baš i ne bi moglo reći.

Možda i ne htijući, autor je kroz prikaz odnosa unutar znanstvenih krugova, gdje kao svojevrsni romaneskni protagonist i antagonist figuriraju Miroslav Tuđman i Damir Boras, podastro obrazac, paradigmu po kojoj funkcionira suvremena hrvatska znanstvena

zajednica, ali i širi kulturno-politički kontekst u cjelini. Talent, rad, kreativnost i kompetentnost uvijek nekako gube bitku s osrednjošću, karijerizmom, jalovošću i nekompetentnošću. Prenaglašeno hrvatstvo u toj jednakosti dodatni je minus u startu. Osim po zahvaćanju u mikrozmom znanosti i sveučilišnih krugova, Pečarić u ovu knjigu možda više nego u većine prethodnih unosi i neke osobne tonove, relacije i frustracije.

U kompozicijskim i žanrovskom smislu nova se Pečarićeva knjiga nastavlja na prethodne, ima tu intervjua, izlaganja s tribina, predstavljanja knjiga i drugih prigoda, osvrt, pisama, peticija, *e-mailova*, članaka, polemika, čak i stihova. Autori tekstova zastupljenih u knjizi, osim samog Pečarića, također su brojni, spomenut će samo neke: Miroslav Tuđman, Mladen Pavković, Kuzma Kovačić, Mate Kovačević, Stjepan Tuđman, Joško Čelan, Jure Burić, Ina Vukić i drugi. Osebujuć način komponiranja Pečarićevih knjiga, u kojima se oko odabrane teme koncentriraju mnoštvo njegovih i tuđih tekstova, *e-mailova*, reakcija, poveznica na druge tekstove i podatke, u ovoj knjizi još i fotografija, daje njegovoj publicistici posebnu draž, svojevrsnu višedimenzionalnost i osjećaj da smo u kovitlacu događaja, uvučeni u jedan razgranati svijet da poželimo s nekim *e-mailom* autoru nešto komentirati, reći, uključiti se...Te tako se možda i sami naći u nekoj idućoj knjizi akademika Pečarića.

U knjizi se dosta iscrpno i s različitih aspekata govori o životu i djelovanju Miroslava Tuđmana. Osim po ulozi u stvaranju hrvatskih obavještajnih službi te političkom i publicističkom djelovanju, Tuđmana nam ova knjiga otkriva i kao znanstvenika. U tom smislu posebno bih istaknuo znanstveni rad Đilde Pečarić pod naslovom *Utjecaj prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana na istraživače u informacijskim znanostima: bibliometrijska studija*. Autorica u svom radu zaključuje: "Bibliometrijska analiza citata i ko-citata, u ovom radu, prikazuje da je znanstveni rad prof. dr. sc. M. Tuđmana, imao veliki utjecaj i odjek u zajednici informacijske znanosti. Od 13.162 citiranih autora u korpusu, M. Tuđman je među 3 najcitiranija autora. Jedini autor koji je citiran u svih 7 proučavanih disciplina informacijske znanosti (arhivistici i dokumentalistici, informacijskim sustavima, informatologiji, knjižničarstvu,

komunikologiji, leksikografiji i enciklopedistici, muzeologiji). Ujedno i među najcitiranijim autorima u većini disciplina informacije znanosti : arhivistici i dokumentalistici, muzeologiji, informatologiji i infomacijskim sustavima." Iz navedenog razvidno je da je Miroslav Tuđman ostavio dubok i prepoznatljiv trag i u hrvatskoj znanosti, a ne samo u političkom životu.

Akademiku Pečariću čestitam na još jednoj knjizi, sto pedesetoj čini mi se, na čuvanju uspomene na profesora Tuđmana, ali i na energiji kojom ustraje u borbi za istinu, hrvatske vrijednosti i intelektualnu čestitost koje u hrvatskom javnom životu i te kako nedostaje.

[https://hrvatskonebo.org/2023/02/01/dr-sc-damir-pesorda-](https://hrvatskonebo.org/2023/02/01/dr-sc-damir-pesorda-pecariceva-knjiga-u-spomen-miroslavu-tudmanu/)

[pecariceva-knjiga-u-spomen-miroslavu-tudmanu/](https://hrvatskonebo.org/2023/02/01/dr-sc-damir-pesorda-pecariceva-knjiga-u-spomen-miroslavu-tudmanu/)

[https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/33800-dr-sc-](https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/33800-dr-sc-damir-pesorda-pecariceva-knjiga-u-spomen-miroslavu-tudmanu)

[damir-pesorda-pecariceva-knjiga-u-spomen-miroslavu-tudmanu](https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/33800-dr-sc-damir-pesorda-pecariceva-knjiga-u-spomen-miroslavu-tudmanu)

**AKADEMIK IVICA KOSTOVIĆ / 'OVDJE
SAM DOŠAO BAŠ DA SE VIDI KAKO U
AKADEMIJI IMA LJUDI KOJI VOLE
HRVATSKU DRŽAVU'",
DRAGOVOLJAC.COM, 2024.**

**PREDSTAVLJANJE KNJIGE HAZU I
TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU
TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2.**

Zahvaljujem se svima vama koji ste došli na drugu večer Lita u Tisnom 2024. koje već godinama organizira naš domaćin don Lazar Čibarić. Ipak danas s pravom on zaslužuje posebnu zahvalnost jer predstavljamo knjigu HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2. koja je tiskana zbog njegove želje da na ovogodišnjem Litu u Tisnom predstavimo i ovu moju knjigu o Utemeljitelju RH Franju Tuđmanu. Naime prva kojoj je naslov bio podnaslov ove dana je na internetu: J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

Obje knjige su o 'istoričaru' koji je kada je postao ravnatelj HIP-a u Slavenskom Brodu 2011. godine uklonio bistu Utemeljitelja RH doktora povijesnih znanosti Franje Tuđmana. I takav 'istoričar' predložen je od Prvog razreda Akademije za akademika!

Zato je prirodno bilo da predstavljač takve knjige bude dr. sc. Josip Stjepandić, koji je predsjednik HAZUDD-a pa veliko HVALA i njemu.

Željku don Lazara kao da je jučer u svojoj kolumni pojasnio veliki hrvatski kolumnist i moj koautor Zvonimir Hodak:

„Zastupao sam pokojnog velikana **Slobodana Novaka** koji je u jednom trenutku bio proglašen idiotom od strane jednog splitskog orjunaša jer je napisao nešto pozitivno o **Franji Tuđmanu**. A što uopće smiješ pozitivno napisati ili kazati o čovjeku koji je sve legende o Jugoslaviji bacio u prašinu i stvorio u pobjedničkom ratu hrvatsku državu nakon stotine i stotine godina.“

<https://direktno.hr/kolumne/ekipi-kojoj-smeta-imotski-nije-smetao-dogadaj-svibnju-djelu-historija-histerije-352388/>

Na što misli Hodak kad spominje splitskog orjunaša možete vidjeti i u mojoj knjizi:

J. Pečarić, Akademik Slobodan Novak, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/novak.pdf>

Jučer sam saznao i kako je jedan hrvatski povjesničar i suradnik Utemeljitelju RH reagirao na knjigu koju danas predstavljamo. O tome mi javlja jedan njegov kolega:

Kad sam pričao s njim o Tvojim knjizi o *Bisti*, bio je jako zadovoljan. Rekao je: 'Pečarić je poklopio Andrića i pojeo ga'."

Govorio je o bliskom Tuđmanovom suradniku koji mi je prije 12 godina komentirao i Goldsteinov neizbor u HAZU:

"Prijatelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već danima tako zdušno nasmijao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crtu znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to može samo akademik J. Pečarić i još k tome čovjek je iz havlije matematike. Poznat mi je "znanstveni" opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim "istraživanjima" napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasniji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula".

To sam više puta objavio i ne vjerujem da akademici iz Prvog razreda Akademije nisu znali da je taj njihov prijedlog od prije 12 godina ovako opisan. A podsjećam vas da se taj njihov kandidat potrudio sam da opravda mišljenje o sebi kao redikulu pa je po jednom od više sličnih 'otkrića' danas i poznat kao IVO DROBILICA, dok je ovogodišnjeg kandidata veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić nazvao POVJESNIČAR – UKLANJATELJ.

A da ima više redikula tj. hrvatskih 'istoročara' možete pročitati u skoro svakoj Hodakovoj kolumni, što lako možete provjeriti i u mojoj knjizi o njemu

J. Pečarić, Zvonimir Hodak, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HODAK.pdf>,

pa i u ovoj jučerašnjoj kolumni:

„Histerija na djelu

Na djelu je "historija histerije". Orjuna i ultra ljevičari "prosto ne mogu da veruju". U Imotskom je **Marko Perković Thompson** doveo 50.000 tisuća "zaslijepljenih" ognjištara. Istoričar **Mrvoje Klasić** komentira: "Sram me je!" Napokon, već je vrijeme za sram. Istoričar nastavlja: "Tako su pozdravljali Hitlerove slugе". Svaka ti dala, istoričaru! Četiri godine Domovinskog rata te i takve "Hitlerove slugе" živcirale su razne Klasiće s pozdravom "Za dom...". Između ostalog, Domovinski rat donio nam je i pobjedničku toleranciju prema takvima kao što su Klasić, **Dragan Markovina**, **Ivo Goldstein**, **Tihomir Jakovina** i ostali članovi zloglasnog Vijeća za suočavanje s prošlosti. Domovinski rat odnio nam je 402 dječja života. Današnju mladost koja živi u slobodi i miru (ta tako tragična činjenica za jugofile) slavi na Thompsonovom koncertu pa ih orjuna i jugofili žele pod svaku cijenu pretvoriti u "proustašku histeriju". Bravo (ili rio bravo) za profesore povijesti s Filozofskog faksa u Zagrebu! Kad se svake godine u svibnju deru i pjevaju partizanske pjesme u Kumrovcu, to ih ne zabrinjava, ali ovo u Imotskom ne mogu podnijeti. Koji dvostruki moral! **Tin Ujević**, genijalni hrvatski pjesnik, koji je 1945.g. od raznih jugofila i orjunaša dobio desetgodišnju zabranu pisanja, a čiji su kip u Imotskom zavili u HOS-ovu zastavu, napisao je u svojoj pjesmi: "U slutnji, u čežnji daljine, daljine; u srcu, u dahu planine, planine; malena mjesta srca moga, spomenik Braća, Imotskog..." I kad su si umislili kako su sve "posložili", iza ugla je iskočio **Mato Franković**, gradonačelnik Dubrovnika, i pokvario im bal vampira.“

A koliko je vladajućima važno da u Akademiji dobiju snažnu grupu 'istoričara' pokazalo je i prvo predstavljanje ove knjige – ono u Zagrebu kada su knjigu predstavili književnik, kolumnist i najmlađi osnivač HDZ-a Mate Kovačević i prvi hrvatski državni tužitelj odvjetnik Željko Olujić.

Naime na kraju se iz publike javio akademik Ivica Kostović iz prvog reda i rekao:

„Još nikad nitko nije, od kad sam ja u Akademiji, dakle od 2006., prošao za akademika koji nije prošao tajno glasovanje u Razredu. Onda to ide na skupštinu, Znači, natječu se ljudi iz vani, predlažu ih

sveučilišta ali ne prolaze. Svega 4 čovjeka, svega 4 kandidata od kad sam ja od 2006, nisu prošla na Skupštini. Dvojica protiv čijih izbora se suprotstavio neki akademik. To su Goldstein i Andrić. Znači dostignuće akademika Pečarića je nešto što je gotovo nevjerovatno. Kad te predloži razred automatski prođeš skupštinu. To je uglavnom tako, svi akademici tako prođu. A on je argumentima uspio jednostavno poljuljati tu Akademiju što daje neku nadu da ipak ta Akademija ima nešto hrvatskog u sebi.

Da je HAZU a ne SAZU.

Na žalost, jer se srame predsjednika Tuđmana kao akademika, jednostavno ga se srame. Valjda sada se i srame što su ga uopće onda izabrali. Mislim, sad ne bi prošao jel' tako?

Evo, zato bi ja pohvalio akademika Pečarića. Ostvario je nešto što je gotovo neizvedivo. Da srušiš nekoga koga je razred predložio tj. tvrdio da zaslužuje biti akademik. Znači čestitam mu na tome.

Zapravo ja ne idem inače na promocije knjiga, a kad su o Tuđmanu onda sam u zadnjem redu, ali ovdje sam došao baš da se vidi da u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu.“

Da, sigurno ima u HAZU koji tako misle o Utemeljitelju RH zato sam im u svom govoru, koji je dan i u ovoj knjizi, naglasio i objasnio zašto je Tuđman kao znanstvenik iznad svih nas u Akademiji. Nitko se nije javio da pobije takvu tvrdnju. Očito su ipak razumjeli da bi time pokazali da su oni 'zalutali' u HAZU, a ne Utemeljitelj RH akademik Franjo Tuđman.

A ovo je doista knjiga o tome kako sam uspio dva puta u Akademiji napraviti nešto što je po akademiku Kostoviću *nešto što je gotovo nevjerovatno* odnosno *gotovo neizvedivo*.

A akademik Kostović je, uzgred budi rečeno, jedan od hrvatskih znanstvenika koji spada po Sveučilištu u Stanfordu među 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu.

Meni je puno toga reklo reagiranje mojih predstavljača na ove tvrdnje akademika Kostovića tj. njihovi komentari. Tada sam shvatio zašto mnogi u RH nisu ni razumjeli da je svojedobni neuspjeli izbor

dr. sc. Iva Goldsteina, danas poznatog Iva Drobilice, bio u to vrijeme i prvi veliki neuspjeh tadašnjih vlasti kada su predsjednici i države i vlade bili iz SDP-a . iz stranke koje je svojedobno napuštanjem Hrvatskog Državnog Sabora pokazala kako nisu željeli državu hrvatskog naroda.

A danas je to još i teže jer takvi nisu samo u SDP-u.

HVALA.

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/40377-predstavljanje-knjige-hazu-i-tudmanova-bista-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-2>

<https://bezcenzure.hr/vlad/predstavljanje-knjige-hazu-i-tudmanova-bista-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-2/>

<https://hrvatskonebo.org/2024/08/14/predstavljanje-knjige-hazu-i-tudmanova-bista-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-2/>

THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

JOŠ JEDNA 'CRTICA' IZ MOJE KNJIGE „HAZU I TUĐMANOVA BISTA“: POSTJUGOSLAVENSTVO

U zadnjem desetljeću prošlog stoljeća tzv. ljevica u RH nije se nikada odmakla od Jugoslavenstva o čemu su pisali mnogi hrvatski komentatori:

U knjizi „HAZU i Tuđmanova bista“ spomenuo sam knjigu „Zbogom Postjugoslavenstvu“ Mirjane Kasapović:

KANDIDAT ZA AKADEMIKA, POVJESNIČAR -
UKLANJATELJ

(Odgovor akademika Kuzme Kovačića)

Dragi Kuzma,

Hvala na Tvom odgovoru:

Subject: Re: PISMO AKADEMIKU KUZMI

KOVAČIĆU,,(AKADEMIK SA H-INDEKSOM NULA? –
3.),,

Date: Sun, 12 May 2024

From: Kuzma Kovačić

To: Josip Pečarić

Hvala, Josipe, na pismu! Nisam znao za to sramotno uklanjanje Bošnjakovog spomenika Tuđmanu. Taj kandidat za akademika, povjesničar - uklanjatelj, zbilja ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije, ne samo zbog toga, nego prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku, i to baš

tvorcu suvremene hrvatske države, akademiku Franji Tuđmanu. Nije li to nedostojno za jednog kandidata?

Srdačno te pozdravljam iz Hvara!

Kuzma

Pišem Ti ovaj odgovor jer sam upravo doznao tužnu vijest: Umro je Luko Paljetak.

Đuro Vidmarović me je obavijestio da je u teškom stanju, ali nisam ni pomislio da će nas napustiti. Pa baš sam jučer u Pismu Predsjednici DHK Hrvojki Mihanović Salopek i Đuru podsjetio na Inicijativu o proglašenju dr. Franje Tuđmana utemeljiteljem RH koju smo potpisali i on i nas dvojica zajedno s akademikima Aralicom i Damjanovićem i drugima konstatirajući: ... *doista je svim potpisnicima čast biti u društvu s akademikima Aralicom i Paljetkom* Doista me raduje što si napisao netko *ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije...prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku*. Zapravo Ti si na lijep način napisao isto što sam i ja u nizu ovih mojih tekstova kada sam upozoravao kolege u HAZU da im kandidat poručuje da su nekompetentni kada biraju kandidata koji je tako loš. Čovjek im govori da je iznad njih i uopće mi nije jasni zašto želi biti u društvu s nama koji smo ispod njegove razine. Ja sam jušnjak pa se takvima obično rugam, mada sam upozoravao da takvi akademici zapravo rade od HAZU Akademiju redikula. O istovjetnoj priči s Ivom Goldsteinom sam također pisao, a poznato je da je on danas i poznat kao dr. sc. Ivo Drobilica.

Jasno je zašto Drobilica i Uklanatelj javno sude akademiku Franji Tuđmanu. Meni je to zabavno, a posebno danas kada su izbori pokazali da nisam uzalud napisao knjige:

1. J. Pečarić, *Trijumf tuđmanizma*, Zagreb, 2003.
2. J. Pečarić, *Nepoćudne knjige / Trijumf tuđmanizma 2*, Zagreb, 2003.
3. D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde*, Zagreb, 2004.
4. D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde. Drugo prošireno izdanje*, Zagreb, 2007.
5. J. Pečarić, *Vukovar: Trijumf Tuđmanizma* dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/VukovarTrijumf.pdf>

Naime u „Hrvatskom tjedniku“ od 9. 5. 2024. Davor Dijanović spominje tuđmanizam u podnaslovu svog teksta: *nadamo se ostvarenju bojazni Bože Kovačevića o povratku ozračja tuđmanizma u Hrvatskoj*.

<https://www.portalnovosti.com/bozo-kovacevic-domovinski-pokret-nas-zeli-vratiti-u-vrijeme-tudmana>

Da, ono što sam najavljivao 2003. najavljeno je u Vukovaru 2023., a 2024. imam paniku u redovima 'lijeve družine'.

Oni inteligentniji su odavno napustili Drobilicu i slične. U Prilogu dajem tekst o predstavljanju knjige „Zbogom Postjugoslavenstvu“ Mirjane Kasapović.

Spominjem ne samo zbog toga što će nam Izborna skupština puno toga reći o našoj Akademiji, već i zbog Tvog duhovitog novog imena našem kandidatu: *Uklanatelj*.

Naime knjiga prof. Kasapović me asocira na moju pitalicu:

-Koja je razlika između četnika i Jugoslavena?

-Četnik je poštteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik.

Srdačno Te pozdravljam.

Joško

Zapravo za mene Mirjana Kasapović pod Postjugoslavenstvom podrazumijeva ono što je ostalo nakon raspada bivše države koju je davno Tanja Torbarina definirala kao najveća Velika Srbija, odnosno tu borbu za tom Velikom Srbijom u novonastalim državama.

Međutim više o tome možete naći u tekstu:

M. Erceg: Što je "postjugoslavija" i koji su njezini zagovornici?

11. lipnja 2024.

PORUKA ZAGREBAČKE POLITOLOGINJE »MEMORIJSKIM
PODUZETNICIMA«: NEMA »TREĆE JUGOSLAVIJE« NAKON
»POSTJUGOSLAVIJE«

Naravni 'istoričari' tj. politički aktivisti u RH ne mire se sa – zapravo – svojom sudbinom. Zato je zanimljivo pogledati i tekst dr.sc. Ivice Granića od 24. lipnja 2024.:

IVICA GRANIĆ: ZAŠTO JE KNJIGA PROF. KASAPOVIĆ
UZRUJALA 'POSTJUGOSLAVENA' MARKOVINU?

Ali vratimo se 'crtici' iz moje knjige HAZU I TUĐMANOVA BISTA, tj. tekstu iz nje.

Kao Prilog tom tekstu je u knjizi dan Hinin prikaz (12/04/2024) predstavljanja:

PREDSTAVLJENA KNJIGA ZBOGOM
POSTJUGOSLAVENSTVU MIRJANE KASAPOVIĆ

<https://www.hkv.hr/vijesti/komentari/43808-m-erceg-sto-je-postjugoslavija-i-koji-su-njezini-zagovornici.html>

Knjiga “Zbogom Postjugoslavenstvu! – Prilog demitologizaciji hrvatske politike i društva” umirovljene profesorice komparativne politike Mirjane Kasapović, objavljena u nakladi Školske knjige, predstavljena je u petak u Zagrebu.

Knjiga na oko 240 stranica kroz četiri poglavlja raspravlja o tome što je bila Jugoslavija, što su “postjugoslavenske države”, što su “postjugoslavenske studije” i o znanstvenosti “postjugoslavenskih studija”.

Autorica smatra da je Jugoslavija bila najneuspješnija europska država 20. stoljeća te da nema države u Europi koja je u sedamdesetak godina postojanja, od prosinca 1918. do siječnja 1992., dva puta nastala i dva se puta raspala u morima krvi svojih stanovnika — u svjetskim, međudržavnim i građanskim ratovima svojih “južnoslavenskih plemena” i svojih “bratskih naroda i narodnosti”.

Isprobani su svi ekonomski i politički aranžmani da se ta država očuva: bila je kapitalistička i socijalistička, monarhijska i republikanska, unitaristička i federalistička, pluralistička i monistička, kraljeva desničarska i maršalova ljevičarska diktatura. Bila je na Zapadu i Istoku, neopredijeljena i nesvrstana. Ništa nije pomoglo, ističe autorica.

Lijevo akademski, politički, kulturni i medijski tabor pokazuje začuđujuću otpornost i ravnodušnost na spoznaje inozemnih znanstvenih istraživača ratnih i poslijeratnih masovnih zločina jugoslavenske vlasti, a jedan od izraza političkoga mitologiziranja Jugoslavije čine i postjugoslavenske studije kao izrazi nastojanja da se očuvaju ime i sjećanje na bivšu državu i da se, štoviše, s njome postupa kao s političkom i kulturnom činjenicom.

Govoreći o knjizi političar Dražen Budiša rekao je da nacizam nije preživio nestanak koncentracijskog logora Auschwitz, ali da je "lijevo politički totalitarizam" nadživio 85 milijuna svojih žrtava, te je podržao ocjenu Mirjane Kasapović da se komunizam nije ostvario drugačije nego kroz devijacije.

Jugoslavenski režim počivao je na političkim represijama i kultu ličnosti koji je dosegao „patološke razmjere“, kazao je Budiša te zaključio da je uvjeren da će knjiga biti značajan prilog demitologizaciji jugoslavenstva.

Povjesničar Zlatko Begonja ocijenio je "knjigu kao vrijedno štivo, koje je neophodno pročitati, kako bi se dobio bolji uvid u značenje istaknutih pojmova i sintagmi, neobično važnih za razumijevanje nakana i ciljeva onih koji su na njima ustrajavali i nadalje to čine".

Ona poprima karakter svojevrsnog vademekuma, bez kojega bi promišljanje o promatranim temama doista bilo manjkalo. Autorica je knjigom uspješno razobličila sve slučajne ili namjerne zablude pojedinih autora, koji o jugoslavenstvu i postjugoslavenstvu nastupaju s apologetskih pozicija, kazao je.

"U tom smislu razotkrila je sve njihove pokušaje inficiranja društva, što u konačnici za rezultat ima stvaranje ozračja društvenog nesklada i napetosti, poglavito zato jer takvi nastupaju s dogmatskih pozicija obrane jedne propale političke religije", istaknuo je.

U svojim naporima za promicanjem ideoloških koncepata s golemom količinom predrasuda, takvi su zašli u područje gdje je postalo razvidno da su postigli punu neuravnotežnost između osjećaja razuma. Takvi se nisu odrekli jugoslavenstva i postjugoslavenstva, nego su pronašli nove načine koji ih karakterizira kao protivnike očuvanja tradicijskih, kulturnih, duhovnih vrijednosti – ključnih odrednica hrvatskog nacionalnog identiteta, zaključio je Begonja.

Predsjednik Uprave Školske knjige Ante Žužul izrazio je nadu da će knjiga biti “postament” za istraživanje mladim ljudima koji će vratiti “samosvijest društvu”. (Hina)

<https://kamenjar.com/predstavljena-knjiga-zbogom-postjugoslavenstvu-mirjane-kasapovic/>

Zapravo što mislim o tome spomenuo sam na kraju prvog teksta s pitalicom kojoj sam posvetio cijelu knjigu:

J. Pečarić, “Pokvareni četnici”, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/31891-pokvareni-cetnici>

U Uvodu sam napisao i ovo:

„Lito u Tisnom 2022, otvaramo s predstavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIA. Tih dana je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan napisao u *Hrvatskom tjedniku* tekst o Thompsonu pa sam taj tekst koristio u svom govoru. Tako sam naveo i dio njegova teksta u kome se spominje *partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac* (...) Poslije predstavljanja don Lazar mi je komentirao kako je Čelan precizniji od mene u tom nazivu, jer sam ranije bio oštiri u tome.

Na što je don Lazar mislio?

Ja sam vladajuću koaliciju prvo nazivao srpsko-hrvatskom želeći naglasiti činjenicu da je u toj koaliciji glavni Pupovac. Naime svjetski moćnici su željeli pobjedu Srbije u ratu s Hrvatskom, a kada je od srpske 'strašne' vojske Tuđman s hrvatskim braniteljima u 'Oluji' napravio zečeve nisu mu ni na pogreb htjeli doći. Zato sve vlade poslije Utemeljitelja hrvatske države poslušno rade sve što žele ti svjetski moćnici. A njihove želje su ostale iste. Kada već Hrvatskom ne vlada Milošević, onda je dobar i Pupovac.

Kasnije je u Hrvatskom Saboru sam Plenković (zabunom ili po onom „neće jezik nego pravo“) nazvao tu koaliciju ČETNIČKOM, pa ja koristim to ime.

Tada me don Lazar podsjetio na moju pitalicu:

-*Koja je razlika između četnika i jugoslavena?*

-*Četnik je poštteni četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik!*

Dakle, pokvareni četnici na vlast su po Vama gori od četnika, pa je očito da je Vaš naziv – po Vašoj tvrdnji - blaži od Čelanovog!

I što odgovoriti don Lazaru kad ostanete bez teksta?

Jedino, napisati knjigu o POKVARENIM ČETNICIMA i posvetiti je don Lazaru, zar ne?“

Vjerovali ili ne knjiga ima blizu 400 stranica.

DRAGOVOLJAC.COM

Pokvareni četnici

Knjiga za preuzimanje

HAJKA NA HAZU / "MOZAK VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA', ZAGREB, 2024.

KAKO IZGLEDA KADA SVAKA BUDALA MOŽE PISATI O ZNANOSTI

Danas je na portalu dragovoljac.com objavljeno da se može podići moja nova knjiga

KNJIGA AKADEMIKA PEČARIĆA 'AKADEMIK IVICA
KOSTOVIĆ/'OVDJE SAM DOŠAO BAŠ DA SE VIDI KAKO U
AKADEMIJI IMA LJUDI KOJI VOLE HRVATSKU DRŽAVU'
<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/40696-knjiga-akademika-pecarica-akademik-ivica-kostovic-ovdje-sam-dosao-bas-da-se-vidi-kako-u-akademiji-ima-ljudi-koji-vole-hrvatsku-drzavu>
U toj najavi dan je i Predgovor prof. dr. sc. prof. dr. sc. Mihovila Biočića.

Danas smo u HAZU predstavili novi broj našeg časopisa koji je posvećen akademiku Marku Tadiću s kojim sam zajedno izabran za akademika. Tamo sam doznao i da je Sanja Modrić, kao velika stručnjakinja za znanost, Akademiji održala lekciju jer sam eto ja zaustavio izbor 'povjesničara – Uklanjalatjelja' za akademika.

Tekst dajem u Prilogu.

Naravno ruganje je bilo i zato što ni ona nije uopće ni pisnula o tome zašto je veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić (očito je Modrićki Kuzma nepoznat sudeći po glupavom članku koji je napisala) tako nazvao kandidata Stanka Andrića. Komentirali smo kako to nisu spomenuli, osim mene, ni na Izornoj skupštini oni koji su ga predlagali. Naravno u Akademiji nisu toliko priglupi kao ovi novinarčići koji se prave ludi i misle da nespominjanje činjenice da je Andrić uklonio bistu Utemeljitelju RH izbrisati tu činjenicu. Svi odreda spominju samo glupavo pismo o kojem sam i na Izornoj

skupštini ponovio zašto je glupavo i nitko od predlagatelja to nije osporio.

Misle oni da će izbrisati postojanje već treće moje knjige o 'povjesničaru – Uklanjatelju'.

Pored ove najnovije u kojoj o tom glasovanju u Akademiji sve govori podnaslov tj. riječi koje je izgovorio akademik Kostović na predstavljanju moje druge knjige tiskane poslije Izborne skupštine:

J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389.

Prva je dana također na portalu dragovoljac.com prije Izborne skupštine tako da kandidat može javno objasniti zašto je uklonio bistu Utemeljitelja RH te 2011. godine kada su na vlast bili ljevičari a on postao ravnatelj HIP-a Slavonski Brod:

J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

Šutio je tada, Šutjeli su oni koji su ga predlagali i prije i na i poslije Izborne skupštine. Šutio je i 'povjesničar – Uklanjatelj' i poslije Izborne skupštine iako je imao niz prigoda to objasniti. Šutjele su sve njegove kolege koje su reagirale na njegov neizbor.

Istina moram priznati da čak i netko tko ne zna što je logika, kao na primjer Zvonimir Hodak koji je odvjetnik pa se narugao Makoviću u povodu njegovom napuštanju HAZU gdje je bio u zvanju Člana suradnika (čovjek je doktorirao 1996. a ja sam iako sam mlađi od njega Član suradnik postao 1992.), dakle Sanja Modrić može napisati nešto što mi se sviđa:

„A posebno je porazno što je pobjedničku rolu u ovom slučaju protiv Andrića uspio odigrati akademik **Josip Pečarić**, po struci matematičar, ali usto i skribomanski autor jedno stotinu knjiga u kojima se nadahnjuje Franjom Tuđmanom,

Thompsonom, **Slobodanom Praljkom**, osuđenim ratnim zločincem iz Ahmića **Dariom Kordićem** i desničarskim sisačkim biskupom **Vladom Košićem**.“

Hvala draga Sanja. Baš si me raznježila.

Naravno u neizboru je najvažnije da Stanko Andrić, dakle 'povjesničar – Uklanjatelj' po bazi Scopus od svih znanstvenika HIP-a spadao u

grupu najslabijih od 78 znanstvenika iz tog instituta spada u grupu onih s najslabijim rezultatima s 1 radom, 0 citata i h-indeksom 0. Hodak je koristio za usporedbu moje podatke dana 4/6/2024: Scopus: publikacija: 834, citata: 8142, h-index: 38.

Međutim stanje prije nekoliko dana je: publikacija: 838, citata: 8270, h-index: 39.

Za TRI mjeseca broj mojih citata je: $8,270 - 8,142 = 128$, broj mojih radova je: $838 - 834 = 4$, a i h-indeks mi se povećao za 1.

Što je smiješno kod povjesničara koji podržavaju 'povjesničara – Uklanjatelja'?

Redom su tvrdili kako za njih nije relevantna Scopus baza iako u njoj imaju časopisa iz RH koliko i mi iz matematike, Sada imaju jedan više i njegove kolege su ga pohvalile da jer je i časopis kome je glavni urednik 'povjesničar – Uklanjatelj' ušao u Scopus bazu. Mislim na one iz Slavenskog Broda kojima ne smeta što je on 'povjesničar – Uklanjatelj', tj. ne smeta im što je uklonio bistu Utemeljitelja RH, povjesničara akademika Franje Tuđmana. Jadničci mali nemaju pojma o tome. Ipak su oni iz Slavenskog Broda i rade u Institutu za povijest. Pa kako bi znali.

Tako sada 'povjesničara – Uklanjatelja' ima 2 članka u Scopusu, još uvijek 0 citata, pa mu je i h-indeks i dalje 0.

Dakle za TRI mjeseca opet duplo više je mojih članaka (a ja sam u mirovini) od njegovih, a broj citata je za 126 veći od njegovih u cijelom njegovom životu, a h-ideks je meni porastao za još uvijek za njega nedostižnih 1.

Kada pročitate sjajnu znanstvenicu Sanju Modrić znat će te kako bi ona komentirala ove podatke. DA UMREŠ OD SMIJEHA. A da to je iz naslova i podnaslova mojih knjiga, a jasno je da bi ona pisala o skribomanskom autoru, a ti glupi znanstvenici misle da to nešto znači pa objavljuju takve podatke- Ali zapravo čini mi se da ja griješim. Ona mora da je znanstvenica mnogo bolja od nas u HAZU,

Zato je mene najviše razveselila draga Sanja kada je govorila o meni kao znanstveniku. Uvijek je lijepo kada vaše kolege, u ovom slučaju kolegica, piše o vašem znanstvenom radu, zar ne? Još jedna tako istaknuta znanstvenica koja je bolje znanstvenica od nas.

Vidimo da zna kako puno objavljujem pa je vjerojatno vidjela, kao i Hodak, iz neke od mojih knjiga na Internetu, slijedeće:

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) 2% najutjecajnijih svjetskih znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Ili zna da sam po broju objavljenih radova među desetoricom matematičara u povijesti matematike, a sigurno znam da je tako nešto postigao JB Tito jer za njega se tvrdi da je među desetoricom ubojica. Završit ću s najnovijom knjigom s kojom sam počeo ovaj tekst. Kad pročitate podnaslov znajte da je to pisao kolega, koji kao i ja nismo kao znanstvenici na razini jedne sjajne znanstvenice kakva je sanja Modrić, ali smo oboje na listama Sveučilišta u Stanfordu 2% najutjecajnijih svjetskih znanstvenika (stotinjak ih je iz RH), a kolega Kostović je bio i Ministar Znanosti i izuzetno je zaslužan što je Podružnica HIP-a u Slavonskom Brodu tada i osnovana. On je na predstavljanje knjige o neizboru 'povjesničara – Uklanjalatelja' DOŠAO BAŠ DA SE VIDI KAKO U AKADEMIJI IMA LJUDI KOJI VOLE HRVATSKU DRŽAVU'.

Josip Pečarić

NAVODNA OBRANA 'POVJESNIČARA – UKLANJATELJA'

Napokon smo dočekali 'obranu' 'povjesničara – Uklanjatelja' kako je Stanka Andrića nazvao veliki hrvatski kipar Kuzma Kovačić. Glupava mi je kao i prije pa pozivam sve koje ovo zanima da pročitaju veliki prilog o tome prvog ravnatelja i osnivača podružnice dr. sc. Mata Artukovića koji detaljno objašnjava kako je zaposlio 'povjesničara. – Uklanjatelja', kako ga je predložio za svog nasljednika, kako je postavljena bista, kako sam i ja bio nazočan na tom događaju, i sve druge igre 'povjesničara – Uklanjatelja' oko toga.

Kod pisma o imenu HIP-a Zagrebne spominje da je jedan od potpisnika bio ravnatelj tog instituta iz vremena HRVATSKOG predsjednika dr. sc. Mirko Valentić bez koga ne bi ni mogla biti osnovana podružnica tog instituta, a da je jedan od akademika koji su potpisnici prijedloga je bio ministar znanosti iz vremena osnivanja podružnice u Slavonskom Brodu. A da ne spominjem i vrijeme u kome je 'povjesničar – Uklanjatelj' postao ravnatelj (vrijeme kada je kandidat za akademika bio prof. dr. sc. Ivo Goldstein kasnije postao čuven po velikom pronalasku po kome je danas poznat kao Ivo Drobilica).

Čini mi se i da je pročitao što je o njemu kao 'lošem gubitniku' rekao na predstavljanju moje knjige u Tisnom Predsjednik HAZUDD-a dr. sc. Josip Stjepandić kada je nastavljao klevetati Utemeljitelja RH:

„Umjesto da neizbor shvati kao priliku za popravni ispit, on se upustio u obračun kojeg može samo izgubiti, ali i nanijeti štetu onima koji ga smatraju kvalitetnim znanstvenikom.

Dao je intervju poznatom bljuvalnom glasilu, koje je godine 2012. večer prije konačne presude hrvatskim generalima u Den Haagu znalo da će to biti konačna presuda Franji Tuđmanu:

„Uz to sam kratko naznačio i pojedina otvorena pitanja oko autorske originalnosti Tuđmanovih knjiga, jer već odavna postoje teze i indicije da su neke dijelove nekih njegovih knjiga napisali drugi autori, a ne on.“

Znači, Tuđman je muljao sa svojim radovima, to svi znaju, ali se ne usude otvoreno kazati?

Budući da je u ovom malicioznom iskazu ostao nedorečen te nije ponudio nikakve dokaze, moramo pretpostaviti da je „antitudmanizam“ bitna odrednica (a možda i temelj?) djelovanja kandidata S.A. To jedan znanstvenik ne čini. O znanstveniku govore njegova djela, a ne to što se o njemu priča.”

[https://bezcenzure.hr/toptema/koga-je-lakse-oblatiti-](https://bezcenzure.hr/toptema/koga-je-lakse-oblatiti-tu%2c9%26mana-ili-thompsona/)

[tu%2c9%26mana-ili-thompsona/](https://bezcenzure.hr/toptema/koga-je-lakse-oblatiti-tu%2c9%26mana-ili-thompsona/)

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/40376-koga-je-lakse-oblatiti-tudmana-ili-thompsona>

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Aralica.pdf>

Iako se trudio biti pristojan ipak su mi njegovi argumenti smiješni, glupavi da rekao sam kretenski našem novinaru da on nije to htio ponoviti.

Jer ako je postavljanje biste Utemeljitelja RH bilo javno i na njemu su bili nazočni novinari to nije stvar Instituta nego svih. Činjenica da je on uklonio bistu čovjeku koji je utemeljio ovu državu tiče se svih koji vole ovu državu!

Zato bilo koja riječ, pa ni 'kretenski', nije teža od težine riječi koje je izgovorio tadašnji ministar akademik Ivica Kostović koje optužuju sve one koji su podržali 'povjesničara – Uklanjalatelja', na predstavljanju moje knjige:

J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389.:

Još nikad nitko nije, od kad sam ja u Akademiji, dakle od 2006., prošao za akademika koji nije prošao tajno glasovanje u Razredu. Onda to ide na skupštinu, Znači, natječu se ljudi iz vani, predlažu ih sveučilišta ali ne prolaze. Svega 4 čovjeka, svega 4 kandidata od kad sam ja od 2006, nisu prošla na Skupštini. Dvojica protiv čijih izbora se suprotstavio neki akademik. To su Goldstein i Andrić. Znači dostignuće akademika Pečarića je nešto što je gotovo nevjerojatno. Kad te predloži razred automatski prođeš skupštinu. To je uglavnom tako, svi akademici tako prođu. A on je argumentima uspio jednostavno poljuljati tu Akademiju što daje neku nadu da ipak ta Akademija ima nešto hrvatskog u sebi.

Da je HAZU a ne SAZU.

Na žalost, jer se srame predsjednika Tuđmana kao akademika, jednostavno ga se srame. Valjda sada se i srame što su ga uopće onda izabrali. Mislim, sad ne bi prošao jel' tako?

Evo, zato bi ja pohvalio akademika Pečarića. Ostvario je nešto što je gotovo neizvedivo. Da srušiš nekoga koga je razred predložio tj. tvrdio da zaslužuje biti akademik. Znači čestitam mu na tome.

Zapravo ja ne idem inače na promocije knjiga, a kad su o Tuđmanu onda sam u zadnjem redu, ali ovdje sam došao baš da se vidi da u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu.

I tako je bivši ministar znanosti sve napravio na pitanju ovog (ne)izbora podjelu na one koji vole i one koji ne vole Hrvatsku. Zapravo je na drugačiji način izrekao tvrdnju hrvatskog književnika akademika **Petara Šegedina** kako je bio iznenađen spoznajom da ima toliko onih koji - kako je izričito rekao - tako strasno mrze svoj narod. Ovo sam više puta citirao u mojim knjigama već više od 20 godina.

Na Internetu imamo konačno i to kako izgleda 'umiveno' pojašnjenje 'povjesničara – Uklanjalja'.

Ja sam od autora članka dobio tekst moje izjave. Ono što nije u tekstu iz moje autorizacije ja ću dodati velikim slovima. Neke druge razlike u odnosu ne tiskani članak neću komentirati jer ih je u ovom tekstu autor uvažio.

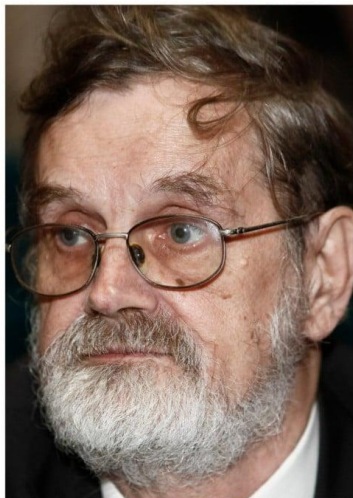
Uostalom moramo mu čestitati jer je natjerao 'povjesničara – Uklanjalja' da ipak po prvi put pokuša objasniti taj svoj čin koji su uporno ignorirali mnogi autori. Možda će vremenom shvatiti i da nije hajka kada o nečemu pišeš tako da onaj o kome pišeš može odgovoriti, ali ovo s Makovićem i sudjelovanjem svih medija to jesti. Ili kako je komentirao tekst Mladena Pavkovića don Anđelko Kaćunko:

“Budući da su mu (Makoviću, JP) sva HAZU-vrata zatvorena ovih dana naslikava se po svim medijima - izkaće čak iz svih pašteta i ribljih konzerva...”

ANDRIĆ JE TREBAO POSTATI AKADEMIK, ALI MU JE
NA PUT STAO PEČARIĆ, POSVAĐALI SU SE ZBOG
TUĐMANA. I SVE JE KRENULO NIZBRDO

PIŠE PETAR ČIKEŠ

16. rujna 2024.

/Cropix

Povjesničar umjetnosti Zvonko Makovića odlučio je istupiti iz članstva HAZU-a. Među razlozima koji su ga ponukali na taj potez posebno je zanimljiv slučaj "Pečarić vs Andrić".

Na jednoj strani imamo Stanka Andrića, povjesničara i književnika koji je diplomirao latinski i francuski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, a doktorirao na Odsjeku za srednjovjekovne studije Srednjoeuropskog sveučilišta u Budimpešti. Zaposlen je u Hrvatskom institutu za povijest (HIP). Predmet njegovih znanstvenih interesa ponajviše je srednjovjekovna povijest Slavonije. Na drugoj strani stoji Josip Pečarić, rođeni Kotoranin, koji je diplomirao i magistrirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu. Na istom je fakultetu stekao doktorsku titulu s disertacijom iz matematike pod naslovom "Jensenove i povezane nejednakosti". Nakon uspona Slobodana Miloševića u okolnostima bujanja velikosrpskog nacionalizma Pečarić se preselio iz Beograda u Zagreb. HAZU stalno proizvodi skandale; samo je jedan od njih uvažavanje mišljenja nekog osobenjaka s vrlo mračnim konotacijama

Kada je ove godine Razred za društvene znanosti predložio Andrića za novog člana akademije, akademik Pečarić se dosjetio jednog Andrićevog teksta u kojem se ovaj protivi davanju naziva Instituta za povijest po Franji Tuđmanu. Bio je to, uz Andrićevo micanje Tuđmanove biste iz prostorije podružnice HIP-a, neoprostiv grijeh zbog kojeg je akademik Pečarić uspio uvjeriti većinu u skupštini akademije da odbije prijedlog razreda za društvene znanosti o primanju Andrića u svoje članstvo.

Akademik Pečarić je poznat kao vrsni matematičar s izraženim interesom za povijest. Nažalost, često pribjegava etiketiranju brojnih političara i znanstvenika kojima pronalazi "antihrvatske" grijehe. U to smo se uvjerali iz kratkog razgovora s akademikom Pečarićem.

Akademik Josip Pečarić
Jakov Prkic/Cropix

– Čim je postao ravnatelj HIP-a (SLAVONSKI BROD, zabavno jer je SA to komentirao, JP), (Stanko Andrić, op.a.) (SLAVONSKI BROD), uklonio je bistu utemeljitelja RH. To nije politika, to je očito nepoštivanje države. To je objavljeno u knjizi koju sam objavio prije izborne skupštine. Ismijavao se Tuđmanu kao povjesničaru, a argumenti su mu...! Imate moj tekst gdje sam pisao Akademiji u kojoj sam naveo da je on po Scopusu u grupi najslabijih autora s HIP-

a. (ANDRIĆ NEMA NITI JEDAN), A ja imam osam tisuća i kusur citata. Jako su mi zabavni ovi napadi nakon Makovičevog izlaska. On sam je potencirao tu priču o Andriću. Oni kažu da Tuđman nije bio dobar povjesničar.

Ja sam davno rekao da je Franjo Tuđman najveći hrvatski znanstvenik, zahvaljujući tome što je bio povjesničar i vojnik te je sinergijom toga stvorio državu. Vjerojatno se ne objavljuje moj govor s izborne skupštine HAZU-a jer svi pokušavaju sakriti zločin uklanjanja biste utemeljitelja RH. Pazite, znate koji je njegov (Andrićev, op.a.) argument, ako damo Tuđmanovo ime institut, onda će biti upitna objektivnost povjesničara koji rade tamo. Koja li glupost, to mu je važnije od činjenice da je on utemeljitelj RH!

Pazite, ja imam objavljenih 1300 radova iz matematike, pa su mi glupa mudrovanja nekih povjesničara koji ne znaju logički razmišljati – odgovorio je uvaženi akademik Pečarić na naše pitanje o uzroku njegovog protivljenja članstvu Stanka Andrića u HAZU-u.

Stanko Andrić
Vlado Kos/Cropix

Andrićeve argumente je nazvao i jednom uvredljivom riječju, a koju ovdje nećemo citirati.

Poprilično žestoke riječi, složiti će se, vjerujem, velika većina čitatelja. Za komentar Pečarićevih navoda obratili smo se prozvanom Stanku

Andriću. Na "slučaj" uklanjanja biste prvog hrvatskog predsjednika iz prostorija slavonske podružnice HIP-a odgovorio je:

– Čuveni akademik Pečarić me uporno optužuje za "uklanjanje Tuđmanove biste" iz instituta u Slavonskom Brodu, dok sam tamo bio, kako on kaže, "ravnatelj". (Bio sam zapravo u to vrijeme voditelj brodske podružnice, a ravnatelj je u matičnom institutu u Zagrebu.) Mislim da je jedini ispravan način da odgovorim na Vaše pitanje to da ne vidim zašto se i kako se akademika Pečarića uopće tiče postojanje i smještaj biste Franje Tuđmana u slavonskobrodskoj podružnici Instituta.

S kojim pravom on iznosi takve komesarske "optužbe"? Zašto bismo se na njih uopće morali obazirati? Po mojem sudu, naime, naprosto nije pristojno upletati se na takav način u unutarnja pitanja jedne ustanove u kojoj niste zaposleni, kojoj ne pripadate, u čijem radu ne sudjelujete niti ste odgovorni za rezultate toga rada.

Ako sam tada bio na čelu jedne ustanove, pa makar to bila i samo institutska podružnica, valjda sam imao pravo odlučivati o unutarnjem uređenju prostora te ustanove, sve dok svojim postupcima ne kršim zakone ni statut ustanove, i bez obveze da o tome polažem račune samozvanim inspektorima.

Dakle, ta optužba, kada se malo o njoj razmisli, zapravo je jedna nepristojnost, jedna ordinarna indiskrecija ili da kažemo najtočnije - jedan bezobrazluk. Ja bih, naravno, mogao do u potankosti iznositi kako je to išlo s Tuđmanovom bistom u brodskom institutu, ima u tom slučaju elemenata za crnohumornu pripovijetku ili možda za neku komedijicu u brešanovskom stilu, ima i potencijala za neku malo širu društvenu "didaktiku"... Ali mislim da je ipak najpreče i najvažnije dati odgovor kakav sam sada dao – rekao je prozvani povjesničar.

Naš sugovornik je potkraj 2019. godine objavio na portalu Historiografija.hr kritički intoniran esej o inicijativi da se Hrvatski institut za povijest, u kojem radi, nazove po Franji Tuđmanu. O ideji da znanstveni instituti dobivaju imena po državicima ni danas ne misli ništa pozitivno.

– Svoje mišljenje o tome iznio sam kao komentar jedne konkretne inicijative, koja je kao javni prijedlog došla od skupine razmjerno dobro poznatih osoba - devet akademika, među kojima nije bilo nijednog povjesničara, i troje profesionalnih povjesničara u mirovini.

Najprije sam o tome napisao članak za strukovni internetski portal, a zatim, nakon određenih reakcija, i prošireni esej za stručni časopis koji ste spomenuli. Tu sam pokušao pokazati zašto taj prijedlog smatram neutemeljenim i promašenim, pa čak i "protuznanstvenim". Pokušat ću prepričati svoj glavni argument.

Vjerojatno nema spora o tome da je Tuđman ključni hrvatski političar i državnik u zadnjem desetljeću 20. stoljeća, koje je jedno od zaista prijelomnih razdoblja hrvatske povijesti. Bio je, uz ostalo, i povjesničar, makar i naknadno priučeni, te prvi direktor "jugokomunističkog" preteče današnjeg Hrvatskog instituta za povijest, no sve je to u debeloj sjeni njegove političke uloge u zadnjem desetljeću njegova života, uloge za koju se cijelog života, znajući i ne znajući, pripremao.

Kao takav, Tuđman je neizbježna i vrlo važna tema za istraživače novije hrvatske povijesti. Ta je zadaća, svakako, i pred povjesničarima u Hrvatskom institutu za povijest, koji je najveća javna ustanova te vrste u zemlji. Podrazumijeva se da povjesničari svoj posao nastoje raditi objektivno i nepristrano i da žele raditi bez pritisaka i tabua te slobodno objavljivati sve rezultate i zaključke do kojih dođu.

Zagrebačko sjedište Hrvatskog instituta za povijest u kojem je zaposlen Stanko Andrić

Darko Tomas/cropix/Cropix

A imenovanje ustanove prema nekoj povijesnoj osobi neminovno uspostavlja poseban odnos prema njoj, manje ili više kultni. Postavlja se time okvir za razna usmjeravanja i pritiske, ohrabrivanja i obeshrabrivanja, za cenzuru i autocenzuru. Sve je to posebno izraženo u odnosu politike i znanosti. I još izraženije u odnosu politike i povijesne znanosti, koja se hoćeš-nećeš, izravno ili neizravno, uvijek bavi politikom i političkim osobama iz prošlosti.

Zato ustanove u znanosti općenito ne treba nazivati prema političarima i političkim osobama, a povjesničari pogotovo ne bi trebali na svojim "cimerima" isticati imena likova i junaka svojih pripovijesti s fusnotama. Oprostivo je ako se koji povjesničar zaljubi u osobu koja je predmet njegova dugogodišnjeg bavljenja, ali takve individualne zanesenosti ne treba pretvarati u institucijska gesla.

Meni se sve to čini dosta logično i jasno, pa ne mogu zamisliti da je ona inicijativa za imenovanje instituta motivirana brigom za boljitak znanosti. Njezini su motivi politički ili politikantski, a posljedice toga što zazivaju autori tog prijedloga bile bi loše za znanost i, konkretno, znanstveni profil Instituta.

Uostalom, da se u hipotetičkom institutu nazvanom po Tuđmanu ne bi moglo slobodno istraživati i pisati o Tuđmanu zorno pokazuje, barem meni, sve što sam iskusio kao negativnu reakciju na moj relativno bezazlen kritički komentar spomenute inicijative. Reakciju kojoj se sada pridružila i HAZU. Što bi tek bilo kad bi na red došla ozbiljnija pitanja vezana za Tuđmana – veli Andrić.

Na pitanje pogađaju li ga optužbe koje se upućuju na njegov račun, Andrić odgovara:

– Ne pogađaju me nimalo te optužbe. Mogu odgovoriti da mi nije jasno po čemu bi akademik Pečarić bio mjerodavna instanca koja ocjenjuje kvalitetu, uključujući i citiranost, bilo kojeg povjesničara, pa tako i povjesničara kandidiranog za članstvo u HAZU.

U redu, taj član Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti pročitao je jedan moj tekst, očito jedini od svega što sam napisao, koji mu se nije nimalo dopao te je odlučio da mi neće dati glas na skupštini HAZU gdje se o novim članovima glasa tajno.

Prvi hrvatski predsjednik Franjo Tuđman
/Slobodna Dalmacija

Nije mi to ništa posebno iznenađujuće. Dok se pripremala moja kandidatura, pa se doznalo da akademik Pečarić panično alarmira članstvo zbog mog napisa o Tuđmanu i imenu Instituta, napisao sam u emailu mojem predlagatelju: "Jasno mi je da će akademikima koji pročitaju taj moj tekst trebati malo širine i neusukanosti duha e da bi podigli ruku 'za' moju kandidaturu"... Jako bi me ugodno iznenadilo da se takve širine duha našlo kod svih.

Umjesto toga, dogodilo se pomalo neugodno iznenađenje, a to je činjenica da je Pečarić uspio skupštini "nametnuti temu" i uvjerljivo zasjeniti mišljenje malobrojnih Akademijinih povjesničara. Pečarićevi su istomišljenici i sličnomišljenici u HAZU odnijeli glasačku pobjedu.

Većina skupštine prihvatila je njegove argumente i u tajnom glasanju dezavuirala mišljenje povjesničara koji su me kandidirali i Razreda za društvene znanosti koji je gotovo jednoglasno podržao moju kandidaturu. Nije se pritom povela rasprava kakve na vijećima ustanova obično nastanu kada se pojavi takva neobična situacija. Ili se možda netko javio za riječ, ali je predsjedništvo reklo "idemo dalje, nemamo vremena..."?

Ukratko, ne vidim puno smisla u tome da ja sada objašnjavam kako je moj historiografski opus vrijedan unatoč protuargumentu kojim akademik Pečarić maše već mjesecima. Predlažem da to pitanje, zašto misle da je moj rad na polju povijesne znanosti vrijedan članstva u HAZU, uputite povjesničarima ili drugim humanističkim znanstvenicima u Razredu za društvene znanosti koji su me predložili i podržali – zaključio je Stanko Andrić.

Ideje i mišljenja koje je iznio povjesničar Andrić su očito duboko odbojne akademiku Pečariću i većini u Skupštini HAZU-a, pa će njegovo članstvo u Akademiji morati pričekati neka druga vremena.

<https://slobodnadalmacija.hr/vijesti/hrvatska/andric-je-trebao-postati-akademik-ali-mu-je-na-put-stao-pecaric-posvadali-su-se-zbog-tudmana-i-sve-je-krenulo-nizbrdo-1419119>

KOLIKO U RH IMA MOZGOVA VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA?', 2.

Koliko je don Kaćunko bio u pravu kada je u hajci koju je inicirao bivši Član suradnik HAZU dr. sc. Zvonko Maković uveo pojam „mozga veličine maković-zrna“ pokazala je već činjenica da on kao POVJESNIČAR UMJETNOSTI drži lekcije o povijest npr. dr. sc. Mirku Valentiću koji je kao ravnatelj HIP-a Zagreb meni povjerio pisanje knjige kojom sam odgovorio na knjigu „Tuđmanov

Jasenovački mit“ ravnatelja i osnivača Muzeja genocida u Beogradu dr. Milana Bulajića. On je podržao i moje sučeljavanje s Bulajićem na radiju Sloboda Europa (Prag) i sugerirao mi da moj uvjet za to bude da mi dostave snimak cijelog razgovora. Nije bilo lako dobiti taj snimak, ali sam ga na kraju dobio tako da danas imamo i taj snimak, a cijeli razgovor je dan u više mojih knjiga. Znae već kako je Maković opisao moj rad u povijesti, kako reče opet taj don Kačunko, koji ‘ovih dana naslikava se po svim medijima - iskače čak iz svih pašteta i ribljih konzerva’.

Naravno nisu svi novinari s „mozgom veličine maković-zrna“- Znali su me zvati iz HINA-e za izjavu – vjerovali ili ne – o Strossmayeru, Strašno, zvali su jednog – po „mozgovima veličine maković-zrna“ HOBISTA ili AUTODIDAKTA.

Jasno je da je Maković nesretan. Doktorirao je s 49 godina, deset godina kasnije, da se našalim prije mirovina, postao Član suradnik HAZU, a u narednih deset nije izabran za akademika

I onda u tom HAZU se odluče da će birati mlađe znanstvenike u svoje članstvo, a ne tako uspješnog i mladolikog Makovića. Strašno, zar ne?

Gdje je tu neizabrani 'povjesničar – Uklanjatelj'?

Pa Maković je vidio da je za njegov neizbor utjecala citiranost u svjetskoj bazi Scopus. Bilo je smiješno na Izornoj skupštini kad je kolega iz Prvog razreda negirao moj podatak da na Scopusu 'povjesničar – Uklanjatelj' ima u toj bazi 1 rad, 0 citata i h-indeks 0. Kolege su odmah pogledale u svoje mobitele i pokazali da kolega ne zna o čemu

Sam ja govorio.

Ali vratimo se Strossmayeru.

Navodeći moje knjige koje su povezane s poviješću dao sam i knjigu, razlog zbog koje su me zvali iz HINE:

A. Pečarić and J. Pečarić, Strossmayerova oporuka, HAZU, Zagreb, 2002.

I gle čuda – pa tu knjigu je izdala Akademija. Jasno je da povjesničar kalibra jednog Makovića ne može biti ostarjeli Član suradnik HAZU, zar ne.

I dok je naš POVJENIČAR Maković – godinu dana je stariji od mene – trudio da postane doktor znanosti moja supruga i ja (ona je samo završila povijest) smo objavljivali radove i o Boki, ali i o Strossmayeru:

1. *Biskup Strossmayer i crnogorski knjaz Nikola*, Zadarska smotra,

1-2 (1995), 151-166.

2. *Strossmayer i Srbi*, Zbornik radova o Josipu Jurju Strossmayeru, HAZU, Zagreb 1997., str. 81-96.

3. *Kneževina Crna Gora i pitanje imena Zavoda sv. Jeronima u Rimu*, Časopis za suvremenu povijest, God. 28, br. 1-2 (1996), 217-225.

4. *Hrvati u Crnoj Gori*, Zadarska smotra 1-5 (1995), 151-166.

5. *Položaj Hrvata i katolika u Crnoj Gori od Svetojeronimske afere do danas*, Podlistak Hrvatskog obzora od 24. siječnja do 14. veljače 1998.

Članak iz Časopisa za suvremenu povijest koristio je Zoran Grijak u svom doktorskom radu "Politička djelatnost vrhbosanskog nadbiskupa Josipa Stadlera" obranjenog na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 2000. godine (vidjeti sekciju: "Uloga nadbiskupa Stadlera u preustroju Zavoda sv. Jeronima i svetojeronimskoj aferi, posebno bilješku 1703 na str. 514).

Ponavljam – veliki povjesničar po kome su i drugi s 'mozgovima veličine maković-zrna' je doktorirao s 49 godina, dakle poslije pojave nekih od ovih članaka!

Ako tome dodamo i sudjelovanja na Međunarodnom znanstveni skup Josip Juraj Strossmayer (2006), dakle u godini kada je Maković izabran za Člana suradnika, onda je očito koliko je don Kaćunko bio u pravu uvodeći taj pojam.

Zato sam potražio što o radovima sa mojom suprugom imamo pod: [ankica pecaric - Google znalac](#)

I našao sam slijedeće:

- Značajniji povijesni radovi o Đakovu i Đakovštini od 1991. do 1999. g BORISLAV BIJELIĆ
Časopis za suvremenu povijest, 1999

Ankica i Josip Pečarić potpisali su članak "Strossmayer i Srbi". U zaključku svog rada konstatare su da je opsežna literatura o Strossmayeru "nastala ili u Austrougarskoj ili u Jugoslaviji, pa se njegovo djelovanje nije moglo ni smjelo vrednovati na pravi način - na način koji bi u potpunosti opravdao njegovu devizu: "Sve za vjeru i domovinu". Tako se u Austrougarskoj nije mogla isticati njegova

želja za slobodom hrvatskog naroda, a u Jugoslaviji se prešućivalo što znači njegovo "jugoslavenstvo". Upravo je zato njihova tema zanimljiva, aktualna, ali i delikatna. Naime, autori su iznijeli Strossmayerova negativna iskustva u kontaktima sa srpskim institucijama (npr. Srpska pravoslavna crkva) i pojedincima iz kulturnog, vjerskog i političkog života, a vidjeli su ih kao logičan slijed događanja iniciranih srpskim antagonizmom prema svemu stoje katoličko još od vremena careva Milutina i Dušana. Ovaj rad je dobrodošao, pogotovo s obzirom na činjenicu da desetljećima nitko nije imao dovoljno intelektualne hrabrosti upozoriti i na tu dimenziju odnosa Strossmayera prema Srbima. No, ipak, sudeći samo na osnovi tog rada, može se steći dojam kako je Strossmayer načelno imao averziju prema Srbima - a to nije točno. Jasno je da se propusti službene hrvatske historiografije trebaju korigirati, stoje ovom prilikom djelomično i učinjeno, ali je manje jasna iznesena tvrdnja kako se u bivšim državama nije moglo valjano vrednovati njegovo djelo. Naime, logika državnog pragmatizma i logika znanosti oduvijek su bile, jesu i bit će suprotstavljene pa držim da je tu više riječ o oportunizmu povjesničara i njihove spremnosti da nekomu ili nečemu služe, negoli o zbiljskoj nemogućnosti da se i po cijenu određenih neugodnosti bude na strani istine.

Grundzüge der kroatischen und südslavischen Kulturpolitik von Josip Juraj Strossmayer

L Auburger - Zeitschrift für Balkanologie, 2012 - zeitschrift-fuer-balkanologie.de

... die Zitate in Pečarić 2006, 204, 208. Zur Lage der Katholiken in Serbien vgl. ... Die russische Politik und die russische Diplomatie sind keinen Schuss Pulver wert“]; zitiert nach Pečarić...

. 3 Ausführlich findet sich die Südosteuropapolitik von Josip Juraj Strossmayer dargestellt in Pečarić—Pečarić 2002, in Međunarodni znanstveni skup Josip Juraj Strossmayer (2006), sowie in der Dissertation von William Brooks Tomljanovich (2001). Josip Juraj Strossmayer war 1850—1905 Bischof von Đakovo und Srijem; er war bis 1881 zugleich Titularbischof von Bosnien.

Pečarić, Ankica, Josip Pečarić. 2002. Strossmayerova oporuka. Zagreb.

DER SERBOKROATISMUS ALS ILLUSION Das Fazit einer deutschen Dissertation¹

. 3 Ausführlich findet sich die Südosteuropapolitik von Josip Juraj Strossmayer dargestellt in Pečarić—Pečarić 2002, in Međunarodni znanstveni skup Josip Juraj Strossmayer (2006), sowie in der Dissertation von William Brooks Tomljanovich (2001). Josip Juraj Strossmayer war 1850—1905 Bischof von Đakovo und Srijem; er war bis 1881 zugleich Titularbischof von Bosnien.

Pečarić, Ankica, Josip Pečarić. 2002. Strossmayerova oporuka. Zagreb.

Strossmayerovo južnoslavenstvo i sintagma hrvatski ili srpski Franje Račkoga.

L Auburger - Rijec (Word), 2009 - search.ebscohost.com

Između južnoslavenske sastavnice hrvatske kulturne politike biskupa Josipa Jurja

Strossmayera (1815.-1905.) i ideje o “jugoslovenstvu” Franje Račkoga (1828.-1894.), njegova ...

Nikša Stančić JOSIP JURAJ STROSSMAYER U HRVATSKOJ POLITICI* – POLITIKA I NACIONALNA IDEOLOGIJA

Članak je nastao na osnovi izlaganja na znanstvenom skupu o 150. obljetnici rođenja Josipa Jurja Strossmayera održanog u Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti 2015. godine

A 1884. godine pisao je Račkom ovo: „Srbi su nam krvavi neprijatelji. [...] Dočim se mi ljuto borimo prot Madžara, Srbin brat iza leđa na nas navaljuje.“⁷¹

⁷¹ Strossmayer – Račkom, Đakovo, 10. travnja 1884, kod: KORS III. 118-119. Neki su autori ovu i slične Strossmayerove izjave tumačili kao njegovo odustajanje od jugoslavenske ideje (v. Predgovor D. Jelčića u knjizi STROSSMAYER, Izabrani književni i politički spisi, n. dj., 22-24). ili da je napustio ideju o jugoslavenskoj državi i okrenuo se rješenju položaja Hrvatske u sklopu federalizacije Habsburške monarhije (Ankica PEČARIĆ, Josip PEČARIĆ, Strossmayerova oporuka, Zagreb: HAZU, 2002., 53).

Josip Juraj Strossmayer danas

P Strčić - Radovi Zavoda za znanstveni rad Varaždin, 2006 -
ceeol.com

U 2005. god. ulazi 190. godišnjica rođenja te 100. obljetnica smrti dr.
Josipa Jurja Strossmayera
(1815-1905), bosansko-đakovačko i srijemskoga biskupa te
apostolskoga vikara za ...

Zbornik radova o Josipu Jurju Strossmayeru

B Bijelić - Radovi Zavoda za hrvatsku povijest Filozofskoga ..., 1997
- hrcak.srce.hr

O Josipu Jurju Strossmayeru, biskupu Biskupije đakovačke i
srijemske, meceni i političaru,
ispisano je bezbroj stranica od ljudi različitih provenijencija i struka.
Unatoč tome, ili možda ...

Strossmayer danas, Hrvatska, katolički biskup, rodoljub, domoljub,
politički, kulturni i gospodarski djelatnik

P Strčić - Radovi Zavoda za znanstveni rad Varaždin, 2006 -
hrcak.srce.hr

U 2005. god. ulazi 190. godišnjica rođenja te 100. obljetnica smrti dr.
Josipa Jurja Strossmayera
(1815-1905), bosansko-đakovačko i srijemskoga biskupa te
apostolskoga vikara za ...

scrinia slavonica 15 (2015), 233-290. 233

Marin Srakić (Đakovačko-osječka nadbiskupija, Đakovo)
ĐAKOVAČKI INCIDENT 1930. GODINE UDK 94(497.5
Đakovo)“1930“ Pregledni rad Primljeno: 31. kolovoza 2014.

Istina, Strossmayer je govorio o „jugoslavenstvu“, govorio je: „Srbi
su naša rođena braća“, ali je dobro poznavao srpsku vladu i srpski
narod i njihovu netrpeljivost, čak i mržnju prema katoličanstvu i
Hrvatima, kao i prema njemu osobno.¹⁰

10 Ankica Pečarić i Josip Pečarić, Strossmayer i Srbi, u: Zbornik radova o Josipu Jurju Strossmayeru, ur. Ivo Padovan (Zagreb: HAZU, 1997), 81-85.

Zbornik radova o Josipu Jurju Strossmayeru, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, 1997., 140 str., gl. urednik Ivo Padovan
V Geiger- Časopis za suvremenu povijest, 1998 - hrcak.srce.hr

»Strossmayer i Srbi« (str. 81-96), problematika je koju izlažu prof. Ankica Pečarić i dr. sc. Josip Pečarić. Uz prikaz Strossmayerovih kontakata i rada sa Srbima kao i s crnogorskim knjazom Nikolom, napose odnosa đakovačkog biskupa s Pravoslavnom crkvom, autori razlazu pitanje Strossmayera i jugoslavenske ideje. Rad, nažalost, nepotrebno obiluje nizom navoda iz dalje ili novije povijesti koji s naslovljenom problematikom nemaju puno veze.

Poslijeratna povijest (1945.–1990.) na stranicama Časopisa za suvremenu povijest

J Mihaljević - Studia lexicographica: časopis za leksikografiju i ..., 2010 - hrcak.srce.hr

U radu se prikazuje kako je u historiografskom časopisu (Časopis za suvremenu povijest)

tretirana poslijeratna povijest (1945.–1990.).

Napomenut ću da je Ankica u RH radila samo kratko vrijeme i HIC-u, ali je u dogovoru Anta Belje i Mirka Valentića bila smještena u HIP-u Zagreb i mentor joj je bio Zdravko Dizdar.

Ona je zajedno s Dizdarom zaslužna što je ravnatelj Valentić mene pozvao da napišem knjigu koju je, pošto je jako loše prošao Bulajić u našem sučeljavanju, nazvao uz Cohenovu dvjema najantisrpskijim knjigama u povijesti, a pisao i o IDEOLOGIJI GENOCIDA COHEN-PEČARIĆ.

Hvala mu na tome iako je moja Ankica poslije 2000. bila je bez posla i na kraju bez mirovine.

Vidimo da su od tada u RH važni oni koji NE VOLE HRVATSKU – kako je upravo na slučaju 'povjesničara – Uklanjatelja' definirao akademik Ivica Kostović.

Josip Pečarić

PS. Dodajem iz moje prve knjige o izboru Stanka Andrića, dakle iz one koja je objavljena prije izbora, snimak iz novina o postavljanju biste u podružnici HIP-a Slavonski Brod. Iz članka će se vidjeti da spominju mene kao nazočnog. Dakle postavljanje je bilo javno, prisustvovali su i novinari, a po 'povjesničaru – Uklanjatelju to je bila samo stvar Podružnice.

<https://dragovoljac.com/index.php/ravno/40785-koliko-u-rh-ima-mozgova-velicine-makovic-zrna>
<https://bezcenzure.hr/toptema/koliko-u-rh-ima-mozgova-velicine-makovic-zrna-2/>

KUZMA KOVAČIĆ: 'POVJESNIČAR – UKLANJATELJ', DRAGOVOLJAC.COM., 2024.

GEIGER U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

Kao dodatak gornjem tekstu doista sam poslao članke iz mojih knjiga u kojima se spominje hrvatski povjesničar dr. sc. Vladimir Geiger. Svi koji su vidjeli taj dodatak uvjerali su se kako je on povjesničar koji zaslužuje knjigu o tome.

Njega nisu predlagali za akademika, a Drobilicu i Uklanjatelja jesu! Zapravo je tako Razred za društvene znanosti u HAZU pokazao zašto nije dovoljno da u Akademiji neki razred sam odlučuje o izboru novih akademika već to MORA učiniti cijela Akademija. To ne znači da mi možemo znati ima li među nama još drobilica i uklanjatelja koje nismo uspjeli detektirati. To tako zorno pokazuje slučaj povjesničara – Uklanjatelja tj. sramotna epizoda u hrvatskoj znanosti i u povijesti RH kada se sam čin uklanjanja biste iz jednog povijesnog instituta UTEMELJITELJA RH koji je uz to povjesničar i akademik tajio od hrvatske javnosti sve do kandidature za akademika povjesničara Uklanjatelja. A i tada se to u medijima prešućivalo.

Napisao sam više knjiga o hrvatskim povjesničarima koji su izuzetni hrvatski domoljubi. Takvu knjigu zaslužuje i Vladimir Geiger, Zato u ovoj knjizi ne dajem cijeli Dodatak koji sam poslao uz gornji tekst već samo naslovi knjige u kojima se spominje ili su dani tekstovi dr. Geigera i naslovi tih tekstova.

**D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, POVIJESNI PRIJEPORI,
ZAGREB, 2006.**

**JUGOKOMUNISTI I DANAS KRIVOTVORE HRVATSKU
POVIJEST**

J. PEČARIĆ I M. KOVAČEVIĆ, KRAJ VREMENA VELEIZDAJNIKA?, ZAGREB, 2009.

HVALA DR. TUĐMANU ZA 'GRIJEH' STVARANJA HRVATSKE DRŽAVE!

ZABRANJENI AKADEMIK – PRIJEVAROM U HAZU!?, ZAGREB, 2012.

PISMO PREDSEDNIKU I PREDSEDNIŠTVU HAZU-A
PRILOG: HINA: PEČARIĆ IMA OZBILJNIH PRIMJEDBI NA RAD IVE GOLDSTEINA

PISMO SLOBODNOJ DALMACIJI

PISMO JUTARNJEM LISTU

GOVORI LI AKADEMIK SILOBRČIĆ O VAŠEM NEPOŠTENJU ILI O NEDOVOLJNOJ INTELIGENCIJI?

PRIZNAJEM: ANTISEMITIZAM VLADA U HAZU-U!

PRIZNAJEM: AKADEMICIMA SMETA TO ŠTO JEDAN ŽIDOV PROUČAVA NOVIJU HRVATSKU POVIJEST

DIRLJIVA GOLDSTEINOVA BRIGA

RAZGOVOR U ZAGREBU S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM

GOLDSTEIN NIJE U HAZU-U ZBOG NESTRUČNOSTI, A NE ZBOG ANTISEMITIZMA!

DR. SC. VLADIMIR GEIGER., ZNANSTVENI SAVJETNIK

PRISILNI RAD I NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA 1941 – 1945 / ZWANGSARBEIT UND DER "UNABHÄNGIGE STAAT KROATIEN" 1941 – 1945

O NEKIM POJAVAMA I SKRETANJIMA U HRVATSKOJ HISTORIOGRAFIJI

ILI IZMIŠLJOTINE I POGREŠKE IVE GOLDSTEINA

U POVODU KNJIGE: IVO GOLDSTEIN, *HRVATSKA 1918. - 2008.*, EUROPAPRESS HOLDING I NOVI LIBER, ZAGREB 2008. – OSVRT NA POGLAVLJA: 48. "RASAP I SLOM NDH, BLEIBURG I KRIŽNI PUT", 49. "OBRAČUN S NARODNIM NEPRIJATELJEM" I 50. "RATNI I DEMOGRAFSKI GUBICI"

HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.

MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (V.)

PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

JOSIP JURAJ STROSSMAYER – VIZIONAR KOJI JE
NADILAZIO SVOJE VRIJEME

**ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA
HRVATSKA, ZAGREB, 2015.**

BUDIMIR LONČAR OPTUŽEN ZA ETIČKU VELEIZDAJU
POKUŠAVA SE OBRANITI

**JOSIP PEČARIĆ, JOSIP STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ
PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.**

PRIZNAJE LI SLAVKO GOLDSTEIN DA SU ON I NJEGOV SIN
KAVANSKI POVJESNIČARI?

**J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA
LAŽ, DRUŠTVO ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG
LOGORA JASENOVAC, ZAGREB 2018.**

GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI

IGOR VUKIĆ

NOVOM KNJIGOM O JASENOVCU IVO GOLSTEIN
POTVRDIO DA IZMIŠLJA I LAŽE

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

Ante Birin: GOLDSTEINOVA HISTORIOGRAFSKA
METODOLOGIJA – OGLEDAN PRIMJER ZATUCANJA
POVIJESNIH ISTINA

MRAČNI PROFESOR NA STRANI ZLA I SMRTNI
NEPRIJATELJ SVAKE POVIJESNE ISTINE!

IZUZETNO OTKRIĆE KOLEGE GOLDSTEINA

**PROF. EMERITUS DR. SC. MATKO MARUŠIĆ, ZAGREB,
2021.**

MATKO MARUŠIĆ: OTVORENO PISMO G. ALEKSANDRU
STANKOVIĆU

ŽELJKO OLUJIĆ, ZAGREB, 2022.

JE LI ISTINA KONTRAPRODUKTIVNA? (Hitler protiv kršćana)

PROF. DR. SC. BRANIMIR LUKŠIĆ, PORTAL HKV-A, 2022.
B. LUKŠIĆ: KROATOFOBNI NABOJ OBITELJI GOLDSTEIN
ZAŠTO MIROSLAV TUĐMAN NIJE BIO PROFESSOR
EMERITUS? / DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, ZAGREB,
2023.

JE LI I MIROSLAV TUĐMAN REVIZIONIST? 2.

O AMATERIMA, 4.

AKO JE PRKAČIN AMATER, JE LI GOLDSTEIN DILETANT?

HRVATSKI 'LUĐAK' I SRPSKI ZNANSTVENICI,
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

KONAČAN PAD IVE GOLDSTEINA

IZBAČEN IZ IHRE I NEMA GA VIŠE, ALI OSTAJU NOTORNE
JASENOVAČKE LAŽI

MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA,
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

PISMO PREDSEDNICIMA 4.

PRILOG: SLUČAJ ČLANKA DAVIDA GOLDMANA U
JERUSALEM POSTU: BITNO JE DA JE ISTINA SVE ŠTO JE
GOLDMAN REKAO

DAVID GOLDMAN ODGOVORIO YAD VASHEMU: ČINI SE
DA ĆE SE POLEMKA OKO JASENOVCA NASTAVITI

-

LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ,
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

JAVOR NOVAK: HOD ZA INSTITUCIJE?

GOLDSTEIN NA (NOVIM) MUKAMA (2) (reakcije bole)

ANTE TOMIĆ: ZNANSTVENIK ILI PODOFICIR?
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

I. BEKAVAC: AGITPROP I HRVATSKI REVIZIONISTI

SANJA I TERESA IVA DROBILICE, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

ODGOVOR DAMIRU BOROVČAKU

IVO GOLDSTEIN ILI O TRIVIJALNOJ HISTORIOGRAFIJI U HRVATA

IZLAGANJE DR. VLADIMIRA GEIGERA S PRESTAVLJANJA KNJIGE AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA

NOVA KNJIGA IVA DROBILICE

GOLDSTEIN – ‘DROBILICA’ O POVIJESTI

UZ OSNIVANJE UDRUGE HRVATSKI DOMOLJUBNI ZBOR
“FRANJO TUĐMAN”

IZ KNJIGA MLADENA PAVKOVIĆA:

SANJA I TERESA IVA DROBILICE 2. (DROBILICA
MATEMATIČAR)

‘DROBILIČARI’ (DRobilica o Thompsonu)

**NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA / HAZU
I TUĐMANOVA BISTA, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.**

LAŽ KAO OSNOVNO PRAVILO HISTORIJSKE
METODOLOGIJE PO IVU DROBILICI

JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU, 2.

Ima i onih kojima je žao povjesničara Uklanjatelja. Meni je žao njegove obitelji.

Zašto?

Pa jedan moj prijatelj je i prijatelj jednom njegovom bliskom rođaku. Kada mu je rekao da je Andrić uklonio bistu Utemeljitelja RH ovaj nije vjerovao.

Doista je nevjerojatna činjenica da se uspjelo toliko dugo kriti od hrvatske javnosti to uklanjanje biste Utemeljitelja RH. Vjerujem da se onda s tim nije hvalio ni u obitelji koju je lijepo opisao prvi ravnatelj i osnivač HIP-a Slavonski Brod dr. sc. Mato Artuković u svom odgovoru Mladenu Pavkoviću. Zato je važno što je Pavković uspio dobiti odgovor na svoje pitanje jer je kandidat znao da netko u HAZU to zna i imao je mogućnost izjasniti se o tome.

Jedan sličan slučaj je u obitelji jednog don Lazarovog i mog prijatelja kod kojeg svakog ljeta navratimo.

Njegova kćer je postala čuvena po tekstu:

*Snežana Pavić: "Sudac Meron danas će pročitati konačnu presudu Hrvatskoj dr. Franje Tuđmana", **Jutarnji list**, prvo (noćno) izdanje Zagreb 15/16. 11. 2012: str. 11.*

„Sudac Meron danas će pročitati konačnu presudu Hrvatskoj dr. Franje Tuđmana. Nije Tuđman morao osobno biti optužen da bi se sudilo njegovu projektu.

Kada danas ujutro šef Haaškog suda Theodor Meron bude čitao pravomoćnu presudu Anti Gotovini i Mladenu Markaču, s treskom će se zalupiti vrata na jednoj fazi hrvatske povijesti. Kako god Žalbeno vijeće Haaškog suda odreže kaznu dvojici generala, smanji je ili potvrdi, to će biti presuda Franji Tuđmanu i Tuđmanovoj Hrvatskoj.“

Jutarnja Orjuna – Metapedia

Na njen tekst me je upozorio – tko bi drugi nego – don Kaćunko:

Subject: Re: JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU

Date: Wed, 22 May 2024

NB: Ako želiš poslat ću ti cijelu kolumnu u wordu...

Naravno poslao mi je tekst i u wordu. I doista je zabavno. Vjerojatno se i ruga svom ocu koji je doista znao kupovati i više mojih knjiga da bi ih dao svojoj djeci. Vidi se da ona doista zna za puno mojih knjiga koje je vjerojatno i dobila od oca koji je hrvatski domoljub:

Do slučaja Julijane Matanović, glavna asocijacija na HAZU bio mi je akademik koji obilazi Hrvatsku, od župe do župe, promovirajući svoje knjige o "jasenovačkom mitu" i tzv. hrvatskom povijesnom pozdravu "Za dom spremni". Objavio je desetke knjiga: "Srpski mit o Jasenovcu", u više izdanja; "Thompson u očima hrvatskih intelektualaca"; "Rasizam suda u Haagu"; "Hajka na Thompsona"; "Thompson: pjesmom za Hrvatsku"; "General Praljak"; "General Praljak: knjiga II"; "General Praljak: knjiga III"; "Razotkrivena jasenovačka laž"; "Dario Kordić"; "Joe Šimunić i Za Dom Spremni"; "Borasa za akademika". "Sramotni sud u Haagu", zatim "Zločinački sud u Haagu". Ima još.

Autor promovira svoje knjige, predstavljajući se kao akademik, član HAZU. On to i jest. Istovremeno, dr. Ozren Žunec nije član HAZU. Vrhunski intelektualac koji je vjerojatno najsveobuhvatnije obradio prijelomnu točku suvremene Hrvatske, srpsku pobunu, rat i njegove posljedice. Ne samo Žunec, do akademika nisu dobacili ni sada već pokojni sociolozi Vjeran Katunarić i Ognjen Čaldarović. Tko im je kriv što nisu napisali knjigu u čast kakvom haaškom optuženiku?

Zapravo ona nije ni svjesna koliko je nahvalila moje knjige. Ili je toliko neinteligentna da ne zna da sam u HAZU izabran kao matematičar. Da je pročitala moj govor u HAZU možda bi shvatila da je nemoguće da sam zbog knjiga koje je navela postao član HAZU i da su one toliko citirane da i da su one razlog da na listama Sveučilišta u Stanfordu o 2% najutjecajnijih hrvatskih znanstvenika imam uvjerljivo najviše radova od svih hrvatskih znanstvenika koji su na tim listama (njih stotinjak).

Možda se i ona nada prijedlogu za njen izboru u HAZU? Pa vjerojatno zna da je još kod mog izbora javio jedan povjesničar koji je protestirao što su mene izabrali u HAZU, a ne jednu njegovu kolegicu povjesničarku. Čovjek je znao da sam 'priučeni matematičar', pa je vjerojatno mislio da je matematika dio povijesti,

ili obrnuto. I poslije su njega doista predložili za akademika. Nije izabran, ali danas je poznat po imenu Ivo Drobilica.

A možda se samo ruga dr. Ozrenu Žunecu koji nije član HAZU pa uspoređuje njegov rad s mojom publicistikom.

A meni samo pravi reklamu jer je doista napravila lijep izbor mojih publicističkih djela pa svjesno diže tlak svojim čitateljima.

Slična obiteljska priča je i u slučaju drugog teksta za koji sam dobio informaciju od jednog kolege akademika koji je svoj komentar naslovio: *Javila se radnička fronta*. Objasnio mi ga je linkom na tekst:

Ivan Cingel, profesor u Osijeku: "Oluja–proslava zločina" ('?!?') (otac mu poginuo kao hrvatski branitelj)

<https://crodex.net/ivan-cingel-profesor-u-osijekuoluja-proslava-zlocina/>

Neka se ne ljute oni koji se raduju činjenici da povjesničar – Uklanjaljatelj nije u HAZU, ali ja smatram da su ovakvi tekstovi najveća pohvala mom radu. Jer kad Te prijatelji hvale, ipak to su prijatelji pa može i to utjecati na njihove prosudbe.

Ipak vjerujem kako nisam pogriješio što dajem i njihove komentare pa evo još nekih:

Subject:HKV Re: JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU

Date: Wed, 22 May 2024

From: Bobo Mostarac

Dragi Joško, Hvala Ti za Tvoju zanimljivu prepisku.

Ti si postao prava noćna mora, leftardnim akademskim kandidatima HAZU!

Evo jednog komentara u HAK-u,

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/43709-d-velnic-hrvatska-pod-opsadom.html>

"Odlično, ravno u sridu!

Svježi vjetrovi neumoljivo dolaze, brišu stoljetne laži, a pronose istinu i dobro !

I HAZU se budi, ne prima jednog uklanjatelja biste hrvatskog akademika, čiji je rad čudesno rezultirao stvaranjem suvremene Hrvatske države, akademika Franje Tuđmana! Ranije su također

odbili jednog "istoričara" DrObilicu, koji se "proslavio svojim pronalaskom" u Jasenovcu!"

Subject: *Re: JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU*

Date: *Wed, 22 May 2024*

From: *Al Petratic*

Bravo poštovani i dragi Akademike. Dakle oba su pala. Jedva čekam kada će doći vrijeme da se pročeslja ovaj naš HAZU, po mom mišljenju još uvijek JAZU i očisti ga se od ljevičara i Jugoslavena. No povijest je pokazala da je nekad dovoljan i jedan pošten Hrvat, da se stvari počnu mijenjati.

Subject:*Re: mail*

Date: *Tue, 21 May 2024*

From: *Branko Haubrich*

Svaka čast uvaženi akademike Pečariću.

Ovakav odgovor je u cijelosti zaslužio. Pouke o ponašanju predsjednika Države i bivšeg predsjednika Vlade Republike Hrvatske u jednom mandatu, koji je obilježio nizom afera, osobnih i ministara u toj Vladi, baš kao i aktualnog mandatara nove Vlade u njegova prethodna dva mandata u nizu.

Komunikacija sa građanima države u kojoj je izabrani predsjednik se podrazumijeva a poglavito sa istaknutim osobama u institucijama ne bi se smjela događati vrlo rijetko ili gotovo nikako. TUŽNA strana "demokracije" u režiji vladajućih.

Lijep pozdrav uz želju za dobro zdravlje i dovoljno snage za nastavak dosadašnjeg javnog djelovanja.

Subject:*Re: mail*

Date: *Tue, 21 May 2024*

From: *Andelko Kačunko >*

Sjajna izvedba, fratelo - maestralno "odsviran" stavak medijsko-političke simfonije (zasad) bez finala!

Subject:*RE: JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU*

Date: *Wed, 22 May 2024*

From: Mislav Vedriš

Poštovani Akademike, Hvala na vašem trudu i vijestima. Iskreno, nisam znao da imate takav utjecaj u Akademiji. (Ili ste možda samo glasno rekli ono što većina ionako misli).

(JP: Vjerojatno ima i jednog i drugog 😊)

Subject: *Re: AKADEMIK KOSTOVIĆ O AKADEMIKU TUĐMANU*

Date: *Mon, 20 May 2024*

From: *Vlado Glavas*

Bravo dragi Joža na ovom povijesnom prikazu o radu i politici u tzv. Hrvatskoj akademiji i njezinom ignoriranju istaknutih hrvatskih znanstvenika, ne samo u Hrvatskoj već i u svijetu, poput tebe, Kostovića, Tuđmana i ...

Naravno, meni je dovoljno bilo kada vidim koliko je bio sretan jedan od akademika koji je već u desetoj deceniji života što u HAZU nije izabran netko tko uklanja bistu Utemeljitelja RH.

Josip Pečarić

LOGIKA I 'ISTORIČARI'

JE LI JURICA PAVIČIĆ DOISTA „JEDVA PISMENA BUDALETINA“?

Poznato je kako često ljudi pišu o drugima tako da svoju sliku prenesu na druge. To je veoma čest slučaj kada „hrvatski ljevičari“ (navodnici su stoga što je točnije reći jugonostalgičari, jugokomunisti ili nešto slično) pišu o hrvatskim desničarima. Tako i Jurica Pavičić u Jutarnjem listu od 29. 03. 2014. zapravo piše o „hrvatskim ljevičarima“ komentirajući djelovanje velikog hrvatskog domoljuba prof. dr. sc. Matka Marušića:

Poput nekih drugih uspješnih prirodosnanstvenika (recimo, matematičara Pečarića), Marušić je bio otjelotvorenje paradoksa. Ti ljudi, naime, rade poslove koji očito traže stanovitu kognitivnu moć, apstraktno mišljenje i IQ. Istodobno, kad ih se s područja njihove fahovske ekspertize premjesti na područje društva i politike, te rasudne moći sasvim utrnu, a do maloprije pametni ljudi počnu rasuđivati kao drvenom sjekirom.

Naravno kada bi Pavičić imao *stanovitu kognitivnu moć, apstraktno mišljenje i IQ* zapitao bi se: Pa kako takvim ljudima daju podršku mnogi, recimo - da se Marušićeve beletrističke knjige prodaju mnogo bolje od njegovih, da su mu "Škola plivanja" i "Medicina iznutra" duhovitije od Tomićevih, o znanosti i edukaciji da i ne govorimo.

Ili – recimo - pismo VS UN-u je uz Pečarića potpisalo još 28 nadbiskupa, biskupa i akademika, a supotpisalo još 250-ak sveučilišnih nastavnika i znanstvenika uz mnoge druge. Očito i za njih Pavičić misli isto. A treba imati jako nisku ili nikakvu *kognitivnu moć, apstraktno mišljenje i IQ*, pa tako razmišljati, zar ne?

Zapravo, nije sigurno misli li Pavičić da su oni supotpisali to pismo zato što je ono o matematici. Čak nije ni daleko od toga. Pismo itekako ima veze s logikom, a nedavno sam i pisao o tome kako me je jedan povjesničar s ljevice uvjeravao kako ima različitih logika.

Nema sumnje da i Pavičić misli da u njegovim tekstovima ima logike, zar ne?

A Pismo VS UN-a itekako ima veze s pravom. I to s oblašću u kojoj je Predsjednik države to i postao zahvaljujući izvanrednim naporima da stvori novu logiku međunarodnog prava – međunarodno pravo po želji svjetskih moćnika. Dok je on to radio, ja sam kao matematičar tvrdio kako je to suludo. Rezultat znamo, za „veličanstvene“ doprinose predsjednika države, profesora s Pravnog fakulteta, kome je veliku podršku davao njegov fakultet sudac Theodor Meron je rekao da su NERAZUMNI. Nije daleko od onog mog SULUDI, čemu se priklonio i biskup Košić, koji nije matematičar.

Naravno, ne možemo za Josipovića reći, s obzirom da se radi o njegovoj struci, da ima malu *kognitivnu moć, apstraktno mišljenje i IQ*. Zašto? Iz jednostavnog razloga što je on stavljaajući svoju struku u službu svjetskih moćnika, dakle pljujući po njoj, iskoristio za dobivanje pozicije predsjednika države. Prodao je svoju struku da bi bio nešto što je već bio Mesić. Da umreš od smijeha.

Ovaj primjer se odnosio na pravnu znanost, u kojoj se zbog rada profesora Josipovića i njegovih kolega može slobodno reći kako postoji dio te znanosti koju po sudcu Meronu možemo nazvati MERAZUMNA PRAVNA ZNANOST. Meni ostaje satisfakcija da sam *rasuđivao kao drvenom sjekirom* i za takve tekstove dobio niz pohvala od izvrsnih pravnika, kojima nije bitna nerazumna pravna znanost. Jedan od njih je i predsjednik Hrvatske akademije pravnih znanosti prof. emeritus Željko Horvatić.

Rasuđujem ja kao drvenom sjekirom, ne samo u pravnim znanostima. Ima toga i u povijesti. Tako me je svojevremeno, dok je bio ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest, dr. sc. Mirko Valentić pozvao da odustanem od profesure u matematici i dođem u njegov institut, a naš poznati povjesničar dr. sc. Zlatko Matijević komentirao pitanje što ja radim u povijesnim znanostima: Pečarić uvodi red u povijesnoj znanosti. Naravno, meni je najdraža definicija mog rada koju je dao akademik Dubravko Jelčić tvrdeći da su takva moja djela također djela iz matematike, samo je objekt koji proučavam kao

matematičar neko djelo, knjiga iz povijesti. Zapravo Jelčić je već davno ismijao Pavičića, zar ne?

A kako to izgleda u životu: Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta zaključi da bi njihov član prof. dr. sc. Ivo Goldstein trebao postati akademik. Podrži ih Filozofski fakultet i na kraju Razred za društvene znanosti HAZU. Tome se suprotstavio matematičar Josip Pečarić, *rasuđujući kao drvenom sjekirom*, i na Izornoj skupštini Goldstein dobije najmanje glasova u povijesti akademije. Očito je Pavičić to protumačio kako više od dvije trećine naših akademika *rasuđuje kao drvenom sjekirom*, zar ne.

Naravno, mogli bi navesti puno ovakvih primjera iz kojih bi čitatelj mogao jednostavno zaključiti kakva je *kognitivna moć, apstraktno mišljenje i IQ* našeg Jurice. Zapravo svi to dobro znamo jer se radi o čovjeku koji je za jednu takvu veličinu kakav je akademik Slobodan Novak napisao da je stari prostak i kreten. Prof. Marušiću zapravo je čast što se na njega obrušio Pavičić, jer očito „našim“ ljevičarima smeta isto tako kao i veliki hrvatski književnik. Zapravo, ono što doista smeta Pavičiću i svim „hrvatskim ljevičarima“ i kod Marušića i kod Novaka (nadam se i kod mene) konstatira Pavičić na početku teksta:

Matko je Marušić ispisao desetine članaka , održao desetke tribina o veličini i jedinstvenosti dr. Franja Tuđmana...

Svugdje u svijetu slave olimpijske, razne prvake i sl., a Pavičiću i sličnima čudno je kada slavimo onoga koji je stvorio državu koju volimo i u kojoj živimo. Koliko treba biti glup pa se tomu čuditi? Ili su doista točne priče kako se takvi ne raduju ni našim olimpijskim i inim pobjednicima. Jer su to hrvatski pobjednici!

Komentirao sam Pavičićev tekst s jednim kolegom koji ima više znanaca među „hrvatskim ljevičarima“. Kaže mi kako hrvatski ljevičari doista vjeruju kako su mnogo inteligentniji od hrvatskih desničara. Odgovorio sam mu da ne vjerujem u to, osim kod onog dijela koji se baš ne mogu pohvaliti posjedovanjem *kognitivne moći, apstraktnog mišljenja i IQ*. Naime, često puta su me napadali u svojim novinama kao npr. u Slobodnoj Dalmaciji i Jutarnjem listu u kojima je Pavičić kolumnist, ali te novine nikada nisu objavile moje odgovore. Da doista misle da su superiorni bili bi presretni da se

mogu izivljavati nad tim mojim odgovorima, zar ne? Drugim riječima, na taj način samo priznaju svoju inferiornost.

Ipak pokušajmo naći i zrnce pameti kod našeg Pavičića. Bilo mi je čudno zašto je izabrao kao primjer usporedbe mene, a ne fizičara prof. dr. Davora Pavunu, koji je našoj javnosti mnogo poznatiji. Izgleda kako Pavičić ipak nije potpuni kreten jer dobro zna da su i Marušić i Pavuna bili gosti kod njihove TV zvijezde Aleksandra Stankovića koji je pored njih bio doista odmah ispao smiješan, a to moramo priznati i nije glupo, zar ne?

Vjerojatno hrvatski ljevičari znaju za kineskog filozofa Sun Tzua koji je one koji služe neprijateljima svoje zemlje nazvao najogavnijim ljudima. S obzirom da smo mi pobijedili agresora i od njih napravili zečeve, onda je služenje takvima još i gore, pa ih ja nazivan najogavnijima među najogavnijima.

Spomenuti kolega opravdava hrvatske ljevičare njihovim nerazumijevanjem važnosti nacionalnog pitanja. Odrasli su u sredinama u kojima je ljubav prema svom narodu i svojoj državi bilo nešto negativno. Teško je nešto naučiti pod stare dane, ali mogu onima koji to žele preporučiti da pogledaju moj razgovor na Vinkovačkoj TV (14. studenoga 2012.) koji mogu naći na YouTube. Naime, moje odgovor na tu temu komentirao mi je hrvatski publicist Šime Letina:

Poštovani gospodine Pečariću,

S velikom pozornošću i radošću saslušao sam Vaš razgovor na Vinkovačkoj televiziji, na kojoj sam i sam davne 1995. godine imao dulji razgovor. U svom nastupu, kroz beskompromisne i logične odgovore, Vi ste iskazali i potvrdili ne samo nacionalnu svijest, već i veliku građansku hrabrost, koju nažalost danas u Hrvatskoj posjeduju samo rijetki i časni pojedinci. Mnogi se u Hrvatskoj danas ponašaju kao da još uvijek žive u Jugoslaviji. Oni se, doduše, ponose svojim domoljubljem i nacionalnom sviješću, ali im nedostaje građanska hrabrost koja igra bitnu ulogu u isticanju i potvrđivanju istine i pravednosti, kada su u pitanju Domovinski rat, Hrvatska oluja i naši hrvatski generali. Opisujući građansku hrabrost, dr. Ivo Korsky, napisao je da je to "vrlina koja omogućuje promjene i napredak u društvu. Ona

je osim toga i temelj slobode kao društvenog sustava i zato je sve diktature žele iskorijeniti."

I zato nije nimalo čudnovato što svjetski gospodari i mešetari preko svojih sluga i službenika u Hrvatskoj nastoje, kada god mogu, spriječiti Vaše javne nastupe.

U svom nastupu na Vinkovačkoj televiziji izvrsno ste definirali patriotizam i nacionalizam i time obranili hrvatske nacionaliste i posvjedočili važnost i čistoću hrvatskog nacionalizma. Potvrdili ste da su u krivu svi oni koji, bilo da se radi o strancima ili o Hrvatima, hrvatski nacionalizam, koji je uvijek bio obrambeni, uspoređuju s velikosrpstvom, koje je utemeljeno na nakaradnoj i ekstremnoj ideologiji, a Hrvatski obrambeni rat s Velikosrpskom agresijom na Hrvatsku i BiH. U velikosrpstvu ne postoji svijest o vlastitoj obrani već čežnja za osvajanjem i prisvajanjem tuđih teritorija. Slobodan Milošević nije poveo rat da osigura Srbima prava u Hrvatskoj i BiH, već da pripoji što više teritorija Srbiji i na taj način ostvari Veliku Srbiju.

Vratit ću se ponovno na dr. Ivu Korskoga, koji je napisao: "Nacionalizam nije ideologija, nego je samoobrana narodne zajednice protiv pokušaja uništavanja... Nacionalizam zahtijeva svoje oblike koji odgovaraju času. On nije reakcionaran nego iskreno napredan, jer se bori za zajednicu, dakle za sve, a ne samo za jedan dio naroda, bio on manjinski ili većinski. Zato i nacionalizam poprima socijalne ideje i nosi ih kao dio svog idejnog sustava."

U Vašem razgovoru, na pitanje novinarke, da li će netko drugi umjesto nas ispisati hrvatsku povijest, Vi ste bez oklijevanja rekli, Ne! Tako odvažan i ispravan odgovor mogao je izreći samo onaj Hrvat koji vjeruje da hrvatska sudbina ne ovisi o drugima nego o nama samima. Mogao je to izreći čovjek koji vjeruje u sebe i u svoj narod. Svojim pozitivnim odgovorom Vi bodrite one pojedince u Hrvatskoj koji sumnjaju u sebe i u svoj narod, one koji sami sebe ubijaju samouvjerenjima da su nemoćni i nevažni; da sudbina Hrvatske ne ovisi o njima, pa ni o cijelom hrvatskom narodu, nego o strancima i moćnim stranim središtima. Prof. Ivan Oršanić je smatrao da naše oslobođenje i

sloboda moraju biti djelo naše volje, naše savjesti i našeg idealizma. Zahvaljujući hrvatskim generalima, odnosno svima onima koji su branili svaki kutak hrvatske zemlje, Hrvati su ostvarili svoje oslobođenje i time dokazali da je država Hrvatska plod hrvatskih htijenja, volje i jedinstva, a ne plod volje stranih sila. Danas je na svima nama da, nakon oslobođenja koje smo ostvarili, ostvarimo i istinsku slobodu. O svakome od nas ovisi da li će hrvatska država biti država slobode i pravde ili država korupcije i nemoralna, država u kojoj će strani moćnici preko anacionalnih i grabežljivih pojedinaca, donositi važne odluke o sudbini hrvatskoga naroda.

Kolegu sam također upozorio kako su nedavno objavljeni popisi koliko su plaćeni pojedini kolumnisti koje svrstavam u ove najogavnije među najogavnijim. Zapravo, samo su pokazali kolika im je cijena. A meni je to doista strašno saznanje za koliko te se može kupiti. S druge strane njima, koji ne poznaju ljubav prema svom narodu i prema svojoj domovini, doista se cijeli svijet svodi na materijalno. Nekoga treba platiti novcem, nekoga nagradama, a nekoga dobrim pozicijama (predsjednika države, vlade,...).

Logično mi doista jeste kako oni koji sve gledaju kroz interese, ne razumiju one koji imaju *stanovitu kognitivnu moć, apstraktno mišljenje i IQ*, a to ne naplaćuju prodajući svoj narod i svoju državu. Kako tek mogu razumjeti one koji su dali ili bili spremni dati mnogo više i za svoj narod i za svoju domovinu.

Jedan od onih koji je tu svoju ljubav na kraju platio i svojim životom je Miroslav Mikuljan. O napadima na njega sam pisao još u *Hrvatskom slovu*, 28. veljače 2003.:

Podsjetimo se zato i nedavne sramote HTV-a, kada je nakon ucjene Ive Goldsteina, smijenjen Miroslav Mikuljan, urednik Dokumentarno-povijesnog programa Hrvatske televizije (o ulozi Žarka Puhovskog u toj smjeni vidjeti Hrvatsko slovo, 3. siječnja 2003.).

Tada je zabilježena jedna slična izjava Ive Goldsteina o tomu, kako je mnogo bolje ubijati Hrvate, nego neke druge:

„Javnost mora znati da jasenovački i bleiburški zločini nisu isto. Jedno je zločin genocida, drugo je zločin osvete.“

Sam Mikuljan je u Fokusu, 11. srpnja 2002. prokomentirao tu tvrdnju:

„Znači li to da je jedan zločin manji, a drugi veći; opravdava li onaj prvi ovaj drugi; znači li to da nad Hrvatima, bez obzira na to koliki bio broj ubijenih iz osvete, ali i iz drugih razloga na Bleiburgu – i poslije 1945., nije učinjen zločin genocida?

Zar je, profesore Goldstein, protjerivanje Španovčana s njihovih imanja i iz njihovog zavičaja, samo čin osvete, a ne čin velikosrpske imperijalne politike, uvijene u ideologiju koja joj je išla na ruku?

Da je tomu tako, potvrđuje i činjenica kako su, osim ustaša i običnih seljaka, u tom selu pobijeni i španovački partizani – Hrvati, što također možete pronaći u dokumentaciji o tom događaju. Samo oko moga rodnog sela, gospodine Goldstein, pobijeno je 1945. više od 80 golobradih mladića. Sve su ih zvijerski, kao pse, pobili Srbi iz susjednoga sela, s 'friškom' petokrakom na čelu.

A nema niti jednog jedinog hrvatskog sela ili grada u kojemu se nešto takovo nije dogodilo. Ubijalo se seljake, svećenike, intelektualce, HSS-ovce i partizane, a svima je jedno jedino bilo zajedničko – bili su Hrvati

Tisuće i tisuće ljudi to zna, tisuće svjedoka i tisuće izjava o tome postoji, stotine spomenika..., ali tek se danas, kakvog li apsurdna, podižu spomenici onima koji ni groba nisu smjeli imati, koji su trebali nestati... bez traga, imena i svjedoka.“

Mrzitelji svega hrvatskog napadaju sve one koji jesu ponos ovoga naroda: Tuđmana, Šuška, Gotovinu, Bobetka, Norca, vlč. Sudca, Thompsona, Bobana, Kosteliće...

(...)

To je isto tvrdio (Slavko Goldstein, J.P.) i kada smo uveli kunu i počeli ju koristiti kao valutu.

Goldstein je, stvarno, „veliki autoritet“ ovdje u Hrvatskoj. On upozorava, čak, i neposlušna predsjedništva HAZU-a i Matice hrvatske! Poručuje i „onoj 555-orici potpisnika“ (Peticija za generala Gotovinu, J.P.) da ih ne smatra

ustašoidima, ali „Mislim da bi morali znati, da se apeli hrvatskoj vlasti da flagrantno prekrši međunarodne obaveze i svoj vlastiti ustavni zakon, u civiliziranom svijetu smatraju recidivima NDH-aške politike u Hrvatskoj, a takvi se recidivi s gađenjem odbacuju poput bacila zloćudne bolesti.“ Poručuje nam i nešto kao: Mi nismo „ustašoidni“, nego su naši postupci „recidivi NDH-aške politike“.

On zasigurno bolje zna od nas 555-orice, pa nas, neznalice kakve jesmo, mora poučiti. Tako je bolje znao interpretirati i rezultate istraživanja saborske Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava, nego četrdesetorica hrvatskih znanstvenika. Ipak se radi o „akademiku“ i „znanstveniku“ koji je to postao kao (ne)svršeni gimnazijalac, zar ne?

E moj, narode! Kao da je njima najveći problem u imenu države!? Problem je njima, ustvari, u nečemu posve drugom! Problem je u tome, što u imenu sadašnje nam samostalne, neovisne, a uz to još i naše REPUBLIKE HRVATSKE, kao i u imenu NDH, postoji jedna te ista riječ koja njima smeta – HRVATSKA.

O Mikuljanu sam pisao u *Hrvatskom slovu* i 29. svibnja 2009., zapravo citirao sam što je u intervjuu za Portalu HKV-a rekao o svom razrješenju s mjesta urednika Dokumentarnog programa HTV-a:

...Kao što točno kažete 5. rujna 2002. godine sam dobio po prstima zbog emisije o tragičnoj sudbini sela Španovica, odnosno zbog emisije koja je govorila i o partizanskim zločinima i protjerivanju hrvatskog stanovništva s tog područja, za vrijeme Drugog svjetskog rata. U toj je emisiji iznesena i tvrdnja da je ustaški logor Jasenovac, i nakon završetka Drugog svjetskog rata, nastavio funkcionirati kao logor, sve do 1947. godine. Protiveći se toj tvrdnji, član Vijeća HRT-a dr. Ivo Goldstein je javno uvjetovao svoj ostanak u Vijeću, ukoliko ja ostanem na mjestu urednika Dokumentarnog programa. Rekao je doslovce „Ili ja ili on!“ To nije zvučalo ni dobronamjerno ni intelektualno. Bio sam u šoku i nisam mogao vjerovati da će takav oblik diktata biti proveden, i da će cijela upravna struktura HRT-a kapitulirati i kadrovski se prilagoditi, ovom neobičnom

profesoru povijesti, kojega previše često ne zanimaju činjenice, ali ga, čini se, zanima moć kao činjenica.

Tada sam komentirao:

Da, poslije rata su takvi ubijali naše ljude po hudim jamama, ali danas to ne mogu, iako iznimni hrvatski ljudi, poput Thompsona i Mikuljana, mogu doživljavati od njih, tih boljševika... to što i doživljavaju. Pri tome hrvatski boljševici sebe žele prikazati (istina neuspješno) nekakvim antifašistima, ma što god to danas značilo.

A zašto vam pišući o Pavičiću pišem o Mikuljanu? Ovih dana je tiskana knjiga o stradanju našeg redatelja i publiciste *Smrtonosna paučina*. Pogovor *Domovina nije logorovanje u pustinji* napisala je poznata hrvatska književnica Nevenka Nekić. U tom pogovoru ona piše i o Pavičiću i pavičićima:

Miroslav Mikuljan u razgovorima za tiskovine otkriva svoje namjere da snimi mnoge teme koje su tužni memento hrvatske povijesti, otkrije zapretane istine i zato ostaje na nišanu raznim zadržim crvenokošuljašima. Oni se okupljaju na „sjedecim emisijama“ HRT i javnost je zgranuta koliko laži odjednom postaje istina, koliko mržnje curi niz jezike iste „moćne gomilice“, a kad im netko odgovori, oni to prozovu „govorom mržnje“!!! Domoljublje je omrznuto, baulja u kaosu egzistencije, a istaknuti intelektualci su proglašeni kretenima i bačeni u zapećak. Jedva pismena budaletina proglašava jednoga Slobodana Novaka starim kretenom.

A kad tako nešto o Pavičiću kaže književnica od formata, kakva jeste Nevenka Nekić, moramo se zapitati:

JE LI JURICA PAVIČIĆ DOISTA „JEDVA PISMENA
BUDALETINA“?

Akademik Josip Pečarić

Dnevno.hr., 10. 04. 2014.

Glas Brotnja, 11. 04. 2014

Subject:Fwd: JAVILA SE I BUDALETINA

Date: Sun, 2 Jun 2024 09:31:06 +0200

From: Josip Pečarić

To: goran.ogurlic@hanzamedia.hr

Poštovani g. Ogurlić,

Ispričavam se tek sada vidim da nisam Vama poslao moj komentar teksta Vašeg kolumniste.

Niste objavili ni ono prije, a iskustvo koje imam od ranije, kada su se urednici još i znali usuditi objaviti moje komentare, jest da ne vole objaviti takve odgovore kolumnista.

Ipak, bez obzira na sve, trebao sam Vam poslati. Možda netko to i čita prije Vas pa mu možda moj tekst bude i zabava.

Kao da su se "Jutarnjem" narugali na HTV-4 jer su juče dali emisiju o meni staru preko 20 godina u kojoj spominjem i moje radove (množina) sa ženom koje smo objavili u časopisima za povijest, a u mom prethodnom pismu Vama postoji dio:

„Tada me Pečarić proglasio, prema nekim svojim kriterijima, neprijateljem svega hrvatskog, a sada je još dodao da sam i necitiran, irelevantan, što je apsurd. Jer da je tomu tako, ne bih mogao doći do najvišeg zvanja u znanosti i biti kandidat za Akademiju. Da nešto ne valja, valjda bi to prvi primijetili povjesničari u razredu koji me predložio.

Naravno moj podatak je istinit, a on istinu ipak ne pokušava osporiti. I ranije je 'povjesničar – Uklanjatelj' i to komentirao pa sam mu se morao i tada narugati, pa moram i sada ali malo zabavnije. Koristio sam samo podatak da u bazi Scopus hrvatski povjesničari imaju 10 (DESET) časopisa (mi matematičari imamo samo 7 (SEDAM) od kojih sam ja osnivač u 4 (ČETIRI)).

Od tih deset iz povijesti najbolje je kotiran ČASOPIS ZA SUVREMENU POVIJEST koji tiska HIP, dakle institut čiji je ravnatelj bio povjesničar i akademik Franjo Tuđman, a dr. sc. Stanko Andrić je uklonio bistu Utemeljitelja RH čim je postao ravnatelj podružnice tog Instituta u Slavonskom Brodu.

I znate li koliko znanstvenih radova ima u tom časopisu koji izdaje HIP i koji je po Scopusu najbolji hrvatski znanstveni časopis iz povijesti?

Pogađate: NITI JEDAN.

A znate li koliko ih ima moja supruga koja je samo završila povijest na fakultetu i nije ni registrirana kao znanstvenik i ja matematičar?

Nas dvoje imamo 2 (DVA) rada u tom časopisu u kojem kandidat za akademika nema niti jedan. Onako za lijek :)

Pa kako je mogao napredovati? S obzirom da oni iz povijesti imaju samo 10 časopisa u Scopusu, onda se neki domaći neuspješni časopisi u RH proglase ekvivalentni tim časopisima pa 'istoričari' mogu napredovati.

(...)

Ovdje piše

<https://hips.hr/opce-informacije/casopis-scrinia-slavonica/>

da je

'Od 2011., odlukom Nacionalnog vijeća za znanost, časopis je uvršten u skupinu A1 u popisu kategoriziranih domaćih časopisa iz područja humanističkih znanosti.'"

Tako da se povjesničarima članci u tom časopisu izgleda broje za napredovanja.

(...)

Povjesničari imaju DESET časopisa (mi matematičari SEDAM) u Scopusu, ali oni za napredovanje imaju posebne pogodnosti za one koji nisu sposobni objavljivati ni u tim boljim hrvatskim časopisima. A moja žena i ja imamo DVA u onom najbolje rangiranom u Scousu kojega izdaje – gle čuda – Hrvatski institut za povijest.

Puno Vas pozdravlja i hvala na ovim poticajima za proširenje moje nove knjige.

Pozz

Akademik Josip Pečarić

PS. Vaš kolumnist zaslužuje knjigu o sebi, tj. o Budaletini koji velikog hrvatskog pisca akademika Slobodana Novaka nazove kretenom. Ne mogu Vam obećati, ali

----- Forwarded Message -----

Subject:JAVILA SE I BUDALETINA

Date: Sat, 1 Jun 2024 23:03:05 +0200

PEČARIĆ NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE ‘AKADEMIK KUZMA KOVAČIĆ’: KIPAR POSVEĆEN HRVATSKOJ

12. studenoga 2022.

Foto: Fah; fotomontaža: Narod.hr

U Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti predstavljena je nova knjiga akademika Josipa Pečarića pod naslovom “Akademik Kuzma Kovačić”.

Knjiga je posvećena životu i radu ovog istaknutog suvremenog hrvatskog kipara, uz brojne fotografije, Kovačićeve intervjuje, govore i druge tekstove.

> **Kipar Kuzma Kovačić: Žalosti me što je Oltar Domovine izgubio funkciju i što moje kovanice kuna odlaze u povijest**
<https://narod.hr/kultura/kipar-kuzma-kovacic-zalosti-me-sto-je-oltar-domovine-izgubio-funkciju-i-sto-moje-kovanice-kuna-odlaze-u-povijest>

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim Hrvatskoj AKADEMIJI Znanosti i Umjetnosti što je organizirala predstavljanje knjige „Akademik Kuzma Kovačić“ kao i Predsjedniku Akademije akademiku Velimiru Neidhardt na njegovim pozdravnim riječima. Knjigu je uredila Anđela Hodžić, a korice su sjajno djelo Branka Hrkača. Zahvaljujem i predstavljateljima knjige likovnom kritičaru Milanu Bešliću i književniku Hrvoju Hitrecu. S Hitrecom smo Kuzma i ja sudjelovali u obilježavanju godišnjice smrti našeg prijatelja prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana. O tome je u knjizi tekst TRIBINA O MIROSLAVU TUĐMANU. A Milan Bešlić se spominje u tekstu Ivana Aralice koji je dio Uvoda knjige:

SPOMENICI U ŠKABRNJI I ZAGREBU SIMBOLI SU LJUBAVI I ŽRTVE ZA DOMOVINU

Knjiga je jedna od mojih knjiga koje govore o mojoj suradnji u domoljubnom radu s nizom istaknutih Hrvata. Taj dio mog rada o kome pišem u svojim knjigama danas neki nazivaju „Pečarićeva Hrvatska“. O toj „Pečarićevoj Hrvatskoj“ prvi je pisao hrvatski književnik i kolumnist dr. sc. Damir Pešorda u uvodu moje knjige 'AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU' koju je tako i naslovio. Na to se nadovezao profesor književnosti sa Sveučilišta u Mostaru dr. sc. Marko Tokić predstavljajući tu knjigu na svom sveučilištu 05. 12. 2014.

> U ponedjeljak predstavljanje knjige akademika Pečarića 'Ja sam Pobjednik' Nikola Štedul

> Nova knjiga akademika Pečarića 'Bojna Čavoglave / Thompsonofobija': Thompson na udaru sve do danas

Četiri stupa Hrvatske

Tokić je tada naglasio, piše Glas Brotnja, 05. 12. 2014., da svi koji poznaju akademika Pečarića znaju da je Hercegovac iz Boke Kotorske, ali i čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić, dodavši:

O njima je pisao, progovorio o njihovoj ljubavi prema Hrvatskoj, prema Hrvatima, ali pisao je akademik Pečarić i o generalu Praljku, hrvatskom branitelju Veljku Mariću naglašavajući kako neće biti

sretan dok i zadnji hrvatski branitelj ne izađe iz zatvora. Akademik Pečarić voli Hrvatsku svoju, no osim što piše o onima koji vole i žive Hrvatsku on piše i o onima koji ne vole Hrvatsku i svoj hrvatski narod, pa upravo zbog toga što jasno i glasno upućuje na aktualno stanje u zemlji Hrvata često je prešućivan od medija u službi aktualne vlasti.

Veliki napadi onih koji ne vole Hrvatsku

Prve knjige koje su u naslovu imale i ime nekog od onih „*koji vole i žive Hrvatsku*“ bile su knjige o „Utemeljitelju Republike Hrvatske“ za kojega sam s ponosom isticao da je akademik. Zato sam i ove godine povodom stote obljetnice rođenja Franje Tuđmana u Vukovaru govorio o njemu i HAZU, ali i konstatirao da su zapravo sve moje publicističke knjige – knjige o njemu. Veliki napadi onih *koji ne vole Hrvatsku i svoj hrvatski narod* od početka ovog stoljeća bile su na Marka Perkovića Thompsona pa su poslije knjiga s Tuđmanovim imenom u naslovu slijedile i knjige o njemu.

Kako smo zajedno prof. Tokić i ja uz Darija Kordića dodali i generala Slobodana Praljka, kad se svojim žrtvovanjem za Hrvatsku uzdignuo do jednog od najznačajnijih Hrvata u povijesti, s dr. Miroslavom Međimorcem objavilo sam i knjige o velikom hrvatskom generalu. Iako je danas i u RH – i ne samo u RH - zabranjeno i samo spominjanje imena generala Praljka ipak se prva naša knjiga o njemu može naći u knjižnicama kao što su npr. The British Library, Queens Public Library, San Francisco Public Library ili na sveučilištima: University College London, Harvard University, Yale University, Cornell University, University of Toronto, University of Pittsburgh, University of Wisconsin - Madison, University of California Berkeley.

Prirodno su slijedile knjige o ostala dva stupa „Pečarićeve Hrvatske“: Dariju Kordiću i Biskupu dr. Vladu Košiću. Ali ne samo o njima. Profesor Tokić je spomenuo kako pišem *o onima koji vole i žive Hrvatsku*.

66 knjiga

Ali mene je zanimalo jesu li Tuđman, Praljak, Kordić, Thompson i Košić jedini o kojima se na osnovu mojih knjiga mogu napisati

knjige o njima tj. o mojoj suradnji s njima. Drugim riječima: Koliko ima takvih koje spominjem u svojim knjigama toliko da s takvim tekstovima mogu napraviti knjigu posvećenu i takvim izuzetnim Hrvatima? I doista do sada sam uspio napraviti 66 knjiga o takvima, a među njima su i akademici Dubravko Jelčić, Ivan Aralica, Stanko Popović, Smiljko Ašperger, Andrej Dujella, Slobodan Novak, Slaven Barišić, Nenad Trinajstić, Vladimir Paar, Kuzma Kovačić i Ivo Padovan. Tu je i Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, ali i Ivan Gutman – Hrvat koji je redoviti član SANU.

Ali kada je u pitanju Kuzma Kovačić onda bi mogli reći da je ova knjiga mnogo više jer je njegova osnovna djelatnost kao kipara posvećena Hrvatskoj, pa su dani i njegovi tekstovi iz tog dijela njegovog stvaralaštva, kao i njegovi domoljubni tekstovi koji nisu dani u mojim knjigama.

Aralica ostao zadivljen

Kao što su Pešorda i Tokić izdvojili moj rad o Predsjedniku Tuđmanu, isto možemo reći i kada govorimo o Kuzmi Kovačiću. Dok sam ja povodom stote obljetnice rođenja HRVATSKOG predsjednika govorio u Vukovaru tako je on govorio na Svečanoj tribini „100. obljetnica rođenja utemeljitelja hrvatske države Franje Tuđmana“, Zagreb, Dvorana nacionalne i sveučilišne knjižnice, 11. svibnja 2022. Ali tu su najznačajniji njegovi spomenici HRVATSKOM predsjedniku u Škabrnji i Zagrebu i zato sam kao dio Uvoda knjige dao i tekst akademika Ivana Aralice koji sam ranije spomenuo. Ispod naslova tog teksta možete naći slijedeće:

Ostao sam zadivljen, Kuzma je uspio – spomenik ima “ono nešto” što je Tuđman nosio u sebi – ovim riječima Aralica opisuje svoje dojmove kada je prvi put vidio spomenik Tuđmana u Škabrnji

Aralica je još u Škabrnji Kuzmi izrazio želju, u tom trenutku milijama udaljenu od ostvarenja, da se taj kip, u novom odljevu, nađe na nekom od zagrebačkih trgova. Po volji bi mi bilo više njih, a bio bih najzadovoljniji kad bi se našao na Zrinjevcu, ispred ulaznih vrata, s drugu stranu ulice, zgrade HAZU. Pa, pobogu, uz sve ostalo, bio je i akademik!

Tuđman kao akademik

I Aralica je primijetio ono na što sam ja volio ukazivati kako ne vole spominjati da je Tuđman bio akademik što je i bio razlog zašto sam u Vukovaru govorio o tome.

Prijenos škabrnjskog „Tuđmana“, kao trećeg odljevka, drugi je bio u Slavonskom Brodu, bio je onemogućen novim natječajem. Trebalo je raditi novo djelo.

Pobijedio je Kuzminov novi Tuđman i u tekstu Aralica opisuje kako i taj spomenik ima “ono nešto” što je Tuđman nosio u sebi.

Završit ću s riječima koje je Kuzma izgovorio na Svečanoj tribini:

Franjo Tuđman velikan je hrvatskog naroda, osobnost koja se rijetko rađa. Ali, on je i velikan povijesti čitavoga svijeta, a osobito europske povijesti čiju je pouku možda jedini razumio od svih suvremenih političara i državnika – da je nacionalna država obilježje prave Europe, a ne prisilno jedinstvo - što jasno vidimo i u ovom času, a najjasnije u stvarnosti velike nevolje u Ukrajini. Obnovio je hrvatsku državnu nezavisnost tako da je vlastitim povijesnim spoznajama osvijestio ovaj hrvatski naraštaj, probudio mu nadu i ujedinio ga u nastojanju za ponovnim zadobivanjem nacionalne slobode – vlastite države, neuzaludne nade ostvarene i obranjene nakon mnogih tragičnih pokušaja tek pod njegovim vodstvom i vrhovnim zapovjedništvom. Nije bio samo vješt političar, nego pronicljiv povjesnik, znanstvenik (hrvatski akademik), mudar strateg i hrabar vojnik - zato i stvarni državnik.

Pamtim s radošću srdačne susrete s Predsjednikom

Da bi svoj govor koji je dan u knjizi završio:

Pamtim s radošću srdačne susrete s Predsjednikom u tolikim važnim događajima i prigodama u kojima sam kao kipar sudjelovao, posebno u zajedničkom podizanju Oltara hrvatske domovine na Medvedgradu, sad sramotno isključenom iz državnoga protokola, ali ne i iz srca hrvatskoga čovjeka; u stvaranju kune, hrvatskoga novca, čijem smo se puštanju u optjecaj na Dan državnosti 1994. godine također zajedno radovali, a sad ga nerazumno napuštamo i posramljujemo vlastiti narod, koji toga nije u potpunosti svjestan, predajući drugima svoj monetarni suverenitet. I svjedočim o Tuđmanovoj dubokoj svijesti o najvećoj, presudnoj važnosti

nacionalne kulture i umjetnosti u životu naroda, njegovoj zauzetosti za te temeljne vrijednosti, što je pokazao i u svojim pisanim djelima uzornom pomnjom prema hrvatskome jeziku. Da je Tuđman živ, Zakon o hrvatskom jeziku već bi davno bio na snazi. Daje živ ... ali, vjerujući u Život vječni, u našim srcima zauvijek su živi naši velikani. I živjet će Franjo Tuđman u hrvatskim naraštajima, riječima Marka Marulića, „dokol budu svitit zvizde, teći vode“!

HVALA!

<https://narod.hr/hrvatska/pecaric-na-predstavljanju-knjige-akademik-kuzma-kovacic-kipar-posvecen-hrvatskoj>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peari-josip/40645-govor-akademika-pecarica-na-predstavljanju-knjige-o-akademiku-kuzmi-kovacicu.html>

<https://bezcenzure.hr/toptema/u-hazu-ovoj-knjiznici-predstavljena-knjiga-akademik-kuzma-kovacic/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/32795-u-hazu-ovoj-knjiznici-predstavljena-knjiga-akademik-kuzma-kovacic>

PRILOZI

NOVA KNJIGA AKADEMIKA PEČARIĆA ‘BOJNA ČAVOGLAVE / THOMPSONOFBIJA’:

THOMPSON NA UDARU SVE DO DANAS

Gordana Sarkotić

-

11. ožujka 2022.

Foto: Branko Hrkač

U prostorijama HVIDRE grada Zagreba predstavljena je nova knjiga akademika Josipa Pečarića ‘Bojna Čavoglave / Thompsonofobija’. Poznatom matematičaru ovo je četvrta knjiga o najtiražnijem hrvatskom glazbeniku i dragovoljcu Domovinskog rata, Marku Perkoviću Thompsonu.

“Sve vas lijepo pozdravljam i zahvaljujem se što ste došli na predstavljanje knjige ‘Bojna Čavoglave’ / Thompsonofobija. Zahvaljujem se HVIDR-i grada Zagreba u čijim prostorijama smo danas gosti i predstavljateljima koji su vam dobro poznati pa vam ih ne trebam posebno predstavljati. To su predsjednik HAZUDD-a dr. sc. Josip Stjepandić, dr. sc. Josip Jurčević i odvjetnik Davorin Karačić”, istaknuo je akademik Pečarić u utorak.

Foto: Branko Hrkač

Predstavljanje knjige u vrijeme brutalne ruske agresije na Ukrajinu

> VIDEO Ukrajinci prepjevali Čavoglave!

> Holodomor: Masovni pokolj milijuna Ukrajinaca izgladnjivanjem

“Posebna zahvalnost ide Croatiji Records koja je pomogla u tiskanju knjige kao i Branku Hrkaču koji je opet sjajno napravio korice knjige.

Počasni gost današnjeg predstavljanja trebao je biti Marko Perković Thompson. Međutim on je danas na sprovodu legendarnom branitelju iz Bojne Čavoglave, dakle jednom od onih na prvom spotu

„Bojne“. To je Božo (Boškan) Matić čija je kuća na izvoru rijeke Čikole i doista ima simbolike u tome da je sprovod legendarnog branitelja iz Bojne Čavoglave istog dana kada je i predstavljane knjige o legendarnoj Bojni Čavoglave.

Današnje predstavljanje se odvija u vrijeme brutalne ruske agresije na Ukrajinu pa u pozivu na ovo predstavljanje spominjem kako predstavljamo knjigu o međunarodnoj himni naroda izloženih agresiji. To je dano i u najavi na službenom portalu Marka Perkovića Thompsona”, podsjetio je akademik.

Foto: Branko Hrkač

“Već 13. 02. 2015. objavljen je tekst u kome se iz naslova može prepoznati da su Thompson i njegovi suradnici svjesni činjenice da ‘Bojna Čavoglave’ nije samo u Domovinskom ratu bila pjesma koja je ledila krv u venama fašističkih agresora već postaje himna svih naroda izloženih agresiji:

THOMPSON ODUŠEVLJEN ŠTO “BOJNA ČAVOGLAVE”
GRMI I UKRAJINOM: NJENA SNAŽNA PORUKA JE
UNIVERZALNA

Evo početka tog teksta:

Odu naše Čavoglave u svijet – domoljubna poruka Marka Perkovića Thompsona ispevana u antologijskoj hrvatskoj budnici “Bojna Čavoglave” postala je himna i u ratom zahvaćenoj Ukrajini.

U vihoru Donbasa, istočne regije koju domaći nazivaju srcem svoje zemlje, Thompsonova “Bojna Čavoglave” u prilagođenoj verziji ori se među ukrajinskim vojnicima, dižući im moral, jačajući snagu zajedništva, dajući im poruku da izdrže. U Ukrajini je dobila i svoj jurišni naslov “Mi smo najjači”; iza njezina prepjeva stoji bend “Krivogradski glazbeni talenti”, i od samog pojavljivanja dobila je status hita!

“Kako nas takvo što ne bi radovalo. Pa to je pokazalo snagu Markove skladbe, koja je i u Hrvatskoj, od prvog pojavljivanja u Domovinskom ratu, postala simbol borbe za slobodu hrvatskog naroda. Snažna poruka koju nosi lako se može vezati uz svaki napaćeni narod koji se, kao i mi 90-ih, borio za svoju slobodu. Drago nam je da se prenosi preko usta Ukrajinaca, njihovih ratnika, kao simbol vjere u bolje i slobodno sutra. Na kraju krajeva, na “Bojnu Čavoglave”, pjesmu s karakterom, i danas na svim Thompsonovim koncertima nastane neviđena atmosfera. I to pokazuje njezinu svevremenost”, kaže pjevačev menadžer Zdravko Barišić za Slobodnu Dalmaciju.

U daljem tekstu spominje se da se „Bojna Čavoglave” pjeva i na Kosovu a u raznim verzijama izvodi i u Poljskoj, a prepjevao ju je i jedan njemački band.

Spomenimo da su „Bojnu“ u vrijeme Domovinskog rata prepjevali i branitelji iz Bjelovara i Imotskog, a posebno u Bosni i Hercegovini (Orašje, Široki Brijeg, Bihać. Jajce, Sarajevo), pa čak i u Italiji:

Pitam se je li spoznaja da je „Bojna Čavoglave“ postala već tada himna naroda izloženih agresiji utjecalo na odluku da se Thompsona pozove u Knin za dan pobjede i onda se napadne „Bojna“? Znakovito je da je HOS napadnut tek godinu dana kasnije.

Znamo da su svjetski moćnici podržavali naci-fašističku srpsku agresiju na Hrvatsku koja se opravdavala tvrdnjama da su branitelji Ustaše a država Tuđmanova ustaška država. Hrvatske vlasti poslije smrti HRVATSKOG predsjednika akademika Franje Tuđmana poslušno izvršava želje svjetskih moćnika koji nisu željeli hrvatsku

državu pa je Thompson i „Bojna Čavoglave“ na udaru sve do današnjih dana.

Vidimo da na isti način Putin opravdava svoju zločinačku agresiju na Ukrajinu i traži DENACIFIKACIJU Ukrajine.

Međutim tu postoji i dodatna poruka jer je agresija na Ukrajinu izvršena – navodno – zbog želje Ukrajinaca da njihova zemlja uđe u NATO i EU.

Drugim riječima Putin tvrdi da je to nacizam pa su – zapravo – i zapadne zemlje fašističke zemlje. Podržavali su naci-fašističku agresiju na Hrvatsku i sada im se Putin ruga tvrdeći da su oni nacisti. A u toj igri velikih strada prijateljski ukrajinski narod. Poslije Glodomora i Staljina sada imaju Putina i razaranja svojih domova i domovine.

A „Bojna Čavoglave“ nosi u sebi univerzalnu poruku da se narodi moraju hrabro izboriti za svoju slobodu. Veliki će se ponašati u skladu s njihovim interesima”, zaključio je akademik Pečarić.

JOSIP PEČARIĆ

KUZMINA HRVATSKA

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim Hrvatskoj AKADEMIJI Znanosti i Umjetnosti tj. njenom Zavodu za znanstveni i umjetnički rad u Splitu što je organizirao predstavljanje knjige

„Akademik Kuzma Kovačić“ i u Splitu kao i voditelju Zavoda akademiku Davorinu Rudolfu na njegovim pozdravnim riječima.

Zahvaljujem i predstavljateljima knjige publicisti Josipu Joviću i njegovom upozorenju o mjestima u kojima se nalaze spomenici Kuzme Kovačića pa bi bilo za očekivati da se u školama organiziraju ekskurzije za učenike tako da bi oni obilazili sva ta mjesta i te spomenike, kao i akademiku Radoslavu Tomiću koji je posebno ukazao na činjenicu da je Zaljev hrvatskih svetaca veza nas trojice: Kuzme, njega i mene. Naime u knjizi je i dano Kuzmino djelo:

Suton u Zaljevu hrvatskih svetaca, 2009., bronca (foto: G. Vranić)

(Malo dodatnih pojašnjenja: *Kako god Kuzma Kovačić oblikovao i u kojem god to materijalu činio, u njega je uvijek prisutan snažan osjećaj za tradicijske vrijednosti. Tako je i sa skulpturom **Suton u Zaljevu hrvatskih svetaca** (bronca, 2009). To je grubo obrađeno zvono, koje djeluje poput arheološke iskopine čija je zvonjava već odavno »zašla iza otuđujućih gradskih nebodera«.* Suton je u Zaljevu hrvatskih svetaca, ljudi su oglušili na crkvena zvona, okrenuli leđa duhovnom. Kao da je ta skulptura antipod sjajnoj, blistavoj čizmi koja predstavlja i simbol onoga materijalnog, želju za posjedovanjem. Zvono je, također, na mnogo mjesta probušeno, što je aluzija na rupe od metaka, odnosno na Domovinski rat koji je ostavio tragove na dušama ljudi, narušivši im vjeru koja je ipak još prisutna barem kroz zvuk vjetrova koji zavija i zvoni kroz šupljine.

<https://www.matica.hr/vijenac/400/otkucaji-zemlje-i-soli-3214/>)

Zapravo sam u najavi ovo predstavljanje povezao s velikim postignućem bokeljskih Hrvata upisom „Svečanosti sv. Tripuna i kola sv. Tripuna – tradicija bokeljskih Hrvata u Republici Hrvatskoj“ na UNESCO-ov Reprezentativni popis nematerijalne baštine čovječanstva:

<https://bezcenzure.hr/toptema/predstavljanje-u-splitu-veliki-doprinos-bokeljskih-hrvata-rh/>

Meni je posebno drago što je kolega Tomić istakao ovu Kuzminu povezanost s mojom Bokom je mnogi u RH i danas vjeruju da sam ja autor imena „Zaljev hrvatskih svetaca“ za Boku kotorsku, mada je ranije to moglo naći u nekim tekstovima u Glasu Koncila, a u naslovima bi se po pravilu govorilo o Zaljevu svetaca. Moja je zasluga samo inzistiranje da se i u naslovim koristi „Zaljev HRVATSKIH svetaca“ tako da to danas mnogi znaju. Ali tako je to u životu: pripišu Ti nešto što nije Tvoje, a nešto što je doista Tvoje pripišu nekome drugome. Tako se moja tvrdnja „U Boki kotorskoj svaki kamen govori Hrvatski“ često pripisuje blž. Stepincu što je meni drago. On je – zapravo . rekao nešto slično.

Knjiga je jedna od mojih knjiga koje govore o mojoj suradnji u domoljubnom radu s nizom istaknutih Hrvata. Taj dio mog rada naš poznati književnik i kolumnist dr. sc. Damir Pešorda nazvao je „Pečarićeva Hrvatska“. Profesor književnosti sa Sveučilišta u Mostaru dr. sc. Marko Tokić konstatirao je kako su četiri stupa te

moje Hrvatske: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić, da bi kasnije uz Darija Kordića zajedno dodali i generala Slobodana Praljka. Više knjiga s njihovim imenima u naslovima ili podnaslovima objavio sam sam ili u koautorstvu, ali o njima sam govorio u nizu javnih nastupa. Spomenut ću da smo ove godine povodom stote obljetnice rođenja Franje Tuđmana govorili i Kuzma i ja. Kuzma u Zagrebu a ja u Vukovaru. Govorio sam o Tuđmanu i HAZU, ali i konstatirao da su zapravo sve moje publicističke knjige – knjige o njemu. Spomenut ću i da je na znanstvenom skupu o tome imao svoje izlaganje i akademik Davorin Rudolf S druge strane znamo koliko su veličanstveni spomenici Utemeljitelju RH koje je napravio Kuzma. Vjerojatno su mnogi zaboravili da su naše kune odmah bile napadnute, ali tada je akademik Franjo Tuđman bio Predsjednik i taj napad je on brzo odbio, dok istovjetan napad na ZA DOM SPREMNI traje godinama. A kunu su vidjeli smo – ne pitajući narod – brzo eliminirali. Je tako gazde traže.

Zanimalo me je jesu li Tuđman, Praljak, Kordić, Thompson i Košić jedini o kojima se na osnovu mojih knjiga mogu napisati knjige o njima tj. o mojoj suradnji s njima. Drugim riječima: Koliko ima takvih koje spominjem u svojim knjigama toliko da s takvim tekstovima mogu napraviti knjigu posvećenu i takvim izuzetnim Hrvatima? I doista do sada sam uspio napraviti 66 knjiga o takvima, a među njima je naprimjer i današnji predstavljaj moj imenjak Josip Jović.

Predstavljajući knjigu u Zagrebu veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec je rekao:

Knjiga koju predstavljamo naslovljena je: akademik Kuzma Kovačić, što jest, jest, čitatelj očekuje opsežan, konzistentan životopis umjetnika, ali nije tako, a opet nije ni daleko od toga. Riječ je o svojevrsnom zborniku, o tekstovima prikupljenim s raznih strana, iz tiska, s portala, govora i razgovora, a kada ih se pozorno iščita doista se pred nama otvara život i djelo velikoga kipara, rastresite se forme zgusnu u cjelovitu sliku Kuzmina umjetničkoga i društvenog djelovanja. Kao autor knjige naznačen je na koranicama najcitiraniji hrvatski matematičar i jedan od najutjecajnijih u svijetu

(prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) dana je lista 2% najutjecajnijih znanstvenika na svijetu, a ja sam po broju objavljenih radova na 2289. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 195605 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 14537; JP) *Josip Pečarić, knjiga objavljena u vlastitoj nakladi, kao što priliči u vremenima u kojima su autor knjige, a podosta i kipar kojemu je posvećena, daleko od ljubavi institucija. S tim da je Kuzma svojom umjetnošću, bliskijom ljudima od matematike, bolje uspio prevladati animozitete jer je jednostavno prevelik da bi ga se moglo prešutjeti, a mnoga su njegova djela pred očima javnosti koja znade pravedno prosuđivati.*

Predsjednik HAZU akademik Velimir Neidhardt je o meni, dakle autoru koji je *daleko od ljubavi institucija* kazao da sam matematičar svjetskog glasa, jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti s više od 1000 znanstvenih radova iz područja matematike. Dodao bih da sam u povijesti po broju objavljenih znanstvenih radova u matematičkim časopisima među prvih deset. Ali akademik Neidhardt je – zapravo – objasnio zašto sam *daleko od ljubavi institucija* kazavši kako sam u široj javnosti naročito poznat po svom publicističkom radu u sklopu kojeg sam objavio više od 135 knjiga posvećenih uglavnom temama vezanima uz stvaranje i izgradnju hrvatske države.

Zato je Hitrec izvrsno konstatirao da je i Kuzma *podosta daleko od ljubavi institucija*: *S tim da je Kuzma svojom umjetnošću, bliskijom ljudima od matematike, bolje uspio prevladati animozitete jer je jednostavno prevelik da bi ga se moglo prešutjeti, a mnoga su njegova djela pred očima javnosti koja znade pravedno prosuđivati.*

Zato je i posebna vrijednost kada se umjetnici slično Kuzmi domoljubno angažiraju jer se njihovim djelima svi možemo diviti i oni doista ne mogu biti prešućeni. A Kuzmu je na to svojedobno prijateljski potaknuo prof. dr. Miroslav Tuđman. Zato u ovoj knjizi imamo i naše govore na tribinama u povodu godišnjice smrti prof. Tuđmana. Imam slične knjige i o Miroslavu Tuđmanu, a kada već govorim o osobama koje su *podosta daleko od ljubavi institucija* pogledajte naslov druge moje knjige o Miroslavu Tuđmanu koji je

bio cijenjeni saborski zastupnik vladajuće većine u Hrvatskom Saboru:

J. Pečarić, *Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman*, dragovoljac.com, 2021.

J. Pečarić, *Zašto Miroslav Tuđman nije bio profesor emeritus?* dragovoljac.com, 2022.

Zanimljivo je spomenuti kada je riječ o meni slijedeće: Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, a o znanosti piše dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta zapovijest. Ona spominje znanstvenike koji su *djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj* pa kaže: ... *neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija), a potom spominje fizičara Ivana Supeka, matematičare Vilima (William) Fellera i Josipa Pečarića, molekularne biologe Miroslava Radmana i Ivana Đikića, fizičare Davora Pavunu i Marina Soljačića*. Izdvojila je nas devetoricu, a samo smo Supek i ja iz Hrvatske.

Zapravo sve to je zaokružio na predavljanju u Zagrebu likovni kritičar Milan Bešlić riječima:

Važnost knjige jest i u činjenici da je predstavljena hrvatskoj kulturnoj javnosti u Knjižnici HAZU srdačnim pozdravnim riječima njezina predsjednika, akademika Velimira Neidhardta, i u nazočnosti gotovo cijeloga predsjedništva, potpredsjednika akademika Frane Paraća i Glavnog tajnika akademika Daria Vretenara, drugih akademika i kulturnih djelatnika. Svojom nazočnošću akademici su sudjelovali u predavljanju knjige i time je uzvisili te jasno izrazili svoje stajalište o samoj knjizi kazujući tim činom hrvatskoj akademskoj zajednici i cijelom hrvatskom društvu da HAZU govori na usta oba akademika: Josipa Pečarića i Kuzme Kovačića.

Bešlić je sigurno zadovoljan što se i ovo predavljanje održava u velikoj dvorani Zavoda Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Splitu, uz pozdravne riječi voditelja Zavoda akademika Davorina Rudolfa ministra u Tuđmanovo vrijeme stvaranja hrvatske države ali i potpisnika pisma HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM

kojim smo davali potporu tadašnjem predsjedničkom kandidatu prof. dr. sc. Miroslave Tuđmanu, a koje je dano u knjizi.

Na kraju bih opet podsjetio na Jovićevu ideju o obilascima krajeva s Kuzminim djelima. Naime Kuzmina djela koja bi trebalo obilaziti, zapravo cjelokupno njegov kiparski opus zajedno i s drugim pravcima rada akademika Kuzme Kovačića na koja je ukazala ova knjiga trebali bi, analogno nazivu „Pečarićeva Hrvatska“, nazivati KUZMINA HRVATSKA!

HVALA!

VATRENI I STUDENTSKE STIPENDIJE U SISAČKOJ BISKUPIJI

Godišnjica smrti Utemeljitelja Republike Hrvatske ove godine je bila u subotu. Tako je na taj dan poslije dvije godine pauze održano svečano uručenje novih stipendija studentima Sisačke biskupije

(vidjeti Prilog gdje sam dao samo nekoliko fotografija iako ih na portalu Biskupije ima mnogo više:

<https://biskupija-sisak.hr/susret-prijatelja-i-stipendista-biskupijske-zaklade-fra-bonifacije-ivan-pavletic/>)

Poslije dva dana u Splitu gdje smo u prostorijama HAZU predstavili knjigu „Akademik Kuzma Kovačić“ i preživljavanja utakmice s Brazilom stigao sam i do Siska gdje sam novim stipendistima poklonio po dvije moje knjige, kako sam to radio i prethodnih godina. U Zagrebu odgledah još dvije utakmice, ali uspijem napisati i par riječi o HRVATSKOM predsjedniku.

Na kraju dana stiže i e-mail od profesora Lars-Erika Perssona, bivšeg predsjednika Švedskog matematičkog društva i dobitnika najvećeg

priznanja u Švedskoj koje jednom godišnje u Švedskoj dobiva jedna osoba:

Čestitam, i kao što vidite kao i obično ja sam uz vas 🍷

Subject: *elemat*

Date: *Sat, 10 Dec 2022 22:59:36 +0100*

From: *Lars-Erik Persson*

To: *Sanja Varosanec, Josip Pecaric, Neven Elezovic, Journal MIA*

Congratulations, and as you see as usual I am with you 🍷

Odgovorio mu je dr. sc. Neven Elezović:

Dragi Lars-Erik, broj 9 je naša najslabija točka. Kao pravi prijatelj, možda možeš pomoći protiv gaučosa.

Subject: *Re: elemat*

Date: *Sun, 11 Dec 2022 00:47:48 +0100*

From: *Neven Elezovic*

To: *Lars-Erik Persson*

CC: *Sanja Varosanec, Josip Pecaric, Journal MIA*

*Dear Lars-Erik, the number 9 is our weakest spot. As a true friend, maybe you can help against gauchos!?!
Best regards from Zagreb.*

Vjerovali ili ne ta čestitka ima veze sa spomenutom dodjelom stipendija u Sisku.

Kako?

Knjige koje sam darovao studentima u Sisku su:

J. Pečarić, Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. pp. 347.

J. Pečarić, Predsjednica i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019. str. 214.

Naslov prve nije atraktivan. Tko bi još čitao knjigu s onim "Matematika", mada bi nastavak trebao ukazivati da je tu Thompson i Vatreli.

A matematika je itekako bila povezana s njima jer je u vrijeme prethodnog svjetskog prvenstva u Zagrebu održavana matematička konferencija u povodu 70. obljetnice mog života. O mom životu tada je i govorio Lars Erik i cijeli njegov govor je dan u knjizi. Tada je i rekao:

Rezimirajući naša početna opažanja ponovo naglašavamo da je nemoguće ograničenim brojem riječi dati pravu sliku jednog tako osobitog čovjeka i velikog matematičara kao što je Josip Pečarić. Naša namjera je zato da upotpunimo sliku o njemu na različite načine i da ga predstavimo ne samo kao kralja nejednakosti, nego i kao obiteljskog čovjeka, dragog kolegu, prijatelja, mentora, međunarodni autoritet, borca za ideale, navijača za Hrvatsku, itd.

MIA2008, Trogir

Profesori: M. Matić, L.E. Persson, V. Stepanov, J. Pečarić i R. Oinarov

Ova slika s konferencije u povodu 60. obljetnice mog života otkriva nam tajnu slike hrvatskog dresa koju nam je poslao Lars-Erik.

Studenti iz Siska će već u narednom tekstu u knjizi moći pročitati:

O neobičnoj(?) vezi nogometa i matematike moglo se čuti i na Otvaranju konferencije MIA 2018:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/09/lars-erik-persson-dedicated-to-the-70th-anniversary-of-my-dear-friend-and-colleague-josip-pecarid/>

Profesor Lars-Erik Persson je i pokazao hrvatski dres sa svojim imenom koji je dobio prije deset godina na konferenciji MIA 2008, na kojoj je bio i predsjednik Znanstvenog odbora.

Postojala je šansa da u polufinalu igraju Švedska i Hrvatska. Lars-Erik je gledao utakmicu s Englezima (prva utakmica u subotu) i poslije utakmice sjedilo je povećće društvo sudionika Konferencije.

Želio je platiti piće svima nama uz obrazloženje da je to zato što je Švedska izgubila.

U društvu je bio i jedan od plenarnih predavača Vladimir Dmitrievič Stepanov iz Moskve (i on je na slici iz 2008.-e u hrvatskom dresu).

Javio se i on:

„Kako Rusija i Hrvatska igraju večeras, a ja ujutru odlazim pa vas neću vidjeti, bilo bi najbolje da vam ja platim piće unaprijed.“

Ali i druga knjiga koju sam darovao studentima u Sisku ima veze s nogometom.

Već sam naslov pokazuje zašto sam u jučerašnjem tekstu napisao: *Naravno na nekim portalima nisu zaboravili velikog i do sada jedinog predsjednika za kojega možemo reći da je bio HRVATSKI PREDSJEDNIK. Meni je neobično kada se kaže da je bio PRVI HRVATSKI PREDSJEDNIK jer mi se odmah nameće pitanje: A tko je onda bio DRUGI? Naime imali smo više Predsjednika RH i jednu Predsjednicu RH, ali to ne znači da su oni bili HRVATSKI predsjednici odnosno HRVATSKA predsjednica. To je tako očito danas kada svjetski moćnici kliču SLAVA UKRAJINI, a istovjetni pozdrav kojim smo pobijedili u Domovinskom ratu ZA DOM SPREMNI naši političari, kao sluge tim svjetskim moćnicima, ne smiju ni spomenuti.*

Doista stvari su tako jednostavne: Kada nešto odgovara svjetskim moćnicima onda to odgovara i hrvatskim političarima, a kada nešto hrvatsko, istovjetno tomu, ne odgovara svjetskim moćnicima onda ne odgovara ni hrvatskim političarima. Svojevremeno sam to definirao tvrdnjom: KAD GAZDA MIJENJA SLUGU UVIJEK NAĐE BOLJEG SLUGU! A druga knjiga govori kako je to izgledalo s Predsjednicom RH.

Zapravo smo je se sjetili i u Sisku i njenog da je naša Peticija ZDS bila na razini provokacije. A prvi potpisnici Peticije ZDS, kojom smo branili „Bojnu Čavoglave“ i Thompsona, uz nas dva akademika bili su biskupi Košić i Pozaić. Peti potpisnik je bio ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest iz Tuđmanovog vremena dr. sc. Mirko Valentić, a bilo je preko 4,000 potpisnika.

Ali veza s Vatrenima nije bila samo Thompson i doček u Zagrebu svjetskih viceprvaka. Prije Thompsona zbog ZDS stradao je veliki

hrvatski nogometaš Josip Šimunić. Mogu misliti koliko će se studenti iz Siska iznenaditi kada iz knjige doznaju da su Šimunića pokušali obraniti u stranim novinama upozoravajući na Đokovićevo podizanje raširena tri prsta. Upozoravali smo i hrvatsku vlast da je taj srpski pozdrav s raširena tri prsta nastao u vrijeme Slobodana Miloševića, ali Miloševićevu tj. srpsku fašističku agresiju na Hrvatsku su odobrili svjetski moćnici pa vlastima u RH to nije smetalo već su se dali u napad na Šimunića. Ipak su branitelji sa ZDS pobijedili u Domovinskom ratu. A nisu smjeli. I to znaju hrvatski političari. A znaju i danas. Pa i golman iz „srpske Dalmacije“ – vratar reprezentacije Kanade provocirao je naše navijače s istim fašističkim pozdravom, ali nitko s hrvatske strane nije ni riječ o tome!

Dakle, napad na Šimunića je bio prije napada na Thompsona i „Bojnu Čavoglave“, ali Šimunić je bio sedmi potpisnik te Peticije. Kada ga je Ante Čačić, kap selektor naše reprezentacije, uze za trenera bio je napadnut zbog tog Šimunićeva potpisa. Čačić im je odgovorio:

Tu peticiju su potpisali brojni doktori i akademici, prema tome to je njegova privatna stvar i ne bi želio u to ulaziti

Pitanje je je li Čačić samo inteligentniji od naših političara, ili mu kao vrsnom stručnjaku nije potrebno biti sluga. Baš me zanima što će zaključiti studenti iz Siska.

Josip Pečarić

PRILOG

SUSRET PRIJATELJA I STIPENDISTA BISKUPIJSKE ZAKLADE „FRA BONIFACIJE IVAN PAVLETIĆ“

(...)

VATRENI SU HRVATSKI 'BOJNI BROD'!

Uoči jučerašnje utakmice Davor Dijanović objavio je tekst *Hrvatski „bojni brod“ ponovno smeta frustriranim mrziteljima*.

Talijanska La Gazzetta dello Sport odlično je sročila mišljenje o hrvatskom nogometnim odabranicima na ovogodišnjem prvenstvu u Kataru: „Hrvatska je mala, ali ponosna. Ona ne pjeva, ne pleše, ona trči i ne popušta. Oni se bore više nego zabavljaju. Hrvatska je jedan od najgorih protivnika koji vas može dopasti na putu do titule. U nokaut rundi ta se momčad pretvara u bojni brod!“.

No hrvatski „bojni brod“ ponovno smeta mnogima. Ne mislimo tu prije svega na istočne „komšije“. Oni koji uvijek gube imaju se pravo ljutiti. Oni su za nas posve nebitni. Vrijedi, međutim, istaknuti da i unutar Hrvatske postoje krugovi koji – kao i ona snaha u Šumi Striborovoj – ne mogu skriti svoj zmijski jezik kad god Hrvatska na bilo kojem planu ostvaruje pobjede. Smetale su im ratne pobjede devedesetih, a smetaju im danas i one športske. Smeta im što je Dalić pobjedu protiv Brazila posvetio braniteljima. Trebao je valjda Aci Rankoviću ili prvoj proleterskoj brigade?

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/40833-hrvatski-bojni-brod-ponovno-smeta-frustriranim-mrziteljima.html>

Niz je takvih reagiranja na komentar prof. dr. sc. Žarka Puhovskog koga je Predsjednik države nazvao drukom pa sam svoju knjigu o Puhovskom tako i nazvao:

J. Pečarić, Druker, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Sjajan komentar dala je Andrea Latinović na portalu direktno.hr:

PA ŠTO I AKO IZA LUKE MODRIĆA 'STOJI TUĐMAN',
GOSPODINE PUHOVSKI?

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/33161-pa-sto-i-ako-iza-luke-modrica-stoji-tudman-gospodine-puhovski>

Njen tekst dajem u Prilogu, ali bilo je i drugih reagiranja:

<https://narod.hr/hrvatska/prof-ivanka-pavic-kako-je-puhovski-preko-modrica-nesvjesno-velicao-tudmana>

Meni je posebno drago kada vidim kako neki od ovih o kojima piše Dijanović nazivaju druge imenima koji zapravo pripadaju njima samima:

<https://narod.hr/sport/dezulovic-ne-volim-hrvatsku-reprezentaciju-jer-su-mali-debili-doveli-thompsona-da-im-pjeva>

Međutim Puhovski je doista dobro povezao Dalića i Tuđmana. Ipak on dobro zna da i Vatreni i Tuđman čine Hrvate ponosnima, kao što je to isto Dežulović shvatio kad je u pitanju veza Vatrene i Thompsona o čemu sam pisao u tekstu: VATRENI I STUDENTSKE STIPENDIJE U SISAČKOJ BISKUPIJI

<https://bezccenzure.hr/toptema/vatreni-i-studentske-stipendije-u-sisackoj-biskupiji/>

Priča o kojoj sam pisao u jednoj od knjiga koje sam darovao Sisačkim studentima zanimljiva je i danas:

<https://narod.hr/sport/tomasevica-pitali-bi-li-mu-smetalo-da-na-doceku-vatrene-nastupa-thompson-evo-sto-je-rekao>

Ipak kod Puhovskog je to očiti jer je Dalića povezao s Utemeljiteljem RH.

Zapravo trebao bih zahvaliti Puhovskom na takvom komentaru jer sam sam sebi prebacivao što u svom tekstu nisam upozorio na treće mjesto sa Svjetskog prvenstva 1998. i tadašnje vezu HRVATSKOG predsjednika i Čire Blaževića.

Pogledajte moj komentar dan 2002. godine dan u knjizi

Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća, Rasprave za okruglim stolom uz drugu obljetnicu smrti prvoga hrvatskog predsjednika, Zagreb 2002., str. 226-227.

Važnost nacionalnog ponosa

Htio bih samo pozdraviti izlaganje gospodina Škegre, jer mi se čini da je ključno što iz njegova izlaganja slijedi da bez povratka državotvornog hrvatstva na vlast u Hrvatskoj nema prosperiteta Hrvatske. S državotvornim hrvatstvom budio bi se ponos koji treba iskoristiti, elan koji bi nosio ljude u progres i napredak. Možda bi čak mogao usporediti s nečim što je i danas malo zamjereno našem prvom Predsjedniku. A to je da se miješao u nogomet. Sjetimo se da je Nenad Ivanković napisao da je predsjednik Tuđman, u stvari, osvojio treće mjesto na nogometnom prvenstvu svijeta. To je upravo ovo o čemu je govorio gospodin Škegro. Ja bih samo dodao, da se ne slažem s Nenadom Ivankovićem. Ja mislim da je predsjednik Tuđman osvojio prvo mjesto, ali Ćiro nije bio baš dovoljno dobar pa smo došli samo do trećeg mjesta. To je šala naravno. A sjećate li se kako su tada engleske novine reagirale na uspjehe Vatrene? Neke novine su rekle da su Hrvati najogavniji malobrojni, ili kako su oni rekli, mali narod u Europi. Razlog zašto je to tako je to što mi imamo ponos. Ponos! To im je bio argument. Malobrojni smo narod, a izgleda da ponos mogu imati samo oni veliki ili samo koji su u krugu onih izabranih.

(Možemo razumjeti tadašnja pisanja Engleza. Pobjedili smo ih. Danas pišu drugačije:

<https://net.hr/sport/sp-katar/strani-mediji-o-vatrenima-bf2462b4-77df-11ed-9f08-3e2dbbdfa07a>

<https://gol.dnevnik.hr/clanak/rubrika/sp-2022/engleski-mediji-odusevljeni-hrvatima-na-svjetskom-prvenstvu---755936.html>

<https://net.hr/sport/sp-katar/englezi-objavili-dirljiv-tekst-o-modricu-srbi-su-mu-ubili-djeda-i-hrvati-su-se-morali-boriti-za-sve-98f3097c-792b-11ed-9f13-ee84b21c9397>)

Na predstavljanju knjige bio je i Ćiro. Poslije nekoliko dana gledam ga na HTV-u. Pitanje o utjecaju Predsjednika na Vatrene i osvojeno treće mjesto i ne mogu vjerovati: Ćiro kaže kako je Franjo izbio prvo mjesto, ali je on zabrljao pa su bili treći. Poslije mi kažu da je

dan prije bio gost na tribini u Dubravi i to isto im kazao. Da, to je Čiro!

A takav je sigurno i Dalić. Ostaje Vatrenima borba za ponavljanje Čirinog rezultata, tj. te njegove 'brljotine' iz 1998.

Ali ipak danas to nije isto kao tada. Tada smo polufinalnu utakmicu izgubili. Jesmo i jučer. Ali kako?

Pogledajmo tekst

ENGLESKE LEGENDE NEZADOVOLJNE, SMATRAJU DA JE HRVATSKA OŠTEĆENA PROTIV ARGENTINE:

A bivši nogometaši i današnji komentatori u britanskim medijima smatraju da je Hrvatska oštećena.

- Nema šanse da je to kazneni udarac - rekao je Garry Neville. - Nisu čak ni pregledali snimku. To nije jedanaesterac - misli Ian Wright.

- Slažem se, to nije jedanaesterac - dodao je Roy Keane.

I HTV-ov sudački ekspert Marijo Strahonja potvrdio je da je sudac pogriješio. - Livaković je kao vratar ima sva prava i mogao je ući i postaviti kako se postavio. Desnu je nogu na vrijeme spustio na vrijeme i nije srušio igrača. Vratar smije biti u toj putanji - rekao je Strahonja te dodao: - Ako pažljivo pogledate, vidite da je Livaković napravio sve što vratar treba napraviti. Pogrešna odluka suca jer nije bilo razloga za kazneni udarac. Livaković nije išao na napadača i nije ga namjerno udario, samo je došlo do sudara.

<https://www.vecernji.hr/sport/engleske-legende-nezadovoljne-smatraju-da-je-hrvatska-ostecena-protiv-arghentne-1641663>

VIDEO LUKA MODRIĆ OGORČEN SUĐENJEM: 'ORSATO JE JEDAN OD NAJGORIH, ČISTA KATASTROFA! PENAL NAS JE UNIŠTIO'

Hrvatska nogometna reprezentacija izgubila je od Argentine u polufinalu 3:0, ali tko zna što bi bilo da talijanski sudac Daniele Orsato nije gadno pogriješio i dosudio kazneni udarac za Argentinu. Prvo nije dosudio korner za vatrene, da bi u idućoj akciji krivo procijenio te umjesto kontraprekršaja, sudio je penal za gaučose. Kapetan Luka Modrić bio je jako nezadovoljan suđenjem talijanskog suca što je jasno rekao za argentinsku televiziju Deportiv.

<https://m.vecernji.hr/sport/luca-modric-ogorcen-sudenjem-orsato-je-cista-katastrofa-taj-penal-nas-je-unistio-1641689>

KAOS NA HRVATSKOJ KLUPI ZBOG PENALA, MANDŽO DOBIO CRVENI, POTJERAN U SVLAČIONICU, DALIĆU ŽUTI KARTON
<https://www.vecernji.hr/sport/kaos-na-hrvatskoj-klupi-zbog-penala-mandzo-dobio-crveni-potjeran-u-svlacionicu-dalicu-zuti-karton-1641646>

Vinko Ilić u komentaru Dijanovićeve teksta kaže:

... prvih pola sata smo ih imali, a onda je došao taj penal, bez VAR provjere od istog VAR suca koji je u finalu u Rusiji tražio VAR provjeru koja nam je išla na štetu i onda i sada, hm...malo previše koincidencija....? A možda su i veliki ulozi u pitanju. Možda i saznamo jednog dana i koliki...

Da, Bojni brod je pokleknuo u takvim uvjetima. To i ne čudi jer nam se i danas svete zbog pobjede u Domovinskom ratu. Svjetski moćnici su u Domovinskom ratu podržavali fašističku srpsku agresiju, a to rade i danas što je očito kad vidimo da je pozdrav ZA DOM SPREMNI kojim smo se tada obranili i danas nepoželjan u RH, a sami koriste istovjetni ukrajinski SLAVA UKRAJINI.

Ali Vatreni svoje pobjede posvećuju hrvatskim braniteljima koji su pobijedili fašističkog agresora uz pozdrav ZDS. Teško bi itko prebrodio ovakvu krađu o kojoj govore i Engleske legende. Nadajmo se da ću ipak uspjeti i u takvim okolnostima u borbi za treće mjesto. To su im – zapravo – poručili navijači iz Dubrave:

PORAZ? NEMA VEZE!

**BAKLJE, NAVIJANJE, TISUĆE LJUDI NA ULICAMA... NE,
NE RADI SE O BUENOS AIRESU!**

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/zagreb/baklje-navijanje-tisuće-ljudi-na-ulicama-ne-ne-radi-se-o-buenos-airesu-15285905>

Ipak spoznaja da je morao presuditi sudac pokazuje da su Vatreni ipak HRVATSKI 'BOJNI BROD'.

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/33193-vatreni-su-hrvatski-bojni-brod>

PA ŠTO I AKO IZA LUKE MODRIĆA 'STOJI TUĐMAN', GOSPODINE PUHOVSKI?

12 Prosinac 2022

E pa ako je i od Puhovskoga, previše je, ali zaista previše. Neću biti bezobrazna pa podsjećati čitatelje na njegovu sramnu ulogu u suzbijanju "Hrvatskoga proljeća", jer, uvjeren sam, oni to dobro pamte, a mlađi su već naučili. Na to kako je radio protiv tadašnjih "proljećara" i surađivao s milicijom i službama koje su zatim pokosile ondašnje slobodnomisleće ljude koji su željeli samostalnu Hrvatsku

"Nikad. Ne. Odustaj". Samo tri riječi koje je na društvenim mrežama nakon fantastične pobjede hrvatske nogometne reprezentacije nad velikim Brazilom, u Katru, na Svjetskom nogometnom prvenstvu, napisao hrvatski nogometni kralj, najveći na svijetu, kapetan Luka Modrić, sažimaju u sebi baš sve. To je to.

Nakon četiri godine, kada smo 2018. bili dva puta ujedinjeni, tugujući zbog smrti legende Olivera Dragojevića, a prije toga slaveći srebro na Svjetskom prvenstvu u nogometu u Rusiji, Hrvati su ponovno složno zapjevali. U ovim teškim, najtežim vremenima do

sada, u tjednu kada je mala Hrvatska konačno ušla u društvo velikih, najprije u Schengen, a zatim porazivši državu sambe, neprikosnovenu svjetsku kraljicu nogometa.

Gdje se nalazi ta Hrvatska?

Čak i nama, koji se nikada nismo busali u prsa velikim hrvatstvom, srce je poskočilo do neba, ispunjeno ponosom i uživajući u toj, barem kratkotrajnoj ljepoti zajedništva. Jer, cijeli je svijet odjednom čuo za nekakvu malenu Hrvatsku, koja više nema ni četiri milijuna stanovnika, na razmeđu Istoka i Zapada, u srcu Europe, ranjena toliko puta, ponižavana desetljećima i osporavana na svim razinama. Portali su objavili vijest da je više od 100.000 Amerikanaca guglalo gdje se uopće nalazi ta Hrvatska, koja je herojski, sa srcem u grudima, brzim nogama i bez predaje pobijedila one koji su nas gledali potcjenjivački, vjerujući kako će nas de facto dobiti u prvom dijelu utakmice. Onako, s lakoćom, usput, kao kada klinci igraju ulični nogomet.

Izašli smo na ulice, slavili, zastave se vijorile, pjevalo se, smijalo, plakalo, Hrvatska je bila kao jedno srce. Unatoč svim onima koji su za izbornika Zlatka Dalića pisali traktate o tome kako je "prolupao", "propao", "desničarski katoliban", "slučajno na mjestu izbornika", "ide u Međugorje moliti se Gospi" i svakojake gadarije.

Gospa kao pričuvna selektorica?

Ozbiljno? Prolupao je taj mirni i pristojni čovjek? Kako je tako "prolupan" doveo naše borce čak do srebra u Rusiji, a sada među četiri najveće svjetske ekipe? Pomoću Gospe koja mu je davala instrukcije kako i koji sastav složiti, treba li staviti Gvardiola koji nalikuje na spartanskog kralja Leonidu, a tako i igra, koji će stopirati sve i svakoga? Onda mu je šapnula i da će baš taj Livaković obraniti neobranjivo? Ako jest, onda svi trebamo zahvaliti Gospi što je pronašla vrijeme za pomoć našim dečkima i onome tko ih vodi.

Pljuvali su Dalića svi oni koji ne vole državu u kojoj živi; potpuno je razumljivo da će neki susjedi koji imaju trajnu netrpeljivost prema nama, poput Srbije, pokušavati umanjiti naš sportski uspjeh, ali, gle čuda, čak je i većina njihovih medija zaista korektno izvijestila o uspjehu Hrvatske, čestitajući nam i pitajući što to Hrvati imaju, a Srbi nemaju u nogometu, jer su njihovu reprezentaciju upravo ti isti Brazilci poslali kući.

Što imamo? Pa srce, za Boga miloga, srce i srčanost, ma kako inače razjedinjeni bili. I opet smo dokazali da smo zajedno kada trebamo, nije to patetika, već realnost. Tužno je, a zapravo čak i neugodno čitati patnju mrzitelja Hrvatske, koji ipak uredno primaju hrvatske kune, a ubuduće i eure. Pišu na društvenim mrežama kako im "nije žao što kuna odlazi, jer to je još jedan ustaški simbol manje". Baš ružno, baš ogorčeno, baš neopisivo.

"Slavna" hrvatska Vegeta

I onda se, dakako, sa svojim već "slavnim" pametovanjem u javnu raspravu uključio i prof. Žarko Puhovski, notorni komentator svega - od cijepanja atoma do klimatskih promjena, kojega neki mediji pitaju za mišljenje čak i kada nema pojma o tome. Naš je profesor poznat kao hrvatska Vegeta, jer se miješa u sve i svašta, nezaobilazan je faktor na političkoj sceni kada treba komentirati društvene, sportske, glazbene, kulturne i svakojake teme.

I veli naš profesor i dežurni politički analitičar na N1 televiziji nakon hrvatskoga trijumfa: "Bilo je dobro, ljudi su se veselili, pobijedili smo. Euforija, to znači 'lako podnošenje' i to je smisao onoga što se pogrešno zove prvenstvo u nogometu. To je prvenstvo u nacijama, nogomet je drugorazredno pitanje. Oni koji doista navijaju za nogomet bi trebali navijati za Brazil jer oni igraju najljepši nogomet. Hrvatska je jedno poluvrijeme zaista igrala al pari s Brazilom, drugo se švercala. Da budemo iskreni, Hrvatska se prije četiri godine došvercala do finala SP-a".

Pa potom završni "zicer": "U pozadini iza Luke Modrića uvijek viri Plenković, ili Franjo Tuđman i to se ne može zaboraviti... Slavili su i ljudi u Petrinji koji već dvije godine žive u tim pljesnivim izbama, ali su to tad zaboravili. Slučaj s euforijom je da ona ne traje dugo, a nakon nje dolazi praznina. Bilo je divno, a onda je puknuo balon i opet sam se probudio u nekom plehu umjesto u svojoj kući", izjavljuje.

Popnu se na stolce pa urlaju Thompsona...

"Jedan broj ljudi je zaista zadovoljan reprezentacijom, a onda se sjetite da su oni iz te organizacije napravili organizaciju HDZ-a pa je veselje malo manje. Onda smo vidjeli da se oni popnu na stolce i urlaju Thompsona. U većini europskih država sportaši se zalažu za

ljudska prava... To je kod nas nezamislivo. Zamislite hrvatskog nogometaša koji bi bio ljevičar".

**T
O
T
A**

Najbolji u
Hrvatskoj od
1971!

SVJEDOK

MUČE VAS HRVATI?
OKRUŽENI STE USTAŠAMA?
BOJITE SE GENOCIDA?

SALE

VAŠIM MUKAMA
DOŠAO JE KRAJ!

ŽARKO

NEW!

Svjedok Žarko
efikasno svjedoči protiv bilo kojeg Hrvata na domaćim i
međunarodnim sudovima. Nazovite besplatni broj 0080
9800 i riješite se Hrvata u svom okruženju do kraja
godine. Jamčimo brzu i pouzdanu uslugu uz pomoć
provjerenog tima vrhunskih stručnjaka.

I zapamtite - ustaše se ne događaju nekom drugom!

ŽARKO U GUZU - HRVAT U ČUZU!

Posebna akcija: naručite Žarka do 30.11.2011. i na poklon
dobijate bistu druga Tita s čarobnom krpom za čišćenje i
polir pastom!

**BEST
BUY**

E pa ako je i od Puhovskoga, previše je, ali zaista previše. Neću biti bezobrazna pa podsjećati čitatelje na njegovu sramnu ulogu u

suzbijanju "Hrvatskoga proljeća", jer, uvjerena sam, oni to dobro pamte, a mlađi su već naučili. Na to kako je radio protiv tadašnjih "proljećara" i surađivao s milicijom i službama koje su zatim pokosile ondašnje slobodnomisleće ljude koji su željeli samostalnu Hrvatsku, na što su, po Ustavu SFRJ iz 1974. godine imali pravo. Tko ne vjeruje, neka pročita i obnovi znanje iz Titovoga akta.

Profesore Puhovski, čak i mi, ponavljam, koji nismo "veliki Hrvati", beskrajno se veselimo uspjehu naših dečkiju u kultnim crvenobijelim dresovima i činjenici da im se sportski svijet divi i već priprema ugovore s ciframa od kojih se vrti u glavi. Neka, zaslužili su, na tržištu su.

Možda Kardelj, ili Milka Planinc?

Profesore Puhovski, pa što ako iza Luke Modrića "stoji Tuđman"? Dječaku iz siromašnoga zaleđa ostvario se hollywoodski san, koji se događa tako rijetko, gotovo nikada. Došao je do vrha svijeta - talentom, upornošću, trudom, znojem, ozljedama, odricanjima, teškom borbom. Dječak kojemu su četnici ubili djeda na kućnom pragu trošne kućice, a on je djetinjstvo proveo čuvajući koze na Velebitu, danas je nogometni kralj i ušao je u besmrtnost i vječnu povijest nogometa.

Tko bi, po Vama, trebao stajati iza dječaka koji je više bio gladan, nego sit? Sokrat? Platon? Aristotel? Dostojevski? Kardelj? Milka Planinc? Tko? Netko od Vaših idola koje nikada niste prežalili i tako se svojski trudite osporavati svaki hrvatski uspjeh?

I baš smo se došvercali do finala u Rusiji prije četiri godine? Kada je Bosanac Mario Mandžukić krvave, razbijene glave jurio terenom, ubijajući se do zadnje kosti? A Šime Vrsaljko, legavši na travnjak na hrvatsku zastavu zauvijek ovjekovječio kako se "gine" za svoju zemlju, a nakon toga se, gotovo kao poluinvalid od silnih ozljeda, povukao iz nogometa? Ili Darijo Srna koji je prije toga u suzama svaku pobjedu posvećivao svojem bratu bolesnom od Downovoga sindroma, čije je ime istetovirao na prsima, a djeda i baku zaklali su mu i zapalili četnici u Drugom svjetskom ratu?

S visoka kažete kako naši momci ne rade ništa na zaštiti ljudskih prava. Govorite to njima, koji dolaze iz obitelji u kojima su ih klali zbog toga što su druge nacije i vjere, baš njima to govorite? Jeste li se ikada zapitali koliko su novca donirali anonimno za sve potrebite,

koliko humanitarnih turnira odigrali, ali ne vole se time hvaliti? Možete li se Vi time podičiti? Ili samo činjenicom da desetljećima sjedite u ugodnim foteljama i finim, sigurnim sinekurama, sipajući otrov i žuč, pod krinkom nekakve akademske zajednice, uživajući u svim blagodatima ove "ustaške države", koju tako zdušno ocrnjujete gdje god možete?

Čime se Vi dičite?

Profesore Puhovski, ne znate ništa o nogometu. Ni o tome što se događa u dušama Dalića, Modrića, Perišića, Gvardiola, Livakovića, Brozovića, Lovrena... da ne nabrajam dalje. Nemate pojma, a opet pametujete, srećom, poput elementarne ste nepogode, dođete i prodete pa padnete u zaborav. Dobivate medijskoga prostora više negoli oni koji stvaraju prave vrijednosti i pokušavaju ovu državu učiniti boljom. Ali, ako ona postane bolja, što ćete onda Vi, koga ćete tako s radošću omalovažavati?

Ako ne želite biti barem na trenutak dio naše sreće, jer znamo da nam zbog Vatrelih neće porasti ni plaće, ni mirovine, ni standard, ali barem ćemo nekoliko dana uživati odmaknuti od mračne svakidašnjice, nismo idioti, znamo gdje živimo, onda barem šutite. Istrpite da smo sretni. Neće Vam kruna pasti s glave, a uskoro i euri redovno dolaze na Vaš račun. Od države koju nikada niste željeli.

Andrea Latinović/direktno.hr

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/33161-pa-sto-i-ako-iza-luke-modrica-stoji-tudman-gospodine-puhovski>

LITO U TISNOM: JOSIP PEČARIĆ, PREDSTAVLJANJE KNJIGA O HRVATSKIM VELIKANIMA

Zahvaljujem se svima nazočnima što prisustvuju predstavljanju 5 knjiga o hrvatskim velikanima. Prva je o velikom hrvatskom hrvatskom kiparu Kuzmi Kovačiću, tri su o hrvatskom znanstveniku Miroslavu Tuđmanu, a peta o hrvatskim vatrenima: Daliću, Modriću i Lovrenu. Velika zahvalnost don Lazaru Čibariću bez koga ne bi ni bilo ovih naših Lita u Tisnom, ali ovog puta je on i kao autor korica za dvije od ovih knjiga. A znate već da današnjim predstavljacima ovo nije prvi put da sudjeluju u ovim predstavljanjima. Veliko hvala još jednom i prof. Miri Vrbanović, dr. sc. Zdravki Božikov i dr. sc. Josipu Stjepandiću, predsjedniku HAZUDD-a.

Knjige pripadaju nizu mojih knjiga koje govore o izuzetnim Hrvatima istaknutim . domoljubima. Taj dio mog rada o kome pišem u svojim knjigama danas neki nazivaju „Pečarićeva Hrvatska“. O toj „Pečarićevoj Hrvatskoj“ prvi je pisao hrvatski književnik i kolumnist dr. sc. Damir Pešorda u uvodu moje knjige „Ako voliš Hrvatsku svoju“, koju je tako i naslovio. Na to se nadovezao profesor književnosti sa Sveučilišta u Mostaru dr. sc. Marko Tokić predstavljajući tu knjigu na svom sveučilištu 5. prosinca 2014.

Tokić je tada naglasio, piše „Glas Brotnja“ 5. prosinca 2014., da svi koji poznaju akademika Pečarića znaju da je Hercegovac iz Boke kotorske, ali i čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić, dodavši. O njima su i bile prve moje knjige koje su u naslovu imale i ime nekog od onih „koji vole i žive Hrvatsku“ Prof. Tokić i ja uz Darija Kordića smo dodali i generala Slobodana Praljka, kad se svojim žrtvovanjem za Hrvatsku uzdignuo do jednog od najznačajnijih Hrvata u povijesti, s dr. Miroslavom Međimorcem objavilo sam i knjige o velikom hrvatskom generalu. Ukupno je o stupovima 'moje Hrvatske' objavljeno 16 knjiga.

Profesor Tokić spomenuo je kako pišem „o onima koji vole i žive Hrvatsku“, a to nisu samo ovi koji su nazvani stupovima moje Hrvatske. Objavio sam 87 knjige o takvim izuzetnim Hrvatima, zapravo 89 ako dodamo još dvije koje su nastale prije nego što je Pešorda govorio o Pečarićevoj Hrvatskoj, odnosno 105 kada uključimo i knjige o stupovima 'moje' Hrvatske. Pri tome je važno napomenuti da sam u nekim od tih knjiga imao i koautore. To su bili: akademik Dubravko Jelčić (3 knjige), Mate Kovačević (2 knjige), Miroslav Međimorec (6 knjiga), Malkica Dugeč. Stijepo Mijović Kočan (3 knjige), Anđelko Kačunko, Mladen Pavković i Zvonimir Hodak.

Prva knjiga koju je danas izvrsno predstavila prof. Mira Vrbanović. To je treće njeno predstavljanje. Prva dva je organizirao HAZU u Zagrebu i Splitu. Spomenut ću da je u uvodnom govoru u Zagrebu predsjednik HAZU akademik Velimir Neidhardt govorio kako je Kuzma Kovačić svojim radom oblikovao suvremeni hrvatski identitet.

Govorio je i o suradnji dvojice akademika

„... zahvaljujući toj sinergiji i komplementarnosti znanosti i umjetnosti Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti opravdava svoje ime i profilirala se kao institucija od najvišeg ugleda i povjerenja, koja radom svojih članova te znanstvenih i umjetničkih jedinica obogaćuje intelektualni i duhovni život Hrvatske, ali i Europe i svijeta. Da parafraziram Franju Račkog, ovom knjigom se znanstvenik Pečarić rukuje s umjetnikom Kuzmom Kovačićem.“

Spomenimo samo Kuzmine spomenike Utemeljitelju RH akademiku Franju Tuđmanu i neprijateljskom odnosu vlasti u RH prema Kuzminom Oltaru Domovine, a slično je bilo i s kunom.

Napominjem kako sam govorio samo o knjigama koje u naslovu imaju i ime izuzetnih Hrvata. Naravno ima i drugih knjiga koje govore o izuzetnim Hrvatima i jednu takvu je predstavila dr. sc. Zdravka Božikov. Ona se kao i druge dvije odnose na nepravdu koju je doživio prof. dr. Miroslav Tuđman, a koja je vidljiva iz naslova druge dvije knjige koje još predstavljamo danas. Ta veza je dana i činjenicom da je na koricama sve tri knjige dan njegov e-mail meni:

Josipe,

pogledao sam tekst "Borasa za akademika". Ne može biti sporno da je Damir Boras osoba s najskromnijim znanstvenim doprinosom i ugledom od svih rektora u dugoj povijesti zagrebačkog Sveučilišta. On se ne može pohvaliti ni sa organizacijskim uspjehom ili promjenama koje su potrebne u 21. stoljeću kada se i uloga znanja, znanosti, pa time i sveučilišta brzo mijenja. Nažalost, u njegovu mandatu o zaostajanju Sveučilišta govori i podatak da ono nije više među 500 najboljih sveučilišta. O njegovu moralnom habitusu i Ti, a i drugi puno toga su rekli i napisali.

Zbog revolta i radi protesta protiv rektora takve "izvrsnosti" i karaktera Ti si odlučio "odreći" se vlastitoga sveučilišta i mogućeg izbora u profesora emeritusa. Budući da si akademik svjetskoga znanstvenoga ugleda, priznat u svijetu u daleko većoj mjeri nego u Hrvatskoj, zvanje emeritusa Tebi ne znači puno. Međutim, moje je mišljenje da bi tvoja kritika Borasa, s pozicije akademika i profesora zagrebačkoga Sveučilišta, te participacija na skupovima (na koje Te pozivaju a Ti to ne prihvaćaš) imala veći učinak u znanstvenoj zajednici a time nužno i posljedice po samoga Borasa.

Srdačan pozdrav

Miro

U knjigama se spominje i kako je on na predavljanju moje knjige *Matematika, pjesme i nogomet* govorio o sramotnom odnosu u RH prema npr. mojim časopisima. I ovih dana doživjeli smo novu potvrdu tim njegovim riječima jer su ovih dana objavljeni novi impakt faktori za znanstvene časopise. Iz RH je 132 časopisa, a samo se DVA Q1 i DVA Q2 časopisa. Od toga su moji JEDAN Q1 i JEDAN Q2 časopis. Dakle 50% takvih hrvatskih znanstvenih časopisa su ti moji časopisi o kojima je govorio i Miro. Ali to nije sve. Na tim listama je i 329 matematičkih časopisa iz cijelog svijeta i taj moj Q1 časopis je u TOP PET POSTO tih ponajboljih matematičkih časopisa. Naravno kakav je odnos prema Kuzminim djelima, prema samom Tuđmanu kojega nisu izabrali od 1017 do smrti 2021 takav je i prema mojim časopisima. Trebam li uopće i spomenuti da prema istraživanju na Sveučilištu u Stanfordu ja imam uvjerljivo najviše znanstvenih radova u RH koji se navode u bazi Scopus. A slično je i s Vatrenima. Bili su drugi na Svjetskom

prvenstvu u Moskvi i u knjizi koju je predstavljao Tuđman govori se o tome. Ova knjiga je zapravo prošireno izdanje knjige o Daliću i Modriću koja je objavljena poslije Katara, ali najnoviji napadi na Modrića i Lovrena rezultirali su ovom knjigom.

Kako je u ovih DESET godina, koliko održavamo predstavljanja mojih knjiga u Tisnom u organizaciji don Lazara čini mi se da možemo reći da su i Lita u Tisnom dio tzv. Pečarićeve Hrvatske, zar ne?

HVALA

Tisno, 07. kolovoza 2023.

HODOČASNIK / MARKO PERKOVIĆ THOMPSON, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.

KAKO SAM BRANIO THOMPSONA

Koncert na Hipodromu pokazuje da sam imao uspjeha i u mojoj obrani Thompsona.

Kada se osvrnem na to mogu pokazati slijedeće:

Imam 216 publicističkih knjiga, a njih 198 je o Thompsonu ili sadrže tekstove u kojima se on spominje:

KNJIGE O THOMPSONU

M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.

J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.

J. Pečarić, Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

J. Pečarić, Thompson – pjesmom za Hrvatsku, Zagreb, 2017. Str. 409.

J. Pečarić, Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. pp. 347.

J. Pečarić, Predsjednica i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019. str. 214.

J. Pečarić, Josip Šimunić i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019, str. 362.

J. Pečarić, 'Bojna Čavoglave' / Thompsonofobija, Zagreb, 2022. str. 404.

J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini>

J. Pečarić, Thompson – najznačajniji živući Hrvat, Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/thompson.pdf>

J. Pečarić, Dočeci sportskih heroja /: Od “Bojne Čavoglave” do “Ako ne znaš što je bilo”, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/doceci.pdf>

KNJIGE U KOJIMA SE PIŠE I O THOMPSONU

J. Pečarić, Trijumf tuđmanizma, Zagreb, 2003.

J. Pečarić, Nepoćudne knjige / Trijumf tuđmanizma 2, Zagreb, 2003.

J. Pečarić, Hercegovac iz Boke / Što sam govorio o Hrvatima BiH, Zagreb, 2003.

J. Pečarić, U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski / Borba za Boku kotorsku 2, Zagreb, 2004.

D. Jelčić i J. Pečarić, Tuđmanove tri sekunde, Zagreb, 2004.

D. Jelčić i J. Pečarić, Književnik Mile Budak sada i ovdje, Zagreb, 2005.

J. Pečarić, Priznajem, Hrvat sam! Zagreb, 2005.

J. Pečarić, Kad “stručnjaci” odlučuju o matematici, Zagreb, 2006.

D. Jelčić i J. Pečarić, Tuđmanove tri sekunde. Drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2007.

J. Pečarić, Zločinački sud u Haagu, Zagreb, 2008.

J. Pečarić i M. Kovačević, Kraj vremena veleizdajnika?, Zagreb, 2009.

J. Pečarić, Za ponosnu Hrvatsku, e-knjiga. Portal HKV-a, 2009.

http://hakave.org/images/stories/Documents/Za_ponosnu_Hrvatsku.pdf

J. Pečarić, Rasizam Suda u Haagu / 15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud? Zagreb, 2011.

J. Pečarić, Rasizam svjetskih moćnika, Zagreb, 2012.

J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?, Zagreb, 2012.

J. Pečarić, Rasizam domaćih slugu, Zagreb, 2013.

J. Pečarić, Vukovar i njegov stožer, Zagreb, 2013.

J. Pečarić, Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba, Zagreb, 2014.

J. Pečarić, ‘Ako voliš Hrvatsku svoju’, Zagreb, 2014.

J. Pečarić, Propade im crvena Hrvatska, Zagreb, 2015. pp.372

- J. Pečarić, *Živjela nam antifašistička, tj braniteljska Hrvatska*, Zagreb, 2015
- J. Pečarić, *Oba su pala*, Zagreb, 2016., str.392.
- J. Pečarić, *Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost*, Zagreb, 2017. str. 245.
- J. Pečarić, *Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost*, Zagreb, 2017. str. 212.
- J. Pečarić, J. Stjepandić, *Ništa se još promijenilo nije*, Zagreb, 2017. str. 346.
- J. Pečarić, *Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'*, Zagreb, 2017. str. 312
- M. Međimorec, J. Pečarić, *General Praljak*, Zagreb, 2017. Str. 375.
- M. Međimorec, J. Pečarić, *General Praljak*, drugo prošireno izdanja, Zagreb, 2017. str. 451.
- M. Međimorec, J. Pečarić, *General Praljak II. U obrani hrvatskog naroda*, Zagreb, 2018.
- M. Međimorec, J. Pečarić, *General Praljak III. S prijezirom odbacujem Vašu presudu*, Zagreb, 2018.
- J. Pečarić, S. Razum, *Razotkrivena Jasenovačka laž*, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.
- M. Međimorec, J. Pečarić, *General Praljak IV. S prijezirom odbacujem Vaše podaništvo*, Zagreb, 2018.
- J. Pečarić, *Dario Kordić*, Zagreb, 2019. str. 343.
- J. Pečarić, *Četvrti stup moje Hrvatske / Biskup dr. Vlado Košić*, Zagreb, 2019. str. 398.
- J. Pečarić, *Je li političarima kriva matematika?* Zagreb, 2019, pp. 317.
- J. Pečarić, *Borasa za akademika*. Portal dragovoljac.com, 2020: <http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Boras.pdf>
- 48.J. Pečarić, *Vratiti Hrvatsku narodu*: Portal dragovoljac.com, 2020.: <https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/20640-akademik-pecaric-vratiti-hrvatsku-narodu>
- 49.J. Pečarić, *Akademik Dubravko Jelčić*. Portal dragovoljac.com, 2020.: http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic3_Part1.pdf
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic3_Part2.pdf

50.M. Međimorec, J. Pečarić, El General Praljak, “¡Jueces, El General Praljak no es criminal de guerra. Con desprecio rechazo vuestra sentencia !“ Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/praljak1.pdf>

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/praljak2.pdf>

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/praljak3.pdf>

51. J. Pečarić, Mojih sto knjiga, Zagreb, 2020, str. 285.

52. J. Pečarić, General Janko Bobetko, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Bobetko2.pdf>

53. J. Pečarić, Karolina Vidović Krišto, Zagreb, 2020, str. 167.

54. J. Pečarić, Nobelova Nagrada za 'Oluju', Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/NobelZaGotovinu.pdf>

55. J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Aralica.pdf>

56. J. Pečarić, Revizionisti u HAZU, Zagreb, 2020, str. 348.

57. J. Pečarić, Stijepo Mijović Kočan, Zagreb, 2020, str. 362.

58. J. Pečarić, Dr. Jure Burić, Zagreb, 2020, str. 211.

59. J. Pečarić, Druker / Predsjednik o Puhovskom, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

60. J. Pečarić, Slobodan Lang / Pešorda o Langu, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LANG.pdf>

61. J. Pečarić, Josip Jović, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jovic.pdf>

62. J. Pečarić, Ivica Marijačić, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/marijadic.pdf>

63. J. Pečarić, Mladen Pavković, Zagreb, 2020.,str.321.

64. J. Pečarić, Dr. sc. Mato Artuković, Zagreb, 2020.,str.224.

65. J. Pečarić, Mate Kovačević, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/matekovacevic.pdf>

66. J. Pečarić, Slobodan Lang / Pešorda o Langu, Zagreb, 2020.,str. 272.

67. J. Pečarić, Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pozaic.pdf>
68. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović, Zagreb, 2020., str. 336.
69. J. Pečarić, Akademik Stanko Popović, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/popovic1.pdf>
70. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/TOMAC.pdf>
71. M. Pavković, Razgovori s Josipom Pečarićem, Drugo prošireno izdanje, Koprivnica, 2021. str. 287.
72. J. Pečarić, O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/suceljavanje_hazu.pdf
73. J. Pečarić, Dr. sc. Ivo Rendić-Miočević, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/RENDIC.pdf>
74. J. Pečarić, Đuro Vidmarović, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Vidmarovic.pdf>
75. J. Pečarić, Vjekoslav Krsnik, Zagreb, 2021. str. 315.
76. J. Pečarić, Ruski znanstvenik u RH, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/ruskiznanstvenik.pdf>
77. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/tudjman.pdf>
78. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Neven Elezović, Zagreb, 2021. str. 461.
79. J. Pečarić, Igor Vukić, Zagreb, 2021. str. 404.
80. J. Pečarić, Dr. sc. Josip Stjepandić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stjepandic.pdf>
81. J. Pečarić, Dr. sc. Damir Pešorda, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pesorda.pdf>
82. J. Pečarić, Stjepan Razum u službi Istine, Zagreb, 2021., str. 404.

83. J. Pečarić, Prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić, Zagreb, 2021. str. 444.
84. J. Pečarić, Akademik Smiljko Ašperger, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/asperger.pdf>
85. J. Pečarić, Vladimir Mrkoci, Zagreb, 2021., str. 285.
86. J. Pečarić, Akademik Andrej Dujella, Zagreb, 2021. str. 328.
87. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Josip Jurčević, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jurcevic.pdf>
88. S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Roman Leljak, Zagreb, 2021. str. 252.
89. J. Pečarić, Dr. Milan Vuković, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vukovic.pdf>
90. J. Pečarić, Marko Franović, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/franovic.pdf>
91. Josip Pečarić, Dubravko Horvatić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/horvatic.pdf>
92. J. Pečarić, S. Razum, Jasenovac – A lie uncovered, Lulu.com, 2021. pp. 506.
93. J. Pečarić, Ljeta u Tisnom / Don Lazar Čibarić, Zagreb, 2021., str. 279.
94. J. Pečarić, Don Anđelko Kaćunko, Zagreb, 2021. str. 339.
96. J. Pečarić, Gojko Šušak, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Susak.pdf>
96. J. Pečarić, Dva prijatelja / Stanko Šarić, Zagreb, 2021., str. 348.
97. J. Pečarić, Akademik Slobodan Novak, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/novak.pdf>
98. J. Pečarić, Ankica Tuđman, Zagreb, 2021., str. 335.
99. J. Pečarić, Akademik Slaven Barišić, Portal HKV-a, 2021.:
https://www.hkv.hr/images/stories/Documents02/Pecaric_o_Slaven_u_Barisicu.pdf
100. J. Pečarić, Branili smo Stepinca, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stepinac3.pdf>

101. J. Pečarić, HOS, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HOS3.pdf>
102. J. Pečarić, Akademik Nenad Trinajstić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/trinajstic.pdf>
103. J. Pečarić, Braća fra Šito i Valentin Ćorić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/bracacoric.pdf>
104. J. Pečarić, Mario Filipi, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/28535-mario-filipi>
105. J. Pečarić, Pravednica Među Narodima - Ljubica Štefan, Portal dragovoljac.com:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LjStefan.pdf>
106. J. Pečarić, Dopisivanje s Lili Benčik, dragovoljac.com, 2021.:
107. J. Pečarić, Bokeljska mornarica, dragovoljac.com, 2021.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/28810-bokeljska-mornarica>
108. J. Pečarić, Mr. sc. Mladen Ivezić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021.:
<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf>
109. J. Pečarić, Dr. sc. Mirko Valentić, dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/VALENTIC.pdf>
110. J. Pečarić, Damir Borovčak u mojim zapisima, Zagreb 2022. str. 224.
111. J. Pečarić, Zaljev hrvatskih svetaca, dragovoljac.com, 2022.:
112. J. Pečarić, Dr. Ružica i Mate Ćavar, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/29516-mate-ruzica-cavar>
113. J. Pečarić, Ivan Gabelica, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/GABELICA.pdf>
114. J. Pečarić, Dubrovnik se brani Bokom, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/DUBROVNIK.pdf>
115. J. Pečarić, Zvonimir Hodak, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HODAK.pdf>
116. J. Pečarić, Benjamin Tolić, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/BenjaminTolic.pdf>
117. J. Pečarić, Akademik Vladimir Paar, Zagreb, 2022. str. 412.

118. J. Pečarić, Željko Olujić, Zagreb, 2022. str. 362.
119. J. Pečarić, Vlado Glavaš, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30320-vlado-glavas>
120. J. Pečarić, General Ivan Tolj, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/GeneralTolj.pdf>
121. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30633-zvonimir-janko>
122. J. Pečarić, IX. Bojna "Rafael Vitez Boban", Zagreb, 2022., str. 349.
123. J. Pečarić, „Ja sam pobjednik“ / Nikola Štedul, Zagreb, 2022. str. 315.
124. J. Pečarić, Inicijalni krug 'Tuđman 100', dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30949-tudman100>
125. J. Pečarić, “Pokvareni četnici”, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/31891-pokvareni-cetnici>
126. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Branimir Lukšić, Portal HKV-a, 2022.:
https://www.hkv.hr/images/stories/Documents02/Knjiga_ak_Pecaric_Luksic.pdf
127. J. Pečarić, Zašto Miroslav Tuđman nije bio profesor emeritus? dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/32359-miro-tudjman>
128. J. Pečarić, Akademik Kuzma Kovačić, Zagreb, 2022. str. 342.
129. J. Pečarić, Akademik Ivan Gutman, Portal HKV-a:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/32628-akademik-gutman>
130. J. Pečarić, Akademik Ivo Padovan, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/padovan.pdf>
131. J. Pečarić, Jelčić u našim knjigama, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic2.pdf>
132. A. Kačunko i J. Pečarić, Hrvatska pjesnikinja Marija Dubravac, Zagreb, 2022. str. 424.

133. J. Pečarić, UNESCO i kolo sv. Tripuna, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/tripun.pdf>

134. J. Pečarić i M. Pavković Mali Sloba u Zagrebu, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/33571-mali-sloba>

135. J. Pečarić Zašto Miroslav Tuđman nije bio profesor emeritus? / Drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2023. str. 456.

136. J. Pečarić, Vanda Babić Galić o Boki i Bokeljima, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vanda.pdf>

137. J. Pečarić, Miro Glavurtić im postade Srbin, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/glavurtic.pdf>

138. J. Pečarić, Dalić i Modrić u mojim knjigama, dragovoljac.com, 2023:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/DalicModric.pdf>

139. J. Pečarić, „Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima“, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/ponos.pdf>

140. J. Pečarić, Dr. sc. Hrvoje Kačić, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/kacic.pdf>

141. J. Pečarić, Prof. Dr. Sc. Darko Žubrinić, dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/34506-darko-zubrinic>

132. J. Pečarić, Pismo Rektor u Sveučilišta u Mostaru / Prva Međunarodna Matematička Konferencija u Mostaru, Zagreb, 2023. str. 346.

143. J. Pečarić, Filip Lukas, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Lukas.pdf>

144. J. Pečarić, Đildo i Tea u knjigama mlađeg brata, Zagreb, 2023., str. 392.

145. J. Pečarić, Marko Jurić, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/juric.pdf>

146. J. Pečarić, Hannah Arendt u mojim knjigama, dragovoljac.com: <http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HannahArendt.pdf>

147. J. Pečarić, Dr. sc. Vlatka Vukelić, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vukelic.pdf>
148. J. Pečarić, Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić – Druga knjiga, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pozaic2.pdf>
149. Z. Hodak, J. Pečarić, Država i 'terorist' / Marko Francisković, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/franciskovic.pdf>
150. J. Pečarić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472.
Internet izdanje:
<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-za-cip.pdf>
151. J. Pečarić, Hrvatski velikan Dario Kordić, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/kordic.pdf>
152. J. Pečarić, Profesor emeritus Boras, a ne Tuđman / Sramota Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, 2023., str. 267.
153. J. Pečarić, Tomislav Držić, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/drzic.pdf>
154. J. Pečarić, Hrvatski velikani Dalić, Modrić i Lovren, Zagreb, 2023., str. 418.
155. J. Pečarić, Akademik Marin Hraste, dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/36152-marin-hraste>
156. A. Kaćunko, J. Pečarić, Biskup dr. sc. Mile Bogović, Zagreb, 2023. szt. 450.
157. J. Pečarić, Hrvatski 'luđak' i srpski znanstvenici, dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jlphsz.pdf>
158. J. Pečarić, Milanović hvali Grlić-Radmana, dragovoljac.com, 2023:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/MilanoRadman.pdf>
158. J. Pečarić, Novak Srzić vs. Stanković, dragovoljac.com, 2023:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/36660-stankovic-vs-novak-srzic>

160. J. Pečarić, Priznajte Hrvatsku Pravoslavnu Crkvu!, dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/HPC1.pdf>
<https://hrvatskapravoslavnacrkva.wordpress.com/>
161. J. Pečarić, Moja Ankica, Zagreb, 2023. str. 667.
162. J. Pečarić, Liste sa Stanforda, Fah idioti i Josip Šimunić, dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/simunic.pdf>
163. J. Pečarić, Ante Tomić: Znanstvenik ili podoficir? dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Tomic.pdf>
164. J. Pečarić, Vukovar: Trijumf Tuđmanizma dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/VukovarTrijumf.pdf>
165. J. Pečarić, Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>
166. J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić / Četvrti stup moje Hrvatske 2., dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kosic.pdf>
167. J. Pečarić, Sanja i Teresa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf>
168. J. Pečarić, S Ankicom u Lahoreu, Zagreb, 2024, str. 390.
169. J. Pečarić, Josip Botteri Dini, dragovoljac.com, 2024.:
170. J. Pečarić, Matematička radionica Josipa Pečarića – Split / Prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/matematickaradionica.pdf>
171. J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić /Četvrti stup moje Hrvatske 2., Zagreb, 2024., str. 710.
172. J. Pečarić, Jubileji Biskupa Košića, Zagreb, 2024., str. 224.
173. J. Pečarić, Biskup Josip Mrzljak, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Mrzljak2.pdf>
174. J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

175. J. Pečarić, Kazimir Sviben / O Goldsteinovoj prevari, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sviben.pdf>
176. J. Pečarić, Ozana Ramljak i Rade Perković u mojim zapisima, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/ozana.pdf>
177. J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389.
178. L. Benčik, J. Pečarić, Pupovac, hrvatske pravice, 2024.
<https://hrvatskepraviceblog.com/2024/02/04/pupovac/>
179. J. Pečarić, Kardinal Franjo Kuharić. Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kuharic.pdf>
180. J. Pečarić: Prof. emeritus dr. sc. Zvonimir Janović, Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/zvonimirjanovic.pdf>
181. J. Pečarić, Slobini zečevi, Dragovoljac.com, 2024.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/zecevi.pdf>
182. J. Pečarić, Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu', Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kostovic.pdf>
183. J. Pečarić: Tko će odgovarati zbog protuhrvatskih laži JUSP Jasenovca? Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/juspjasenovac.pdf>
184. J. Pečarić, Jonjića za Predsjednika RH, dragovoljac.com., 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jonjic.pdf>
185. J. Pečarić, Hajka na HAZU / "Mozak veličine maković-zrna", Zagreb, 2024., str. 303.
186. J. Pečarić: Moja Ankica II., Zagreb, 2024., str. 448.
187. J. Pečarić, Donald Trump u mojim zapisima, dragovoljax.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Trump.pdf>
188. J. Pečarić, Dr. sc. Vladimir Geiger, dragovoljax.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/geiger.pdf>
189. J. Pečarić i M. Pavković, Mali Sloba u Zagrebu, Zagreb, MMXXIV., str. 252.

190. J. Pečarić, Jonjića za Predsjednika RH, Drugo prošireno izdanje, dragovoljac.com., 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jonjic2.pdf>

191. J. Pečarić, Kuzma Kovačić: 'Povjesničar – Uklanjalatelj', dragovoljac.com., 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kovacic.pdf>

192. J. Pečarić, Hrvatski velikan Božidar Alić, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/alic.pdf>

193. J. Pečarić, Dr. sc. Ante Nazor, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/nazor.pdf>

194. J. Pečarić, Davor Dijanović, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/dijanovic.pdf>

195. J. Pečarić, Mladen Pavković: Tekstovi u mojim knjigama, Zagreb, 2025. str. 359.

196. J. Pečarić, 'Dobar čovek Sloba', ' dragovoljac.com., 2025.:

https://www.dragovoljac.com/images/minifp/dobar_covek_sloba.pdf

197. J. Pečarić, Javor Novak: Ulomci zbilje, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/javornovak.pdf>

198. J. Pečarić, 'Ideologija genocida Cohen-Pečarić', Zagreb, 225., str. 549.

KRIZA U BiH:
Je li Dodik dospio u ilegalu nakon raspada saveza s Čovićem?

PLENKOVIĆ UZNEMIREN:
Prijeti li HDZ-u poraz u Splitu, Zadru i Šibeniku

Hrvatski tjednik

VERITAS VINCIT 3. 4. 2025. / br. 1071 / cijena 3 €, BiH 5,00 €, EU 8,50 € (DK 5,20 €, D 4,90 €), CH 4,50 €, NC 4,20 €

SVJETSKI REKORD

700 tisuća

ljudi očekuje se na
Thompsonovu koncertu

Kako je pjevač iz Čavoglava s Ninčevićevom pjesmom *Ako ne znaš šta je bilo* pokrenuo sav hrvatski narod, **pobijedio sve svoje protivnike, izbezumio i u očaj bacio sve hrvatske Jugoslavena**

ISSN 2584-4067

9 72584 406067 01871

LIJEVOM NAŠOM

HRVATSKA JE POLITIČKA LUDNICA:
PRIČA PARTIZANKE VJERE STARA JE I
JEZIVA

ZVONIMIR HODAK

Glavni događaj tjedna bila je inauguracija **Zorana Milanovića** na kojoj se našao konglomerat najrazličitijih likova od **Ante Gotovine**, preko **Ivana Penave** do partizanke **Vjere Andrijić**.

24.02.2025.

Bio je to ujedno i odraz Milanovićeve politike koja je i proteklih (vjerojatno će i narednih) pet godina grabiti malo s antifašistima, malo s liberalima, malo sa suverenistima, malo s ljevičarima, malo s desničarima... To je pravi populizam bez ikakvog ozbiljno domišljenog političkog stava, ali koji uvijek uspješno računa s hrvatskim kratkim sjećanjem i zaboravom svih njegovih političkih gafova.

Ono što je mene "od(u)ševilo" je da smo se, zahvaljujući Zoranu Milanoviću, htjeli - ne htjeli, vratili jednom "romantičnom" dijelu naše burne i nezaboravne "istorije". Ovako nešto ne bi mogli smisliti ni "istoričari" klase **Hrvoja Klasića**, **Tvrtka Jakovine**, **Dragana Markovine**, **Ive Goldsteina**...

Inauguracija na Pantovčaku poslužila je kao idealna pozornica da se znatiželjnom puku predstavi one prave heroje iza zastora. Ljudi koji su ratovali i žrtvovali sve za državu Hrvatsku. Ma, bravo Zorane! Pred "svjetla pozornice" stala je Vjera Andrijić, 101-godišnja partizanka. Alal' ti vjera, Vjera! Alal' ti vjera, Zorane! Ona je od 1941. do 1945. godine vjerovala kako se sa svojom "prvom četom, prvog bataljuna, Prve Dalmatinske proletherske brigade" bori na Neretvi i Sutjesci za državu Hrvatsku.

Sve za Hrvatsku

I sada 18. veljače 2025.g. naša je Vjera postala preko noći "crvena zvijezda" svih mainstream lijevih medija. Narod je bio uhićen pa nije bilo ni uhićenih. Naša dobra baka partizanka borila se i protiv "pobunjenih" frataru na Širokom brijegu, a nigdje ni na kilometar ni traga rumenilu. Ono što je očaralo Zokija, Jutarnji, Večernji, Slobodanku, **Ivicu Ivaniševića**, Pofuka, Geru i ostale jugofile čista je i nepatvorena istina – ona stara, ali ponosna, partizanka borila se u Drugom svjetskom ratu za državu Hrvatsku. S njom se borio i **Andrija Hebrang** stariji. Za nagradu je Hebrang bio hitno pozvan u Beograd i u jednom trenutku slabosti se objesio o radijator visok jedan metar.

Našu heroinu nitko nije zvao nigdje do Zorana Milanovića. On je pak uvjeren kako treba vjerovati Vjerinoj priči. A ta je priča stara i jeziva. Nije bilo otpora, zauzeli su grad, zarobili fratre i pobili ih. Sve do jednog. A što ćeš s fratrima nego ih pobiti. Sve za Hrvatsku! Nije naša Vjera nikakav izuzetak. **Tihomir Dujmović** je "pročitao" Milanovića. A tko nije. Pozvana je najstarija partizanka, pripadnica zloglasne JNA. Zašto nije pozvao najstarijeg hrvatskog branitelja bez kojeg inauguracije ne bi ni bilo.

Kad se pojavio **Franjo Tuđman** odmah su se odasvuda prijavljivali Hrvati koji su se navodno od 1941. do 1945. godine borili za Hrvatsku i sad bi u HDZ koji je pobijedio na prvim slobodnim izborima. U ono "sretno" vrijeme pred kraj Drugog svjetskog rata završavao je i rat na Dalekom istoku. Ameri su izgubili strpljenje sa žilavim Japanom pa kako su netom izumili atomsku bombu, roknuli su dvije u Hirošimi i Nagasakiju te pobili 130.000 Japanaca. I rat je bio gotov. Nekako u slično vrijeme Vjerini su partizani pobili u Zagrebu i diljem Hrvatske oko 180.000 narodnih "neprijatelja". Bez i jedne atomske bombe. Sad je sreća Vjeru pogladila po licu pa je stigla i na Pantovčak Zoku na inauguraciju. Eto, tako se po Zokiju i Vjeri stvarala današnja Hrvatska. Do zadnjeg fratra.

FOTO: Goran Mehkek/CROPIX

Možete samo zamisliti što je sve izgovorila

Znaju za tu krvavu epizodu s fratrima na Širokom brijegu i Vjera i Milanović i lijeva medijska falanga, ali računaju na zaboravnost Hrvateka. Netko naivan bi rekao da je u pitanju vrsta nastranosti. Kod naš Vjere vidljivo je da se iznenada našla u šansi, nakon toga su je našli... Nedavno sam napisao kako su mnogi sudionici gey parada sretni da **Joža Broz** nije više živ. Tu je također mogao pomoći i Zoki. Umjesto Vjere i njene priče o sudbini fratara u Širokom Brijegu Zoki je trebao dovesti na Pantovčak jednog gey partizana pa da nam iz prve ruke objasni kako je Tito s njima postupao. Tko je kome "hofirao" i tko je završio pred streljačkim vodom. No, ima vremena. Zoki je tu, a možda i Vjera ponešto zna o toj temi. Kad se već ne srami ubojstava fratara vjerujem kako ozbiljnost situacije nalaže drugovima da o sudbinama geyeva ne lažu...

FOTO: HINA/Damir Senčar

Ne tako davno odvjetnička Komora Konga je poslala peto pismo vladi Republike Konga protestirajući jer je već pet puta umjesto osuđenika obješen njegov odvjetnik. Kad smo već u pravnoj sferi dobro je spomenuti da ratni zločini ne zastarijevaju. Na fejsu je dokaz. Vjera nas ponosno vodi kroz svoju partizansku historiju. Bilo je otpora u gradu, "pope" su zarobili i pobili. Kako je to bio ratni zločin koji ne zastarijeva, na Glavnom državnom odvjetniku je prikupiti dokaze, utvrditi činjenice i da postavi neka pitanja žilavoj partizanskoj kilerici. Za progon, izručenje i suđenje **Andriji Artukoviću** dob nije bila zapreka, a Vjera se sigurno borila za ravnopravnost muškaraca i žena.

Svi traže raspisivanje izbora - i pismeni i nepismeni. Tek koji dan nakon Milanovićeve inauguracije i Vjerinog hvalisanja partizanskim ubijanjima, održana je nekakva srpska tribina u središtu Zagreba. Na toj tribini, za koju smo tek nakon nekoliko dana saznali u našim medijima, "gospođa" srpska ambasadorica **Jelena Milić** otvoreno je vrijeđala Domovinski rat i Republiku Hrvatsku, a sve u žustroj raspravi o pjesmama **Marka Perkovića Thompsona**. Možete samo zamišljati što je sve ta "gospođa" izgovorila na javnoj tribini usred Zagreba kad su joj se morali suprotstaviti čak i Klasić, Pusić i slični likovi koji su i organizirali ovakvu tribinu.

FOTO: Damir Krajac/CROPIX

Hrvatska se pretvara u političku ludnicu

Hrvatski lijevi mediji kao poznati politički poltroni pokušali su sve to prešutjeti, ali ih je na svojoj facebook stranici prozvao **Branko Tuđen**, koji je također nazočio tribini, i opisao što se sve tamo događalo. Nakon toga je ipak izašao jedan člančić u novinama i potom muk. Muk traje i od strane naše diplomacije koja poltronski tolerira ovakvo blaćenje Hrvatske i nedopustivo zadiranje veleposlanice jedne strane zemlje u unutarnje teme države domaćina. Dakle, na taj par excellence politički "škandal" Hrvatska je reagirala munjevito – šutnjom! Oni malo direktniji i hrabriji tvrde da se Hrvatska polako, ali sigurno pretvara u političku ludnicu!?

Uvijek nas spuštaju oni koji su se digli... Već je svakoj političkoj budali odavno postalo jasno da se "ratni oblaci" polako, ali sigurno približavaju Europi pa i Lijepoj našoj. A Hrvateki imaju samo ostarjelu Vjeročku i uvijek spremnu orjunu. Posla preko nosa, a vremena sve manje. I u Ukrajini su vjerovali u "međunarodno pravo". Vrijeme koje nadolazi bit će ozbiljno. Spremniji smo nego 1991. godine i na sreću imamo pravog ministra obrane Ivana Anušića. Ostaje samo pitanje za Milanovića i Andreja Plenkovića: Hoće li nam to biti dosta? Raznih **Budimira Lončara** ima k'o pljeve. Na radiju Mrežnica gostovao je **Nikola Kajkić**. Sve što je rekao može se sažeti u rečenici: "Hrvatska je skinula gaće zbog Ukrajine".

Reakcije su više nego zanimljive. Rekao bih tipične. Po zakonu gravitacije sve što se digno mora pasti. Ako ne padne samo od sebe, onda smo mi tu da mu pomognemo. **Toni Damjanić** zna tko je za sve kriv. On kaže: "Krivousti partizan Franjo Tuđman". Toni inače piše u otvorenom profilu, sa slikom. Vrlo kratko ću se obratiti Toniju. Tuđmana je Hrvatima poslala sama Providnost. Stvorio je i obranio te učvrstio samostanu, demokratsku i modernu hrvatsku državu u nemogućim okolnostima. Bez oružja, pod embargom, bez međunarodne podrške, bez stranog novca i kapitala, s domaćim izdajicama koji su podmetali klipove gdje god su mogli.

FOTO: Damir Krajac/CROPIX

'Mogu odoljeti svemu osim napasti'

Tek sada - kad će se rasplesti ovaj rat u Ukrajini koja je cijelo vrijeme do dolaska **Donalda Trumpa** imala međunarodnu podršku cijelog zapadnog svijeta, dobivala redovito obilnu oružanu i financijsku pomoć i iz SAD-a i iz EU-a – sad se može realnije sagledati veličina Tuđmana i onoga što je njegovom zaslugom Hrvatska uspjela izboriti u Domovinskom ratu. Tuđman je svoj povijesni zadatak briljantno ispunio. S odmakom vremena to će postajati sve vidljivije. Osim naravno slijepcima i glupacima koji već godinama slobodno prde

svoje ispranke u ljevičarskim medijima, na raznoraznim opskurnim tribinama i u oporbenim zahodskim raspravama.

Apsurdistan je nastao zadnjih desetak ili više godina. Zato druže Toni, osvijesti se ako ti je to uopće moguće, a ako nije, nek' te voda nosi... Danas Hrvatska ima mnogo veći problem od raznih Tonija. To je tko će i s čime braniti državu. Ne treba se previše pouzdavati u NATO, a još manje u EU. Hoće li ju braniti Možemovci, Milanovići i Penkijevi poltroni... ? Ako bila koja pomoć stigne, budite sigurni bit će prije iz Širokog Brijega... **Ralph Waldo Emerson** je jednom napisao: "Je li se ikada dogodilo da vrijeme nije bilo teško i da je novaca bilo dovoljno?"

Thompson ih je iznenadio kada su se zlurado poveselili: Vidjet ćemo uskoro što slijedi

Lako je procijeniti nekretninu. Daj procijeni ženu! Osjećaj ga nije prevario. Prevarila ga je žena! Međutim, splitskog gradonačelnika **Ivicu Puljka** žena nije prevarila. Bračni par Puljak složno zajedno pati i žali za Jugoslavijom usprkos tomu što je jedna od najboljih, ako ne i najbolja, brigada iz Domovinskog rata baš ona iz Splita – Četvrta splitska brigada. Već sam pisao o tome kako je **Kuzma Kovačić**, kiparski mag, napravio Štandarc u središtu Splita. Mali jugić Puljak je bez dozvole Kuzme Kovačića dao uklesati datum ulaska JNA u Split kao dan tzv. oslobođenja grada. Sve je završilo na sudu. Puljak je sud izgubio. Split nisu oslobodili partizani, druže Puljak... Puljak Splitsanima nije obećao ništa, a ni to im neće ispuniti. **Oscar Wilde** je jednom napisao: "Mogu odoljeti svemu osim napasti".

https://direktno.hr/kolumne/hrvatska-je-politicka-ludnica-prica-partizanke-vjere-stara-je-i-jeziva-365654/?fbclid=IwY2xjawIpKy5leHRuA2FlbQIxMQABHY-hDjDr8P4hWE_4XTFCGHCyrXTx4HhFVLnprAy13jhC6TtG9p5lVjRpAw_aem_PtZ648wTCcK7TPEGc6Ag2A

**BOKA KOTORSKA I BOKELJI,
DRAGOVOLJAC.COM., 2025.**

**RAZGOVOR MLADENA PAVKOVIĆA S
AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM...**

5 siječnja, 2025

By Mladen Pavković

Hrvatski akademik i istaknuti domoljub i intelektualac Josip Pečarić često se javlja, pretežno na pojedinim portalima, svojim tekstovima i komentarima. Čista je suprotnost od većine svojih kolega, koji, ako se i javljaju, onda je to „poslije kiše“. Dosad je objavio iznimno veliki broj knjiga, ali u medijima su pretežno marginalizirane i prešućene. Međutim, on, kako nam reče, s lakoćom prelazi preko toga, jer je već odavno shvatio, poglavito tzv. desnu scenu, gdje vlada „zakon“ trgovačko-domoljubnih odnosa, tj. koliko platiš, toliko ćeš imati, pa se stoga ne priklanja ni jednoj političkoj struji, već govori i piše ne razmišljajući o posljedicama.

Nu, s obzirom da je protekao prvi krug izbora za Predsjednika RH, naš smo razgovor počeli s pitanjem –kako ih je on doživio, odnosno što je tu bilo dobro, a što loše, na što je odgovorio kao „iz topa“, kako se kaže:

Vjerojatno su to bili najnepošteniji izbori od kada postoji RH. Nije ni čudno jer su se održavali u vrijeme vrlo nepovoljno za globaliste kojima pripada velika većina političara u RH. Vrijeme je povratka Thompsona, mladih u crkvama. Uz to ih se hapsi i kažnjava zbog pjevanja hrvatskih pjesama – a oni ih još više pjevaju. Vrijeme pobjede Donalda Trumpa nad Globalistima u SAD-u. I onda se na ovim izborima pojavi Tomislav Jonjić. Tuđman je bio veliki i kao povjesničar i vojnik, a Jonjić je i kao odvjetnika ali i kao povjesničar. I još je doktorirao na Ivi Pilaru. Zabranjeno je bilo uopće njegovo spominjanje u medijima. Pisali smo Peticiju da HRT-u. Bez odgovora. Prvo im je bio cilj da uopće ne skupi dovoljan broj potpisa. Nisu uspjeli: umjesto 10,000 skupio je 50,000. I dalje su ga ignorirali tijekom kampanje. Šokirala ih je činjenica da je prešao famoznih 5 posto, a u Imotskom i pobijedio. Zato sam tome posvetio i dvije knjige objavljene na portalu dragovoljac.com.

Morali su kriti činjenicu da ga je podržalo kako su rekli 400 istaknutih desničara što u prijevodu znači 400 istaknutih državotvornih Hrvata.

I to je doprinijelo da izbori moraju biti još nepošteniji. Ali se pokazalo i dobrim jer su poslije objave ove potpore gurnuti i drugi kandidati s tzv. desnice. Tako je mnogima postalo jasno da je veći

dio desnice to samo iz koristoljublja, ili po zadatku. To je podijelilo glasove i povećalo broj onih koji nisu izašli na izbore. Ali činjenica da je Jonjić dobio više od tri preostala kandidata s navodne desnice pokazalo da je za dobrobit RH jedino dobro okupljanje oko Jonjića. Zgodno je bilo vidjeti da se toga plaši i Vučić.

I mora. Pa znaju oni dobro da su Franjini bojovnici od njihove vojske napravili vojsku zečeva o čemu ste više puta i Vi pisali.

Većina očekuje pobjedu Zorana Milanovića. U čemu je on bolji od ostalih kandidata?

Pa bolji je jer je iz istog legla iz kojega je Plenković, pa je stvarni Plenkovićev kandidat. A to je bio i na prethodnim izborima za predsjednika. On a ne Kolinda! To su vjerojatno shvatili i drugi mogući kandidati iz HDZ-a pa, kako je Plenković rekao, nisu htjeli biti kandidati i suprotstaviti se Plenkovićevom kandidatu – Milanoviću. Zašto bi izašli kada su znali da će dobar dio HDZ-ovaca glasovati za Milanovića? To se i dogodilo.

Inače, lako je moguće da neki HDZ-ovci čitaju i moje tekstove. A prije prethodnih predsjedničkih izbora ja sam svoju tvrdnju o Milanoviću kao Plenkovićevom kandidatu iznosio i u „Bujici“ i kod Marka Jurića ali i na predstavljanju moje knjige o Josipu Šimuniću o čemu su pisali i neki mediji.

A pisao sam i o vraćanju usluge – bolje reći o toj suradnji – poslije tadašnjih parlamentarnih izbora. Ali tada mi je u tome pomogao komentar jednog od osnivača HDZ-a sina Utemeljitelja RH Franje Tuđmana. Evo tog teksta u kojem ako niste znali spominjem Vas, a koji je dan u više mojih knjiga:

SJAJAN KOMENTAR IZBORNIH REZULTATA DAO JE STJEPAN TUĐMAN

Vjerojatno sam već više puta spomenuo bliskost mojih i promišljanja Stjepana Tuđmana. To i ne čudi jer se radi o jednom tuđmanisti i sinu čovjeka koji je stvorio današnju Hrvatsku s kojim je on i stvarao HDZ. I dok se mnogi iščuđavaju premoćnom pobjedom HDZ nad SDP-om Štefu to ništa nije čudno.

Već sam u tekstu TKO JE IZBORNI POBJEDNIK PUPOVAC ILI PLENKOVIĆ? spomenuo njegovu tvrdnju:

Plenković je ukrao HDZ i odveo ga u krilo Partije!

Nema dvojbe da i među glasačima SDP-a ima puno onih koji su svjesni toga što tvrdi Stjepan. S druge strane mnogo je onih državotvornih Hrvata koji nisu svjesni ponizne poslušnosti Plenkovića u odnosu na Pupovca. Pri tome uopće nije važno ili je možda i gore ako to od njega traže svjetski moćnici koje on bespogovorno sluša. Već sam pisao kako sam na ispraćaju velikog Božidara Alića na Krematoriju razgovarao sa dva državotvorna Hrvata kojima je veći problem bio Škoro nego Pupovac. Zamolio sam ih da mi „za lijek mojoj duši“ daju bar jedno ideološku odluku koju je Plenković donio a da mu to prije toga preko medija nije naredio Pupovac. Moja duša je ostala bez tog toliko mi važnog lijeka! O mom lijeku nije puno mislio ni veliki Hrvoje Hitrec koji u svom komentaru izbora kaže:

Pupovac je sada u više nego komfornoj situaciji, oba njegova mentora ostadoše na vlasti i proslava 27. srpnja bit će veličanstvena, okretat će se janjci na ražnju kao hrvatski svećenici 1941.

Po struci znam da nije mentor onaj koji radi ono što mu student naredi. Može biti samo obratno, zar ne?

Nije mi pomogao ni moj veliki prijatelj Josip Jović koji svoj komentar završava ovako:

Andrej Plenković sada sastavlja svoju novu vladu. Sastavit će je uz potporu predstavnika nacionalnih manjina. No kako ti manjinski predstavnici nemaju puni demokratski legitimitet, jer su praktički izabrani prije izbora, ostaje upitno hoće li onda i sama Vlada imati demokratski legitimitet?

Zašto?

Pa zbilja mi nije jasno postavljanje pitanja legitimiteta kada se zna tko je prvi čovjek pobjedničke Srpsko-hrvatske koalicije, zar ne?

S druge strane u komentaru koji je u istom članku Damir Borovčak mi ne uskraćuje tako važan lijek pa kaže: Zaključno, tresla se brda, rodili se ponovno Plenki i Pupi.

Teško se složiti i sa „sugestijom“ Mladena Pavkovića iz naslova njegovog komentara:

ČEKA SE JOŠ DA POPULARNI PUPI POSTANE MINISTAR BRANITELJA

Zašto?

Iz istog razloga. Zašto bi bio SAMO ministar netko tko je prvi čovjek pobjedničke Srpsko-hrvatske koalicije!

Moram priznati da me je iznenadio dragi prijatelj Zvonimir Hodak. On koji je davno govorio o ljevičarkom HDZ-u ipak se nadao da je HDZ nekakav desni centar:

Plenković je obrisao pod s Berom, a na neki način i s njegovim Titom iako mu to nije bio cilj. Renata Raič je na fejsu zabezeknuta: “Prva izlazna anketa: Ovaj narod je bolestan ili su ovi izbori teška namještaljka”. Slažem se s našom Renatom. Čim je Bero bez šala bahtera bubnuo “Tito” svima je bilo jasno da Bero dobiva – po nosu! HDZ, 62 +3 iz dijaspore, Retard 41, Škoro 15, MOST 9...itd. Zna se čemu sam se nadao i što sam pisao, ali bojim se da sam ostao na tankom ledu. Želio sam jednu jaku desnu opciju na čelu s HDZ-om i Škorom. Sada, nakon što je SDP kao Titanic tresnuo u gornji dio sante leda, na vidiku se nazire ista trulež kao i do sada. Plenković može birati s kim će u koaliciju. To sad ne mora biti Škoro. Može nas opet “razveseliti” s Pupijem, Štromarom, Radinom, Kajtazijem, manjincima.

A Stjepan mi samo nastavlja ono što je rekao u „Bujici“, tj. upozorava da i među glasačima SDP ima puno inteligentnih ljudi koji su uvidjeli koliko im nije pametno biti uz ono krilo KPJ koji predvodi zagovornik jednog od najvećih zločinaca u povijesti JB Tita, već je mnogo bolje biti uz onoga koji predvodi drugo krilo KPJ, a u spomenutom tekstu sam već upozorio kako je Plenković prihvatio savjete Slavka Goldsteina kako se treba odreći Tita, a braniti „antifašizam“ koji i Trump naziva crvenim fašizmom.

Da je to tako Stjepan me upozorava na činjenicu da su ankete davale i jednom i drugom krilu Partije, dakle i HDZ-u i SDP-u onoliki broj glasova koliko su one i dobile.

Samo je Bernardićevo svrstavanje u desetog svjetskog zločinca učinila da mnogi SDP-ovci glasuju za vođu drugog krila Partije.

Glasovi nisu izgubljeni – ostaju u kući, zar ne?

Josip Pečarić

Je li je to na određeni način znak da se „crveni“ ponovno vraćaju na vlast, jer prema svemu sudeći ništa neće biti bolje ni na predstojećim lokalnim izborima? Ili se varamo?

Što se mene tiče, ja sam prije više od 20 godina upozoravao na detudmanizaciju HDZ-a. Upozoravao sam i o pomirbi sinova partizana iz svih stranaka. S pojavom velikosrpskog Memoranduma SANU 2 tvrdio sam da je najveći uspjeh srpske politike što taj Memorandum sprovede dio političara na vlasti ili u oporbi u RH. Danas se to vidi na razne načine od podržavanju laži o Jasenovcu, Stepincu, ZDS, odnosu prema braniteljima, davanja ogromnih sredstava SPC i drugim srpskim ustanovama (zapravo plaćaju im ratnu štetu tj. njihove troškove koje su imali u razaranju Hrvatske, kao što su u Prvoj Jugi obitelji ubijenih od žandara morali plaćati metke kojima su ubijani) itd.

Ne očekujem da će se puno toga promijeniti u drugom krugu izbora mada je prvi krug bio jako loš za Plenkovića. Nisu računali na ovo o čemu sam govorio pa mu zamalo Milanović nije izabran u prvom krugu što vjerujem nisu dogovorili. S druge strane to je dobro za onaj dio HDZ-a – ako takvih uopće ima – koji ne podržavaju globalističku politiku što u RH znači prosrpsku sluganski politiku. Pitanje je može li se ona uopće usuditi suprotstaviti se Plenkoviću. Kako očekujem porast anti-globalističkih tendencija i u RH možemo s takvima očekivati i Veliku koaliciju koju smo do sada imali samo neformalno. Zadatak Imotske Hrvatske je težak, a samim tim i breme koje ima Jonjić.

Evo, notorni „analitičar“ Žarko Puhovski ponovno se sa svojim komentarima vratio na HRT. A Vi ste svojedobno o njemu objavili i knjigu – „Druker“... Što Vas smeta kod ovog nazovi komentatora?

Da, poštovani Pavkoviću, vidio sam kako ste veliku pozornost izazvali svojim tekstovima o tome.

O ovoj knjizi doista treba govoriti sada pred drugi krug izbora, jer je jedan od kandidata Milanović, a on je taj koji je za Puhovskog rekao da je DRUKER što se vidi iz samog naslova moje knjige – „Druker / Predsjednik o Puhovskom“ objavljene na portalu dragovoljac.com.

Nejasno mi je zato je li Puhovski na HRT-u bio komentator zato što nisam siguran odgovara li to Plenkoviću ili Milanoviću.

Plenković im je gazda, pa dovode one koji su po volji gazdi. Međutim mnogi smatraju da je Plenković najveći gubitnik ovih izbora! A Milanoviću to odgovara jer je za takvog rekao da je DRUKER, pa time opet pridobiva neke 'desničare'. Naime svi znaju protiv – kako se je i na Sudu u Haagu Druker pokazalo LAŽNIM SVJEDOKOM PROTIV HRVATSKE. Dakle nije bio drucker samo 1971. Ili to jednostavno odgovara i jednom i drugome? Vidjet ćemo.

Nego, čujemo da ste zbog ove knjige završili i na sudu, ali da Vas, da komedija bude veća, nije tužio Puhovski...

To je doista smiješno. Zbog te knjige me je tužio dr. sc. Ivo Drobilica, pardon Ivo Goldstein zbog pretrpljenih boli poslije objave te knjige. Svjedoci su mu bili supruga i kćer koje su opisale njegove boli kada je čitao tu knjigu. Sutkinja je ta svjedočenja uvažila i tiskala u Presudi. Evo tih svjedočenja:

„Tako je svjedokinja Sanja Petrušić-Goldstein iskazala da se tužitelj uzrujao zbog knjige te se uvijek uzruja kada pročita što piše akademik Pečarić, a tada počinju i zdravstveni problemi tužitelja. Nakon takvih natpisa počinju prijetnje, ružni komentari, tj. takvi natpisi generiraju komentare na internetu, ljudi se grozno izražavaju i nasilni su. Onda dođu prijatelji i postavljaju pitanja o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda, pa se on jako uzruja jer mora objašnjavati da to nije tako te da on nije izdajnik hrvatskog naroda. U komentarima se piše da se iseli iz Hrvatske, da nisu Hrvati, da su izdajice i slično. Takve prijetnje traju već 20 godina, a tužitelj je aktivan kao javna osoba od 1991.“

„Svjedokinja Teresa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta

ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.“

Doista je zabavno da je čovjek pao u nesvijest zbog knjige o Puhovskom i navoda iz tekstova koji su već objavljeni u jednoj drugoj mojoj knjizi:

Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?, Zagreb, 2012.

To je knjiga o tome kako sam zaustavio izbor Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU.

Ali tada je dobio utješnu nagradu mjesto veleposlanika u Parizu, pa nije pao u nesvijest i nije me mogao tužiti.

Zapravo presuda je bila u pravcu koji je istakla supruga *o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda.*

Moj odvjetnik Davorin Karačić u Žalbi kaže o tome:

„Predmetni navodi suda su nejasni i nerazumljivi te se ne odnose na sporna pitanja osobito jer ovaj postupak nije postupak u kojemu se nedvojbeno utvrđuje je li tužitelj osoba koja promovira tezu o genocidnosti hrvatskog naroda nego postupak u kojemu se za početak ocjenjuje je li tuženik nešto naveo, je li to što je naveo točno, odnosno radi li se o činjeničnim tvrdnjama ili vrijednosnom sudu, zaključku ili polemiziranju“.

Sutkinju nije impresionirala moja tvrdnja kako Goldsteini tvrde da je u Jasenovcu u prosijeku ubijano 70 ljudi o čemu sam govorio na suđenju, pa ni to što je Ivo izmislio drobilicu u Jasenovcu pa je danas poznat po toj gluposti tj. ‘otkriću’ kao Ivo Drobilica pa je moje pravo da to tumačim kao namjeru da se dokaže genocidnost hrvatskog naroda. Istina sutkinja se iznenadila kada je moj odvjetnik tražio da u Zapisnik uđe optužba Ivine supruge ga sam ja kriv što se svi rugaju njenom mužu nazivajući ga IVO DROBILICA. Je li sutkinja sama shvatila ili joj je netko objasnio što to znači da je u redu izmisliti nekakvu drobilicu, ali nije u redu rugati se zbog budalaštine

koju prodaje kao znanost. To ne znam, ali u presudi se ta tvrdnja supruge ne spominje.

Inače iz mojih tekstova je jasno da ja ne tvrdim da je sam Goldstein iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda već objašnjavam zašto ja to smatram ili se rugam i ocu i sinu.

U tužbi su citirali tvrdnje o genocidnosti kao moje iako se radilo o navodima iz tekstova poznatog hrvatskog povjesničara Vladimira Mrkocija. Naravno nisu spomenuli da sam jedan takav Mrkocijev navod koristio i u prigodi Goldsteinove kandidature za akademika:

PISMO PREDSJEDNIKU I PREDSJEDNIŠTVU HAZU-A

Moram pohvaliti Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti jer konačno u svoje redove prima najboljega hrvatskog povjesničara. Ako ništa drugo, već samom činjenicom da je prof. dr. sc. Ivo Goldstein egzaktno dokazao genocidnost hrvatskog naroda, dovoljno je da ga se izabere za redovitog člana HAZU-a.

A taj je dokaz zaista nešto izuzetno u povijesnoj znanosti, široj javnosti poznat zahvaljujući prof. Vladimiru Mrkociju koji u *Fokusu* 6. prosinca 2002. navodi tvrdnju Ive Goldsteina iz njegove knjige *Coatia: A History*, Hurst & Co. London 1999.:

Četnici se osvećuju Hrvatima i muslimanima za genocid u NDH, kao na primjer 15. IV. 1941., kada je četnička jedinica koja se povlačila pred ustašama u Mostaru i okolici ubila više tuceta hrvatskih civila i popalila veliki broj kuća.

Dakle, 10. IV. 1941. proglašena je NDH, a već u prvih 3 – 4 dana hrvatski narod je napravio genocid, pa se četnici 15. IV. 1941. osvećuju za taj genocid. Takva genocidnost jednog naroda doista nije zabilježena u povijesti pa se radi o izuzetnom otkriću kolege Goldsteina.

Pri tome treba uzeti u obzir da Pavelić još nije ni stigao u Zagreb, pa se za taj genocid očito treba okriviti cijeli narod.

Zahvaljujući kolegi Goldsteinu, ne mogu se Hrvati više izvlačiti na zločine ustaša.

Jednostavno rečeno – ovaj sjajan Goldsteinov dokaz pokazao je da se radi o genocidnosti cijelog naroda.

Pri tome ne treba smetnuti s uma da je niz sličnih iznimnih dostignuća prof. dr. sc. Ive Goldsteina opisano u sljedećim radovima:

[1] M. Brandt, *Život sa suvremenima*, Zagreb, 1966., str. 190-191. Profesor Brandt (mentor Ive Goldsteina): *To mi je toga čovjeka razotkrilo do kraja kao pripravna na falsificiranje i znanstveno nepoštenje, i ja sam digao ruke od njegova daljega znanstvenog razvitka.*

[2] Neven Budak, *O knjizi Ive Goldsteina „Hrvatski rani srednji vijek“*, Novi Liber, Zagreb, 1995, 511 str., Radovi, Zavod za Hrvatsku povijest, Zagreb 28 (1995.), 299-333.

Prof. Budak: *Neupućenom se čitatelju tako može učiniti da je Goldsteinu uspjelo otvoriti čitav niz dosada neobrađenih tema, pa čak i riješiti niz problema, dok je pri tome, zapravo, riječ o znanstvenoj fantastici.*

[3] J. Pečarić, *Brani li Goldstein NDH?* Zagreb, 2002.

[4] J. Pečarić, *Nepoćudne knjige*, Zagreb, 2003.

Knjige [3] i [4] sam osigurao svakom članu Predsjedništva koji se doista želi upoznati s iznimnim dostignućima kolege Goldsteina.

[5] V. Geiger, Osvrt na knjigu *Hrvatska 1918 – 2008*. Ive Goldsteina: Niz otvorenih pitanja, Vijenac, 397, 21. 5. 2009.

Zanimljivi su podnaslovi u članku. Npr.: *Sumanute tvrdnje i Ideološki zaključci*. Dr. Sc. Vladimir Geiger kaže: *Predaleko bi nas odvelo nabranje svih činjeničnih pogrešaka i interpretacijskih improvizacija u ovoj Goldsteinovoj knjizi, koju su skloni mu mediji, bez zadrške, nazvali „kapitalnim djelom“.*

Stoga je veličina HAZU-a iznimna jer tako velikog znanstvenika bira u svoje redove.

Čestitam s oduševljenjem.

Vaš,

akademik Josip Pečarić

Još očitije je da se radi o mojim zaključcima, jer sutkinja je mogla vidjeti kada sam pokazao kako tata i sin Goldstein lažu:

„U intervjuu u *Slobodnoj Dalmaciji* 13. listopada tvrdio sam: ‘Svi koji promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda, po definiciji napadaju našeg blaženika (Stepinca, op. J.P.). Po tome ćete ih prepoznati. Naravno, **Goldsteini će izriekom negirati genocidnost hrvatskog naroda, ali će sve raditi da to bude rezultat njihova djelovanja.** Slično dr. Milanu Bulajiću koji nikad neće reći da je u

Jasenovcu bilo 700 000 žrtava, ali će sve učiniti da to ‘dokaže’. Zato ja Goldsteine i mnoge druge u Hrvatskoj i nazivam Bulajićevim učenicima.’

Evo kako to interpretiraju Goldsteini (*Slobodna Dalmacija*, 20. listopada): ‘U intervjuu pod naslovom ‘Bulajićevi učenici kroje nam povijest’ u Slobodnoj Dalmaciji od 13.10.2002. akademik Josip Pečarić tvrdi da Ivo i Slavko Goldstein ‘promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda’. Ovu bezočnu laž Pečarić varira na više mjesta u istom intervjuu tvrdeći da su ‘Goldsteini... Bulajićevi učenici’, jer **‘slično dr. Milanu Bulajiću čine sve kako bi dokazali da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava’** (istakao J. P.), pa time ‘dokazali i genocidnost hrvatskog naroda’. ” Usporedbom ovih citata vidi se da je bezočna laž da sam rekao kako Goldsteini dokazuju da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava”. Oni kasnije ponavljaju tu svoju laž tvrdeći da sam ja rekao da oni promiču “mit o 700 000 jasenovačkih žrtava’.”

I da priča o Milanoviću, Drukeru i Drobilici bude još smješnija vratimo se patnjama druga Drobilice sa suda iz 2022.. On presudu spominje na str. 221. knjige : Ivo Goldsteina „Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989-2022“

... Pečarićev u knjizi Brani li Goldstein NDH, čime je stavila u istu ravan profesionalnu historiografiju i ispolitizirani (revizionističko-neoustaški) amaterizam (garniran uvreda i klevetama, što je 2022. dobilo i sudski pravorijek). Zaključila je i kako “profesionalni povjesničari moraju povući granicu do koje mjere holokaust nudi objektivan pogled na povijest NDH”. I uistinu, jesu li ubijanje 30.000 Židova, nešto manje Roma, mnogostruke više Srba i velikog broja Hrvata tek marginalna pojava u povijesti NDH ili bitan element koji određuje njezin zločinački karakter?

Tako sam Goldstein pokazuje kako me je sutkinja osudila za knjigu za koju nisam sam tužen. Bolje reći bit će zanimljivo na kraju doznati za koju knjigu sam tužen, zar ne?

Vas baš i nema na malim ekranima, čak ni na lokalnim televizijama...

Kad ne daju ni ono što su po zakonima RH dužni, tj. ignoriraju jednog kandidata za predsjednika države zašto bi bilo i mene?

Nego, gdje je, po Vama, danas tzv. desnica? Ili, tko su za Vas lijevi, a tko desni?

Izbori i sve ovo o čemu sam već govorio pokazali su da su desnica oni koji su oko Jonjića, a svi ostali ljevica. Ali izašlo je na izbore manje od 50%, pa ima nade da nije takav stvarni odnos u RH. Inače, ja odavno Hrvate dijelim na Hrvate i one koji za sebe kažu da su Hrvati. Mada je najpopularnija ona moja po kojoj Srbi dijele Hrvate na Ustaše i Srpske slugе koja ide uz moj komentar: A JA VAM NE VOLIM BITI SLUGA.

Redovni ste član HAZU. Kakva je klima u ovoj visokoj hrvatskoj kulturnoj instituciji?

Prošlogodišnji izbori pokazali su da je HAZU hrvatska akademija. Kao što sam zaustavio izbor Iva Goldsteina 2012. tako sam uspio zaustaviti izbor kandidata dr. sc. Stanka Lasića koga je naš veliki kipar akademik Kuzma Kovačić nazvao „Povjesničar – uklanjatelj“. Zahvaljujući Vama koji ste pisali o tome prije same Skupštine, o ovome sam objavio i knjigu

„Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha“ koju sam objavio na portalu dragovoljac.com.

Na samoj Skupštini održao sam govor.

Što ste rekli?

GOVOR NA IZBORNOJ SKUPŠTINI

Poštovani Predsjedniče,

Poštovani članovi Predsjedništva,

Poštovane kolegice akademkinje i kolege akademici,

U nedjelju 12. svibnja 2024. umro je akademik Luko Paljetak. Njegov kolega književnik general Ivan Tolj napisao mi je: *...bio je potpisnik onoga našega pisma i apela da se Franju Tuđmana i službeno proglasi utemeljiteljem Republike Hrvatske. Njegovim odlaskom i to pismo dobiva na još većem značenju. Oni u vlasti, koji su trebali i morali prihvatiti našu inicijativu i na to, između svega ostaloga, su se oglušili... Ništa čudno, zar ne? Međutim, unatoč njihovoj indiferentnosti i oglušivanju, hrvatska javnost sve više*

prihvaća tu povijesnu činjenicu o Utemeljitelju i vođi hrvatskoga naroda.

A mi danas kao kandidata za redovitog člana HAZU imamo dr. sc. Stanka Andrića za koga jedan drugi potpisnik *pisma i apela da se Franju Tuđmana i službeno proglasi utemeljiteljem Republike Hrvatske* akademik Kuzma Kovačić piše: *Nisam znao za to sramotno uklanjanje Bošnjakovog spomenika Tuđmanu. Taj kandidat za akademika, povjesničar – uklanjatelj, zbilja ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije, ne samo zbog toga, nego prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku, i to baš tvorcu suvremene hrvatske države, akademiku Franji Tuđmanu. Nije li to nedostojno za jednog kandidata?*

Kolega Kovačić je doista u pravu s napomenom da je od toga jedino gore to što takvoga predlažu za akademika. I to nije prvi put. Prije 12 godina imali smo sličan slučaj. Tada se predlagao kandidat koji je zajedno s tatom AMATEROM povjesničarem, tada posebnim savjetnikom Predsjednika Vlade, također napadao akademika Tuđmana. I tada je skoro jedna trećina akademika na toj izbornoj skupštini glasovala za kandidata koji je kasnije postao poznat po svom ‘pronalasku’ i danas je u Hrvatskoj i van nje poznat kao Ivo DROBILICA.

Na sličan način je dr. sc. Stanko Andrić reagirao kada je skupina akademika (Ivan Aralica, Nenad Cambi, Andrej Dujella, Dubravko Jelčić, Ivica Kostović, August Kovačec, Vladimir Paar, Stanko Popović, Davorin Rudolf) i nekoliko povjesničara (dr. sc. Mira Kolar, prof. dr. sc. Agneza Szabo i prof. em. dr. sc. Mirko Valentić) predložila 2019. da se Hrvatski institut za povijest Zagreb nazove po svom nekadašnjem ravnatelju povjesničaru i akademiku Franju Tuđmanu. Činjenica je da su trojica od tih akademika na listi najutjecajnijih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu koje se pravi na osnovu Scopusove baze, a kandidat je po Scopusu u grupi najslabijih znanstvenika iz HIP-a, koji na Scopusu imaju h-indeks 0 (NULA).

O tome govori akademik Kuzma Kovačić.

Ja sam objavio svoj komentar kandidatovog teksta o povjesničaru akademiku Franju Tuđmanu tvrdeći da su njegove tvrdnje priglupe.

Nitko nije reagirao na moj tekst iako sam ga poslao i kolegama akademikima čije adrese imam.

I ja sam na listi najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Imam i najviše znanstvenih radova od svih hrvatskih znanstvenika na tim listama, ali kolege akademici znaju da uvijek tvrdim da je akademik Franjo Tuđman mnogo iznad nas. Naime te liste nisu napravljene za iznimne slučajeve kada je netko uspješan u dvije oblasti pa sinergijom svog rada u jednoj i drugoj ostvari čudesne rezultate, A akademik Franjo Tuđman je to ostvario UTEMELJIO JE RH.

Zato i mislim da današnje glasovanje nije glasovanje o Uklanjanjatelju već je to glasovanje o nama samima – o HAZU.

Zato je usporedba s JAZU zanimljiva.

Naime i o Drobilici i o Uklanjanjatelju odgovara Miroslav Krleža preko teksta Oca nacije Dobrice Ćosića o njegovoj raspravi s Krležom:

„Spor je nastao kada sam izrekao neke primjedbe na račun Tuđmanova Instituta za radnički pokret, koji se po raznim pitanjima radikalno razlikovao od shvaćanja beogradskih povjesničara. Na moje iznenađenje, Krleža je cijelom svojom baroknom retorikom stao u obranu Tuđmana, tvrdeći da je apsolutna glupost izjednačavati Vladka Mačeka i Dražu Mihailovića, domobrane i četnike. O četnicima je mislio najgore, kao o šovinističkoj rulji. A o domobranima kao o regularnoj pacifističkoj vojsci jedne države, istina nesretne ali nekakve države. Da su domobranci pucali na vas partizane, vas ne bi bilo, rekao je. A onda je, s meni zapanjujućom žestinom, spomenuo Jasenovac, tvrdeći da ga Srbi uporno koriste i zloupotrebljavaju u svom antihrvatstvu, dokazujući da je u Jasenovcu ubijeno 700 000 Srba, što je apsolutna laž i glupost. Rekao sam: Ako nije sedamsto, onda je svakako šesto, o čemu postoji dokumentacija iz njemačkih izvora, inozemnih svjedoka i promatrača. Kakvih tvojih šesto tisuća, grmio je Krleža, govoriš bedastoće, to je vulgarna nacionalistička propaganda. Poslije toga obojica smo izgubili kontrolu. Dok je Krleža gubio kontrolu u svojoj kanonadi na moj srpski bezobrazluk, ja sam izazivački pitao: Je li ubijeno tristo? Je li ubijeno dvjesto? Pa dobro Krleža, je li ubijeno sto tisuća? Na to je Krleža skočio sa stolice, zakačio stol, zdjela sa juhom se zanjihala, a tast Oskara Daviča Hinko Lederer pribrano

nam se obratio: Smirite se gospodo, juha je prima klasa. To je bio kraj mojega prijateljstva s Krležom“

A onda nam tata Slavko i njegov sin Drobilica, kao i Uklanjatelj podržavaju Oca nacije Ćosića, to rade i u današnjoj RH koju je utemelji Franjo Tuđman.

Krleža je branio čast JAZU. Ako je i HAZU na Ćosićevoj strani može li se dalje zvati HAZU? Možda bi bilo primjerenije SAZU!

Akademik Josip Pečarić

Inače, govor sam dao u knjizi: „HAZU i Tuđmanova bista“, Zagreb 2024..

Na njenom predstavljanju nazočan je bio i akademik Ivica Kostović koji se javio za riječ i to zaustavljanje i Iva Drobilice i Povjesničara – uklanjatelja nazvao čudom, ali još važnija je bila njegova podjela na one koji vole RH i one koji je ne vole. Otud i moje knjige u kojoj je ta njegova podjela u podnaslovu:

Pečarić, Akademik Ivica Kostović / ‘Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu’”, dragovoljac.com.

Kada su shvatili što to znači uz činjenicu da je većina na Izornoj skupštini podržala mene a ne cijeli razred koji je predložio Povjesničara – uklanjatelja ljetos je bila prava hajka na HAZU i mene u medijima. Priglupa naravno, pa sam za podnaslov nove knjige uzeo duhoviti komentar don Anđelka Kaćunka:

Pečarić, Hajka na HAZU / ”Mozak veličine maković-zrna”, Zagreb, 2024., str. 303.

Kao što ste vidjeli u mom govoru u Akademiji sam imao veliku potporu akademika Kuzme Kovačića pa sam zbog toga i napisao knjigu: KUZMA KOVAČIĆ: ‘POVJESNIČAR – UKLANJATELJ’, dragovoljac.com., 2024..

Kako ste i Vi pomogli u tome upravo sam predao u tisak i knjigu: Josip Pečarić, MLADEN PAVKOVIĆ: TEKSTOVI U MOJIM KNJIGAMA

Inače, gospodine Pečariću, HAZU već godinama nije nikome dodijelilo titulu “počasnog člana”. Međutim, od stare garde Josip Broz Tito je i dalje, istina posthumno, među takvim članovima...

Znam, a mislim da sam jednom i naveo niz Vaših članaka o tome. Ja, zapravo, volim naglasiti da moj imenjak JB Tito i ja imamo još nešto zajedničko osim imena. Naime, i on i ja smo među desetoricom 'izabranih'. Naime ja sam u povijesti svjetske matematike među desetoricom po broju objavljenih znanstvenih radova u matematičkim časopisima, a on je među desetoricom najvećih ubojica.

Da, Vi ste jedan od najistaknutijih svjetskih matematičara. Je li Vam to pomaže ili odmaže?

Probleme zbog mog domoljubnog rada više imaju oni koji su uz mene, počev od obitelji. To je poznato pa mi izgleda za čitatelje zanimljivijim kako je to u znanosti.

Imam veliko zadovoljstvo zbog svega što sam uradio kao znanstvenik. Recimo stvorio sam 4 časopisa koji su na svjetskim listama. Jedan je prije dvije godine bio i 15. matematički časopis na svijetu po impact faktoru. Najnoviji je to što su na spomenutim listama najutjecajnijih svjetskih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu i njih trojica kojima sam bio mentor. Nadam se da ću uskoro predstaviti i knjigu o tome:

Pečarić, Moji doktori među najutjecajnijim znanstvenicima, Zagreb, 2024. str. 236.

Radi se o trojici mojih doktora iz Pakistana.

Na žalost što se tiče s onima iz RH kojih je zapravo bilo 40, mnogi su me izdali na najpokvareniji način. I njima sam posvetio neke svoje knjige poput „Pomozi sirotu na svoju sramotu!“...

I još samo: Zovu li Vas ikada, kao akademika i istaknutog hrvatskog domoljuba i intelektualca, na tzv. državne prijeme?

Šalite se? – odgovorio je žalosno, ali istinito akademik Pečarić.

Razgovarao: MLADEN PAVKOVIC

https://bezcenzure.hr/toptema/razgovor-mladena-pavkovica-s-akademikom-josipom-pecaricem-2/?fbclid=IwY2xjawJoVjhleHRuA2FlbQIxMQABHp27L0q2Hr60h3O2Cf_AvTts0S5pIxUzHmt2HB_OUKKIampjrqmO35ZqU-J-aem_nuo1QavIN8GzW2TogBQufw

**J. PEČARIĆ, Z. HODAK, GOLDSTEINI
PROTIV THOMPSONA,
DRAGOVOLJAC.COM., 2025.**

SAM BOG NAM JE POSLAO THOMPSONA

**RAZGOVOR MLADENA PAVKOVIĆA S
AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM O
THOMPSONU I NJEGOVOJ VELIČINI**

23. kolovoza, 2025.

Otkako je Marko Perković Thompson najavio veliki koncert na zagrebačkom Hipodromu, pa sve do danas, ne stišava se bura oko najboljeg i najpopularnijeg hrvatskog domoljubnog pjevača. Oni s tzv. lijeve strane ne mogu mu oprostiti uspjeh i uspjehe koji postiže, pa u želji da se omalovaži i marginalizira nešto što se ne može, izmišljaju svašta, a najviše da je „ustaški“ pjevač i da želi vratiti hrvatsku državu u NDH. S druge pak strane na Thompsonovim koncertima sve je puno mladih, koji od prvih taktova zajedno s njim

pjevaju sve njegove pjesme o obitelji, Domovini i Bogu! Akademik Josip Pečarić živo prati ono što se događa sa i oko ovog domoljubnog skladatelja i pjevača, pa smo ga zamolili da kroz razgovor kaže sve što se ima reći na ovu temu.

Kao prvo, pitali smo ga: je li, po njemu, poklič „Za dom spremni“ među najvećim hrvatskim problemima, kad nema dana, a da se netko ne „očеше“ uz njega?

Da u smislu da svjetski moćnici koji nisu bili za neovisnu Hrvatsku i koji su podržavali ili sudjelovali u fašističkoj agresiji na Hrvatsku to koriste da bi povezali veličanstveni Domovinski rat i NDH. Da se ne bi govorilo o njihovoj ulozi u srpskom fašizmu s jedne strane, a s druge da postignu ono što nisu uspjeli fašističkom agresijom u miru. Naime to je davno opisao kineski ratnik i Filozof Sun Tsu govoreći kako je najbolje pobijediti bez rata tako da iskoristiš 'najogavnije ljude' iz protivničke zemlje i pomoću njih pobijediš. S obzirom da Sun Tzu nije imao hrvatski primjer kada je neka zemlja bila prvo razoružana i potom napadnuta da bi na kraju pobijedila da bi sam Slobodan Milošević nazvao svoje borce zečevima i tek tada su se iskoristili takvi ljudi u RH od strane svjetskih moćnika mislim da nije prikladno koristiti samo riječ 'najogavniji' već o njima treba govoriti kao o 'najogavnijima među najogavnijima'.

Njima tj. najogavnijima među najogavnijima je napad na ZDS trebao da kao i Srbi povežu Domovinski rat s NDH i time prisile narod da povjeruju da su partizani i zvijezda petokraka važnija za postojanje RH od branitelja koji su s tim pozdravom stvarali. A sjetimo se Srbi su u svojim službenim dokumentima nazivali branitelje ustašama. Nazivali su i hrvatsku državu Tuđmanovom ustaškom državom. Zar se slično ne ponašaju i najogavniji među najogavnijima? I kad su pomislili da su uspjeli dogodio im se Hipodrom i pola milijuna Hrvata ili za njih još stravičnije POLA MILIJUNA PONOSNIH HRVATA.

Nu, u svezi toga, baš se i ne javlja puno hrvatskih intelektualaca, kao, prate, a ne bi se htjeli javno izjašnjavati...

Teško je mnogima izjašnjavati se kada se sve vlasti poslije Utemeljitelja RH akademika Franje Tuđmana ponašaju kao da prije svega brinu što će reći o njima oni svjetski moćnici koji nisu željeli

Hrvatsku i koji su inicirali/ pomagali/sudjelovali u fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Domaćim političarima su pokazali kako se moraju ponašati svojim nedolaskom na sprovod Utemeljitelja RH. Teško se neki intelektualac može nametnuti u takvim okolnostima i u takvoj zemlji gdje vlast sprovodi politiku poraženog agresora. Ali mogu izuzetni pojedinci koji ne ovise od sustava u RH kao na primjer veliki sportaši ili jedan jedinstveni Marko Perković Thompson. On je svojim pjesmama govorio u ime cijelog naroda. Najogavniji među najogavnijima su ga sve više i više mrzili i napadali, a narod je šutio i obožavao ga. Politikom kuhane žabe i šutnjom naroda vjerovali su da su slomili hrvatski narod i uzeli mu dušu i onda im se desio Hipodrom i prodaja pola milijuna karata za taj koncert što nikada nikome nije uspjelo. Zato su sada poludjeli u toj svojoj mržnji. Meni je razumljivo – prihvatiš biti najogavniji među najogavnijima i poslije 25 godina shvatiš da su Hrvati i dalje ponosan narod. Smiješni su kada napadaju HOS-ovce, a svaka bi se zemlja ponosila da može ispričati priču o HOS-ovcima u Dubrovniku, Škabrnji, Vukovaru itd. Ili nešto najveličanstvenije o HOS-ovoj štafeti smrti. Pitajte naše ljude i vidjet ćete da mnogi ne znaju ništa o HOS-ovoj štafeti smrti. A ne zaboravimo i Thompson je HOS-ovac. Proslavila ga je legendarna pjesma 'Bojna Čavoglave'. Ona je postala himna svim narodima koji su izloženi agresiji. Oni je pjevaju, a najogavniji među najogavnijima su ga tužili zbog nje. Jadnici. Moraju slušati gazde iz svijeta, koji su htjeli Hrvatsku i dalje kao dio Velike Srbije tj. Jugoslavije, pa i danas političari moraju slušati jednog Pupovca. Doista smiješno jer su naši branitelji od srpske vojske napravili zečeve. Zato ja za najogavnije među najogavnijima volim koristiti i naziv Srpske slugе.

A kako se Vaše pitanje odnosi na hrvatske intelektualce kao što znate mnogi su bili svjesni Thompsonove uloge u očuvanju ponosa hrvatskog naroda i svo vrijeme su mu davali potporu. Sjetimo se samo kako je veliku podršku Thompsonu davao veliki hrvatski književnik akademik Ivan Aralica. Napisao sam više knjiga o takvim istaknutim intelektualcima i jedna od njih „Akademik Ivan Aralica i Thompson“, dragovoljac.com.“ a jedna je o Vama.

A kad sam već spomenuo 'Bojnu' kao himnu. Postoje i druge pjesme koje naši ljudi doživljavaju kao himne, a ako se ne varam i Vi ste najnoviji hit AKO NE ZNAŠ ŠTO JE BILO predložili za himnu.

TAKO JE NASTALA POPULARNA PJESMA

Istina. Udruga hrvatskih branitelja Domovinskog rata⁹¹. (UHBDR⁹¹.) predložila je Udrugama proizašlim iz hrvatskog obrambenog Domovinskog rata, da prihvate pjesmu „Ako ne znaš šta je bilo“, u interpretaciji Marka Perkovića Thompsona i Hrvatskih ruža, kao svoju (ne)službenu himnu, koja bi se izvodila nakon intoniranja Lijepe naše domovine....

Kao znanstvenik znam koliko je važno pitanje autorstva. Kada sam slušao Nenada Ninčevića o značajnoj ulozi samog Thompsona u stvaranju pjesme „Ako ne znaš šta je bilo“, iskoristio sam naše prijateljstvo i pitao ga o tome.

Marko mi je ispričao kako je dobio od Nena – kako ga on zove - tekst i radio je par dana. Morao je prvo osmisлити melodiju i prilagoditi tekst toj melodiji. To je dosta složen proces, kaže mi Marko, da bi konačno pjesma imala glavu i rep. Napravio je na gitari cijelu kompoziciju potom na jednoj aplikaciji svoga mobitela ugradio aranžman tako da bi odsvirao sve instrumente i otpjevao glavni vokal i prateće vokale...i sve to prvo za potrebe demo snimke. Zatim je takvu demo snimku odnio u studio i tako po njoj posložio pjesmu. Njegov tonac Febo je pjesmu miksao a Marko sam je na kraju i producirao.

Sve je trajalo oko dva do tri tjedna i nije to mali posao da bi Marko zanemario i da bi netko to ignorirao rad svih koji su u tome sudjelovali. Konačno, kaže mi Marko, ako netko želi znati podatke tko je radio na pjesmi može otići na YouTube i ispod pjesme vidjeti te podatke o tome tko je na njoj radio. Kaže mi dalje Marko: „Volim surađivati i sa Nenom i drugima ali volim uvijek naglasiti i svoje suradnike jer su uistinu pomogli da pjesma dobro zazvuči.“

To mi je bilo jako drago čuti jer i sam uvijek stavim kao koautore i one koji su mi ukazali na neki znanstveni rad po kome sam sa svojim suradnicima napravi i objavio naš rad na tome. Iz jednostavnog razloga što bez njih tih radova ne bi bilo.

Za Thompsona ste davno tvrdili da je 'najznačajniji živući Hrvat'.

Da na to me je prošle godine podsjetio veliki hrvatski kolumnist Joško Čelan koji je u više navrata to i ranije spominjao. Zato sam prošle godine i napisao knjigu o tome koja je dostupna na portalu dragovoljac.com. Danas poslije Hipodroma mnoge izjave poznatih ljudi na drugačiji način kažu to isto. Pri tome bih posebno izdvojio izjavu podpredsjednika Vlade RH Ivana Anušića:

„HRVATSKA I EUROPA TREBAJU POČIVATI NA VRIJEDNOSTIMA KOJE JE THOMPSON JASNO DEFINIRAO“. Zar to ne govori da je Thompson doista najznačajniji živući Hrvat?

A, što kažu Vaše kolege u HAZU? Ima li tamo nekog osim Vas da ima neko svoje mišljenje o svemu tome? Čini se da članovi HAZU relativno mnogo raspravljaju, ali o temama koje prije svega nisu interesantne za tzv. široku publiku...

Mnogi akademici koji su domoljubi vole Thompsona jer su svjesni njegovog značaja za Hrvatsku. Na primjer pogledajte samo kako se moj matematičar akademik Andrej Dujella, čije monografije hvale u cijelom svijetu, pohvalio na svom facebooku svojom slikom s koncerta na Hipodromu.

Inače od akademika se ne može očekivati da se često jave i govore o svemu. Oni su birani kao najizvrsniji u svom narodu u oblastima kojima se bave. A to su razne oblasti znanosti i umjetnosti. Pa ne znaju mene u RH po matematičarima. A u svijetu za mene kažu da sam KING OF INEQUALITIES dakle kralj u području mog rada u matematičarima, pa čak i da je moja oblast (teorija matematičkih nejednakosti) 'moje kraljevstvo'.

Recimo Vi ste bili jedan od rijetkih koji mi je prošle godine dao podršku kada sam zaustavio izbor kandidata koji je čim je postao ravnatelj instituta za povijest u Slavonskom Brodu uklonio bistu Franje Tuđmana Utemeljitelja RH koji je u HAZU izabran za akademika kao povjesničar. Prije Izborne skupština javno me je podržao veliki hrvatski kipar Kuzma Kovačić i ne samo podržao već je tog kandidata nazvao: 'Povjesničar – Uklanjalj'. Kao što znate tada je na Izornoj skupštini u tajnom glasovanju moj prijedlog

podržala većina akademika i time potvrdila da je HAZU doista hrvatska akademija.

Akademik Ivica Kostović koji je bio i ministar znanosti u Tuđmanovo vrijeme nazvao je čudom to što sam dva puta zaustavio izbor povjesničara iako su to bili prijedlozi razreda u kojem su stručnjaci i iz povijesti, a znate da se u svakom razredu biraju oni koji bi trebali biti najbolji u tim oblastima. Također je rekao kako se time pokazalo kako u Akademiji većina voli Hrvatsku državu'. Zato su mnoge i tako pogodile riječi velikog Zlatka Dalića: „Glasna manjina koja nas stalno vrijeđa – ne voli i neće Hrvatsku, ali naša se mladost ponovno probudila i na to sam ponosan.“

Jednostavno rečeno SVE ŠTO VRIJEDI U RH, pa i u Akademiji, mora biti uz Thompsona. Gledam jednog komentatora koncerta iz vani, koji se oduševio samom spoznajom da Thomsona prati i voli Luka Modrić. A slušajući pjesmu Geni kameni za koju je imao i prijevod konstatirao je Kako je sam Bog nama poslao Thompsona.

SVJEDOCI SU MU BILI SUPRUGA I KĆERKA

Nego, Vi ste već nekoliko knjiga tekstova objavili o Ivi Goldsteinu, pa – „ništa“. Taj i takvi nakon svih kritika kao da još više uzlijeću...

Očito znate da je prvi takav slučaj u HAZU bio on. Nije me tužio sudu te 2012. nego prije nekoliko godina i svjedokinje su mu bile supruga i kćerka. Kćerka je tada rekla nešto takvo da ću se tome smijati do kraja života:

„Svjedokinja Teresa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne

konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.“

A znate li za koju me je knjigu tužio?

Vjerovali ili ne radi se o knjizi:

J. Pečarić, Druker / Predsjednik o Puhovskom, Portal dragovoljac.com, 2020.

Ne znam koliko može i u Akademiji biti neinteligentnih ljudi koji poslije Goldsteinovog smiješnog 'znanstvenog otkrića' drobilice u Jasenovcu, kad je u svijetu postao poznat kao IVO DROBILICA, nisu shvatili koliko sam tada pomogao Akademiji. Jer tim izborom bi HAZU doista postala Akademija redikula, kako je tvrdio poznati povjesničar i u Tuđmanovo vrijeme Tuđmanov suradnik i ravnatelj HIP-a pok. dr. sc. Mirko Valentić:

„Priatelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već danima tako zdušno nasmijao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crtu znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to može samo akademik J. Pečarić i još k tome čovjek je iz havlije matematike. Poznat mi je "znanstveni" opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim "istraživanjima" napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasniji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula.“

Dr. Valentić me je još 1998. pozvao da ja odgovorim na knjigu osnivača i ravnatelja Muzeja genocida u Beogradu dr. Milana Bulajića „Tuđmanov Jasenovački mit“ poslije koje smo imali razgovor Bulajić i ja na Radiju Slobodna Europa (Prag) kada je on ispao smiješan, pa je nesretnik napisao novu knjigu u kojoj je za Cohenovu i tu moju knjigu tvrdio da su najantisrpskije knjige ikada i u kojoj je pisao o IDEOLOGIJI GENOCIDA COHEN-PEČARIĆ. Najveće pohvale za taj moj rad, ali i danas se boje to spomenuti u RH.

S dr. Valentić je bio i peti potpisnik PETICIJE ZDS iz 2015. Poslije dva akademika i dva biskupa.

Prije svakih izbora javljaju se pojedinci, kao „desno orijentirani“. A kad prođu izbori gotovo ih nigdje nema, pa ispada da je njima jedino do vlasti i slasti!

Da, meni je znalo biti smiješno kada su se neki slagali sa mnom, ali pred izbore bi me uvjeravali da je vlast ok. Kada ne bi dobili ono čemu su se nadali, opet sam im ja bio u pravu.

Ima li, po Vama, gospodine Pečariću, u Hrvatskoj „zabranjenih“ pisaca i „zabranjenih“ tema?

Mislim da je to jasno iz ovoga o čemu sam govorio, ali odgovorit ću pitanjem s obzirom da sam ponosan da sam branio Tuđmana knjigom koju je Bulajić nazvao najantisrpskom i pisao o ideologiji genocida Cohen Pečarić, pa sam ja nedavno sve svoje članke skupio uoveliku knjigu o tome: Znete li je li se itko drugi u RH usudio napisati i jednu jedinu riječ o toj 'ideologiji genocida' od 1999. do danas?

OSVEČIVALI SU SE I ČLANOVIMA OBITELJI

Ne sjećamo se kad smo Vas, primjerice, gledali u nekoj tv emisiji, pa ni na onim lokalnim televizijama...

Kako da se usude pozvati nekoga za kojeg ravnatelj Muzeja genocida u Beogradu tvrdi da je napisao takvu knjigu? A da ne spominjem to što su neka otvorena pisma potpisivali mnogi intelektualci. Da ne nabrajam biskupe, akademike, sveučilišne profesore, znanstvenike, književnike, umjetnike....

A zbog Peticije ZDS iz 2015. svetili su se čak i članovima moje obitelji.

Ali kada vidimo kakve sve 'intelektualci i intelektualke' gledamo danas na (ne)hrvatskim televizijama u RH, moraš biti sretan da me ne ubrajaju u takve. Neka njima Vučićevih vučica i sličnih. Postat će i televizije hrvatske. Thompson im je svašta 'zakuhao'.

Koliko svake godine objavite znanstvenih radova, koliko ste ih objavili samo ove godine?

Na prošlogodišnjim listama 2% najznačajnijih znanstvenika Sveučilišta iz Stanforda bio sam još uvijek i na listi za cijelu karijeru

i na listi za prethodnu godinu. Na onoj prvoj imam uvjerljivo najviše radova od nešto više od 100 znanstvenika iz RH, ali meni je mnogo važnije osim onoga 'King of Inequalities' to što su mi kolege iz svijeta još 2002. javili da sam među 10 matematičara po broju objavljenih radova iz matematike u povijesti matematike. Tada je bilo 500 znanstvenih radova, a danas preko 1300. A rijetko tko se može pohvaliti da su tri njegova doktoranda došli na te liste Sveučilišta iz Stanforda.

Što mislite o zastupnicima u Hrvatskom saboru, o njihovim raspravama?

Ne pratim ih. Mnogi od njih i ne pripadaju u nešto što u nazivu ima pridjev „Hrvatski“.

A što kažete na ono što se trenutačno događa na ulicama susjedne Srbije? Neki kažu-to se nas ne tiče!?

Ne vidim zašto bi me to interesiralo jer je odnos prema RH kod većine isti. Rijetki su svjesni činjenice da su oni izvršili agresiju na Hrvatsku, ali to im i ne mogu zamjeriti kada u RH imamo najogavnije među najogavnijima koji su i dalje srpske sluge. A to sam već objasnio.

Zapravo mogli bi čak reći da su u pravu. Naime ne možemo nazvati ratom kada jednu stranu razoružate i pošaljete na nju navodno treću/četvrtu armiju u Europi. To je klanje u kojem im je nedostajalo samo salata kako su pjevali Miloševiću.

A rat je doista počeo 1995. kada smo i mi imali vojsku, i brzo je završio na srpski način – POBJEGOŠE KAO ZEČEVI. Tražio sam od Hrvatskog sabora da uz Dan pobjede proglase i 'Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba' kako je sam Milošević i objasnio 'Olju', ali godinama nisam dobio nikakav odgovor. Valjda su ljubomorni na Miloševića jer je on to rekao, a ovi naši se ne usude da im se gazde ne naljute, rekao je akademik Josip Pečarić.

RAZGOVARAO: MLADEN PAVKOVIĆ

<https://www.hia.com.hr/izdvojeno/intervjui/item/46279-razgovor-s-akademikom-josipom-pecaricem-o-fenomenu-zvanom-thompson>

<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/vijesti/razgovor-mladena-pavkovica-s-akademikom-josipom-pecaricem-o-thompsonu-i-njegovoj-velicini>
https://bezczensure.hr/toptema/razgovor-mladena-pavkovica-s-akademikom-josipom-pecaricem-o-thompsonu-i-njegovoj-velicini/?fbclid=IwY2xjawMVNjNleHRuA2FlbQlXMAbIcmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR5edFrt0wCsffWwu58SBDyEPYsa3NqQuOEBbf0eKuzl6Beg1uyYh40QrBrFkw_aem_SIWMueTTaS-4VeGdQboQpQ
https://cronika.hr/istaknuto/2025/akademik-josip-pecaric-u-intervjuu-mladenu-pavkovicu-thompson-je-najznacajniiji-zivuci-hrvat/?fbclid=IwY2xjawMVbu5leHRuA2FlbQlXMAbIcmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR4AkUsVRNjoPWzG0IPS0c2DA_r1IV49LkjY0FJdkrX-3503SLYgp6HnH-iP4Q_aem_tgnIEvwCnxegJasFCMHnXw
<https://dragovoljac.com/index.php/razno/44790-razgovor-mladena-pavkovica-s-akademikom-josipom-pecaricem-o-thompsonu-i-njegovoj-velicini>
<https://www.tjedno.hr/sam-bog-nam-je-poslao-thompsona/>

DODATAK: FAŠISTI MARŠIRAJU PROTIV FAŠIZMA

Andelko Kačunko

Treba Bogu zahvaljivati što su odlučili 'proMARŠ(al)irati' kroz 4 (šteta što nije više) hrvatska grada, jer su se tima najbolje samorazkrinkali ter ni slijepci više ne trebaju imati dvojbe...!

RAZGOVOR MLADENA PAVKOVIĆA SA AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM O NEDAVNIM MARŠEVIMA UPERENIM PROTIV RUŠENJA HRVATSKE...

5 prosinca, 2025

Mladen Pavković

Hrvatski akademik **Josip Pečarić**, od svih članova HAZU, jedini se oglasio, jasno, glasno i konkretno o tzv. marševima ekstremnih ljevičara, a koji su organizirani „protiv fašizma u Hrvatskoj“. Međutim, fašizma nema, a još manje – fašista. Ali, za to ima onih kojima ne odgovara hrvatska država, pa ni hrvatski branitelji i stradalnici. To su prosvjednici pokazali i u četiri grada u kojima su, istina, u relativno malom broju iznosili svoja mišljenja i zahtjeve. Na ovim „crvenim marševima“ uz ostalo su hvalili bivšu, propalu

Jugoslaviju i nosili su zastave ove države, ali i crvene zvijezde petokrake, kakve su imali zločinci JNA kad su okupirali Vukovar i Škabrnju.

Na početku razgovora, pitali smo Pečarića, koliko je po njemu točno što je objavila jedna tzv. kolumnistica da „marševe protiv fašizma nije organizirala ni jedna politička stranka, već da ih je organizirala „inicijativa Ujedinjeni protiv fašista, bez puno ljudi, bez velikih para i bez utjecaja u medijima“?

Odgovorio je:

Vjerujem da doista to nije organizirala ni jedna stranka jer su sve one samo dio politike ‘srpsko sveta’ tj. sprovođenja Memoranduma SANU 2.

Internetom kruži što je to, što su DEVET PAKLENIH TOČAKA koji se sustavno sprovode u Hrvatskoj više od deset godina i o tome pišem u svojim tekstovima svo to vrijeme tvrdeći i da je najveći uspjeh srpske politike to što taj memorandum sprovode vlade u RH:

SANU - MEMORANDUM 2**9 paklenih točaka**

- 1.** Umanjiti odgovornost Srbije za počinjene zločine i razaranja, i optužnicama, potjernicama i montiranim sudskim procesima protiv državljana BiH, Hrvatske i Kosova staviti je u ravnopravan položaj sa državama u okruženju.
- 2.** Odvratiti pažnju regionalnih i međunarodnih medija sa završnih procesa bivšim pripadnicima srbijanskog političkog, obavještajnog i vojnog vrha i političkog vrha Republike srbske kojem se sudi u Haaškom tribunalu.
- 3.** Susjedne države BiH, Hrvatsku i Kosovo dovesti u položaj da odustanu od tužbi najavljenih pred međunarodnim sudovima.
- 4.** Pokajničkim akcijama dovesti Srbiju u jednak položaj sa stradalim i oštećenim državama iz okruženja.
- 5.** Inzistirati na zatvaranju Haaškog tribunala i na suđenju generalu Ratku Mladiću pred domaćim pravosuđem.
- 6.** Destabilizirati vlade susjednih država, provocirati unutarnje nezadovoljstvo i nemire i slabiti oštricu optužbi protiv Srbije.
- 7.** Pomagati odcjepljenje Republike Srpske.
- 8.** Inzistirati na konstitutivnosti Srba u Hrvatskoj, Crnoj Gori i Kosovu i izvršiti tranziciju srbskih zajednica u državama regije u unitarnu, svesrbsku zajednicu.
- 9.** Zaustaviti odvajanje Vojvodine, spriječiti dalju regionalizaciju Srbije i oslabiti djelovanje Islamske zajednice u Sandžaku.

A doista na ta četiri prosvjeda nije se okupilo puno ljudi pa vidim i komentare da Thompson skupi više ljudi kada ide kupiti mlijeko. Međutim sprovodeći politiku srpskog sveta vlasti su prodale veći dio glavnih medija poraženoj strani u Domovinskom ratu, tj. onima koji su sproveli fašističku agresiju na Hrvatsku, a mediji su moćno oružje u rukama bilo kojeg agresora. A ovdje se radi o fašističkom agresoru. Podsjetit ću vas, na primjer, da je Peter Galbraith, veleposlanik SAD-a u Hrvatskoj od 1993-1995 u filmu Nikole Kneza o 'Oluji' govorio o „fašističkom srpskom režimu koji je vršio genocid i masovna ubojstva“ i o „zločinačkoj i fašističkoj strani“.

Sigurno znate da je Milošević preradio onu Hitlerovu – “Njemačka i Austrija su dva oka u istoj glavi” u „Srbija i Crna Gora su dva oka u istoj glavi“. I ne samo nju već je preradio još jednu Hitlerovu izjavu. Naime Hitler je rekao: „Njemačka će biti svjetski faktor ili je neće biti.“ Miloševićeva prerada je bila: „Srbija će biti cijela ili je neće biti.“

A i danas na internetu možete naći kako je Tuđmanov savjetnik za pitanja dobra, prof. dr. Slobodan Lang objasnio kako i zašto je pjesma o Juri i Bobanu koju su na početku agresije pjevali hrvatski branitelji antifašistička pjesma. Drugim riječima, on je kao savjetnik utemeljitelja RH već tada govorio isto što i američki veleposlanik. Govorio je da se radilo o fašističkoj srpskoj agresiji. A o tome sam još 2015. napisao knjigu “Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska”.

Pri tome stalno sam upozoravao kako je Srbija izvršila agresiju na Hrvatsku uz potporu ili pak kao sluga svjetskih moćnika koji nisu željeli bilo kakvu hrvatsku državu. Izgubljeni rat smatraju kao izgubljeni oružani dio tog rata protiv slobodne hrvatske države. A još je Sun Tzu u svom čuvenom djelu „Umijeće ratovanja“ upozorio da je najbolje pobijediti bez oružane borbe. To što je ‘vojska’ u ratu bila srpska vojska i to što su od te vojske hrvatski branitelji napravili VOJSKU ZEČEVA (da parafraziram Slobodana Miloševića) ne znači da će oni odustati ili da neće i dalje nagrađivati fašističkog agresora Srbiju. Jer kada bi ih kaznili, tko bi im u budućnosti obavljao takve prljave poslove?

A, možete li reći, tko su danas u Hrvatskoj ustaše, a tko fašisti? Ima li uopće domoljuba?

Odavno je predviđeno da će se danas fašisti nazivati antifašistima. Te se pripisuje Winstonu Churchill. A fašistima koji se proglašavaju antifašisti trebaju izmišljeni fašisti i to su u Hrvatskoj svi domoljubi. To je danas u potpunosti razotkriveno zahvaljujući Thompsonovim veličanstvenim domoljubnim koncertima. Mnogi ih danas nazivaju crveni fašisti. Meni to ima smisla samo ako postoje neki drugačiji fašisti. U RH takvih nema pa mi je ono 'crveni' nepotrebno. Ti fašisti koji sebe nazivaju antifašistima su shvatili da im se bliži kraj i da nisu uspjeli ostvariti planove svjetskih moćnika u 'predgoju' Hrvata. Istina puno ima srpskih sluga među nama. Zato ja volim reći kako se Hrvati dijele na Hrvate i one koji za sebe kažu da su Hrvati. Nego, gospodine Pavkoviću, vratimo se kineskom filozofu i ratniku Sun Tzu-u i njegovom djelu „Umijeće ratovanja“. On je, naime, opisujući kako je najbolje pobijediti protivnika, rekao da je to najbolje učiniti bez rata koristeći NAJOGAVNIJE ljude u narodu protivnika. Kod nas u RH se dogodilo nešto mnogo gore što ni veliki Sun Tzu nije mogao ni predvidjeti. Poslije fašističke srpske agresije kada je Hrvatskoj UN zapravo uskratio pravo na samoobranu (Embargo na uvoz oružja) i veličanstvene pobjede koju mnogi uspoređuju s čudom, pobjede koja je ponajbolje opisao – kako sam već spomenuo Slobodan Milošević usporedbom svojih vojnika u „Oluji“ sa zečevima – mi u RH i dalje imamo one koji i dalje rade sve što je u interesu Srbije. Zato su oni po meni gori od ovih najogavnijih po Sun Tzu-u pa ih nazivam NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA. A takvi nisu samo u strankama, pa zato se slažem da marševi fašista protiv fašizma nisu djelo neke stranke. Vjerojatno sluge samo slušaju naredbe svojih gazda.

A, zašto jedan ovakav marš nije organiziran 1991.?

Tada su oni bili u strahu jer su vjerovali da će se Hrvati prema njima odnositi na isti način na koji su se oni ili njihovi roditelji odnosili prema Hrvatima 1945. Tuđmanovu pomirbu kojom je utemeljitelj RH osigurao da se izbjegne otvoreni sukob između Hrvata i onih koji za sebe kažu da su Hrvati. Neki su pomirbu prihvatili i to je najvažnije. Neki nisu, ali su ušli i u HDZ. Vjerojatno se i na njih

odnosi ona Tuđmanova: „Stvarao sam državu s ljudima s kojima ni kavu ne bih popio.“ Mnogi su svo vrijeme bili i ostali protiv hrvatske države, ali njihova otvorena suradnja pa i oružana je izbjegnuta i država je stvorena. Da svjetski moćnici nisu odustali pokazali su nedolaskom na sahranu hrvatskog predsjednika, optužujući RH zbog samoobrane, iako su joj to zabranili (Embargo na uvoz oružja) Haaškim sudovima. Poslije smrti hrvatskog predsjednika bili su uvjereni da će politikom ‘kuhane žabe’ od Hrvata napraviti one koji samo za sebe kažu da su Hrvati. Iluziju im je razbio Thompson i to kada su bili uvjereni da su pred ostvarenjem cilja. Ako se sjećaš dragi kolega Pavkoviću, našeg gostovanja u podcastu portala Tjedno.hr još prije koncerta na Hipodromu, Tada sam najavio žestoki otpor NAJOGAVNIJIH MEĐU NAJOGAVNIJIMA. To doživljavamo svo vrijeme od Hipodroma, a i ovi MARŠEVI FAŠISTA PROTIV FAŠIZMA su jedan dio njihove borbe za rashvaćivanje RH. To su zvali i detuđmanizacija u duhu njihovih gazda koje su tvrdile da su ustaše bili fašisti, pa su ustašama nazivali hrvatske branitelje, a RH Tuđmanovom ustaškom državom. A sluge u RH i danas to moraju ostvariti. Da. Ogavno je biti sluga protiv vlastitog naroda i vlastite države.

Dokle ćemo se, akademiče, baviti ustašama i partizanima?

Dovoljno je da u RH na vlasti bude hrvatska vlast koja neće kažnjavati domoljublje, a nagrađivati NAJOGAVNIJE MEĐU NAJOGAVNIJIMA. Mi imamo moralnu obavezu baviti se ustašama jer su oni lažima toliko ocrnjeni samo zato što su željeli slobodnu Hrvatsku. Iako smo mnogi od nas odrasli i školovani u bivšoj državi. Dovoljno je bilo malo razuma pa shvatiti da kada toliko lažu o Domovinskom ratu i vidite danas o hrvatskoj mladeži koje dolazi slušati, pjevati domoljubne pjesme valjda tko ne razumije jednostavnu činjenicu: Kada toliko lažu o našim braniteljima koji su pobijedili u ratu i to napravivši nešto što je ravno čudu, koliko su nam laži ‘servirali’ svo vrijeme u prošloj državi poslije rata iz kojega su izašli kao pobjednici i napravili državu diktature i jednoulja. Partizani!? Pa oni su se prekrstili u antifašiste, zar ne? Sami su sebe definirali kao fašiste jer su otvoreno protiv antifašista što su zapravo jedino hrvatski branitelji.

A na kraju treba i poslušati poruku tih marševa. Fašistima koji su sami marširali protiv takvih kakvi su oni nije mjesto u hrvatskoj javnosti, a minimum je prestanak državnog financiranja tih fašista, tj. NAJOGAVNIJIH MEĐU NAJOGAVNIJIMA.

Nego, neka piskarala pišu da je za sve ovo što se događa kriv Marko Perković Thompson?

Njima to i jest tako. Marko ih je spustio na zemlju tako da moraju otvoreno pokazivati da su NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA. Pa oni već 25 godina hrvatskog branitelja proglašavaju fašistom, da bi sakrili svoj fašizam.

A, zašto se u svezi svega ovoga ne javlja članovi HAZU?

Danas je HAZU itekako hrvatska ustanova. Dok Vlast uz potporu mnogih iz oporbe daje ogromna sredstva ustanovama koje su odigrale izuzetnu ulogu u fašističkoj agresiji na Hrvatsku dotle progone čak i pjesme koje su odigrale izuzetnu ulogu u stvaranju ove države. Recimo nagrađuje one pripadnike naroda koji je izvršio fašističku agresiju na Hrvatsku a koji sprovode politiku srpskog sveta, a odnos prema pripadnicima tog istog naroda koji su branili svoju domovinu je blago rečeno loš.

Ogromna sredstva se izdvajaju za Srpsku pravoslavnu crkvu, a odbija se registrirati Hrvatska pravoslavna crkva, iako postoji sudska odluka za to. Upravo sam dobio i obavijest o arhiepiskopa Aleksandra da su zabranili i Božićni koncert HPC. To i ne čudi jer pravoslavne crkve su državne, pa bi priznanjem Hrvatske pravoslavne crkve i oduzimanjem nelegalno dane imovine SPC posredno pokazali svojim gazdama da ne očekuju povratak nekakve države kakva je bila ova iz koje smo u krvi izašli – kazao je akademik Josip Pečarić.

Razgovarao: Mladen Pavković

<https://bezccenzure.hr/toptema/razgovor-mladena-pavkovica-sa-akademikom-josipom-pecaricem-o-nedavnim-marsevima-uperenim-protiv-rusenja-hrvatske/>
<https://www.hia.com.hr/izdvojeno/intervjui/item/47830-akademik-josip-pecaric-o-marsevima-uperenim-protiv-rusenju-hrvatske-i-tzv->

[antifasistima-komentari-su-bili-da-thompson-skupi-vise-ljudi-kada-ide-kupiti-mlijeko?fbclid=IwY2xjawOiCOZleHRuA2FlbQIxmABicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmc3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHjmuqMAz33hn5vJsoAxUXQuGgbNZp16Wnm-YMDuDi1Q1xOspplnLT3dWqBgl_aem_u5okGWCuo59E4RxfMpiHAwhttps://dragovoljac.com/index.php/razno/46089-razgovor-mladena-pavkovic-sa-akademikom-josipom-pecaricem-o-nedavnim-marsevima-uperenim-protiv-rusenja-hrvatske?fbclid=IwY2xjawOiCSVleHRuA2FlbQIxmABicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmc3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHlcmd6fZnd9Mpvmtu2DR8gNTS18tdkErsVKuKAafhiAwwodNzfJmMa9gm2Vt_aem_6hQ45y_I2snY-bkm-bmlgAhttps://www.tjedno.hr/thompson-skupi-vise-ljudi-kad-ide-kupiti-mlijeko-nego-crveni-fasisti-na-svojim-marsevima/https://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/46088-u-zagrebu-zabranjen-bozicni-koncert-hrvatske-pravoslavne-crkve?fbclid=IwY2xjawOiCU1leHRuA2FlbQIxmABicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmc3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHhZHvJadJcPuhDQ03RIDm7Rcqu19BZQPU0J8z8QFDzA66jDbiywcHsl-UFcZ_aem_zTbYvvaZqyvavbncSSW1_ghttps://dragovoljac.com/index.php/razno/46096-reakcija-medija-u-bugarskoj-nakon-skandaloznog-otkazivanja-koncerta-bugarskog-crkvenog-zbora-u-zagrebu?fbclid=IwY2xjawOiCWlleHRuA2FlbQIxmABicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmc3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHlftFTJffLuIJZn4ZUE5m74YDitShxr5w0ZZy9l_omMHuZsNqA9_SohwCfW2u_aem_OT4jsWKxWkIULLxmtK70QA](#)

PRILOZI

TIHOMIR DUJMOVIĆ

AKO SMO MI FAŠISTI, A FAŠISTI SU I ONI IZ 1941, NIJE LI JASNIJE ZAŠTO SE ZAPRAVO RUŠILA NDH?

Je li ovako nekako bilo i 1941? Jesmo li mi, koje danas zovu fašistima, isti kao oni koje zovu fašistima iz 1941? Jesu li njihovi djedovi u ono vrijeme na transparentima, nosili iste parole kao unuci u nedjelju? One o balkanskoj federaciji, jugoslavenskom jeziku i tome da se kako je na jednom pisalo, puno bolje razumiju sa beogradskim studentima nego sa hrvatskim nacionalistima? Da se ne lažemo – jesu! Moglo bi naime biti da se radi o istoj bitci, drugom poluvremenu istog ideološkog sukoba, jer kad vidimo na što je izašlo 1945 i kad čujemo što se na ljevici zaziva 2025 kako u tretmanu granica, država, poimanja domoljublja i doživljaja hrvatskog jezika, nema osobitih razlika. Naime, ako je ovo danas fašizam, a i ono od prije 80 godina se isto tako tretirali neupitnim fašizmom, nije li vrijeme da pogledamo što je sve za vas fašizam i brzo ćemo vidjeti da je to svaka hrvatska država koja: ima nacionalne granice, vojsku koja novači vojnike, hrvatski jezik kao ustavnu kategoriju, javno nesputano iskazivanje domoljublja i vjere, jednak stav prema Srbiji i srpstvu kao i prema Maroku, Afganistanu i Peruu, njegovanje kulturne i povijesne baštine hrvatstva, uz jasno prokazivanje protuhrvatstva kroz povijest, ali i danas. Sve to i još ponešto za ljevicu je danas- fašizam. Međutim iste ove odrednice su vrijedile i u vrijeme NDH, dakle i onda i danas su ti pojmovi za ljevicu bili dio neprihvatljivog fašizma. Jeste li većini pucali u glavu samo zato jer su iste ove odrednice cijenili kao i mi danas? I pri tom su prezirali Jugoslaviju! Jeste ih zato onako zvjerski, onako mahnito, luđački, industrijski, ubijali? Jer im je Hrvatska bila svetinja, a Jugoslavija mjera zla! Jeste li ih gurali u Hude jame jer ste prštali od mržnje prema hrvatstvu? Naime, nije moguće stotine tisuća ljudi ubiti u onom sadističkom ludilu bez patološke mržnje! Da se hrvatstvo

mrzilo vidjeli smo po rješenjima 1945 kako u nacionalnim pitanjima, tako u jezičnim pitanjima, pitanjima granica, nota bene pitanjima preoranih groblja! Koliko moraš mrziti hrvatstvo da bi Hrvatska onako izgledala 1945? Jer, ljevici se nikada, ali nikada neće oprostiti što je srušila jedva dosegnutu hrvatsku državu. Mijenjajte vlast, sudite im, kaznite ih, ali ako ste doista Hrvati, ostavite državu. Jer, na kraju smo opet došli do nje samo smo izgubili 45 godina kroz vaše fiksacije i eksperimente. I to se ne zaboravlja. I onda nakon svega, nakon 45 godina krvave patnje i nakon jezivog Domovinskog rata u kojem smo opstali zadnjim naporima snage, 35 godina nakon tog rata, vi šetate hrvatskim gradovima tražeći balkansku federaciju. Zajednički jezik. Kao vaši djedovi. Naime, ne može se kako bi sad htjeli, bježati od tog transparenta koji traži balkansku federaciju. Taj transparent „balkanska federacija bez država i nacija“ kojeg nije samo netko napravio, nego ga je netko i „odobrio“, a baš nitko ga nije sklonio kad se pojavio! Nikome nije smetao, čak ni saborskim zastupnicima ljevice koji su se uz njega šetali. Pa tko bi vam to zaboravio? Miletić ističe da je u Rijeci na prosvjedu bilo 15 jugoslavenskih zastava. Kad na jednom skupu imate 15 jugoslavenskih zastava, a na drugom transparent koji zaziva balkansku federaciju, jasno je kao bijeli dan da je stvaranje i opstanak hrvatske države u samom srcu vaših problema. Tu je ključ, sve drugo je folklor. Jer, vi zapravo nikada niste prežalili raspad Jugoslavije, to je bit ovog verbalnog građanskog rata. Svaka hrvatska država je više ili manje fašistička, a svaka Jugoslavija ima pravo na novu šansu. To je vaša himna. I zato je dragocjena ona Hasanbegovićeva prispodoba o tome što se krunskoga zapravo dogodilo 1945: skinuta je hrvatska i podignuta jugoslavenska zastava. To je zapravo bilo najvažnije. To je samo srce revolucije i onda i danas! Taj narativ je i onda i danas isti: da hrvatske države ne treba jer je sve u njoj fašističko. I onda i danas. Stvaranje moderne hrvatske države i kraj Jugoslavije je za ljevicu bio najgora noćna mora. I zato ih sve u hrvatskoj državi žulja čak i sad kad gotovo sve konce države drže u svojim rukama. Tko su hrvatski tajkuni? Bivši članovi partije ili povratnici iz emigracije? Tko vodi hrvatske kulturne krugove: Hasanbegovićevi ljudi ili oratori jugoslavenstva? Tko preteže u sudskim, sveučilišnim, utjecajnim društvenim krugovima: ljevica ili desnica? Ali unatoč

ovome, njima je sve to fašizam. Zašto? Zato jer je ostatak naroda spontano, ali u nezamislivom broju od 500 000 ljudi pokazao da uopće nije na njihovoj strani! Unatoč pokolju nevinih 1945, unatoč lobotomiji dugoj 45 godina, unatoč 30 godina hrvatske države u kojoj drže sve konce, duša ovog naroda ne pripada ljevici! E, to ih boli neizdrživo. I sad je bijes takav da se čak i Plenkovićeva Hrvatska tretira kao fašistička. Molio bih u tom smislu čisto iz zdravstvenih razloga, da se više ne govori da je Plenkovićeva Hrvatska fašistička, jer će nacija od smijeha masovno dobiti bruh! Naime, taj čovjek koji je u nizu tema kadar izbaciti iz takta i detektore laži, ovdje je nevin kao malo dijete. Plenković i fašizam – imate neki bolji vic? Bit priče leži u tome da je ljevica koja savršeno kontrolira sve: od medija preko kulture do recentnih tajkuna, dobila milenijsku šamarčinu u najvećem plaćenom koncertu ikada održanom na kugli zemaljskoj gdje se pjevalo nikom drugom negoli hrvatstvu! Tu vlastitu ideološku sramotu da se dakle nije pjevalo njihovim ideološkim himnama, od prvog dana su prozvali fašizmom! Ako ste politički Hrvat, ako ste domoljub i toga se ne stidite, ako nemate razumijevanja za jugonostalgičare, ne poštujete Tita i nemate bar mrvicu empatije za Jugoslaviju vi ste brate zakleti ustaša! To je definicija i to je šifra za mržnju. No, što god više oni vrte tezu o današnjem sveprisutnom fašizmu, to se upravo ljevica baš s tom tezom pokazuje kao najveći rehabilitator NDH. Jer ako smo mi fašisti, a i one ste tako zvali premda je fašizam ovdje na svojim vojničkim čizmama donijela Italija i Njemačka, a sramotne rasne zakone je uz cijelu tadašnju Europu uvela još i prva Jugoslavija u Mačekovo vrijeme, nota bene za njegova vakta, teško ćete mlade, neopterećene generacije uvjeriti u tu gotovo genetsku malformaciju svog naroda. Naime, nastavi li ljevica sa ovom tezom o neprekidnom fašizmu svake hrvatske države, ona sigurno neće mlade generacije uvjeriti da su im i djedovi i bake i očevi i majke krvoločni fašisti, ali bi ih moglo uvesti u promišljanja: čekajte ako su mi djeda i baku zvali fašistima i ustašama, sada to viču za mog oca i majku, a to redovito rade oni koji hrvatsku državu nikad nisu sanjali, ali bogami Jugoslaviju jesu, je li bilo što u njihovim tezama na tu temu istina? Jer, mi jesmo mladi, ali nismo glupi!

Osim toga ovaj marš otvara pitanje kako je moguće da ljudi koji nose jugoslavenske zastave i identične zastave koje su četnici nosili po Vukovaru nakon pada grada, dakle zastave sa mrtvačkim glavama, nisu uhićeni? A momci koji su skandirali i pjevali nota bene dopuštene pjesme ispred Srpskog kulturnog centra u Zagrebu su završili u Remetincu. I sve to u ustaškoj Hrvatskoj?

Hrvati poslovično u politici spavaju zimski san, ali kad se probude zapamte za sva vremena onoga tko ih je probudio. Tako nekako se i sad dogodilo. Nakon što je ljevica pokazala svoje pravo lice, a program im se osim u transparentima u kojima zazivaju jedan jezik i balkansku federaciju raskošno može otčitati u onom na kojem je pisalo „kapitalizam i fašizam idu ruku pod ruku, slomimo im obje“ Hrvati više neće imati nekih dilema. U tom kontekstu ovo je više negoli bod u gostima za HDZ i desnu scenu. Tim prije što su i Anušić i Tramišak momentalno, jasno i glasno, odrješito, bez petljanja i uvijanja nazvali stvari pravim imenom. Iako je i njima bila nedjelja, iako su i oni tog dana bili u crkvi, iako i oni imaju djecu. Hrvatska first!

VJEKOSLAV KRSNIK:**FAŠIZAM JE MARŠ PROTIV HRVATSKE, A
NE MARŠ PROTIV FAŠIZMA U NJOJ**

06 Prosinac 2025

Nema nikakve dvojbe da je u prosvjedu samoproglšenih antifašista prošle nedjelje u Zagrebu, Puli, Rijeci i Zadru važnu ulogu imala srbijanska obavještajna služba BIA koja u propagandnom hibridnom ratu protiv Hrvatske djeluje u skladu s protokolima Memoranduma2 Srpske akademije nauka i umetnosti (SANU).

Budući da se ti protokoli uopće na spominju u hrvatskim medijima koji su većinski pod kontrolom srbijanskog poslovnih ljudi, ali čak ni u javnoj Hrvatskoj radioteleviziji važno je odmah na početku ove analize navesti što ti protokoli iz poglavlja "Strateški ciljevi za Hrvatsku" sadržavaju. Oni propisuju prije svega da se u hrvatskoj javnosti stalno ističe opasnost od "obnove NDH", da se u svim javnim kontekstimaHrvate povezuje s ustaštvom, logorima, ekstremizmom a za to koristiti medije i dio hrvatkihintektualaca, zatim da se svaki incident u kojemu je uključen Srbin prikaže kao dokaz "ugroženosti" i kontinuiteta NDH, a Domovinski rat prikaže

kao plod hrvatskog radikalizma i klerofašizma, te da se uvijek i na svakom mjestu ističe da su Ustaštvo, radikalizam i hrvatski klerofašizam jedini i osnovni uzroci rata u Hrvatskoj i konačno da se međunacionalne incidente predstavljaju kao dio organizirane tolerirane državne politike pri čemu se misli na navijače, veterane i Katoličku crkvu.

Kad se to uspoređi s nedjeljnim prosvjedom "Ujedinjeni protiv fašizma" onda je sasvim očigledno da su na njemu ispunjeni svi elementi iz Memoranduma² odnosno "Strateških ciljeva za Hrvatsku". Nije samo u pitanju što su se organizatori na čelu sa Srpkinjom Majom Sever kao glavnom govornicom na zagrebačkom prosvjedu držali protokola iz Memoranduma² SANU, nego su oni dobili i logističku potporu, a o tome nema ni riječi u svim medijima koji su izvješćivali o događaju. Prema pisanju nekih portala u nedjelju ujutro na autocesti A3 iz pravca Srbije i Bosne i Hercegovine u Zagreb je stiglo petnaestak autobusa s agresorskim prosvjednicima koji zahtijevaju "Balkansku federaciju bez granica i nacija" ćirilčni Zagreb, četničke zastave s lubanjom, ukidanje kapitalizma itd. Sve u svemu to je bio flagrantan napad na ustavne vrijednosti Republike Hrvatske.

Što je najgore taj napad svesrdno je podržao "dio hrvatskih intelektualaca" spomenutih u protokolu Memoraduma² SANU, pa iako su i dosad djelovali s takvim jugovelikosrpskih pozicija nije zgorega da ih se navede: Aleksandar Stanković, Maja Sever, Rada Borić, Sandra Benčić, Katarina Peović, Ivana Kekin, Peđa Grbin, Veljko Obersnel, Slavko Linić, Sabina Glasovac, istarski župan Boris Miletić, Sanja Radolović Rade Šerbedžija i drugi. Uz ostale nespomenute ali većim dijelom objavljene u mojoj knjizi "Prvih 100 notornih hrvatskih Jugoslavena" to je jugoslavenska bulumenta koju je admiral Branko Mamula naveo u svojoj knjizi da su u Hrvatskoj bili spremni podržati jugosrpski vojni udar protiv demokratske Hrvatske. To se naravno nije dogodilo zahvaljujući Srbu iz Bosne i Hercegovine Bogiću Bofićeviću koji je na sjednici Predsjedništva SFR Jugoslavije bio protiv vojnog udara pa je rezultat bio 4:4. Vojni udar nije uspio ali i nakon 35 godina hrvatske demokratske nezavisne države poklonici Branka Mamule imaju jako uporište prvenstveno u Zagrebu i ne odustaju od ideje rušenja Hrvatske. Budući da su

doživjeli težak udarac nakon kolosalnog Thompsonovog koncerta u Zagrebu i Sinju oni su u duhu aksioma velikosrpskog ideologa akademika SANU Dobrice Ćosića o laži kao važnom instrumentu srbijanske politike proglasili cijelu Hrvatsku i hrvatski narod fašistima iako od fašizma u Hrvatskoj nema ni "f", ali su zato oni pribjegli fašističkoj ikonografiji i narativu. Jednostavno rečeno - oni su fašisti. Da ne lupetam bez argumenata navest ću samo dva potvrđena istraživanja američkih institucija. Američka agencija "Numbeo" koji se na temelju niza indikatora bavi kvalitetom života među 180 država u cijelome svijetusvrstala je Hrvatsku na visoko 20. mjesto, a što se tiče osobne sigurnosti "Global PeaceIndex" svrstao je Hrvatsku na 19. mjesto ispred mnogih država kojima je sigurnost ugrožena pretjeranom imigracijom.

Ono što međutim zabrinjava u dojmu koji je "Ujedinjeni protiv fašizma" ostavio u Hrvatskoj i svijetu jesu prije svega reakcije vodećih hrvatskih političara. To se prije svega odnosi na dva jugokomunistička gojenca predsjednika države Zorana Milanovića i predsjednika Vlade Andreja Plenkovića. Zoran Milanović je svakako trebao reagirati na ovu velikosrpsku provokaciju, ali kako je on "slučajni predsjednik" navodno s karakterom "slučajne države" uopće se nije javio, iako se po prisegi koju je položio uz zagovor "Tako mi Bog pomogao" obvezao da će dužnost obavljati "savjesno i odgovorno", što znači da će se držati Ustava i zakona, da će se brinuti za poštovanje ustavnopravnog poretka Republike Hrvatske, da će čuvati nezavisnost, opstojnosti i jedinstvenost države Hrvatske. Sve je on to pogazio svojom znakovitom šutnjom, ne prvi put u sličnim situacijama.

Slično je i s drugim komunističkim gojencem Andrejom Plenkovićem kojemu su i otac i "majka lekarka" bili suradnici KOS-a. Po prisegi koju je Andrej Plenković s članovima Vlade da o u Hrvatskome saboru i on je obvezan savjesno i časno obnašati najvišu izvršnu dužnost u državi, te poštovati Ustav i zakone, pravni poredak te se zalagati za svekoliki napredak. Favoriziranjem manjeg dijela Srpske nacionalne manjine koju vodi "državni neprijatelj br. 1" velikosrbini Milorad Pupovac kojemu je glavni grad Beograd a ne Zagreb u kojemu siše od Plenkovićeve vlade više milijunske svote Andrej Plenković ne poštuje Ustav ni neke zakone, ni pravni poredak jer

totalno ignorira 88 posto lojalnih hrvatskih Srba koji poštuju Hrvatsku kao svoju domovinu što je dobar dio njih dokazao braneći Hrvatsku od velikosrpske fašističke agresije. Time se Andrej Plenković ne zalaže za svekoliko napredak Republike Hrvatske, nego prije svega za subverzivnu djelatnost Milorada Pupovcakojemru je dao novce za čak 40 tzv. "kulturnih centara" koji su ekspoziture srbijanske obavještajne agencije BIA. I u ovom slučaju fašističkog marša Andrej Plenković kao poslušni birokrat Europske unije reagirao je tek u ponedjeljak jer to što se događalo u četiri hrvatska grada u nedjelju nije vidio. To je međutim vidio njegov ministar obrane Ivan Anušić koji je zdravorazumski reagirao ističući da to nije bio nikakav marš protiv fašizma nego marš protiv Hrvatske. Iz ovoga se može zaključiti da Andrej Plenković ne reagira zdravorazumski jer je fokusiran na to "kako objašnjavati" hrvatskoj javnosti projekte manjina, odnosno prije svega sporne Pupovčeve srpske nacionalne manjine. Kao što se to vidjelo u posljednjih nekoliko tjedana, ti velikosrpski "kulturni centri" predstavljaju pokušaj tzv. "događanja naroda" kao što je to bilo na početku Miloševićeve velikosrpske ekspanzionističke politike..

Konačno i te kako važno je kao je međunarodna javnost informirana o ovom događaju pod geslom "Ujedinjeni protiv fašizma" kao reakcija na kolosalni koncert Marka Perkovića Thompsona u Zagrebu koji je okupio pola milijuna ljudi. Svi vodeći svjetski mediji počevši od novinskih agencija Associated Press i Reuters, preko najvažnijih dnevnika poput "New York Timesa", "Washington Posta", "Frankfurter Allgemeine Zeitung", pariškog "Le Monde" te internacionalnih radiopostaja poput Deutsche Welle objavili su opširne informacije o događaju. Međutim budući da su manje više svi dopisnici stranih medija stacionirani u Beogradu pa su po tome uglavnom Srbi i Srkinje njihova izvješća su pod utiskom velikosrpske politike pa je tako i ovaj put naglasak na to da je Hrvatska s Markom Perkovićem Thompsonom skrenula u krajnju desnicu uspoređujući sve manifestacije oživljavanjem ustaštva i fašizma. Za primjer kako strani dopisnici u Beogradu gledaju na Hrvatsku najbolje će dočarati kako Associated Press gleda na raspad Jugoslavije: "Nakon Drugog svjetskog rata Hrvatska je bila dio komunističke Jugoslavije koja se raspala u nizu nacionalističkih

ratova 1990-tih. U Hrvatskoj su se manjinski Srbi pobunili protiv otcjepljenja i preuzeli kontrolu nad djelovima teritorija s ciljem pripojenja Srbiji, što je dovelo do sukoba u kojem je poginulo više od 10.000 ljudi". Tu nema ni riječi o odgovornosti Srbije za raspad komunističke Jugoslavije i agresije na Hrvatsku s elementima genocida koji su ti etnički Srbi u Hrvatskoj zajedno s tzv. JNA provodili nad hrvatskim narodom. Republika Hrvatska dakle i na ovom međunarodnom medijskom planu gubi bitku protiv fašističke agresije na hrvatsku državu i hrvatski narod, što znači da subverzivna politika Milorada Pupovca uz očitu potporu Andreja Plenkovića ne će stati s ovom agresijom što se vodi u hibridnom ratu protiv hrvatske države. .

KARAČIĆ O MARŠEVIMA: ‘ORJUNAŠKE ORGIJE ONIH KOJI BI OVU ZEMLJU IZDALI I PRODALI...’

05 Prosinac 2025 16:01

Nije međutim toliko bitno je li zastava SR Hrvatske s crvenom petokrakom legalna ili nije nego je bitno to da osoba koja takvu zastavu nosi, dakle zastavu podčinjene Hrvatske kao dijela zločinačke Jugoslavije, javno poručuje da joj je draža Jugoslavija i komunizam kao zajednica i poredak, nego Republika Hrvatska i demokracija.

Davorin Karačić, odvjetnik Marka Perkovića Thompsona i član Hrvatskih suverenista, na Facebooku se osvrnuo na tzv. marševe protiv fašizma koji su u nedjelju okupili ekstremnu ljevicu u Zagrebu, Rijeci, Zadru i Puli. Karačić je ocijenio kako je bila riječ o “orjunaškim orgijama onih koji bi ovu zemlju izdali i prodali bilo kome tko bi im dao naslutiti da može ponovo obnoviti zločinačku jugoslavensku tvorevinu.”

Što je još rekao Karačić pročitajte u nastavku. Njegovu objavu prenosimo u cijelosti.

Karačić: Osoba koja takvu zastavu nosi javno poručuje da joj je draža Jugoslavija

Ljevičari su prikazali sliku na kojoj se na mimohodu Hrvatske vojske 1997, u svečanom postroju nalazi i zastava SR Hrvatske, dakle sa zvijezdom, kao nepobitan dokaz da takva zastava sa zvijezdom nije zabranjena.

To što se na tom mimohodu pored opisane zastave nalazi i zastava s prvim bijelim poljem te što se na svakom mimohodu ili kakvoj obljetnici događaja iz Domovinskog rata nalazi i zastava HOS-a sa pozdravom ZA DOM SPREMNI, ljevičarskim licemjerima nije dovoljan dokaz da je taj pozdrav kao niti grb s bijelim poljem, koje simbole ljevica neumorno progoni te traži njihovu zabranu legalan i prihvatljiv.

Nije međutim toliko bitno je li zastava SR Hrvatske s crvenom petokrakom legalna ili nije nego je bitno to da osoba koja takvu zastavu nosi, dakle zastavu podčinjene Hrvatske kao dijela zločinačke Jugoslavije, javno poručuje da joj je draža Jugoslavija i komunizam kao zajednica i poredak, nego Republika Hrvatska i demokracija.

“Orjunaške orgije onih koji bi ovu zemlju izdali i prodali...”

Kad uz to imate i ljude koji su na tzv “maršu protiv fašizma” vijorili zastavu zločinačke Jugoslavije onda možemo zaključiti:

Da, ono su bile orjunaške orgije onih koji bi ovu zemlju izdali i prodali bilo kome tko bi im dao naslutiti da može ponovo obnoviti zločinačku jugoslavensku tvorevinu.

Vlast međutim, takve nikada neće procesuirati jer sama vlast potajno pothranjuje takve.

Njih neće uhićivati niti im slati optužne prijedloge za remećenje javnog reda i mira, kao što to rade s hrvatskom mladošću koja se buni protiv narastajućeg savezništva velikosrpstva te orjunaštva, kojega čine neki Hrvati.

https://narod.hr/hrvatska/karacic-o-marsevima-orjunaske-orgije-onih-koji-bi-ovu-zemlju-izdali-i-prodali#goog_rewarded

<https://narod.hr/hrvatska/karacic-o-marsevima-orjunaske-orgije-onih-koji-bi-ovu-zemlju-izdali-i-prodali>

MARIJAČIĆ: SAMO ONAJ TKO SE NIJE ZASITIO HRVATSKE KRVI MOŽE IZNOVA ZAZIVATI TZV. HRVATSKI FAŠIZAM!

04 Prosinac 2025

Jednom za svagda mora se shvatiti da je hrvatski antifašizam zločinački u sebi i po sebi, u ideji i izvedbi, te da nikakav antifašizam nije doveo do hrvatske države, nego hrvatski nacionalizam.

Tzv. hrvatski antifašizam je na prosvjedima u nedjelju pokazao svoje pravo lice. Nije se prosvjednicima nitko sporedan nakačio ili ubacio u njihove redove da ih kompromitira transparentima na kojima se zazivala balkanska federacija, jedan jezik i jedna država, socijalističke zastave i zvijezde petokrake, poruke protiv Hrvatske vojske... Sami prosvjednici, organizatori i sudionici, donijeli su sa sobom te rekvizite jer takve poruke nose u sebi cijeloga života. Sve što se čulo i vidjelo na tzv. prosvjedu nije bilo slučajno nego inherentno tzv. hrvatskome antifašizmu.

Jednom za svagda mora se shvatiti da je hrvatski antifašizam zločinački u sebi i po sebi, u ideji i izvedbi, te da nikakav antifašizam nije doveo do hrvatske države, nego hrvatski nacionalizam.

Ništa ne može hrvatski antifašizam oprati od krvi na kojoj je izrastao, na kojoj je vladao pola stoljeća i u kojoj se raspao.

Hrvatski antifašizam, vidjelo se u nedjelju, ostao je zločinački kakav je jedino oduvijek i bio. Pola stoljeća je taj tzv. antifašizam u krvi gušio san Hrvata za svojom državom i slobodom i danas ga može zazivati samo onaj tko se nije zasitio hrvatske krvi. Danas pojedine osobe ispranoga mozga nastoje rehabilitirati taj antifašizam i njegovu uronjenost u zločin nastoje prikazati kao nešto efemerno, kao što sada i sramotne agresorske poruke s prosvjeda pokušavaju prikazati nebitnima i sporednima. Pa jedan njihov govornik, evidentno mentalno poremećen, poručio je na nedjeljnome prosvjedu u Zadru Hrvatima da ako im se ne svidi njihova partizanska, koljačka vizija države, neka potraže drugu.

To samo znači da bi takav i takvi sutra klali Hrvate i žive bacali u jame kao i njihovi ideološki preci kojima se nadahnjuju i na koje se ideološki naslanjaju na ovim prosvjedima.

Ne, zločin i mržnja su prava narav hrvatskoga zločinačkog antifašizma. Takav antifašizam morao je umrijeti da bi Hrvatska živjela. Zato se mora znati da dok je Hrvatske tzv. hrvatskog antifašizma ne će biti.

<https://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/46057-marijadic-samo-onaj-tko-se-nije-zasitio-hrvatske-krvi-moze-iznova-zazivati-tzv-hrvatski-fasizam>

UMJESTO ŽIVOTOPISA

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ PONOS KOTORA I HRVATA U CRNOJ GORI

15/09/2025

Akademik Josip Pečarić

PIŠE: BOŽIDAR PROROČIĆ, književnik i publicista

Koliko nas u Crnoj Gori zaista zna za hrvatskog akademika Josipa Pečarića, velikana svjetske nauke i neumornog borca za identitet i prava Hrvata, koji je svojim rođenjem vezan za Kotor, za Boku Kotorsku i za Crnu Goru. Koliko puta smo se suočili s činjenicom da zaboravljamo sopstvene velikane, dok drugdje veličamo ljude o kojima znamo samo iz daljine. Akademik Josip Pečarić naučnik koji je prepoznat u akademskim krugovima, ali i simbol istrajnosti, naučnog doprinosa i kulturnog otpora bilo kom vidu asimilacije i negacije Hrvata. Njegov život i djelo svjedoče o tome kako se može biti svjetski relevantan matematičar, istraživač i publicista, a istovremeno ostati vjeran svom zavičaju i svojoj zajednici.

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. septembra 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnu školu i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. godine diplomirao je na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz oblasti nuklearne fizike. Na istom fakultetu magistrirao je 1975, a 1982. godine odbranio je doktorsku disertaciju iz oblasti matematike pod naslovom “**Jensenove i srodne nejednakosti.**”

Naizgled jednostavan slijed podataka zapravo otkriva duboku priču o čovjeku koji je od najranijih dana pokazivao sposobnost da prelazi granice između disciplina, da spaja različite svjetove znanja i da se posvećuje onome što je suština naučnog traganja pronalaženju istine u zakonitostima prirode i uma. Malo je onih koji su u regionu, pa i u svijetu, uspjeli da objedine dva zahtjevna polja kao što su fizika i matematika, i da iz tog spoja izgrade karijeru koja će obilježiti decenije.

Po završetku studija, Pečarić je radio u Geomagnetskom institutu u Grocki, a od 1977. godine bio je asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Već tada je spajao istraživački rad sa pedagoškim pozivom, pokazujući da naučnik ne smije biti zatvoren u laboratoriji ili kancelariji, već da njegovo znanje treba prenositi novim generacijama. Godine 1987. sa porodicom se preselio u Zagreb đe je počeo rad na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Od izvanrednog profesora stigao je do redovnog profesora, a 1996. godine stekao je zvanje redovnog profesora u trajnom zvanju što predstavlja jednu od najviših potvrda naučnog autoriteta. U penziju je otišao 2018, ali ni tada nije prestao

da stvara. Nastavio je da istražuje na Matematičkom institutu Univerziteta RUDN u Moskvi, sve do početka agresije Rusije na Ukrajinu.

Akademik Pečarić s predstavnicima Hrvatske zajednice u Crnoj Gori

Ovo životno putovanje ne govori samo o karijeri jednog matematičara. Ono svjedoči o mogućnosti da čovjek rođen u malom gradu na Jadranu, u Kotoru, može postati ime koje odjekuje u svjetskim naučnim krugovima. Svjedoči o tome da veličina ne zavisi od mjesta rođenja, već od istrajnosti i posvećenosti. Nauka je univerzalna, ali naučnik uvijek nosi u sebi svoj zavičaj i će god da ode, Pečarić je sa sobom nosio duh Boke Kotorske i osjećaj pripadnosti zajednici Hrvata Crne Gore ali i Crnoj Gori

Upravo ta dualnost globalno i lokalno, univerzalno i zavičajno čini ga posebnim. On nije samo matematičar, već i publicista, nije samo istraživač, već i svjedok vremena, nije samo čovjek apstraktnih formula, već i borac za svoj hrvatski narod. Njegov životni put, posmatran kroz akademske i lične perspektive, postaje paradigma kako jedan intelektualac može biti i građanin svijeta i vjeran sin svoga kraja.

NAUČNA VELIČINA AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA SVJETSKO PRIZNANJE I ZAVIČAJNA PRIPADNOST

Kada govorimo o akademiku Josipu Pečariću, ne govorimo samo o profesoru matematike ili o istraživaču koji je objavio na hiljade radova. Govorimo o čovjeku koji je svojim djelom prešao granice država, jezika i kultura, i koji je pokazao da je nauka univerzalni jezik dostupan onome ko u njega uloži životnu energiju i posvećenost. Njegov put od Kotora do Zagreba, od Beograda do Moskve, od Evrope do Azije, predstavlja hroniku neumorne težnje ka znanju.

Od 2000. godine akademik Josip Pečarić je redovni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Time je zvanično priznat kao jedan od najistaknutijih naučnika hrvatskog kulturnog i naučnog prostora. Međutim, ono što daje dodatnu dimenziju njegovom djelovanju jeste činjenica da je od 2016. godine i inostrani član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti. To znači da je njegovo ime upisano i u crnogorski intelektualni i kulturni kanon, potvrđujući neraskidivu vezu sa zemljom u kojoj je rođen i u kojoj su njegovi korijeni.

Njegov doprinos nauci potvrđen je i brojnim priznanjima. Još 1996. godine dobio je Državnu nagradu za nauku u oblasti prirodnih nauka, a 1999. odlikovan je ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića. Kada se zna da je Ruđer Bošković jedan od najvećih naučnika i simbol evropske nauke prosvjetiteljskog doba, jasno je kolika je čast dobiti priznanje koje nosi njegovo ime.

Ali najveća potvrda veličine jednog naučnika nisu nagrade i odlikovanja, već djela koja ostaju iza njega. A iza Josipa Pečarića stoji imponantno bogatstvo naučnog rada. On je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u oblasti matematičkih nejednakosti, discipline koja se bavi fundamentalnim pitanjima odnosa među matematičkim izrazima i strukturama, a koja ima primjenu u mnogim granama moderne nauke. Njegova istraživanja dala su ne samo teorijske rezultate već i primjene koje su našle mjesto u savremenoj analizi, statistici, fizici i inženjerstvu.

Brojevi govore sami za sebe. Objavio je više od 1300 radova u matematičkim časopisima. Kada se uzme u obzir da prosječan naučnik objavi desetine, a rijetko ko stotine radova, jasno je da se

ovdje radi o naučnoj produktivnosti kakva se rijetko sreće. Pored toga, Pečarić je najcitiraniji hrvatski matematičar. Njegovi rezultati prisutni su u radovima kolega širom svijeta, a njegove ideje inspirisale su generacije istraživača.

Ako zavirimo u svjetske naučne baze, dobijamo jasniju sliku njegove veličine. Na Google Scholar-u njegovo ime stoji uz 1.694 publikacije i čak 24.748 citata, uz H-indeks 55. Na MathSciNet-u ima 1.382 publikacije i 7.257 citata, sa H-indeksom 28. U Scopus bazi evidentirano je 844 publikacija sa 8.436 citata i H-indeksom 39. U WoS bazi bilježi 843 publikacije i 7.457 citata, sa H-indeksom 36. Svaki od ovih pokazatelja otkriva koliko je njegovo ime prisutno u svjetskoj nauci, koliko se drugi oslanjaju na njegove rezultate i koliko je njegov rad postao neizostavan dio matematičke misli.

Akademik Pečarić i Adrijan Vuksanović

Posebno treba istaći i istraživanja sa Univerziteta Stanford u Kaliforniji koja prate rad i uticaj stotina hiljada svjetskih naučnika. Na listi od preko 204 hiljade istraživača koji su obuhvaćeni analizom cijele karijere, Josip Pečarić nalazi se na 2434. mjestu. U istoj analizi prvi iz Republike Hrvatske je tek na 8046. mjestu. Ako pogledamo listu za 2022. godinu koja obuhvata 210.199 naučnika, Pečarić se

nalazi na 2331. mjestu, dok prvi iz Hrvatske zauzima 9412. mjesto. Ovi brojevi ne znače samo redni broj na tabeli, već predstavljaju svjedočanstvo da je čovjek iz Kotora svojim znanjem, radom i neumornošću ušao u sam vrh svjetske naučne elite.

Kada sagledamo sve ove podatke, vidimo da je Pečarić elita svjetske nauke. On je institucija sam za sebe. Njegov naučni rad predstavlja riznicu koja ostaje budućim generacijama. Njegovi rezultati su poput stubova na kojima se gradi dalja matematika, ali i mostova koji spajaju različite discipline.

I upravo tu se otvara šira refleksija. Naučnik ovakvog formata mogao je da se potpuno izgubi u univerzalnosti nauke, da zaboravi svoje porijeklo i svoje mjesto. Ali Josip Pečarić to nije učinio. On je, i pored svjetske slave, ostao vezan za Kotor, za Boku, za Hrvate u Crnoj Gori i za Crnu Goru u cjelini. On je primjer da univerzalnost i pripadnost nisu suprotstavljeni, već da jedno drugo obogaćuju. Njegov naučni rad je univerzalan, ali njegov duh i identitet ostaju u svom korijenu.

Akademik Pečarić i Zvonimir Deković

Akademik Josip Pečarić nas uči da naučna veličina ne poništava zavičajnu pripadnost, nego je produbljuje. Njegovo ime danas stoji rame uz rame sa najvećim svjetskim naučnicima, ali istovremeno i

sa velikanima Boke Kotorske, koji su kroz vijekove spajali more i planinu, lokalno i svjetsko, svakodnevno i vječno.

MONOGRAFIJE, ČASOPISI I MEĐUNARODNE
KONFERENCIJE STVARANJE NAUČNE ŠKOLE JOSIPA
PEČARIĆA

Osim ogromnog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, akademik Josip Pečarić autor je ili koautor četrdeset monografija. Svaka od tih knjiga predstavlja svojevrsni temelj za buduća istraživanja, a njihov značaj potvrđuje i činjenica da je o jednoj monografiji u prestižnom časopisu *American Mathematical Monthly* 1991. godine poznati matematičar D. Pedoe napisao cijeli članak. To je rijetka i dragocjena potvrda vrijednosti njegovog rada, jer kada kolega svjetskog ugleda posveti poseban tekst nečijoj monografiji, onda je jasno da se radi o djelu koje prevazilazi trenutne granice i otvara nova istraživačka polja. Izdavačka kuća *Element* prepoznala je snagu i kontinuitet njegovog stvaralaštva i pokrenula seriju *Monographs in Inequalities*, u kojoj je do sada objavljeno 22 monografije. Time je stvoren institucionalni okvir kroz koji se Pečarićeva istraživanja ne samo šire, već i postaju dio šire matematičke zajednice. Ove monografije nisu puka teorijska zbirka, već živa riznica u kojoj matematičke nejednakosti dobijaju nove oblike i primjene.

Posebno značajan doprinos ogleda se u njegovom pedagoškom i organizacionom radu. Osnovao je seminar Matematičke nejednakosti i primjene na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu, seminar koji je kroz godine postao pravi rasadnik novih matematičkih snaga. Iz njega je izašlo preko četrdeset doktora nauka, što znači da je akademik Pečarić ne samo stvaralac, već i učitelj, mentor, vođa generacija mladih istraživača. Danas taj seminar ima i svoj ogranak na Sveučilištu u Splitu, čime se Pečarićev uticaj širi kroz čitavu Hrvatsku, a posredno i šire, jer njegovi učenici odlaze na univerzitete širom svijeta.

Nije ograničio svoje znanje samo na prostor Balkana. Niz godina predavao je na *Abdus Salam School of Mathematical Sciences* u Lahoru, ostavljajući dubok trag i u Pakistanu, đe i danas postoji niz njegovih učenika koji predaju na tamošnjim univerzitetima. Na taj

način stvorio je mrežu saradnika i prijatelja nauke koja prelazi granice kontinenata. Više od 230 saradnika iz cijeloga svijeta svjedoči o njegovoj otvorenosti, o sposobnosti da inspiriše i povezuje ljude različitih kultura i naučnih tradicija. Još jedan Pečarićev doprinos jeste osnivanje i uređivanje matematičkih časopisa. Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je upravo njegov *Mathematical Inequalities and Applications* (MIA). Ovaj časopis bio je na Q1 listi, a danas se nalazi na Q2, i dalje kao jedan od rijetkih hrvatskih časopisa koji su dostigli takav međunarodni ugled. Još veći uspjeh postigao je njegov časopis *Journal of Mathematical Inequalities* (JMI) koji se nalazi na Q1 listi i spada među prvih 5 odsto najuticajnijih matematičkih časopisa u svijetu. On zauzima 15. mjesto od 329 matematičkih časopisa sa impakt faktorom, što je izuzetan rezultat za časopis koji potiče iz malog prostora kakvi su Hrvatska i Crna Gora.

Akademik Pečarić i lider HGI Adrijan Vuksanović

Pokrenuo je i časopis *Fractional Differential Calculus*, koji se našao na Scopus listi, čime je još jednom dokazao da ne samo da stvara, već i da gradi platforme za buduće istraživače. Interesantno je da je

krajem 2024. godine tražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa, uz poruku „Pomozi sirotu na svoju sramotu! Više to nisu moji časopisi”. Ova rečenica odjekuje kao moralni stav čovjeka koji jasno pokazuje da su mu vrijednosti važnije od formalnih pozicija, da nauku vidi kao čistu i časnu sferu u kojoj kompromisi sa savješću nemaju mjesta.

Trenutno je glavni urednik novog časopisa Pakistan Journal of Mathematical Sciences, čime nastavlja graditi mostove između naučnih zajednica i kultura. Osim toga, član je uredništava ili recenzent mnogih međunarodnih časopisa, a kao pozvani ili plenarni predavač učestvovao je na brojnim konferencijama. Njegova prisutnost na međunarodnim skupovima uvijek je bila prilika da prenese ne samo svoja istraživanja već i duh otvorenosti i saradnje.

U njegovu čast održane su mnoge konferencije: 2008. godine u Trogiru „Mathematical Inequalities and Applications 2008“, zatim u Lahoru 2010, u Jinjuu u Južnoj Koreji 2012, a 2014. godine ponovo u Trogiru, kada je pod pokroviteljstvom HAZU održana konferencija povodom objavljivanja njegovog hiljaditog naučnog rada. Slijedile su i konferencije u Mostaru 2015. i u Zagrebu 2018. povodom njegovog 70. rođendana. Svaka od ovih manifestacija bila je više od naučnog događaja – bila je priznanje čovjeku čiji su rezultati postali stub modernih istraživanja u matematici.

Zbog njegovih zasluga, jedan broj međunarodnog časopisa Banach Journal of Mathematical Analysis posvećen je upravo njemu. U tom broju objavljeni su članci koje su svjetski matematičari napisali kao znak zahvalnosti i priznanja. Intervju s njim objavljen u tom broju kasnije je preveden i na kineski, čime je njegovo ime ušlo i u azijski akademski prostor. Čak su i njegova istraživanja citirana u prestižnom časopisu Nature, a u saradnji s P. T. Landsbergom objavio je rad u Physical Review (1987), jednom od najvažnijih časopisa u fizici. Njegova istraživanja inspirisala su i članke poput „Accentuate the negative“ profesora Petera Bullena sa Univerziteta u Vankuveru, što još jednom pokazuje širinu i dubinu njegovog uticaja.

Dakle, Pečarićevo stvaralaštvo je živa naučna škola. Monografije, časopisi, seminari, konferencije i međunarodna mreža saradnika predstavljaju sistem koji je on izgradio vlastitim trudom i vizijom.

To je sistem koji će nadživjeti jednog pojedinca i ostati generacijama koje dolaze. U njegovom radu jasno se vidi da je nauka kolektivni poduhvat, ali da pojedinac svojom upornošću i posvećenošću može postati pokretačka sila čitavog područja istraživanja.

SVJETSKA PRIZNANJA I PUBLICISTIČKI OPUS AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ IZMEĐU NAUKE I JAVNOG ANGAŽMANA

Zbog izuzetnih zasluga u matematici, akademiku Josipu Pečariću posvećen je jedan cijeli broj međunarodnog naučnog časopisa Banach Journal of Mathematical Analysis (Vol. 2, No. 2, 2008). Riječ je o časopisu koji se nalazi na prestižnim SCIE i CC listama, što znači da pripada samom vrhu svjetske naučne periodike. U tom posebnom broju mnogobrojni svjetski matematičari objavili su članke posvećene Pečariću, čime su potvrdili da njegovo ime nije samo poznato, nego i duboko poštovano u međunarodnoj zajednici. Sam čin posvećivanja cijelog broja jednog uglednog časopisa pojedincu predstavlja jedno od najvećih priznanja koje naučnik može doživjeti za života. To je svojevrsna kruna karijere, dokaz da ono što je stvarao nije ostalo u sjenkama biblioteka i baza podataka, nego je postalo inspiracija i obaveza drugima da nastave njegovim putem.

U tom broju objavljen je i intervju sa akademikom Pečarićem (str. 163–170), koji je kasnije preveden i objavljen na kineskom jeziku u časopisu Mathematics (2012). Sama činjenica da je intervju preveden i objavljen u Kini, zemlji koja danas prednjači u razvoju matematike i prirodnih nauka, govori o univerzalnosti njegovog naučnog autoriteta. Njegovo ime i njegovi stavovi prepoznati su na svim kontinentima, a njegova riječ nije bila samo stručno tumačenje već i glas naučnika sa moralnim i intelektualnim integritetom.

Pečarićeva istraživanja bila su predmet interesovanja i u najuticajnijim svjetskim časopisima. Njegovi radovi citirani su u Nature, jednom od najvažnijih i najpoznatijih naučnih časopisa uopšte. Zajedno sa P. T. Landsbergom objavio je članak u Physical Review (A35, 1987), što predstavlja dodatnu potvrdu širine njegovog naučnog djelovanja – od matematike do fizike, od teorijskih konstrukcija do fundamentalnih prirodnih zakonitosti. Njegov rad inspirisao je i članke drugih autora, među kojima je posebno značajan tekst „Accentuate the negative“ objavljen 2009.

godine u časopisu *Mathematica Bohemica* (Vol. 134, No. 4, str. 427–446), čiji je autor Peter Bullen, profesor emeritus sa Univerziteta u Vankuveru. Kada se naučniku posvećuje takva pažnja, jasno je da njegovo djelo prevazilazi lični opus i postaje dio kolektivnog nasljeđa svjetske nauke

Akademik Pečarić u šetnji Tivtom

Da bi se razumjelo mjesto akademika Pečarića u širem kulturnom i naučnom kontekstu, dovoljno je pogledati publikaciju Matice hrvatske *Prijelomna vremena – Hrvatske zemlje nakon 1918.* Na stranici 413. poglavlja o znanosti spominju se najznačajniji hrvatski naučnici dvadesetog vijeka. Uz nobelovce Lavoslava Ružičku i Vladimira Preloga, uz fizičara Ivana Supeka, uz matematičara Vilima Feller, molekularne biologe Miroslava Radmana i Ivana Đikića, fizičare Davora Pavunu i Marina Soljačića, nalazi se i ime Josipa Pečarića, označenog kao jednog od najvećih autoriteta u teoriji nejednakosti. Samo prisustvo na toj listi znači uvrštavanje u najuži krug ljudi koji su oblikovali ne samo hrvatsku, nego i svjetsku nauku dvadesetog i dvadeset prvog vijeka.

Međutim, Pečarićev rad nije se zaustavio na apstraktnim formulama i naučnim konferencijama. Njegova misija bila je i ostala šira.

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu, đe je objavio više od 210 knjiga. Ovaj broj je sam po sebi impresivan, ali važnije je ono što knjige donose misao angažovanog intelektualca koji razumije da nauka ne može biti odvojena od društva. Njegove publicističke knjige bave se politikom, identitetom, kulturom, pitanjem položaja Hrvata u Crnoj Gori i Hrvatskoj, odnosom prema istoriji i savremenim izazovima.

U tim knjigama Pečarić pokazuje drugu stranu svoje ličnosti stranu intelektualca koji ne bježi od javnog prostora, već ulazi u njega spreman da se suprotstavi stereotipima, predrasudama i zaboravu. Ako je u matematici tražio jasnoću i strogoću dokaza, u publicistici je tražio jasnoću moralne pozicije. Ako je u formulama tražio logički poredak, u društvu je tražio pravdu i priznanje onih koji su često ostajali na margini.

Njegov publicistički rad može se posmatrati kao produžetak naučnog duha tamo đe matematika postaje tiha i apstraktna, Pečarićeva publicistika postaje glasna i angažovana. To ga čini ne samo matematičarom svjetskog ranga, nego i jednim od rijetkih intelektualaca našeg vremena koji su znali da spoje univerzalno i lokalno, naučno i društveno, apstraktno i konkretno.

Na kraju, treba naglasiti da akademik Josip Pečarić ostaje svjedok vremena i trajni podsjetnik na to koliko je važno ne odvajati znanje od odgovornosti. Njegovo ime stoji rame uz rame sa nobelovcima i velikanima nauke, ali i sa piscima, publicistima i borcima za ljudska prava. To je spoj koji ga čini jedinstvenim i koji nam pokazuje da veličina ne dolazi samo iz laboratorija i biblioteka, već i iz hrabrosti da se govori i piše o onome što društvo ponekad želi da prećuti.

VIŠEDECENIJSKA BORBA ZA HRVATE I HRVATSKI IDENTITET PEČARIĆ KAO ISKRENI PRIJATELJ CRNE GORE

Akademik Josip Pečarić ne pripada samo svijetu apstraktne matematike i naučnih formula, on pripada i svijetu u kojem se vodi stalna borba za očuvanje identiteta, jezika, kulture i dostojanstva naroda kojem pripada. Njegova višedecenijska borba za Hrvate u Crnoj Gori nije bila samo sporedna aktivnost, već integralni dio njegovog javnog i intelektualnog djelovanja. On je uvijek znao da

naučnik, ma koliko bio utemeljen u apstraktnim disciplinama, ne smije ostati nijem pred pitanjima života i sudbine svoga naroda. Pečarić nikada nije zaboravio da je rođen u Kotoru, među Hrvatima Boke Kotorske, da mu je djetinjstvo oblikovala ta posebna kultura mora i kamena, katoličkih crkava i mediteranskog duha, i da ga taj identitet obavezuje. Dok je gradio karijeru svjetskog matematičara, dok je sticao priznanja i dobijao nagrade, uvijek je nalazio vremena da javno podrži i ohrabri svoju zajednicu u Crnoj Gori. Pisao je i govorio o tome koliko je važno da Hrvati u Crnoj Gori ne budu zaboravljeni, da im se prizna njihova istorijska uloga i kulturna posebnost. U vremenima kada se činilo da mali narodi i zajednice nestaju i asimiluju se pod velikosrpskom prtopagandom Pečarićev glas bio je jasan i glasan.

Njegova borba za hrvatski identitet u Crnoj Gori nije bila usmjerena protiv drugih, već za očuvanje dostojanstva i prava svakog aprvenstveno hrvatskog naroda. Upravo zbog toga bio je i ostao prijatelj brojnih crnogorskih intelektualaca, ljudi koji su u njemu prepoznali iskrenog sagovornika i podržavaoca. On je znao da se zajednička borba za kulturu pamćenja, za slobodu mišljenja i za jednakost naroda ne može voditi u izolaciji, već kroz dijalog i solidarnost. Pečarić je stajao uz one koji su željeli slobodnu i građansku Crnu Goru, i zato se njegovo ime mora pamtiti i u crnogorskoj intelektualnoj zajednici.

Nažalost, akademik Josip Pečarić nikada nije postao član Crnogorske akademije nauka i umjetnosti. Vjerovatno mu je najveća „mana“ to što je Hrvat. Da je Srbin, nema sumnje da bi se CANU rado kitila kao perjanicu svjetske nauke. Ali istina je da prava veličina ne zavisi od formalnih institucija, već od trajnog doprinosa čovjeka nauci, kulturi i zajednici. CANU time nije umanjila Pečarića, već samu sebe. Njegovo ime ionako pripada svjetskoj akademskoj sceni, ali i Crnoj Gori, jer zavičaj ne određuju pečati i članske karte, već krv i pripadnost. Časna i intelektualna crnogorska zajednica ne smije da zaboravi Josipa Pečarića. On je velikan riječi i djela, čovjek koji je iako je karijeru gradio izvan Crne Gore, ostao vjeran svojoj zemlji, svojoj Boki i svom narodu. Njegov život svjedoči da se pripadnost ne mjeri brojem provedenih godina u jednoj zemlji, već stalnom sviješću o korijenima i odgovornosti prema njima. On je svojim

životom i djelom pokazao da se može biti matematičar svjetskog glasa i istovremeno borac za svoj narod i prijatelj Crne Gore.

Zbog toga je ovaj tet i ovaj podsjetnik dužnost i obaveza. Jer ako zaboravimo Josipa Pečarića, zaboravljamo dio sebe, zaboravljamo mogućnost da iz malog Kotora, iz Boke, iz Crne Gore, može poteći ime koje se svrstava sa velikanima svjetske nauk.

U liku Josipa Pečarića Crna Gora i Hrvatska sreću se u znanju i časti, jer on je jednako sin Kotora i ponos Hrvatske, a u svijetu naučnik koji svjedoči da pripadnost uvijek obogaćuje univerzalno.

<https://madeinmontenegro.com/akademik-josip-pecaric-ponos-kotora-i-hrvata-u-crnoj-gori/>

NOVI MATEMATIČKI ČASOPIS

The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities (PJMI)

The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities (PJMI) is an international, peer-reviewed journal dedicated to advances in the theory, methods, and applications of mathematical inequalities and convexity. The journal honors the legacy of Academician Professor Josip Pečarić by fostering both classical and contemporary developments in inequality theory and by showcasing their far-reaching impact across mathematics and the applied sciences. PJMI welcomes rigorous, original work and aims to be a definitive reference point for researchers, practitioners, and educators working with inequalities as a central tool.

Diamond Open Access: PJMI follows the Diamond Open Access model—completely free for both authors and readers, with no article processing charges (APCs).

Rapid Publication: Accepted papers are published online as soon as they are ready, ensuring timely dissemination of research findings.

Scope: The journal covers classical and contemporary inequalities, fractional calculus and integral operators, functional and operator inequalities, matrix inequalities, and areas of related analysis. PJMI also invites submissions focusing on applications of inequalities in optimization, numerical analysis, probability, information theory, physics, engineering, and computational sciences.

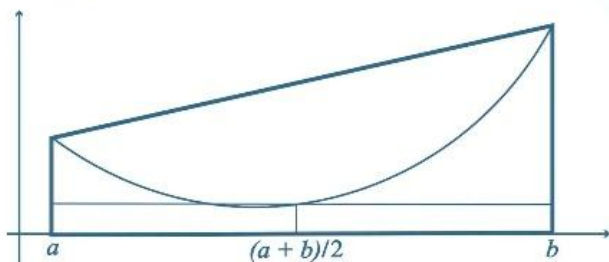
Publication Frequency: While articles are available online throughout the year, PJMI publishes one annual print volume in December for readers who prefer physical copies.

Publisher: Ptolemy Scientific Research Press (PSR Press), part of the Ptolemy Institute of Scientific Research and Technology.

<https://pisrt.org/psr-press/journals/pjmi/>

The Pečarić Journal of **Mathematical Inequalities**

ISSN: xxxxx (online)

ISSN: xxxxx (print)